

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Moniky Křikavové a přísedících Ilony Skálové a Renaty Leitlové v hlavním líčení konaném dne 29. ledna 2019 v Praze

takto:

A)

Obžalovaní

1/ **J. A.**, nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx, xxx,

2/ **T. D.**, nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx, xxx, xxx,

3/ **R. H.**, nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx, xxx, xxx,

4/ **G. J.**, nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx, xxx, xxx xxx,

5/ **M. K.**, nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx, xxx, xxx,

6/ **P. K.**, nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx, xxx,

7/ **Ing. M. N.**, nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx, xxx, naposledy xxx, t.č. ve výkonu trestu odnětí svobody,

8/ **M. Š.**, nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx, xxx, xxx,

9/ **Ing. F. V.**, nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx, xxx, xxx,

10/ **R. V.**, nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx, xxx, xxx,

jsou vinni, že

1) obžalovaní Ing. M. N., G. J., P. K. a M. Š. společně:

v přesně nezjištěné době v květnu 2012 s úmyslem obohacení se vylákali na úkor Českého státu, zastoupeného Finančním úřadem pro hl.m.Prahu neoprávněný nadměrný odpočet, když **obžalovaný Ing. M. N.** jako jednatel společnosti WXXXXO IXXXXT, s.r.o., IČ: xxx, se sídlem xxx, xxx, v příznání k DPH společnosti WXXXXO IXXXXT, s.r.o. za květen 2012 u Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 10, se sídlem Petrohradská 1486/6, Praha 10, na základě faktur:

- č. 120100002, 120100003, 120100004 a 120100007 na prodej různého zboží (oblečení, koupelnových doplňků, soustružnických nástrojů) společnosti MXR Cxxxh s.r.o., vystavených na základě generální plné moci dne 17.5.2012 za společnost Axxxxxa s.r.o., IČ: xxx, se sídlem Xxx, Xxx, **obžalovaným G. J.,**

č. 0012 za prodej oblečení v ceně 8.879.954,- Kč, č. 00312 za prodej koupelnových doplňků v ceně 1.007.791,- Kč, č. 00412 za prodej doplňků do domu a zahrady v ceně 2.947.562,- Kč a č. 00512 za prodej soustružnických nástrojů v ceně 23.556.000,- Kč vystavených **obžalovaným M. Š.** jako jednatelem společnosti MXR Cxxxh s.r.o., IČ xxx, se sídlem xxx, xxx, kterými byl deklarován prodej zboží společnosti Sxxxxxxxxc Lxxe, s.r.o.,

- č. 201250005 za prodej oblečení v hodnotě 8.926.237 Kč, č. 201250006 za prodej koupelnových doplňků v hodnotě 1.017.260 Kč, č. 201250007 za prodej doplňků v hodnotě 2.973.990 Kč a č. 201250008 za prodej soustružnických nástrojů v hodnotě 23.682.920 Kč, vystavených jednatelem společnosti Sxxxxxxxxc Lxxe, s.r.o., IČ: xxx, se sídlem xxx, xxx, **obžalovaným P. K.,** deklaroval na vstupu uskutečněné zdanitelné plnění, následně **obžalovaný Ing. M. N.** na základě výše uvedených faktur účelově vystavil faktury č.:

-VF 112 ze dne 17.05.2012 na částku 15.713.711 Kč bez DPH,

-VF 212 ze dne 17.05.2012 na částku 15.047.436 Kč bez DPH,

kterými vykázal vývoz zboží v celkové hodnotě 30.761.147 Kč mimo EU - do Indonésie, podle § 66 zákona č. 235/2004 Sb. o dani z přidané hodnoty, osvobozený od DPH na výstupu, a nárokoval si neoprávněný nadměrný odpočet DPH ve výši 6.152.229 Kč, ačkoliv všichni **obžalovaní** věděli, že zboží je úmyslně cenově nadhodnoceno, že fakturovanou cenu společnosti v řetězci firem Axxxxxa s.r.o. - MXR Cxxxh s.r.o. - Sxxxxxxxxc Lxxe s.r.o. - WXXXXO IXXXXT s.r.o. svému dodavateli neuhradí a že společnost XX KXXXXXXXXA RXXXN MXXXXXI Xxx, Xxx, Xxx, xxx, Indonésie, zboží za fakturovanou cenu nekoupí a že smyslem celé obchodní transakce je neoprávněně vylákat nadměrný odpočet ve výši, která by pokryla jak cenu zboží, tak i náklady spojené s dopravou zboží do Indonésie a domluvený zisk, čímž na Finančním úřadu pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 10, vylákali neoprávněný nadměrný odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 6.152.229 Kč,

t e d y společným jednáním ve větším rozsahu zkrátili daň a čin spáchali ve velkém rozsahu,

Shodu s prvopisem potvrzuje L. V.

2) obžalovaní Ing. M. N., P. K., T. D., M. Š., R. V. a R. H. společně:

v přesně nezjištěné době od 01.08.2012 do září 2012, s úmyslem společného obohacení se pokusili vylákat na úkor Českého státu, zastoupeného Finančním úřadem pro hl.m.Prahu neoprávněný nadměrný odpočet, když **obžalovaný Ing. M. N.** jako jednatel společnosti WXXXXO IXXXXT, s.r.o., IČ: xxx, se sídlem xxx, xxx, v příznání k DPH společnosti WXXXXO IXXXXT, s.r.o. za srpen 2012 u Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 10, se sídlem Petrohradská 1486/6, Praha 10, deklaroval na vstupu uskutečněné zdanitelné plnění, na základě faktur: - č. 2012FO15, č. 2012FO16 a č. 2012FO17, vystavených za prodej elektrospojek Xxx jménem společnosti Lxxxxd vxxxxn s.r.o. **obžalovaným T. D.**, nar. xxx, který je vystavil přesto, že spol. Lxxxxd vxxxxn s.r.o. žádné zboží společnosti Bxxxxxxxs Wxxxxd Cxxxxr s.r.o. nedodala a že není oprávněn za společnost Lxxxxd vxxxxn s.r.o. daňové doklady vystavovat,

- č. OF0801012 a FA120415, vystavených jménem společnosti F. X. X.-Fxxxxxxn Exxxxt Txxxxg spol. s r.o., IČ: xxx, se sídlem xxx, xxx, na prodej elektrospojek Xxx a zemní sady pro telekomunikaci **obžalovaným T. D.**, který je vystavil přesto, že si byl vědom, že společnost F. X. X. – Fxxxxxxn Exxxxt Txxxxg spol. s r.o. žádné zboží společností MXR Cxxxxh s.r.o. a SXXXXXXXXC LXXE s.r.o. nedodala a že není oprávněn za společnost F. X. X. – Fxxxxxxn Exxxxt Txxxxg spol. s r.o. daňové doklady vystavovat,

-č. 120100031, 120100032, 120100033, vystavených v zastoupení společnosti Bxxxxxxxs Wxxxxd Cxxxxr s.r.o., IČ: xxx, se sídlem Xxx, Xxx, jednatelem společnosti **obžalovaným R. V.** za prodej elektrospojek,

- č.1512, vystavenou **obžalovaným M. Š.** jako jednatelem společnosti MXR Cxxxxh s.r.o., IČ: xxx, se sídlem xxx, xxx, za prodej elektrospojek, a

-č. 201250016, vystavenou jednatelem společnosti Sxxxxxxxxc Lxxe,s.r.o., IČ: xxx, se sídlem xxx, xxx **obžalovaným P. K.** za prodej zemní sady pro telekomunikaci,

následně **obžalovaný Ing. M. N.** na základě výše uvedených faktur účelově vystavil fakturu č.: VF812 ze dne 24.8.2012 na částku 46.584.000, Kč bez DPH, kterými vykázal vývoz zboží mimo EU - do Indonésie, podle § 66 zákona č.235/2004 Sb. o dani z přidané hodnoty osvobozený od DPH, a nárokoval si neoprávněný nadměrný odpočet DPH ve výši 9.316.800 Kč, přičemž uvedeného jednání se dopustili přesto, že **všichni obžalovaní věděli**, že indonéská společnost PT. Sxxxa Dxxxa, Xxx, xxx, Indonésie si zboží za cenu nadhodnocenou jeho přeprodejem mezi společnostmi v rámci řetězce firem Lxxxxd vxxxxn s.r.o. - Bxxxxxxxs Wxxxxd Cxxxxr s.r.o. - WXXXXO IXXXXT s.r.o., nebo společnostmi F. X. X. - MXR Cxxxxh s.r.o. - WXXXXO IXXXXT s.r.o., event.v řetězci F. X. X. - Sxxxxxxxxc Lxxe s.r.o. - WXXXXO IXXXXT s.r.o. nekoupí a že účelem celé obchodní transakce je vylákat nadměrný odpočet ve výši, která by pokryla jak cenu zboží, tak i náklady spojené s dopravou zboží do Indonésie a domluvený zisk, čímž výše uvedeným společným jednáním se pokusili ke škodě Českého státu zastoupeného Finančním úřadem pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 10, vylákat neoprávněný nadměrný odpočet DPH ve výši 9.316.800 Kč,

následně **obžalovaný R. H.** dne 04.10.2012 za Občanské sdružení Sxxxxxs Kxxi, IČ: xxx, se sídlem Xxx, xxx, ačkoli věděl, že vyvezené zboží neodpovídá fakturované ceně, že indonéská společnost si jej nepřevzala a nepřevzme a že účelem vývozu zboží do Indonésie bylo vylákat

Shodu s prvopisem potvrzuje L. V.

nadměrný odpočet DPH u příslušného správce daně, účelově podepsal vzájemný zápočet pohledávek a závazků mezi společnostmi

- WXXXXO IXXXXT s.r.o., Bxxxxxxx Wxxxx Cxxxxr s.r.o. a Občanským sdružením Sxxxxxx Kxxi,

- WXXXXO IXXXXT s.r.o., MXR Cxxxh s.r.o. a Občanským sdružením Sxxxxxx Kxxi a

- WXXXXO IXXXXT s.r.o., SXXXXXXXXXC LXXE s.r.o. a Občanským sdružením Sxxxxxx Kxxi,

čímž dodatečně po podání přiznání DPH za srpen 2012 vytvořil doklady, potvrzující realizaci obchodní transakce, kterou **obžalovaný Ing. M. N.**, jednatel společnosti WXXXXO IXXXXT, s.r.o. deklaroval v přiznání k dani z přidané hodnoty za srpen 2012, jako uskutečněná zdanitelná plnění na vstupu podle § 72 zákona č. 235/2004 Sb. o dani z přidané hodnoty a zároveň na základě účelově vystavené faktury č.: VF812 ze dne 24.8.2012 na částku 46.584.000 Kč bez DPH vykázal vývoz předmětného zboží mimo EU do Indonésie, podle § 66 zákona č. 235/2004 Sb. o dani z přidané hodnoty osvobozený od DPH, a nárokoval si odpočet daně ve výši 9.316.800,- Kč, ačkoliv věděl, že zboží je úmyslně cenově nadhodnoceno a že společnost PT. SXXXXA DXXXXA ho za fakturovanou cenu nekoupí, přesto doklady na toto úmyslně nadhodnocené zboží do výše uvedeného přiznání k dani z přidané hodnoty zahrnul,

t e d y dopustili se jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240/1,3 tr.zákoníku v úmyslu společným jednáním ve větším rozsahu zkrátit daň a čin spáchat ve velkém rozsahu, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

3) obžalování Ing. M. N., G. J., Ing. F. V. a R. V. společně:

v přesně nezjištěné době od 01.08.2012 do října 2012 včetně s úmyslem společného obohacení se pokusili vylákat na úkor Českého státu, zastoupeného Finančním úřadem pro hl.m.Prahu neoprávněný nadměrný odpočet DPH, když **obžalovaný Ing. M. N.** jako jednatel společnosti WXXXXO IXXXXT, s.r.o., IČ: xxx, se sídlem xxx, xxx, v přiznání k DPH společnosti WXXXXO IXXXXT, s.r.o. za září 2012 u Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 10, se sídlem Petrohradská 1486/6, Praha 10, na základě faktur:

- č. 120100A30, účelově vystavené na prodej optických kabelů v zastoupení spol. Axxxxxa s.r.o., IČ: xxx, se sídlem Xxx, Xxx, na základě generální plné moci **obžalovaným G. J.**,

-č. 120100045, účelově vystavené **obžalovaným R. V.** v zastoupení společnosti Bxxxxxxx Wxxxx Cxxxxr s.r.o., IČ: xxx, se sídlem Xxx, Xxx ,

-č. 1120120059, účelově vystavené **obžalovaným Ing. F. V.** za společnost Hxxxxl Mxxxxxxxxxt s.r.o., IČ: xxx, se sídlem Xxx, (nyní EX TXXXXE SXXP s.r.o se sídlem xxx, xxx),

deklaroval uskutečněná zdanitelná plnění na vstupu podle § 72 zákona č. 235/2004 Sb. o DPH a následně **obžalovaný Ing. M. N.** na základě výše uvedených faktur účelově vystavil fakturu č.: č. VF912 ze dne 4.9.2012 na částku 13.543.490 Kč bez DPH, kterou vykázal vývoz zboží –

Shodu s prvopisem potvrzuje L. V.

optických kabelů mimo EU - do Indonésie, podle § 66 zákona č. 235/2004 Sb. o dani z přidané hodnoty, osvobozený od DPH na výstupu, a nárokoval si odpočet daně ve výši 2.708.698 Kč, ačkoliv **všichni obžalovaní** věděli, že zboží je úmyslně cenově nadhodnoceno, že fakturovanou cenu si společnosti v řetězci Axxxxxa – Bxxxxxs Wxxxxd Cxxxxe - Hxxxxl Mxxxxxxxxxt - WXXXXO IXXXXT s.r.o. mezi sebou navzájem neuhradí a že společnost PT. Sxxxxa Dxxxxa, Xxx, xxx, Indonésie zboží za fakturovanou cenu nekoupí a že smyslem celé transakce je neoprávněně vylákat nadměrný odpočet v takové výši, aby pokryl jak cenu zboží, tak i náklady spojené s dopravou do Indonésie a domluvený zisk účastníků, čímž se společným jednáním pokusili na Finančním úřadu pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 10, vylákat neoprávněně nadměrný odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 2.708.698 Kč,

t e d y dopustili se jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240/1, 3 tr.zákoníku v úmyslu společným jednáním ve větším rozsahu zkrátit daň a čin spáchat ve velkém rozsahu, u obž. V. podle § 240/1,2c/ tr. zákoníku ve značném rozsahu, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

4) obžalovaní Ing. M. N., M. Š. a R. H. společně:

v přesně nezjištěné době od 01.07.2012 do 28.08.2012 po vzájemné dohodě s úmyslem společného obohacení vylákali ke škodě Českého státu, zastoupeného Finančním úřadem pro hl. m. Prahu neoprávněně nadměrný odpočet, když **obžalovaný Ing. M. N.**, jako jednatel společnosti LXXXÍ SXXXXXXXXT MXXXXA HXXXXXXXXG spol. s r.o. (nyní Pxxxxxl s.r.o.,), IČ: xxx, se sídlem Xxx, xxx, u Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 1, se sídlem Štěpánská 28, Praha 1, v příznání k DPH za červenec 2012, doručeném Finančnímu úřadu dne 28.8.2012, na základě dokladů:

- faktury č. 512 ze dne 02.07.2012 na částku 21.147.813 Kč včetně DPH, vystavené za prodej zboží – batohů, tašek a příslušenství zn. YYY a

- faktury č. 612 ze dne 09.07.2012 na částku 2.826.000,- Kč včetně DPH, vystavené za prodej notebook tašek universal a business, obě účelově vystavené obž. N. za společnost WXXXXO IXXXXT s.r.o., IČ: xxx, se sídlem dříve xxx, xxx, nyní xxx, xxx,

- faktury č. 00912 ze dne 16.07.2012 na částku 13.974.338 Kč včetně DPH,

- faktury č. 01012 ze dne 16.07.2012 na částku 11.738.113,- Kč včetně DPH,

účelově vystavených **obžalovaným M. Š.** v zastoupení společnosti MXR Cxxxxh, s.r.o., IČ: xxx, se sídlem xxx, xxx, za prodej gastro skla,

deklaroval uskutečněná zdanitelná plnění na vstupu podle § 72 zákona č. 235/2004 Sb. o dani z přidané hodnoty, zboží bylo následně vyvezeno do Indonésie, přičemž dopravu a převzetí zboží v Indonésii zajišťoval **obžalovaný R. H.**, poté **obžalovaný Ing. M. N.** na základě výše uvedených faktur účelově vystavil dne 16.07.2012 fakturu č. VF1412 na částku 14.269.645 Kč bez DPH a téhož dne fakturu č. VF1512 na částku 27.713.903 Kč bez DPH, kterými vykázal vývoz předmětného zboží mimo EU - do Indonésie, podle § 66 zákona č. 235/2004 Sb. o dani z přidané hodnoty, osvobozený od DPH na výstupu a nárokoval si odpočet daně ve výši 8.281.044

Shodu s prvopisem potvrzuje L. V.

Kč, přičemž na důkaz úhrady zboží indonéskou společností a tudíž oprávněnosti nároku odpočtu DPH **obžalovaný R. H.** podepsal 57 výdajových pokladních dokladů na částku po 350.000 Kč, jeden výdajový pokladní doklad na 80.000 Kč a jeden výdajový pokladní doklad na 310.880 Kč, přičemž **všichni obžalovaní** byli srozuměni s nadhodnocenou cenou za zboží a z uvedeného důvodu její společnost PT. Sxxxx Dxxxx, xxx, xxx, Indonésie za fakturovanou cenu nekoupí, ani za něj nezaplatí a že smyslem celé transakce je neoprávněně vylákat nadměrný odpočet v takové výši, aby pokryl jak cenu zboží, tak i náklady spojené s dopravou do Indonésie a domluvený zisk účastníků, čímž společným jednáním na Finančním úřadu pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 1, vylákali neoprávněný nadměrný odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 8.281.044 Kč,

t e d y společným jednáním ve větším rozsahu zkrátili daň a spáchali čin ve velkém rozsahu,

5) obžalovaní **M. Š., P. K. a R. H. společně:**

a) v přesně nezjištěné době od července 2012 do 28.08.2012 po vzájemné dohodě, s úmyslem společného obohacení se pokusili vylákat na úkor Českého státu zastoupeného Finančním úřadem pro hl. m. Prahu neoprávněný nadměrný odpočet, když **obžalovaný M. Š.** jako jednatel společnosti PX Sxxxxxxx s.r.o., IČ: xxx, se sídlem Xxx, xxx, u Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 3, se sídlem Drahojlova 48, Praha 9, v příznání k DPH za červenec 2012, doručeném finančnímu úřadu dne 28.8.2012, na základě účelově vytvořených dokladů – faktury č. 201250013, vystavené v zastoupení společnosti Sxxxxxxx Lxxe,s.r.o., IČ: xxx, se sídlem xxx, xxx, **obžalovaným P. K.** na prodej zboží – zahradní techniky společnosti PX Sxxxxxxx s.r.o. deklaroval uskutečněná zdanitelná plnění na vstupu podle § 72 zákona č. 235/2004 Sb. o dani z přidané hodnoty, následně **obžalovaný M. Š.** na základě těchto faktur účelově vystavil dne 25.07.2012 fakturu č. VF 812 na částku 10.193.498 Kč bez DPH a téhož dne fakturu č. VF912 na částku 14.214.000 Kč bez DPH, kterými vykázal v daňovém příznání vývoz zboží v celkové hodnotě 24.407.498 Kč mimo EU - do Indonésie, podle § 66 zákona č. 235/2004 Sb. o dani z přidané hodnoty osvobozený od DPH na výstupu, a nárokoval si odpočet DPH ve výši 4.818.762 Kč, ačkoliv **všichni obžalovaní** věděli, že zboží je úmyslně cenově nadhodnoceno a že společnost PT. SXXXXA DXXXXA, xxx, xxx, Indonésie, ho za fakturovanou cenu nekoupí a za zboží nezaplatí, **obžalovaný R. H.** na základě faktur VF 812 a VF912 podepsal za občanské sdružení Sxxxxxx Kxxi, IČ: xxx, se sídlem Xxx, xxx, 68 ks výdajových pokladních dokladů, potvrzujících vyplacení společnosti PX Sxxxxxxx s.r.o. hotovostí ve výši po 350.000 Kč, v jednom případě 257. 498 Kč jako platbu za zboží dodané společností PX Sxxxxxxx s.r.o. společností PX Sxxxx Dxxxx, ačkoliv k žádným platbám mezi občanským sdružením Sxxxxxx Kxxi a PX Sxxxxxxx s.r.o. nedošlo, čímž se na Finančním úřadu pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 3, pokusili vylákat neoprávněný nadměrný odpočet DPH ve výši 4.818.762 Kč,

b) v přesně nezjištěné době od 01.08.2012 do 26.10.2012, kdy bylo Finančnímu úřadu pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 3 se sídlem Drahojlova 48, Praha 9, doručeno příznání spol. PX Sxxxxxxx s.r.o. k DPH za září 2012, po vzájemné dohodě, s úmyslem společného obohacení se pokusili vylákat na úkor Českého státu zastoupeného Finančním úřadem pro hl. m. Prahu neoprávněný nadměrný odpočet, když **obžalovaný M. Š.** jako jednatel společnosti PX Sxxxxxxx s.r.o., IČ: xxx, se sídlem Xxx, xxx, u Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 3, v příznání k DPH za září 2012, na základě účelově vytvořených dokladů :

Shodu s prvopisem potvrzuje L. V.

- faktur č.201250019, 201250020, 201250021, 201250022, účelově vystavených v zastoupení společnosti Sxxxxxxxxx Lxxe,s.r.o., IČ: xxx, se sídlem xxx, xxx, **obžalovaným P. K.** za různé zboží, jako např. sluneční brýle, tiskárny Lexmark, zahradní hobby technika obráběcí stroje na dřevo, deklaroval na vstupu podle § 72 zákona č. 235/2004 Sb. o dani z přidané hodnoty uskutečněná zdanitelná plnění, následně **obžalovaný M. Š.** na základě těchto faktur účelově vystavil dne 04.09.2012 faktury č.

- VF 1012 na částku 13.189.387 Kč bez DPH,

- VF 1112 na částku 12.524.329 Kč bez DPH,

kterými vykázal v přiznání k DPH vývoz zboží mimo EU - do Indonésie v celkové hodnotě 25.713.716 Kč, podle § 66 zákona č. 235/2004 Sb. o dani z přidané hodnoty osvobozený od DPH na výstupu, a nárokoval si odpočet daně ve výši 4.882.346 Kč, ačkoliv všichni obžalovaní věděli, že zboží je úmyslně cenově nadhodnoceno a že společnost PT. SXXXXA DXXXXA, xxx, xxx, Indonésie, ho za fakturovanou cenu nekoupí, **obžalovaný R. H.** za občanské sdružení Sxxxxxx Kxxi, IČ: xxx, se sídlem Xxx, xxx, na základě faktury VF1012 podepsal 36 ks výdajových pokladních dokladů, potvrzujících vyplacení společnosti PX Sxxxxxxx s.r.o. hotovosti ve výši po 350.000 Kč, v jednom případě 239.387 Kč jako platbu za zboží dodané společností PX Sxxxxxxx s.r.o. společností PX Sxxxxa Dxxxxa a na základě faktury VF1112 31 výdajových pokladních dokladů na částku 350.000 Kč a v jednom případě na částku 274.329 Kč, ačkoli k žádným platbám mezi občanským sdružením Sxxxxxx Kxxi a PX Sxxxxxxx s.r.o. nedošlo, čímž se na Finančním úřadu pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 3, pokusili vylákat neoprávněný nadměrný odpočet DPH ve výši 4.882.346,- Kč,

t e d y dopustili se jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240/1,3 tr.zákoníku v úmyslu společným jednáním ve větším rozsahu zkrátit daň a čin spáchat ve velkém rozsahu, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

6) obžalovaní M. K., J. A. a M. Š. společně

v přesně nezjištěné době od 01.12.2012 do 25.01.2013 po vzájemné dohodě s úmyslem obohacení se pokusili vylákat neoprávněný nadměrný odpočet na úkor Českého státu, zastoupeného Finančním úřadem pro hl. m. Prahu, když **obžalovaný M. K.** jako jednatel společnosti Cxxxxxy pxxxxxd s.r.o., IČ: xxx, se sídlem Xxx, xxx u Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 1, se sídlem Štěpánská 28, Praha 1 v přiznání k dani z přidané hodnoty za prosinec 2012, doručeném finančnímu úřadu dne 25.1.2013, na základě faktur:

- č. 120100A30, účelově vystavené jednatelem společnosti MXR Sxxxxxxa s.r.o., IČ: xxx, se sídlem Xxx, xxx, Slovenská republika **obžalovaným M. Š.** za prodej náhradních dílů za částku 30.100.991 Kč společnosti CXXXXA s.r.o. ,

- č. 201200127549, účelově vystavené v zastoupení společnosti Cxxxxa, s.r.o., IČ: xxx, se sídlem Xxx, xxx, bez vědomí jednatelů této společnosti svědků V. D. a J. U. **T. D.** za prodej téhož zboží v hodnotě 36.228.247 Kč společnosti ZXXXXX s.r.o. a

Shodu s prvopisem potvrzuje L. V.

- faktury č. 0021212, účelově vystavené v zastoupení společnosti ZXXXXXS spol. s r.o., IČ: xxx, se sídlem Xxx, xxx **obžalovaným J. A.** za prodej téhož zboží společnosti Cxxxxxy pxxxxxd s.r.o. za fakturovanou cenu 36.381.696 Kč,

následně **obžalovaný M. K.** na základě výše uvedených faktur účelově vystavil dne 18.12.2012 fakturu č. 2012004 na částku 30.466.770,53 Kč bez DPH, kterou vykázal vývoz zboží mimo EU - do Indonésie, podle § 66 Zákona č.235/2004 Sb. o dani z přidané hodnoty osvobozený od DPH na výstupu a nárokoval si neoprávněný nadměrný odpočet DPH ve výši 6.063.616 Kč, přičemž **R. H.** jednající jménem Občanského sdružení Sxxxxxs Kxxi, IČ: xxx, se sídlem Xxx, xxx, podepsal za účelem vzbuzení zdání, že si indonéská společnost XX. KXXXXXXXXA RXXXXN MXXXXXXI zboží skutečně objednala, objednávku ze dne 17.12.2012 a dodací list k faktuře č. 2012004 ze dne 18.12.2012, ačkoliv **všichni obžalovaní** věděli, že vyvážené zboží - náhradní díly na vozidla typu Škody 120 jsou úmyslně cenově nadhodnoceny a že indonéská společnost XX KXXXXXXXXA RXXXXN MXXXXXXI si je za fakturovanou cenu nekoupí, ani za ně nezaplatí a že smyslem celé transakce je neoprávněně vylákat nadměrný odpočet ve výši, která by pokryla jak nákupní cenu zboží, tak i náklady spojené s dopravou zboží do Indonésie a domluvený zisk účastníků, čímž se společným jednáním pokusili na Finančním úřadu pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 1 vylákat neoprávněný nadměrný odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 6.063.616 Kč,

t e d y dopustili se jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240/1,3 tr. zákoníku v úmyslu společným jednáním ve větším rozsahu zkrátit daň a čin spáchat ve velkém rozsahu, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

7) obžalovaný M. Š.

v přesně nezjištěné době od 01.12.2012 do 30.01.2013 s úmyslem obohacení se pokusil vylákat neoprávněný nadměrný odpočet na úkor Českého státu, zastoupeného Finančním úřadem pro hl. m. Prahu, když **obžalovaný M. Š.** jako jednatel společnosti PX Sxxxxxs s.r.o., IČ: xxx, se sídlem Xxx, xxx, u Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 3, se sídlem Drahobejlova 48, Praha 9, v příznání k dani z přidané hodnoty za prosinec 2012, doručeném finančnímu úřadu dne 30.01.2013, na základě dokladů:

- faktury č. 120100001 ze dne 03.12.2012 na prodej autodoplňků za částku 10.092.780 Kč včetně DPH,

- faktury č. 120100002 ze dne 14.12.2012 na prodej interiérových, zahradních, kuchyňských, koupelnových, kancelářských doplňků, oblečení a hraček na částku 30.844.040 Kč včetně DPH, účelově vystavených za společnost EX TXXXXE SXXP s.r.o., (dříve Hxxxxl Mxxxxxxxxxt s.r.o.) se sídlem xxx, xxx, a

- faktury č. 201200127547 ze dne 11.12.2012 na prodej umělých květin a textilní barvy na částku 11.814.889 Kč včetně DPH, účelově vystavené bez vědomí jednatelů V. D. a J. U. za společnost Cxxxxa, s.r.o., IČ: xxx, se sídlem Xxx, xxx, **T. D.**,

deklaroval skutečnou zdanitelná plnění na vstupu podle § 72 zákona č. 235/2004 Sb. o dani z přidané hodnoty a společně s **R. H.**, který objednával kontejnery a zajišťoval dopravu, zboží, jehož cena neodpovídala fakturovaným částkám, nechal odeslat do Indonésie, následně **obžalovaný M. Š.** na základě výše uvedených faktur účelově vystavil dne 19.12.2012

Shodu s prvopisem potvrzuje L. V.

- fakturu č. VF1512 na částku 34.610.148 Kč bez DPH,
- fakturu č. VF1612 na částku 9.975.421 Kč bez DPH,

kterými vykázal vývoz předmětného zboží mimo EU - do Indonésie, podle § 66 zákona č. 235/2004 Sb. o dani z přidané hodnoty, osvobozený od DPH v daňovém přiznání na výstupu a nárokoval si odpočet daně ve výši 8.791.951 Kč, přičemž **R. H.**, jednající jménem Občanského sdružení Sxxxxxs Kxxi, IČ: xxx, se sídlem Xxx, xxx, za účelem vzbuzení zdání, že si indonéská společnost XX. KXXXXXXA RXXXXN MXXXXXI zboží skutečně objednala, podepsal objednávku ze dne 14.12.2012, kupní smlouvy mezi společnostmi PX Sxxxxxs,s.r.o. a indonéskou společností XX. KXXXXXXA RXXXXN MXXXXXI ze dne 14.12.2012 a 17.12.2012 a dodací listy číslo DL1512A, DL1512B, DL1512C, DL1512D, DL1512E, DL1612 ze dne 19.12.2012, a to i přesto, že **obžalovaný M. Š.** věděl, že zboží je úmyslně cenově nadhodnoceno a že indonéská společnost XX. KXXXXXXA RXXXXN MXXXXXI si ho za fakturovanou cenu nekoupí, ani za něj nezplatí a že smyslem celé účelové transakce je neoprávněně vylákat nadměrný odpočet ve výši, která by pokryla jak cenu zboží, tak i náklady spojené s dopravou do Indonésie a domluvený zisk účastníků, čímž se výše uvedeným jednáním pokusil na Finančním úřadu pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 3, vylákat neoprávněný nadměrný odpočet DPH ve výši 8.791.951 Kč,

tedy: dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 3 trestního zákoníku v úmyslu ve větším rozsahu zkrátit daň a čin spáchat ve velkém rozsahu, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

čímž spáchali

obžalovaný J. A. jednáním uvedeným pod bodem **6/** zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby dle § 240 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

obžalovaný T. D. jednáním uvedeným pod body **2/** zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby dle § 240 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

obžalovaný R. H. jednáním uvedeným pod body **2/, 5/** zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby dle § 240 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku ve formě spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku,

obžalovaný G. J. jednáním uvedeným pod body **1/, 3/** zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby dle § 240 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, dílem dokonáný, dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku ve formě spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku,

obžalovaný M. K. jednáním uvedeným pod bodem **6/** zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby dle § 240 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku ve formě spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku,

obžalovaný P. K. jednáním uvedeným pod body **1/, 2/, 5/** zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby dle § 240 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, dílem dokonáný, dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku ve formě spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku,

Shodu s prvopisem potvrzuje L. V.

obžalovaný Ing. M. N. jednáním uvedeným pod body **1/, 2/, 3/, 4/** zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby dle § 240 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, dílem dokonáný, dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku ve formě spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku,

obžalovaný M. Š. jednáním uvedeným pod body **1/, 2/, 4/, 5/, 6/, 7/** zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby dle § 240 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, dílem dokonáný, dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku **v bodech 1/, 2/, 4/, 5/, 6/** ve formě spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku,

obžalovaný Ing. F. V. jednáním uvedeným pod bodem **3/** zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby dle § 240 odst. 1, odst. 2, písm. c) trestního zákoníku, ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku ve formě spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku,

obžalovaný R. V. jednáním uvedeným pod body **2/, 3/** zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby dle § 240 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku ve formě spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku,

a odsuzují se

1/ J. A.,

podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 1 tr. zákoníku **k trestu odnětí svobody** ve výměře **2 (dvou) let a 6 (šesti) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu ve výměře **4 (čtyř) let.**

2/ T. D.,

podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 1 tr. zákoníku **k trestu odnětí svobody** ve výměře **3 (tří) let.**

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu ve výměře **5 (pěti) let.**

Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku se mu ukládá **trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního zástupce v obchodních společnostech a družstvech na dobu **5 (pěti) roků.**

3/ R. H.,

podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 1 tr. zákoníku **k trestu odnětí svobody** ve výměře **5 (pěti) let.**

Shodu s prvopisem potvrzuje L. V.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon uloženého trestu zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku se mu ukládá **trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního zástupce v obchodních společnostech a družstvech na dobu **7 (sedmi) let**.

4/ G. J.,

podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 1 tr. zákoníku **k trestu odnětí svobody** ve výměře **3 (tří) let**.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu ve výměře **5 (pěti) let**.

Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku se mu ukládá **trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního zástupce v obchodních společnostech a družstvech na dobu **3 (tří) let**.

5/ M. K.,

podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 1 tr. zákoníku **k trestu odnětí svobody** ve výměře **2 (dvou) let a 6 (šesti) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu ve výměře **4 (čtyř) let**.

6/ P. K.,

podle § 240 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 58 odst. 1 tr. zákoníku a § 43 odst. 2 tr. zákoníku **k souhrnnému trestu odnětí svobody** ve výměře **5 (pěti) let**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon uloženého trestu zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku se mu ukládá **trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního zástupce v obchodních společnostech a družstvech na dobu **5 (pěti) roků**.

Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku **se ruší výrok o trestu** uložený obžalovanému:

1) rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 2.11.2017 sp. zn. 1 T 60/2017, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 1.3.2018 sp. zn. 9 To 499/2017, jakož i

Shodu s prvopisem potvrzuje L. V.

všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu,

2) rozsudkem Okresního soudu ve Zlíně ze dne 7.3.2018 sp.zn. 18 T 169/2017, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

7/ Ing. M. N.,

podle § 240 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku **k souhrnnému trestu odnětí svobody ve výměře 9 (devět) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon uloženého trestu zařazuje do **věznice s ostrahou.**

Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku se ukládá **peněžitý trest** v celkové výši **200 000 Kč**, vyměřený podle § 68 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku v počtu 200 denních sazeb ve výši 1.000 Kč.

Podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku se pro případ, že by uložený peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, stanoví **náhradní trest odnětí svobody v trvání 1 (jednoho) roku.**

Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá **trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního zástupce v obchodních společnostech a družstvech na dobu **5 (pět) roků.**

Podle § 71 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému Ing. M. N. ukládá **trest propadnutí náhradní hodnoty**, a to:

1. podílu 2/3 pozemku, parcelní číslo xxx – „orná půda“ v katastrálním území Xxx xxx, který je zapsán na listu vlastnictví číslo xxx u Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj, Katastrální pracoviště xxx,
2. podílu 3/4 pozemků, parcelní číslo xxx – „lesní pozemek“ a parcelní číslo 8978 – „trvalý travní porost“, v katastrálním území Xxx xxx, které jsou zapsány na listu vlastnictví číslo xxx u Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj, Katastrální pracoviště xxx,
3. pozemků, parcelní číslo xxx – „lesní pozemek“ a parcelní číslo xxx – „lesní pozemek“, v katastrálním území Xxx xxx, které jsou zapsány na listu vlastnictví číslo xxx u Katastrálního úřadu pro Vysočinu, Katastrální pracoviště xxx,
4. podílu 1/3 pozemku, parcelní číslo xxx – „orná půda“ v katastrálním území xxx xxx xxx, který je zapsán na listu vlastnictví xxx u Katastrálního úřadu pro Vysočinu, Katastrální pracoviště xxx,
5. pozemku, parcelní číslo xxx – „orná půda“ v katastrálním území xxx xxx xxx, který je zapsán na listu vlastnictví číslo xxx u Katastrálního úřadu pro Vysočinu, Katastrální pracoviště xxx,

Shodu s prvopisem potvrzuje L. V.

6. budovy bez čísla popisného nebo evidenčního „garáž“ na pozemku parcelní číslo st. xxx, jehož je součástí, a pozemek parcelní číslo st. xxx v katastrálním území xxx a budovu bez čísla popisného nebo evidenčního „garáž“ na pozemku parcelní číslo st. xxx, jehož je součástí, a pozemek parcelní číslo st. xxx v katastrálním území xxx, které jsou zapsány v listu vlastnictví xxx u Katastrálního úřadu pro Vysočinu, Katastrální pracoviště xxx,
7. podíl $\frac{1}{2}$ budovy s číslem popisným xxx „rodinný dům“ na pozemku st. xxx, jehož je součástí, v k.ú. xxx xxx, podíl $\frac{1}{2}$ pozemku, parcelní číslo xxx „zahrada“ v k.ú. xxx xxx a podíl $\frac{1}{2}$ pozemku, parcelní číslo xxx „orná půda“ v k.ú. xxx, které jsou zapsány v listu vlastnictví xxx u Katastrálního úřadu pro Vysočinu, Katastrální pracoviště xxx,
8. budovy s evidenčním číslem xxx „stavba pro rodinnou rekreaci“ na pozemku parcelní číslo xxx v k.ú. xxx xxx a budovu s evidenčním číslem xxx „stavba pro rodinnou rekreaci“ na pozemku parcelní číslo xxx v k.ú. xxx xxx, které jsou zapsány na listu vlastnictví číslo xxx u Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj, Katastrální pracoviště xxx.

Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku **se ruší výrok o trestu** uložený obžalovanému:

1) rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 11. února 2016 sp. zn. 11 T 131/2015, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 26. dubna 2016 sp. zn. 8 To 141/2016, jakož i

všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu,

2) rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 14.8.2017 sp.zn. 57 T 7/2016 ve znění rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 27.4.2018 sp.zn. 3 To 8/2018, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

8/ M. Š.,

podle § 240 odst. 3 trestního zákoníku **k trestu odnětí svobody** ve výměře **8 (osm) let**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon uloženého trestu zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku se mu ukládá **peněžitý trest** v celkové výši **200.000 Kč**, vyměřený podle § 68 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku v počtu 200 denních sazeb ve výši 1.000 Kč.

Podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku se pro případ, že by uložený peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, stanoví náhradní trest odnětí svobody v trvání **1 (jednoho) roku**,

Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku se mu ukládá **trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního zástupce v obchodních společnostech a družstvech na dobu **5 (pěti) roků**.

9/ Ing. F. V.,

Shodu s prvopisem potvrzuje L. V.

podle § 240 odst. 2 trestního zákoníku a § 43 odst. 2 tr. zákoníku **k souhrnnému trestu odnětí svobody** ve výměře **3 (tři) let**.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu ve výměře **5 (pět) let**.

Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **peněžitý trest** v celkové výši

50 000 Kč, vyměřený podle § 68 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku v počtu 100 denních sazeb ve výši 500 Kč.

Podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku se pro případ, že by uložený peněžitý trest

nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, stanoví **náhradní trest odnětí svobody v trvání 1 (jednoho) roku**.

Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku se mu ukládá **trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního zástupce v obchodních společnostech a družstvech na dobu **5 (pět) roků**.

Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku **se ruší výrok o trestu**, který byl obžalovanému uložen rozsudkem Okresního soudu v Blansku ze dne 27.7.2016 sp.zn. 1 T 29/2016 ve znění rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 16.11.2016 sp.zn. 3 To 306/2016, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

10/ R. V.

podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 1 tr. zákoníku a § 43 odst. 2 tr. zákoníku **k souhrnnému trestu odnětí svobody** ve výměře **3 (tři) roky**.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu ve výměře **5 (pět) let**.

Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **peněžitý trest** v celkové výši

50 000 Kč, vyměřený podle § 68 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku v počtu 100 denních sazeb ve výši 500 Kč.

Podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku se pro případ, že by uložený peněžitý trest

nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, stanoví **náhradní trest odnětí svobody v trvání 1 (jednoho) roku**.

Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku se mu ukládá **trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního zástupce v obchodních společnostech a družstvech na dobu **5 (pět) roků**.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. V.

Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku **se ruší** výrok o trestu, který byl obžalovanému uložen rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 14.8.2017 sp.zn. 57 T 7/2016 ve znění rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 27.4.2018 sp.zn. 3 To 8/2018, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu jsou obžalovaní Ing. M. N., G. J., P. K. a M. Š. **povinni společně a nerozdílně nahradit** poškozenému **Finančnímu úřadu pro Jihomoravský kraj – územní pracoviště Brno 1** se sídlem Příkop 25, 604 23 Brno, škodu ve výši 6 152 229 Kč.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu **se poškozený Finanční úřad pro Jihomoravský kraj – územní pracoviště Brno 1 se sídlem Příkop 25, 604 23 Brno, odkazuje** se zbytkem svého nároku na náhradu škody ve vztahu k obžalovanému M. Š. ve výši 414.239,- Kč na řízení ve věcech občanskoprávních.

B)

Podle § 226 písm. e) tr. řádu **se obžalovaní T. D. a R. H.**

zprošťují

obžaloby státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze sp.zn.1 KZV 27/2014 ze dne 7.7.2016 podané u Městského soudu v Praze dne 22.7.2016, která jim kladla za vinu, že

1)

v přesně nezjištěné době od 01.12.2012 do 25.01.2013 po vzájemné dohodě s obžalovanými M. K., nar. xxx, J. A., nar. xxx, a M. Š., nar. xxx, s úmyslem obohacení se pokusili vylákat neoprávněný nadměrný odpočet na úkor Českého státu, zastoupeného Finančním úřadem pro hl. m. Prahu, když obž. M. K. jako jednatel společnosti Cxxxxxy pxxxxxd s.r.o., IČ: xxx, se sídlem Xxx, xxx, u Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 1, se sídlem Štěpánská 28, Praha 1, v příznání k dani z přidané hodnoty za prosinec 2012, doručeném finančnímu úřadu dne 25.1.2013, na základě faktur:

- č. 120100A30, účelově vystavené jednatelem společnosti MXR Sxxxxxxa s.r.o., IČ: xxx, se sídlem Xxx, xxx, Slovenská republika, obž. M. Š. za prodej náhradních dílů za částku 30.100.991 Kč společnosti CXXXXA s.r.o. ,

- č. 201200127549, účelově vystavené v zastoupení společnosti Cxxxxa, s.r.o., IČ: xxx, se sídlem Xxx, xxx, bez vědomí jednatelů této společnosti svědků V. D. a J. U. obž. T. D. za prodej téhož zboží v hodnotě 36.228.247 Kč společnosti ZXXXXXS s.r.o. a

- faktury č. 0021212, účelově vystavené v zastoupení společnosti ZXXXXXS spol. s r.o., IČ: xxx, se sídlem Xxx, xxx, obž. J. A. za prodej téhož zboží společnosti Cxxxxxy pxxxxxd s.r.o. za fakturovanou cenu 36.381.696 Kč,

Shodu s prvopisem potvrzuje L. V.

následně obž. M. K. na základě výše uvedených faktur účelově vystavil dne 18.12.2012 fakturu č. 2012004 na částku 30.466.770,53 Kč bez DPH, kterou vykázal vývoz zboží mimo EU - do Indonésie, podle § 66 zákona č.235/2004 Sb. o dani z přidané hodnoty osvobozený od DPH na výstupu a nárokoval si neoprávněný nadměrný odpočet DPH ve výši 6.063.616 Kč, přičemž obž. R. H. jednající jménem Občanského sdružení Sxxxxxs Kxxi, IČ: xxx, se sídlem Xxx, xxx, podepsal za účelem vzbuzení zdání, že si indonéská společnost XX. KXXXXXXXXA RXXXN MXXXXXI zboží skutečně objednala, objednávku ze dne 17.12.2012 a dodací list k faktuře č. 2012004 ze dne 18.12.2012, ačkoliv všichni obžalovaní věděli, že vyvážené zboží - náhradní díly na vozidla typu Škody 120 jsou úmyslně cenově nadhodnoceny a že indonéská společnost XX KXXXXXXXXA RXXXN MXXXXXI si je za fakturovanou cenu nekoupí, ani za ně nezaplatí a že smyslem celé transakce je neoprávněně vylákat nadměrný odpočet ve výši, která by pokryla jak nákupní cenu zboží, tak i náklady spojené s dopravou zboží do Indonésie a domluvený zisk účastníků, čímž se společným jednáním pokusili na Finančním úřadu pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 1, vylákat neoprávněný nadměrný odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 6.063.616 Kč,

2)

v přesně nezjištěné době od 01.12.2012 do 30.01.2013 po vzájemné dohodě s obžalovaným M. Š., nar. xxx, s úmyslem obohacení se pokusili vylákat neoprávněný nadměrný odpočet na úkor Českého státu, zastoupeného Finančním úřadem pro hl. m. Prahu, když obž. M. Š. jako jednatel společnosti PX Sxxxxxs s.r.o., IČ: xxx, se sídlem Xxx, xxx, u Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 3, se sídlem Drahojlova 48, Praha 9, v příznání k dani z přidané hodnoty za prosinec 2012, doručeném finančnímu úřadu dne 30.01.2013, na základě dokladů:

- faktury č. 120100001 ze dne 03.12.2012 na prodej autodoplňků za částku 10.092.780 Kč včetně DPH,

- faktury č. 120100002 ze dne 14.12.2012 na prodej interiérových, zahradních, kuchyňských, koupelnových, kancelářských doplňků, oblečení a hraček na částku 30.844.040 Kč včetně DPH, účelově vystavených za společnost EX TXXXE SXXP s.r.o., (dříve Hxxxxl Mxxxxxxxxxt s.r.o.) se sídlem xxx, xxx, a

- faktury č. 201200127547 ze dne 11.12.2012 na prodej umělých květin a textilní barvy na částku 11.814.889 Kč včetně DPH, účelově vystavené bez vědomí jednatelů V. D. a J. U. za společnost Cxxxxa, s.r.o., IČ: xxx, se sídlem xxx, xxx, obžalovaným T. D.,

deklaroval uskutečnění zdanitelná plnění na vstupu podle § 72 zákona č. 235/2004 Sb. o dani z přidané hodnoty a společně s obžalovaným R. H., který objednával kontejnery a zajišťoval dopravu, zboží, jehož cena neodpovídala fakturovaným částkám, nechal odeslat do Indonésie, následně obž. M. Š. na základě výše uvedených faktur účelově vystavil dne 19.12.2012

- fakturu č. VF1512 na částku 34.610.148 Kč bez DPH,

- fakturu č. VF1612 na částku 9.975.421 Kč bez DPH,

kterými vykázal vývoz předmětného zboží mimo EU - do Indonésie, podle § 66 zákona č. 235/2004 Sb. o dani z přidané hodnoty, osvobozený od DPH v daňovém příznání na výstupu a nárokoval si odpočet daně ve výši 8.791.951 Kč, přičemž obž. R. H., jednající jménem Občanského

Shodu s prvopisem potvrzuje L. V.

sdružení Sxxxxxs Kxxi, IČ: xxx, se sídlem Xxx, xxx, za účelem vzbuzení zdání, že si indonéska společnost XX. KXXXXXXA RXXXXN MXXXXXI zboží skutečně objednala, podepsal objednávku ze dne 14.12.2012, kupní smlouvy mezi společnostmi PX Sxxxxxs,s.r.o. a indonéskou společností XX. KXXXXXXA RXXXXN MXXXXXI ze dne 14.12.2012 a 17.12.2012 a dodací listy číslo DL1512A, DL1512B, DL1512C, DL1512D, DL1512E, DL1612 ze dne 19.12.2012, a to i přesto, že všichni obžalovaní věděli, že zboží je úmyslně cenově nadhodnoceno a že indonéska společnost XX. KXXXXXXA RXXXXN MXXXXXI si ho za fakturovanou cenu nekoupí, ani za něj nezplatí a že smyslem celé účelové transakce je neoprávněně vylákat nadměrný odpočet ve výši, která by pokryla jak cenu zboží, tak i náklady spojené s dopravou do Indonésie a domluvený zisk účastníků, čímž se výše uvedeným společným jednáním pokusili na Finančním úřadu pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 3, vylákat neoprávněný nadměrný odpočet DPH ve výši 8.791.951 Kč,

čímž měli spáchat zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 3 tr. zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku,

když trestnost činu s přihlédnutím k ustanovení § 33 písm. b) tr. zákoníku zanikla.

Odůvodnění

1. Státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze podala k Městskému soudu v Praze dne 22. července 2016 pod sp. zn. 1 KZV 27/2014 obžalobu na obžalované uvedené ve výroku tohoto rozsudku pro skutky popsané ve výroku tohoto rozsudku. Co do popisu skutků nedošlo ve výroku oproti podané obžalobě ke změně, která by měly vliv na jejich totožnost.
2. Skutky, které měl spáchat M. Š., byly rozšířeny dne 19.01.2018 o další ze sloučené věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 49 T 16/2017, která napadla dne 04.12.2017, a to pro skutek, že v přesně nezjištěné době v květnu 2012 jako jednatel společnosti MXR Cxxxh s.r.o., IČ xxx, se sídlem xxx, xxx, společně s odděleně stíhanými M. N., nar. xxx, G. J., nar. xxx, a P. K., nar. xxx, v úmyslu obohatit se vylákali na úkor Českého státu, zastoupeného Finančním úřadem pro hl. m. Prahu, neoprávněný nadměrný odpočet, když poté, co odděleně stíhaný G. J., nar. xxx, na základě generální plné moci vystavil za společnost Axxxxxa s.r.o., IČ xxx se sídlem Xxx, xxx, dne 17.05.2012 faktury č. 120100002, 120100003, 120100004 a 120100007 za prodej různého zboží (oblečení, koupelnových doplňků, soustružnických nástrojů) společnosti MXR Cxxxh s.r.o., vystavil na zakoupené zboží faktury č. 00212 za prodej oblečení v ceně 8.879.954 Kč, č. 00312 za prodej koupelnových doplňků v ceně 1.007.791 Kč, č. 00412 za prodej doplňků do domu a zahrady v ceně 2.947.562 Kč a č. 00512 za prodej soustružnických nástrojů v ceně 23.556.000 Kč, kterými deklaroval prodej zboží společnosti Sxxxxxxxxc Lxxe s.r.o., IČ xxx, se sídlem xxx, xxx, zastoupené jednatelem - odděleně stíhaným P. K., nar. xxx, na fakturované zboží následně společnosti Sxxxxxxxxc Lxxe s.r.o. jako prodávající vystavila faktury č.: 201250005 za prodej oblečení v hodnotě 8.926.237 Kč, č. 201250006 za prodej koupelnových doplňků v hodnotě 1.017.260 Kč, č. 201250007 za prodej doplňků pro dům a zahradu v hodnotě 2.973.990 Kč a č. 201250008 za prodej soustružnických nástrojů v hodnotě 23.682.920 Kč, na společnost WXXXXO IXXXXT s.r.o., IČ xxx, se sídlem xxx,

Shodu s prvopisem potvrzuje L. V.

xxx, jako kupujícího, následně odděleně stíhaný Ing. M. N., nar. xxx, jednatel společnosti spol.WXXXXO IXXXXT s.r.o. účelově vystavil dne 17.05.2012 faktury č. VF 112 na částku 15.713.711 Kč bez DPH, VF 212 na částku 15.047.436 Kč bez DPH, kterými vykázal vývoz zboží v celkové hodnotě 30.761.147 Kč mimo EU - do Indonésie, podle § 66 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, osvobozený od DPH na výstupu, a nárokoval si neoprávněný nadměrný odpočet DPH ve výši 6.152.229 Kč, přičemž faktury vystavili M. Š. a odděleně trestně stíhaní obžalovaní s vědomím, že zboží je úmyslně cenově nadhodnoceno, že fakturovanou cenu společnosti v řetězci firem Axxxxxa s.r.o. - MXR Cxxxh s.r.o. - Sxxxxxxxxc Lxxe s.r.o. - WXXXXO IXXXXT s.r.o. svému dodavateli neuhradí a že společnost XX KXXXXXXA RXXXXN MXXXXXI Xxx, Xxx, Xxx, xxx, Indonésie zboží za fakturovanou cenu nekoupí a že smyslem celé obchodní transakce je neoprávněně vylákat nadměrný odpočet ve výši, která by pokryla jak cenu zboží, tak i náklady spojené s dopravou zboží do Indonésie a domluvený zisk, čímž na Finančním úřadu pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 10, vylákali neoprávněný nadměrný odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 6.152.229 Kč, tedy měl ve větším rozsahu zkrátit daň a čin spáchat ve velkém rozsahu, pod čímž obžaloba spatřovala zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku. Dne 19.1.2018 proběhlo hlavní líčení, v rámci kterého bylo rozhodnuto, že tato věc, která napadla pod sp. zn. 49T 16/2017, se spojuje do společného řízení k věci, která je vedena pod sp. zn. 49T 7/2016 – toto spojení do společného řízení se pak promítlo do popisu skutku v bodě 1) výroku tohoto rozsudku, aniž mělo vliv na totožnost skutku.

3. Na základě důkazů, které byly provedeny v hlavním líčení, byly zjištěny níže uvedené skutečnosti:
4. **Z výpovědí obžalovaných bylo zjištěno následující:**
5. **Obžalovaný J. A. (bod 6 obžaloby)** uvedl, že jako jednatel pracoval pro společnost ZXXXXS, která se zabývala nákupem a prodejem nemovitostí a dále nákupem a prodejem dříví. Obrat společnosti v letech 2010 a 2011 byl do 10 milionů Kč.
6. Ke konci roku 2012 se potkal s M. Š. kvůli dřívějším společným obchodům. S M. Š. spolupracoval po dobu asi jednoho roku před 10-15 lety, kdy od něho kupoval dříví. Poté spolu založili společnost zabývající se nákupem a prodejem dříví. Po čase se neshodli v obchodních záležitostech a M. Š. ze společnosti odešel.
7. V době, kdy se znovu s M. Š. potkal, se zabýval nákupem a prodejem pozemků a řešil otázku, jak navýšit obrat, aby dostal úvěr u banky. V té době měl na společnost nakoupený nemovitý majetek v hodnotě 15-17 milionů Kč. M. Š. mu navrhl, aby se zapojil pro navýšení obratu do jejich obchodování (vyvážení a dovážení zboží) s Indonésií, kde se zakládalo obchodní centrum, ve spolupráci s M. K. a R. H.. Mělo se jednat o náhradní díly na automobily značky Škoda, Volkswagen, k čemuž mu dal i seznam. Vzhledem k tomu, že neměl s vývozem zboží do zahraničí zkušenosti, byl svolný jen k nákupu zboží od české společnosti a následného prodeje zboží taktéž české společnosti. Nakonec se dozvěděl, že ten, kdo bude zboží prodávat do Indonésie, bude M. K., neboť jak mu sám posléze uvedl, potřeboval se u nich "zapsat".
8. M. K. J. A. znal jako prodejce bot. Byl zainteresován i do lesnictví. Nikdy však spolu neobchodovali.

9. Když se J. A. sešel s M. K., ten mu s nadšením vyprávěl o budujícím se obchodním centru a jak Indonésii dokonce osobně navštívil.
10. Nakonec ho M. Š. obeznámil telefonicky o tom, že zboží půjde na společnost Cxxxxa, v jejímž areálu je zboží připravené k nakládce do Indonésie.
11. Předtím než dorazili do areálu společnosti Cxxxxa v Xxx, sešli se v restauraci s R. H., T. D. a M. K., kde H. opětovně velebil budované obchodní centrum v Indonésii pro české společnosti. Areál společnosti Cxxxxa jim otevřel T. D., který měl plnou moc za společnost Cxxxxa. Zboží již bylo připraveno na paletách. Tam se seznámil i s panem V., který měl zajišťovat kontejner, expedici, dovážení, vývoz. J. A. a M. K. zboží spočítali a zkontrolovali ho s tím, zda je tam všechno. Zboží bylo zabaleno do neprodyšné fólie zalité olejem, takže je nerozbalovali. Jednalo se o díly pro značky Škoda 100 Favorit, možná Rapid, Fabia, Octavia, i starší modely jako Škoda 120. K tomu mu R. H. sdělil, že budou využité na výrobu malotraktorů a atutomobilů v Indonésii. M. Š. ho přesvědčil o tom, že tyto náhradní díly nebude problém v Indonésii prodat. J. A. byl přesvědčen, že se jednalo o nové díly, avšak připustil, že i staré díly mohly vypadat nově, neboť tak byly zabalené. Hodnotu zboží si neprověřoval, věřil znaleckému posudku, který mu předložili R. H. a T. D., že hodnota byla kolem 30 milionů Kč.
12. Při nakládce byl přítomen i D. starší (V. D.), který se od T. D. dozvěděl, že nakládají náhradní díly do kontejneru k vývozu.
13. T. D. připravil potřebné doklady: kromě znaleckého posudku i fakturu, plné moci, dodací listy, atd. a s J. A. vyřídil i daňové doklady. Pokladní doklady podepsané T. D. byly na částky do 350 000 Kč. Zálohu ve výši 200 000 Kč, kterou tam J. A. přivezl na základě pokynu M. Š., předal T. D.. Zboží nakládal nejprve M. K., poté Ing. N.. Naložení a zvážení zboží včetně vyřízení potřebných dokladů nakonec dodělal M. K..
14. Další platby probíhaly tak, že mu T. D. zavolal s tím, že je třeba pomoci se zaplacením DPH, k jehož zaplacení se J. A. sám nabídnul, protože DPH mu platil M. K., a J. A. ho tedy poté platil T. D. na základě daňových dokladů. Vzhledem k tomu, že měl T. D. problémy s otcem, peníze obdržel v hotovosti. J. A. se s placením v hotovosti v rámci obchodních styků už setkal, proto mu to nepřišlo podezřelé. Na předané peníze dostal daňové doklady.
15. S M. K. poté jednal o zaplacení kupní ceny z Indonésie. V rámci jednání s R. H. se dohodli na tzv. zápočtech celé kupní ceny mezi ZXXXXXS a společností K. (Cxxxxxy pxxxxxd, s.r.o.) a zápočtech mezi ZXXXXXS a Cxxxxa. S ohledem na neznalost problematiky zápočtů si J. A. vyžádal rady od svého daňového poradce. M. K. a T. D. již měli zápočty předpřipravené a čekalo se jen na vyjádření daňového poradce J. A..
16. K jejich obchodnímu řetězci J. A. uvedl, že koupil náhradní díly od společnosti Cxxxxa za 5,8 milionů korun a prodal je společnosti M. K., přičemž 5,8 mil. Kč dělalo DPH. DPH se platilo zvlášť, neboť byla potřeba ho odvést. Dopravu kontejnerů nebo celého vývozu zaplatil M. K.. J. A. tedy zaplatil jenom DPH ze své provize.
17. J. A. všechny doklady zaúčtoval tak, jak měl, a finančnímu úřadu všechny dokumenty předal. Odkázal s tím i na posudek, ve kterém bylo uvedeno, že vše řádně zaúčtoval, odvedl daň za svoji provizi i ze zisku z vývozu. Vyvrcholilo to tím, že finanční úřad začal předvolávat svědky. Tam T. D. všechno popřel s tím, že sice doklady vystavil, ale za

společnost Cxxxxa je nechtěl zaúčtovat.

18. J. A. si k T. D. ještě před obchodem zjistil z internetových stránek společnosti Cxxxxa, že je jejím ředitelem. Ověřoval si dokonce, zda je Cxxxxa spolehlivý plátc. Neměl tedy žádné pochybnosti, že by se jednalo o nereálný obchod.
19. J. A. popřel, že by kdy R. H. podepisoval nějaký doklad, ani nebyl přítomen na schůzce, kde by H. něco podepisoval.
20. *I v případě, že by výpověď tohoto obžalovaného stála osamoceně, jevila by se jako podezřelá v několika oblastech: Obžalovaný A., ač se zbožím tohoto typu neobchodoval, se spokojil s formální kontrolou zboží, které s ohledem na způsob zabalení (folie, zalití olejem) bylo fakticky nezkontrolovatelné (a nebyl tedy schopný zkontrolovat, zda jde o zboží nové, staré, původu či opotřebené, zda papírové podklady odpovídají realitě – v zásadě tedy kupoval lidově řečeno "zajíce v pytli". Ač s obžalovanými H., D. a K. nikdy v minulosti nespolečně pracoval, neměl s nimi žádné zkušenosti, které by ho opravňovaly k závěru, že jde o důvěryhodné obchodníky, spoléhal se na předložený posudek a na tvrzení o povaze nezkontrolovatelného zboží, a pak hotovostně, jak tvrdil, předal na základě předchozího pokynu Š. žalobu ve výši 200.000,- Kč obž. D.. Následné platby probíhaly rovněž v hotovosti – je zřejmé, že účelově byly rozepsány tak, aby se vyhnul bezhotovostní platbě, která by byla zaznamenána ve výpisech z účtu a mohla by prokázat, že k platbě skutečně došlo. Výpověď tohoto obžalovaného pak neobstojí v kontextu ostatního dokazování – zejména s ohledem na skutečnosti, které byly zjištěny z provedených odposlechů (k nim hodnocení v příslušné pasáži odůvodnění níže). Bližší rozbor zavinění (v jeho případě nepřímý úmysl), je soustředěn v samostatné části tohoto odůvodnění.*
21. **Obžalovaný T. D.** z obžalovaných znal Ing. M. N., M. Š., J. A. (kterého viděl asi dvakrát), R. H. (díky společným aktivitám, M. K. a P. K. viděl párkrát. S obžalovanými A. ani s K. nikdy nekomunikoval. Vše řešil jen s M. Š. a Ing. M. N.. Neznal obžalované J. Ing. V. a V..
22. K bodu 2) a) obžaloby T. D. uvedl, že se koncem roku 2011 dostal do finančních problémů. Sháněl peníze, úvěr, který by mu pomohl období překlenout. Byl mu doporučen Ing. M. N., který mu poskytl půjčku ve výši 500 000 Kč, zajištěnou zajišťovacím převodem nemovitosti ve výši 700 000 Kč, se splatností do 3 měsíců ve výši 750 000 Kč. Půjčenými penízi částečně splatil dluhy a část peněz vložil do obchodu, který mu však nevyšel. Půjčené peníze proto nebyl schopen vrátit včas. Ing. N. s ním začal řešit splacení dluhu. Mimoto si dále půjčoval peníze, kterými částečně splácel předcházející dluhy, z nichž na něho přišly exekuce. S ohledem na postup věřitelů, kteří chtěli postihnout i nemovitost, domluvil se s Ing. N. na uznání dluhu, které bude převyšovat částku jiného věřitele tak, aby tím ochránil nemovitost. Po čase zjistil, že to neměl udělat, neboť uznání dluhu ve výši 2 800 000 Kč nebylo splaceno. Jeho rodiče začali vyplácet věřitele. V současné době probíhá insolvenční řízení, ve kterém je se svojí pohledávkou přihlášen jenom Ing. M. N..
23. Vzhledem k zájmu Ing. N. a M. Š. o vývoz a prodej zboží do třetích zemí, mimo oblast Evropské unie, se kterou již obchodovali, T. D. jim dohodil svého známého R. H., který strávil několik let v Indonésii.
24. Mezi prvním vyvezeným zbožím byly soustružnické nože a koupelnové doplňky. Úkolem T. D. bylo dát dohromady doklady pro celníci, zařadit jednotlivé zboží do celních položek, aby se udělala jednotná celní deklarace. Také měl na starosti objednání kontejnerů. Od Ing. M. N. a M. Š. obdržel e-mailem seznam zboží, které se bude vyvážet, dodací listy, faktury. Jednalo se o standardní export, pouze asi pětkrát musel upravovat počet položek, množství a cenu zboží.

25. Po exportu prvního zboží proběhla diskuze s R. H., zda se faktury přepíšu a přeepsané odešlou do Indonésie. Export byl zaměřený na vyčerpání DPH. Zboží vyvezené do Indonésie nebylo zaplacené a ani nikdo žádnou kupní cenu za něj nepožadoval, nemělo žádnou hodnotu pro vývozce.
26. Poté ho Ing. M. N. a M. Š. oslovili, zda neví o nějakém levném zboží k vývozu. T. D. jim sehnal elektrospojky společnosti Z. K. asi za 300 000 Kč. Ti ho poté dali na faktury v rádech milionů korun. T. D. se obrátil na pana M., zda by nevěděl o společnosti, který by byla schopná nastavit faktury na takové zboží. Dostal od něho doporučení, například na společnost F. X. X. – Fxxxxxxxn Exxxxt Txxxxxg spol. s r.o. Za to všichni chtěli zaplatit, T. D. byl ale bez finančních prostředků. Nakonec mu bylo slíbeno, že, pokud se mu podaří vše zajistit, budou mu pohledávky odškrtnuty. S žádnou doporučenou společností se to však nepodařilo domluvit, tak se rozhodl, že faktury na zboží sám vytvoří. Se společností F. X. X. nekomunikoval. Pouze z doslechu se dozvěděl, že M. Š. měl jednat s jednatelem Š. D. doufal, že se to nakonec vyřeší, že se to se společností projedná. K tomu však nedošlo. Společnost F. X. X. měla obchodovat dále s P. K., R. V. a s Ing. F. V.. Doklady na elektrospojky se vyřešily měsíc a půl poté, co byly vyvezeny, což potvrdil i pan K.. Druhá půlka se měla zaplatit po odjetí zboží z přístavu. K tomu D. ještě dodal, že celý obchod byl o začátku účelově nastaven na čerpání DPH. Nikdo nikomu nic nezaplatil, žádné peníze ze zahraničí nepřišly. Exportérům žádné peníze nikdy nemohly přijít.
27. Koncem srpna se s Ing. M. N. po e-mailu řešily nákupy společnosti Bxxxxxxxs Wxxxxd Cxxxxr Czech a Sxxxxxxx Lxxe. Na které společnosti se bude zboží fakturovat, se D. dozvěděl od Ing. M. N. nebo od M. Š.. Faktury poté předával Ing. M. N.. Do tohoto obchodu byl zapojen asi i P. K.. Všichni věděli, kolik zboží stálo, kdo ho kupoval, kdo ho platil.
28. Z hlediska nákupu pro tři společnosti Bxxxxxxxs Wxxxxd Cxxxxr Czech, Sxxxxxxx Lxxe, řešily se koncem srpna emailem s panem N.. Na jaké společnosti se bude fakturovat, se D. dozvěděl od pana N. nebo od Š.. Předával faktury u pana N.. D. už nevěděl, kdo u toho byl, možná K., on tam byl představen jako ten, který to koupil. Ač všichni tvrdili, že to byl obchod, není to pravda. Věděl, kolik stálo to zboží, kdo ho kupoval, kdo ho platil. U pana K., kde kupovali elektro spojky, tam byl D., pan H., Š. a N.. Pan K. potvrdil, že o druhé půlce komunikovali měsíc potom, rozhodli se, že druhá půlka se zaplatí po odjetí zboží z přístavu. Věděl, jaký byl začátek, jakým způsobem se nastavovaly faktury na zboží. Věděl, že smyslem přijmutí zboží v Indonésii bylo přijmout, darovat ho tam. Celý ten obchod byl od začátku účelově nastaven na čerpání DPH. Žádné peníze ze zahraničí nepřišly. Nikdo to nikomu nezaplatil. Maximálně mezi svými společnostmi mohly vyměnit nějakou částku, aby to budilo dojem obchodu. Exportérům žádné peníze nikdy přijít nemohly. S panem K. a A. v životě D. nemluvil.
29. K bodu 4) obžaloby T. D. uvedl, že obchod s gastro-sklem pocházející ze Slovenska zajišťoval M. Š.. D. vykomunikoval, kolik je tam skla, objednal kontejnery, zvolil velikost podle objemu zboží a na pokyn poslal na Slovensko kontejnery v létě 2012. Mělo se prý jednat o zboží D., kterým měl dluh splatit, ale on sám popřel, že by kdy na Slovensku byl, dotčené sklo nikdy neviděl, pouze dohodil kontakt na I. z xxx kvůli lince na šatony. Na Slovensko jel Ing. M. N., M. Š. a R. H., kteří sklo asi za 150 000 Kč převzali. Nastavení dokladů se řešilo jak přes M. Š., tak přes T. D.. D. tam přeposlal zpracované dodací listy, pro které obdržel od M. Š. podklady. Oni si poté domluvili nastavení faktur a společnost, která to poté měla prodávat společnosti M. Š. (MXR Cxxxh, s.r.o.). To probíhalo od května do srpna roku 2012.

30. Začátkem září do Indonésie odletěli na tři týdny ve složení asi R. H., Ing. M. N., M. Š. a M. K.. Po návratu začal T. D. s R. H. řešit problém s nepřevzatými a nevyloženými kontejnery, za což narůstaly náklady. Došlo jim, že jde o malér, proto se ho rozhodli řešit, zkontaktovali policii. R. H. přivedl policistu P.. Vysvětlil mu problém. Ten ho nasměroval do Hradce Králové k útvaru pro odhalování organizovaného zločinu. Ti ho posléze nasměrovali na Prahu 4 odbor hospodářské kriminality. T. D. s nimi spolupracoval, čekal, že se něco stane, avšak nic se nedělo.
31. K bodu 6) a 7) obžaloby T. D. uvedl, že v době, kdy řešili mezi sebou nové exporty, už očekával zásah policie s tím, že k exportu v prosinci již nedojde. Asi v listopadu Ing. M. N. prohlásil, že na svoji společnost už žádné exporty nevezme. Koncem prosince byl telefonicky vyrozuměn o tom, že je potřeba zboží, náhradní díly, ze Slovenska vyvést. T. D. se proto domluvil s otcem V. D. na využití areálu jeho společnosti Cxxxxa. Od M. Š. dostal T. D. pokyny včetně informace, že jde o zboží společnosti Dxxu, které bude prodáno společnosti ZXXXXS, a ať k tomu připraví dodací listy, k čemuž mu zaslal podklady.
32. Do areálu společnosti Cxxxxa přijel M. Š., M. K., J. A., Ing. M. N., R. H. a M. V., který nechal přistavit kontejner. Nejprve se sešli v nádražní restauraci, kde probírali, že exportérem bude společnost M. K. Cxxxxxy pxxxxd, která zboží nakoupí od společnosti J. A. ZXXXXS. Nákup zboží ze Slovenska, které patřilo M. Š., se v té době neřešil. Zboží přijelo a ve stejný den se naložilo. Nakládal to na ještěrce Ing. M. N., tři palety náhradních dílů zůstaly, protože se tam už nevešly, ty se ztratily. Jedna krabice se odvezla do sběru. Zboží ráno přijelo, v poledne přijeli ostatní, zboží se naložilo a odjelo, nebyl čas ho fyzicky kontrolovat. Nikdo nevěděl, kolik toho tam ve skutečnosti je.
33. T. D. s M. K. dořešili export, poté se spolu již nesetkali. Expedice to vyřídila na celnici a kontejner odjel. Nejprve bylo domluveno, že zboží půjde fakturačně přes společnost Dxxu, ZXXXXS, Cxxxxxy pxxxxd, která měla být exportérem. Pak se přišlo s tím, že by se měla zapojit do toho společnost Cxxxxa, což se T. D. nelíbilo. M. Š. přes D. poslal 70 000 Kč I., který měl doložit faktury na překrytí DPH. V té době aktivně spolupracoval s policií, které přivezl i faktury, s policistou kpt. H., kterého informoval o tom, že se připravují nové exporty. Policie mu nedávala žádné pokyny, jak se má chovat nebo jednat. S policií komunikoval buď telefonicky, nebo osobně.
34. K celé činnosti skupiny T. D. uvedl, že motivem jeho zapojení bylo vyřešení svých dluhů. Nahlášení na policii nevedla msta, ale jeho obava o následky. Věděl o tom, že se jednalo o soubor společností, které si měly tzv. krýt záda. Cílem bylo vyvést zboží někam, kde o něho nikdo nestojí, aby se vyčerpalo DPH. Věděl o tom, že se dokladuje nabídnuté bezcenné zboží. On sám nikdy nic z DPH neměl, neboť ani neměl společnost, na kterou by se mohlo DPH vylákat. Od května do srpna zajišťoval dopravu hlavně sám T. D.. O tom, kdo zajišťoval dopravu v prosinci, nic nevěděl. Ke kontejnerům připravoval podklady, taktéž pro celnici, přepisoval dodací listy i zařazení zboží pod celní položky.
35. Nevěděl ani o tom, že by měl R. H. shánět zboží pro export do Indonésie či že odmítl na policii vypovídat s tím, že T. D. uvedl jako osobu blízkou, ani o tom, že měl podvést někoho v Indonésii. U zboží, u kterého znal kupní cenu, znal jeho hodnotu. Podklady k exportu dostával od M. Š. nebo Ing. M. N., jednalo se o dodací listy, soupisy zboží, faktury. Cena zboží byla nadhodnocena. Po projednání s odběratelem byla potřeba cenu na fakturách pro celní účely snížit. Faktury osvědčující ceny zboží dělali společně s R. H.. Role R. H. spočívala v zajištění odběratele zboží.

36. Tvrzení J. A., že spolu komunikovali, popřel, ani k tomu neexistují žádné důkazy. K daňovému řízení J. A. byl pozván jako svědek. Správce daně informoval o tom, že se jednalo o podvod.
37. Po výslechu svědka P. T. obžalovaný D. dále uvedl, že kapitánovi H. doklady předal pan M., D. je neviděl ani fyzicky nepředával policii.
38. *Výpověď tohoto obžalovaného vnímal soud jako věrohodnou. V řízení před soudem se neodchýlil od popisu události proti přípravnému řízení, byl konzistentní v popisu důvodu, proč se do trestné činnosti zapojil, v popisu sledu události a v popisu toho, jakou roli bráli ti z obžalovaných, s nimiž přišel do kontaktu. Z jeho výpovědi bylo patrné, že se nesnaží zmírňovat svou roli, že se snaží vybat si sled jednotlivých dějů. Pravdivost jeho výpovědi potvrzuje výpověď spoluobžalovaného H.. To, že na počátku celé trestné činnosti stáli obžalovaní Ing. N. a Š., že právě tyto dva vše řídili, plánovali, organizovali, dokreslují porízené odposlechy (jejich zhodnocení níže). Tento obžalovaný v přípravném řízení usiloval o získání postavení spolupracujícího obviněného, které mu nebylo přiznáno. Není pochyb o tom, že to byl právě tento obžalovaný, kterému došlo, že sliby jeho věřitele – obž. Ing. N. – jsou liché, že se nechal vtáhnout do trestné činnosti v bláhové naději, že dluh bude "smažán". Uvědomil si, že slouží jako nástroj k vylákání neoprávněného nadměrného odpočtu DPH přes řetězec firem a že stopy, které za sebou zanechává v podobě vystavovaných fiktivních faktur, povedou k němu....proto se rozhodl oznámit policejnímu orgánu jak trestnou činnost, k němuž již došlo, tak trestnou činnost, která je připravována. Byť učinil oznámení věcně a místně nepřislušnému policejnímu orgánu, byly informace jím poskytnuté předány příslušnému policejnímu orgánu, který na základě informací obžalovaným poskytnutých zahájil úkony ve věci. Následně orgány činné v přípravném řízení trestním mohly začít monitorovat (díky povolení k provádění odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu) komunikaci mezi jednotlivými obžalovanými, zajišťovat potřebné důkazy, zabránit, aby došlo k vylákání dalšího neoprávněného nadměrného odpočtu z daně z přidané hodnoty. Porovnáním výpovědi tohoto obžalovaného po zahájení trestního stíhání (jak jeho výpovědi z přípravného řízení, tak jeho shodné výpovědi v řízení před soudem) a informací, které poskytoval policii poté, co vše oznámil, nemá soud pochyb o tom, že události popisoval shodně, věrně a ty jsou ve shodě s tím, co bylo zjištěno z výpovědi obž. H. a z odposlechů. Byť odposlechy mohly logicky zmapovat jen události poté, co byly povoleny, lze z nich dovodit, že postup v období předchozím se nelišil a že připravované vylákání dalších neoprávněných nadměrných odpočtů DPH v zásadě kopírovalo předtím úspěšný způsob. Výpověď tohoto obžalovaného proto ob stojí i v kontextu ostatních důkazů. Bližší rozbor zavinení (v jeho případě přímý úmysl), je soustředěn v samostatné části tohoto odůvodnění.*
39. **Obžalovaný R. H.** vypověděl, že v Indonésii žil a pracoval a že poté, co se asi po půl až třičtvrté roce vrátil, založil s panem J. a paní I., jejíž příjmení si již nebyl schopen vybat (z dalších důkazů je zřejmé, že jde o svědkyni I. Z.), společnost Sxxxxxx Kxxi. Společnost tedy byla založena dříve, než poznal Ing. M. N.. Záměr občanského sdružení bylo sdružit podnikatele a společnosti, který by měly zájem prosadit své zboží v Indonésii, proniknout na asijský trh a podnikat různé akce jako občanské sdružení (výstavy). Samotné sdružení nemělo nic nakupovat ani prodávat, to nebylo předmětem jeho činnosti. Během toho roku ho oslovil T. D., zda by měl zájem seznámit se s Ing. M. N., že by ho zajímaly vývozy do Indonésie. Setkali se v Jihlavě, kde byl přítomen i M. Š.. Všeobecně rozmlouvali o možnostech vývozu a dovozu zboží. Sxxxxxx Kxxi nic nevyvážela, pouze použil její razítko k potvrzení plateb pro Ing. M. N. a M. Š..
40. K bodu 1) obžaloby uvedl, že následně po tomto neformálním setkání byl osloven Ing. M. N., zda by měl zájem vyvést zboží do Indonésie, jednalo se asi o dva kontejnery obráběcích zařízení, nožů. V tu dobu ho ani nenapadlo, že by se jednalo o čerpání DPH. Bral to v podstatě tak, že to zboží je tam potřeba dostat na trh za jakoukoliv cenu. Při prvním kontejneru, kdy ještě H. věřil, že se jedná o reálný obchod, udal kontakt na společnost PX Sxxxx Dxxxx. Domluvil se s panem S.. Zboží se vyvezlo pro společnost Kxxxxxxa. Nikdo neurčoval, které zboží se vyveze, spíše to vyplynulo ze situace. Než se měly nože

zobchodovat, měl se dovést nějaký nábytek do České republiky. K tomu však nedošlo, neboť zboží přišlo poničené a nadhodnocené.

41. Pana S. poznal H. v době, kdy pracoval dva a třičtvrtě roku pro společnost NXI v Indonésii. Jeho pracovní náplní bylo kontrolovat kvalitu výrobků, které posílali do České republiky. Tehdy od S. bral pro společnost nábytek z ratanu.
42. Na kontejnery se H. přijel podívat pozdě, proto zboží úplně celé neviděl, ale překvapilo ho, že tam byly hadry označené Quele. Oblečení bylo ohromné jako pro 200 kilové lidi. Viděl to i Ing. M. N.. S nikým se však nechtěl dohadovat, proto to bez řeči poslal do Indonésie. U nakládky nezůstal až do konce. S. mu posléze sdělil, že ze spedice mu přišly faktury, na nichž ceny vůbec neodpovídají tomu, co mu poslal. H. se s tímto problémem obrátil na T. D., aby uvedl faktury na pravou míru. Jednalo se o několika násobně nadhodnocené zboží. S. dodávku zboží ve 2 kontejnerech nepřijmul a H. vyrozuměl o tom, že to celé popře. H. se proto obrátil na pana Z. a dohodli se, že to Z. vyřídí, a H. se přestal o to dále zajímat. Paní R. ze spedice mu ještě sdělila, že textil někde vysypali.
43. Mezitím se připravovaly další vývozy(bod 2) b) obžaloby). Oslovili ho Ing. N. a T. D.. Jednalo se o spojky a sekačky, avšak se sekačkami to nemělo nic společného a spojky byly starého typu, který se už nepoužíval, ale v zahraničí se stále používají, avšak vyvést ho v takovém množství nebylo rozumné. Zboží pocházelo z obchodů, kdy bylo buď vyřazené, nebo vrácené, které bylo nějakým způsobem zakoupeno a dopraveno do České republiky za účelem nadhodnocení a vylákání DPH. Spojky H. viděl, protože byl přítomen jejich nakládání. S K. tam ještě rozebíral ceny, kdy mu sdělil, že zboží mělo hodnotu cca 250 až 300 tisíc korun, a zbytek bylo účelové navýšení kvůli vratkám na DPH. H. byl tehdy svědkem toho, jak Ing. M. N. křičel na T. D., že nic nezaplatí, že si odmazává nějaké úroky a jinde jim naskakují. R. H. popřel, že by byl přítomen dohadům kolem faktur a jejich přepisů, pouze slyšel od Ing. M. N., jakým způsobem to celé řídil, kdo co udělá, co přefakturuje. Poté, co doklady podepsal, oznámil společníkům sdružení, že se bude jednat asi o problémy.
44. K bodu 3) obžaloby vypověděl, že u kontejneru s optickými kabely nebyl přítomen. Pochyboval však, že se jednalo o zemní optické kabely, neboť ty jsou tlusté a převáží se v ohromných kotoučích na velkých nákladních autech, kdežto tyto byly zabalené na paletách v klubičkách, tedy se jednalo o nějaké zbytky, které by nikdo nenapojil.
45. K bodu 4) obžaloby. Ohledně skleniček ze Slovenska, v té době H. ještě stále věřil, že se jedná o reálné obchody, neboť i Z. měl zájem o skleničky, se dozvěděl od Z., že se nejednalo o průmyslové sklo, že mělo být skladované na Slovensku několik let, protože o něj nikdo nejevil zájem, a především bylo rozbité nebo potlučené. R. H. popřel tvrzení Ing. M. N., že všechno zprostředkoval, naopak, s Ing. N. a M. Š. jel na Slovensku, kde jen poslechnul Ing. N., aby zboží naložil a poslal. Tam sám viděl, že se jednalo o polotvary baněk. H. se přiznal k tomu, že podepsal Ing. M. N. doklady o zaplacení účelově, aby na něm nezůstalo viset takové zboží za miliony korun.
46. K bodu 5) a) obžaloby H. uvedl, že žádné peníze nevyplatnil, ani neobdržel. P. K. potkal v průběhu u Ing. N. v xxx ve xxx. S ním však nic neřešil.
47. K bodu 6) obžaloby vypověděl, že ke konkrétnímu obchodu mezi K. a indonéskou stranou nedošlo, žádný se neuskutečnil. M. K. mu sdělil, že se zboží musí vyvést pro Ing. N., o tom se dozvěděl dva dny před tím, než se sešli u nakládky zboží v Xxx. Den předtím se

dozvěděl, že bude do toho zapojena Cxxxxa, u toho už nechtěl být. H. posléze doplnil, že se to dozvěděl od brečícího T. D. až po vývozech, kdy za ním přijel do prostor Cxxxxa, s tím, že mu tvrdili, že si tam to zboží jenom složí, že s tím nebude mít nic společného.

48. Těsně před nakládkou v areálu Cxxxxa se sešli v nádražní hospodě, kde se poprvé setkal i s J. A.. Tehdy se mu bál říct, aby z toho vycouval, že to nahlásili na policii, neboť to A. mohl říct Ing. N. nebo Š. a byla by z toho scéna před V. D.. H. popřel, že by dával A. doklady nebo plné moci. Asi tehdy v Xxx podepsal H. K. i zápočty. K úhradě zboží však nikdy nedošlo. Od Ing. N. obdržel za první kontejner 27 tisíc korun s tím, že měl dát alespoň 10 tisíc T. D., protože dlužil Ing. N. a ten ho platit nechtěl. Od té doby H. dostával 20-25 tisíc korun, z čehož si platit výdaje i návštěvu Indonésie. Nicméně z DPH žádný prospěch neměl. H. chtěl pouze provizi za zobchodované zboží.
49. Jednalo se o zboží na Škodu 120, trubičky, asi brzdové kotouče, vypadalo to jako ze sběrného dvora nebo kovošrotu. Nevěděl, co má dělat, proto vzal jednu bednu s trubičkami – autodíly, naložil ji do dodávky a odvezl do kovošrotu, kde za to dostal asi 3 900 Kč, potom všem řekl, aby se šli za to najíst, neboť to je všechno, co na tom vydělají. Všichni se tomu smáli. Kdyby to mělo nějakou hodnotu, nenechali by ho to odvést do kovošrotu.
50. K návštěvě Indonésie R. H. uvedl, že tam jeli kvůli obchodním schůzkám o vývozu zboží mezi Indonésií a Českou republikou, nikoliv o obchodování, a padla tam otázka, zda by tam zboží v kontejnerech, které bylo již na cestě, mohli nějakým způsobem zlikvidovat, tzn. převzít a zbavit se ho. Druhé straně se do toho nechtělo, neboť tam byly nadhodnocené faktury v řádech milionů korun, z čehož by museli platit daně. Za to protistrana chtěla peníze, což Ing. N. odmítl. Ing. N. a Š. se posléze vzdali zboží ve prospěch spedice. H. se proto o to přestal zajímat. Po návratu z Indonésie to R. H. probral s T. D., který mu sdělil, že se jednalo o DPH, a obrátili se s tím na policii. Očekávali, že policie vývoz dalšího zboží zarazí. S vědomím toho H. podepsal doklady Ing. N. s novým vývozem na stejné společnosti, na které zboží vyvezli předtím.
51. Ve společnosti KXXXXXXXXA RXXXXN MXXXXXI byl S. a Z. Nikdo neurčoval, které zboží pro kterou indonéskou společnost se bude vyvážet. Kxxxxxa o vývozu zboží v prosinci 2012 nevěděla.
52. K bodu 7) obžaloby. K jeho zapojení do zajišťování dopravy H. uvedl, že na základě pokynu Ing. N., M. Š. a M. K. zajistit kontejner a přepravu, avšak pouze zprostředkovaně, přes internet oslovil speditéry.
53. Smyslem tedy nebylo obchodovat, ale vytáhnout DPH za státní kasy nadhodnocením zboží, otočeným přes několik společností s tím, že společnosti posléze zmizí a vše bude nedohledatelné. Profit z toho měly mít asi společnosti, které měly dostat DPH. Řádově za rok si H. mohl na všech výplatách obdržet 120-150 tisíc korun a dále mu byla zaplácena návštěva Indonésie jako služební cesta. Do obchodu byly zapojeny společnosti Ing. M. N. WXXXXO IXXXXT s.r.o. a Mxxxxa Hxxxxxg s.r.o., M. Š. PX Sxxxxxss, MXR Cxxxxh, MXR Sxxxxxxa, P. K. Sxxxxxxxcc Lxxe s.r.o., která byla vložena před společnost Ing. N. jako tzv. překrytí, dále společnost Ing. F. V. Hxxxxl Mxxxxxxxxt s.r.o.
54. H. se přiznal k tomu, že spousta dokladů podepsal jen proto, aby už měl klid, neboť Ing. N. si to vykřičel. Byl si vědom toho, že svojí liknavostí k jejich jednání dopomohl. V H. Ing. N. vzbuzoval pocit, že to celé řídí, vždy určil, co se kam napíše, co si kdo přeprodá, apod. N. občas prohlásil, za kolik milionů se tam zboží vyveze.

55. Dále H. popřel, že by kdy nechával vypracovávat znalecký posudek či že by ho někomu předkládal, že by někomu předával peníze, ani že by měl něco společného s vývozy v lednu, pouze Ing. N. a Š. poskytl kontakt na společnosti PT Kxxxxxxa a PX Sxxxx Dxxxx.
56. O ceně, za kterou se zboží vyváželo, se H. dozvěděl až od spedice nožů, proto požádal D. o nápravu. O K. se H. domníval, že o všem ví, co ve skutečnosti dělá, proto mu také neřekl, že to nahlásili na policii, protože by to okamžitě řekl Ing. N.. Jednou, když byly ve Xxx nakládat kontejnery pro PX Sxxxxxxs, se mu K. dokonce svěřil, že se bojí, jak to dopadne, ale že to musí udělat, aby mu Ing. N. odpustil dluhy.
57. H. potvrdil, že ho úkoloval Ing. N., M. Š., M. K. a T. D.. Přepravu zajišťoval D., někdy H., dokumenty D., komunikaci s indonéskou stranou H.. Žádné dohody však s indonéskými společnostmi nebyly uzavřené, neproběhly ani žádné platby mezi nimi.
58. Co se týče výpovědi na finančním úřadu týkající se daňového řízení M. Š., R. H. přiznal, že tehdy mlžil, na základě čehož úředník nebyl schopen rozhodnout, a proto DPH nebylo vyplaceno. M. Š. po H. chtěl, aby to vše potvrdil. Tehdy se však H. bál cokoliv říct v přítomnosti M. Š., proto tam zamlčoval informace. Při další návštěvě na finančním úřadu vše napravil, omluvil se jim a řekl jim pravdu.
59. Odběratelům zboží sám doporučil, aby zboží neodebrali, neboť tam vznikly více-náklady, vysoké celní poplatky.
60. *I tento obžalovaný usiloval v řízení přípravném o přiznání postavení spolupracujícího obviněného. Ani on tento statut nezískal. Nicméně i tento obžalovaný vypovídal po celou dobu řízení konzistentně. Zatímco u obž. D. není pochyb o důvodu zapojení se do trestné činnosti – zadlužení, přísliby Ing. N. stran řešení dluhu, obava, že přijde o nemovitost – u obž. H. není důvod zřejmý. Na jednu stranu tento obžalovaný vypovídá, že Sxxxxxxs Kxxi jako občanské sdružení vůbec nemělo záměr obchodovat, na druhou stranu používá razítko tohoto sdružení k potvrzení plateb pro obžalované Ing. N. a Š. a současně tvrdí, že v případě bodu 1) ještě věřil, že se jedná o reálný obchod. V této dílčí části soud jeho výpovědi neuvěřil – již skutečnost, že vědomě použil razítko sdružení pro potvrzování plateb svědčí tomu, že věděl, či přinejmenším byl srozuměn s tím, že obchod reálný není a byl naprosto lhostejný k následkům. Jinak by poté, co zjistil, že zboží bylo účelově několikánásobně nadhodnoceno, nepokračoval. Vzhledem k tomu, že jeho činnost byla spojena s odměnou (viz výpovědi obž. a zmínka v odposlých) , dospěl soud k závěru, že jeho motiv být aktivním ve věci byl zjištěn. Jeho popis přípravy dalších vývozu popsaných ve výroku však vnímá soud jako pravdivý, odpovídající tomu, jak tyto vývozy probíhaly, když je to v souladu s dalšími důkazy níže popsanými. Když se dozvěděl od obž. D. jeho rozhodnutí oznámit vše policii, připojil se k němu, podal ve věci vysvětlení, potvrdil skutečnosti, které policejnímu orgánu oznámil obž. D., a i jeho spolupráce vedla k tomu, že orgány činné v přípravném řízení trestním začaly odposlouchávat a zaznamenávat komunikaci mezi jednotlivými obžalovanými, zajišťovat potřebné důkazy, zabránily, aby došlo k vylákání dalšího neoprávněného nadměrného odpočtu z daně z přidané hodnoty. Porovnáním výpovědi tohoto obžalovaného po zahájení trestního stíhání (jak jeho výpovědi z přípravného řízení, tak jeho shodné výpovědi v řízení před soudem) a informací, které poskytoval policii poté, co příprava dalších fiktivních obchodů byla oznámena, nemá soud pochyb o tom, že události popisoval pravdivě (s výjimkou důvodu vstupu do trestné činnosti) a ty jsou ve shodě s tím, co bylo zjištěno z výpovědi obž. H., z listinných důkazů a z odposlechů. Jak už bylo konstatováno ve zhodnocení výpovědi obž. D. : ač odposlechy mohly logicky zmapovat jen události poté, co byly povoleny, lze z nich dovodit, že postup v období předchozím se nelišil a že připravované vylákání dalších neoprávněných nadměrných odpočtů DPH v zásadě kopírovalo způsob, který se předtím osvědčil. Výpověď tohoto obžalovaného proto ob stojí (s výhradou shora zmíněnou) i v kontextu ostatních důkazů. Blíže rozbor zavinění (v jeho případě přímý úmysl), je soustředěn*

v samostatné části tohoto odůvodnění.

61. **Obžalovaný G. J.** využil svého práva a odmítl. Jeho výpověď z přípravného řízení proto byla přečtena. V ní potvrdil, že na základě plné moci od svědka J. zastupoval společnost Axxxxxa s.r.o. Jako přátelskou výpomoc pro R. V. přefakturoval zboží, obchody proběhly, byl u toho fyzicky, přepočítal zboží. Za zboží bylo placeno v hotovosti, formou příjmových dokladů. Peníze za zboží dostával v hotovosti od M. Š.. Optické kabely nakupoval od B., který zastupoval společnost Dxxxxo. On sám pouze zboží přefakturoval a prodal s minimální marží. Cenu zboží mu řekl R. V.. Peníze za kabely dostal od R. V.. Za zboží zaplatil B.. Potvrdil, že byl u nakládky zboží. Za společnost Axxxxxa vystavoval faktury on nebo účetní L., dělal je s R. V.. Znal Ing. M. N., Ing. F.V., ale neobchodoval s nimi. Dále uvedl, že mu z auta ukradli kompletní účetnictví, už si nepamatoval, na které policii krádež nahlásil.
62. K tomu bylo zjištěno, že tvrzení G. J. o vloupání do vozidla BMW v nočních hodinách ze dne 16.04. 2013 na 17.04.2013 bylo potvrzeno spisovým materiálem PČR, MO Brno, včetně usnesení o odložení věci dle § 159a/5 tr. řádu, dle kterého neznámý pachatel odcizil ze zadního sedadla vozidla tašku s notebookem značky Acer, flash diskem a písemnosti.
63. *Výpověď tohoto obžalovaného vnímá soud jako reálnou co do základního popisu sledu událostí. Na základě provedených důkazů je však přesvědčen, že tento obžalovaný od počátku věděl, že obchod slouží jen k vytvoření mezičlánku. Věděl, že společnost, kterou zastupuje, a on sám je jen nástroj. Nijak nezjišťoval cenu zboží – spokojil se s cenou, kterou mu sdělil R. V., na tvorbě faktur se podílel V., peníze přijímal v hotovosti, akceptoval platbu v hotovosti a vystavování příjmových platebních dokladů – tj. akceptoval variantu, aby nebylo možno následně monitorovat pohyb na účtu společnosti. Následné nahlášení krádeže kompletního účetnictví z vozidla, které časově spadá do doby, kdy se o věc zajímala jak finanční správa, tak policejní orgány, jen dosvědčuje, že byl srozuměn s tím, že sehraje roli mezičlánku. Jeho kroky jednotlivě i v souhrnu přesně odpovídají postupům, které jsou standardní při podvodech s DPH. Bližší rozbor zavinění (v jeho případě nepřímý úmysl), je soustředěn v samostatné části tohoto odůvodnění.*
64. **Obžalovaný M. K.** v hlavním líčení nejprve po poučení uvedl, že se cítí být nevinen, a dále využil svého práva a odmítl vypovídat. Proto byla přečtena jeho výpověď z přípravného řízení, kde vypověděl, že v dotčené době byl jednatelem společnosti Cxxxxxy pxxxxxd s.r.o., a k obchodu s autodíly uvedl, že neměl v úmyslu vylákat DPH, ale navázat zahraniční spolupráci a dovážet zejména dřevěný nábytek z Indonésie do České republiky. Podle jeho názoru se trestného činu podvodu dopustil T. D. a R. H. vůči jeho společnosti a vůči společnosti ZXXXXXS. Bližší informace k obchodu předložil v písemné podobě, ve které popsal celý průběh, jak se do celé záležitosti zapojil. Začátkem měsíce srpna 2012 ho zkontaktovali Ing. M. N. a M. Š. ohledně projektu v Indonésii. Poté proběhla schůzka v přítomnosti R. H., místopředsedy sdružení Sxxxxxs Kxxi, který měl kontakty na Indonésii. Majitel indonéské společnosti Kxxxxxxa, pan S., je ujistil, že i když je jeho firma výrobcem nábytku, rádi obchodují i s jinými komoditami. Začátkem prosince za ním přijeli M. Š. a R. H. do xxx, kde mu R. H. nabídl možnost vývozu autodílů určených na výrobu malotraktorů. Společnost Kxxxxxxa byla v České republice zastoupena občanským sdružením Sxxxxxs Kxxi, které zastupoval na základě plné moci R. H.. Všechny záležitosti k uvedenému obchodu zařizoval M. Š., ten mu i sdělil, že zboží mu neprodá T. D. ze své společnosti, ale společnost J. A. ZXXXXXS. Dopravu objednal u společnosti Sxxxxk Txxxxe, s. r. o. R. H.. V areálu společnosti Cxxxxa mu byla předána objednávka a podepsaná kupní smlouva, J. A. a T. D. společně s ním provedli inventarizaci a kontrolu zboží, které vypadalo jako nové a odpovídalo dodacímu listu. Při nakládce mu T. D. nebo R. H. předložili k nahlédnutí i znalecký posudek, dle kterého jeho hodnota byla necelých 40.000.000 Kč. Nakládce zboží byl přítomen i Ing. M. N. a M. Š.. Na skladě zbyly tři omšelé bedny, dvě s náradím a jedna s měděnými pouzdry. Dále uvedl, že kupní smlouvu podepsal dne 14. 12.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. V.

2012 v Praze. Pokud jde o platbu za zboží, bylo domluveno, že úhradu společnosti ZXXXXXS provede teprve po zaplacení indonéskou společností a společnost ZXXXXXS následně za zboží zaplatí společnosti Cxxxxa. Vzhledem k tomu, že T. D. požadoval zálohu ve výši DPH, J. A. mu ji předal již při nakládce. Z těchto peněz T. D. platil nějaké peníze Ing. M. N.. Z uvedeného důvodu J. A. předal celkem 5.914.925 Kč proti pokladním dokladům. Jelikož požadoval za úhradu nějakou záruku, R. H. navrhl pohledávku postoupit na obchodní společnost ZXXXXXS, čím by se to vyřešilo. Vzhledem k tomu, že finanční úřad neuznal uplatněný odpočet na DPH, zjišťoval cenu jednotlivých autodílů, přičemž zjistil, že na finančním úřadu se jednalo o ceny repasovaných autodílů, a nikoliv ceny nových autodílů. Nárok na vratku DPH mu nebyl přiznán, proto podal trestní oznámení na T. D. a společnost Cxxxxa.

65. Na dotazy ohledně obchodu společnosti Cxxxxxy pxxxxxd s. r. o. z prosince 2012 uvedl, že jej kontaktoval R. H., který mu nabídl možnost vyvézt zboží na společnost Cxxxxa. Jednalo se o autodíly na Škodovku, jako například chladiče, klimatizace, součástky do motoru, elektrické zrcátka apod. Jednalo se o nové zboží, fyzicky ho viděl při nakládce. Věděl, že zboží patří společnosti Cxxxxa. J. A. se chtěl do obchodu zapojit kvůli navýšení obrátu. T. D. v den nakládky zboží změnil obchodní podmínky, když požadoval platbu předem, minimálně ve výši DPH. Peníze na uhrazení DPH ve výši 5.900.000 Kč obdržel od J. A., zbytek byl uhrazen zápočtem. S realizací obchodu mu pomáhal M. Š.. Za zboží jim indonéská strana nic neuhradila, po postoupení pohledávky měla indonéská strana platit společnosti ZXXXXXS, sám osobně zaplatil této společnosti částku 5.900.000 Kč v hotovosti, peníze si na to půjčil od ruských lidí. M. Š. se do obchodu zapojil teprve na jeho žádost. Od M. Š. zboží přímo nenakoupil, neboť nevěděl, že pochází od M. Š., když mu bylo řečeno, že zboží vlastní společnost Cxxxxa. U nakládky byl přítomen rovněž Ing. M. N. z důvodu, že si údajně přijel za T. D. pro nějaké peníze. V Indonésii jednali s mnoha obchodními partnery, jednání vedl R. H.. Neznal důvod, proč si společnost XX KxxxxxxA RxxxxN MxxxxxI předmětné zboží nepřevzala. Teprve s odstupem času zjistil, co se stalo, že je R. H. s T. D. podvedli. K R. H. dále uvedl, že věděl o tom, že si od ostatních osob bral peníze, domníval se, že byl s indonéskými společnostmi domluven, že zboží nechají propadnout do celního skladu. Popřel, že by Ing. M. N. dlužil nějaké peníze, dlužili si navzájem, byly to půjčky tak na dva dny. K osobě Ing. M. N. uvedl, že se znali asi 20 let, s M. Š. 8 až 10 let, s T. D. od roku 2012. K e-mailové komunikaci mezi D. a N. uvedl, že se v ní jednalo o úplně jiné náhradní díly. Do obchodu se zapojil z důvodu, aby mohl následně z Indonésie dovážet zboží a aby mohl do budoucna obchodovat přes plánované obchodní centrum v Indonésii. O tom, že se přeprodovalo zboží přes několik českých společností neměl ponětí, pouze věděl o zapojení společnosti ZXXXXXS z důvodu navýšení obrátu. K věci dodal, že ještě na přelomu ledna a února 2013 mu R. H. nabízel za společnost Cxxxxa od T. D. další zboží, a to porcelán značky Thun a kontejner telekomunikačních krabiček, což odmítl.
66. V průběhu hlavního líčení obžalovaný M. K. změnil názor a rozhodl se vypovídat. Vypověděl, že začátkem září 2012 odjel on, Ing. M. N., M. Š. a R. H. do Indonésie. R. H. jim představil pana Z. jako vlivného podnikatele, který se bude podílet na výstavbě obchodního centra. Z. je vyzval k tomu, aby založili nějakou korporaci v Indonésii, aby mohli zrealizovat záměr občanského sdružení Sxxxxxs Kxxi. Snažili se tam najít vhodný pozemek pro obchodní centrum. R. H. je vodil po exkurzích po výrobních a obchodních firmách a seznamoval je s obchodními partnery v Indonésii. Jednou z nich byla i firma XX KXXXXXXA RXXXXN MXXXXXI, která vyráběla nábytek a vyvážela ho do Evropy, ale že by byla ochotná se zapojit i do obchodu s jinými komoditami. V té době tomu M. K. nepřikládal význam. Po návratu se věnoval svým obchodům, nechával na ostatních

- vytváření vizualizace projektu v Indonésii s tím, že se zapojí až do samotného projektu.
67. Začátkem prosince 2012 ho v Xxx navštívil R. H. s M. Š. s tím, že by se měl do vývozu zapojit už v současné době, aby tak *zalistoval* svoji společnost u tamních podnikatelů. M. K. však v té době neměl žádnou vhodnou komoditu k vývozu, jeho pochybnosti však R. H. rozprášil tím, že už měl podle jeho slov zajištěné zboží od jeho dobrého kamaráda T. D.. M. K. i přesto odmítl, neboť byl zaneprázdněn svými čtyřmi prodejny. M. Š. se mu však nabídnul, že na to sám dohlédne, s tím už K. souhlasil. R. H. ho ještě utvrdil v tom, že indonéskou společnost KxxxxxxA RxxxxN Mxxxxxi velmi dobře zná. K tomu mu předali dodací listy na rozmanitý sortiment autodoplňku na osobní automobily značky Škoda a Volkswagen, jednalo se o nové věci na starší typy automobilů. R. H. mu k tomu sdělil, že budou použity na výrobu malotraktorů. Přestal se tedy o to zajímat a vše kolem toho zařizoval M. Š. ve spolupráci s R. H.. Telefonicky mu poté bylo sděleno, aby se zúčastnil nakládky dne 18.12.2012 v Xxx.
68. Nejprve měli sraz v restauraci, kde se domluvili. K. byl nejprve obeznámen s tím, že zboží pochází od T. D., posléze se to změnilo, že od D. ho odkoupí společnost J. A. ZXXXXXS s tím, že ho dále přeprodá společnosti M. K.. V současné době však K. již zjistil původ zboží, které pocházelo od M. Š..
69. V areálu společnosti Cxxxxa poté podle dodacích listů udělali inventuru, přepočítali zboží, čehož se účastnil K., J. A. a T. D., poté ho naložili, s čímž pomáhal Ing. N., a zaplombovalo se. Jednalo se o náhradní díly na osobní automobily, větší i malé součástky, které byly nabalené v krabicích, počítalo se to po krabicích, kdy tam byly uvedeny počty kusů. U kontroly lanek spočítali jeden balík, poté už počítaly na balíky. Při inventuře nakládky zbyly tři bedny asi s pouzdry za statisíce korun, které však s dodávkou neměly nic společného, které R. H. naložil do přistavené dodávky a prodal ve sběrném dvoře za pár korun. Při nakládce byl přítomen i D. starší, jehož totožnost zjistil až při kontrole na finančním úřadě.
70. Vyplýval tam problém s nepřipravenými EORy pro vývoz zboží mimo území Evropské unie, které jsou potřeba pro deklaraci celního odbavení. T. D. mu však sdělil, že má známého na celním úřadě a telefonicky během několika hodin je zařídil. Přepravu zboží a přepravu z kamionu do Hamburku a na loď do Indonésie zajišťovala společnost Pxxk Txxxxe s.r.o. Za spedici byl přítomen M. V.. U nakládky byl přítomen M. Š., aby to zkontroloval, a Ing. M. N., který si přijel pro peníze, které mu T. D. dlužil. Po zvážení odjel kamion k celnímu odbavení.
71. Za každý domluvený kontejner do Indonésie si R. H. bral provizi, od K. byla ve výši 50 000 Kč. S ohledem na zjištění, že nebude mu zboží dodávat T. D., ale J. A., který do řetězce byl zapojen kvůli navýšení obrátů před koncem roku, aby získal k nákupu nemovitostí úvěr u banky, H. mu provizi odpustil. Za odvoz do Indonésie však ze zisku zaplatil asi 40 000 Kč a za zprostředkování obchodu zaplatil společnosti Pxxt Txxxxe s.r.o. částku na fakturu.
72. Platební podmínky byly nejprve dohodnuté tak, že M. K. zaplatí společnosti ZXXXXXS až poté, co společnost z Indonésie zaplatí K.. V den nakládky však byly změněny podmínky, kdy T. D. tlačil na J. A., aby byla zaplacená záloha minimálně ve výši DPH. J. A. mu proto peníze, asi 200 000 Kč, přivezl k nakládce. K. poté po částkách vyplatil J. A. částku v hotovosti čítající rozdíl mezi nákupní a prodejní fakturou, cca 5,9 milionů korun, na což sepsali příjmové a výdajové doklady. K. se přiznal, že vyplatil J. A. částku ve výši DPH. J. A. měl poté peníze předávat T. D., což si ale K. neověřil. Když J. A. tlačil na K., aby poskytl další platby, K. se obrátil na R. H. s tím, že potřebuje záruku z Indonésie, neboť se do té doby nic nedělo. H. mu na to odvětil, ať nedělá problémy, jinak s ním nikdo nebude

chtít v Indonésii obchodovat. Nakonec H. navrhnul, aby K. postoupil pohledávku přímo na J. A., aby to indonéská strana vyplatila přímo jemu. S tímto se K. obrátil na M. Š., aby mu vystavil zápočtový list, protože s tím neměl zkušenosti. M. Š. mu poslal vzory a K. pověřil účetní, aby mu vystavil(a) postoupení pohledávky a vzájemný zápočet. To poté poslal jak J. A., tak indonéské straně.

73. Potom začalo finanční řízení, ve kterém navrhoval svědky a dokládal skutečnosti. Na další schůzce mu bylo sděleno, že se jedná o podvod a že zboží bylo mnohonásobně nadhodnoceno. K. byl překvapen, neboť při nakládce v areálu Cxxxxa mu R. H. předložil znalecký posudek na cca 40 milionů korun včetně daně, i když to vlastně prodávali za daleko nižší částky. Obrátil se s tím na M. Š., který mu dal kontakt na pána, který mu vysvětlil, že finanční úřad zboží porovnával s cenami čínských replik nebo repasovaných náhradních dílů. Dále byl problém, že T. D. neměl mít oprávnění za společnost Cxxxxa vystupovat, i když mu tehdy u nakládky předkládal plnou moc a na webové stránce společnosti byl veden jako obchodní ředitel nebo vedoucí výroby. Řízení na finančním úřadu skončilo tím, že vzhledem k tomu, že společnost Cxxxxa neodvedla DPH v České republice, nebude K. nárok přiznán, a proto podal na společnost Cxxxxa trestní oznámení, o postupu policie však vyrozuměn nebyl.
74. Návštěvu Indonésie si platil každý zvlášť. Tam je poté R. H. zval na jídlo a potápěčský kurz, který jim zaplatil.
75. Na M. K. to působila jako standardní obchod, což podporovalo i to, že zboží bylo naskladněné v areálu společnosti. Neměl vůbec žádné podezření. Žádný podíl neobdržel, neboť obchodní centrum nebylo zrealizováno. Čtvrtinové podíly měli dostat i Ing. M. N., M. Š. a R. H., v rámci návštěvy Indonésie však vyplynulo, že i Z. chce podíl z celé věci.
76. V dotčené době společnost M. K. neměla EORy, proto ani se zeměmi mimo území Evropy neobchodoval, jeho zahraniční obchody byly rozmanité, v řádech milionů korun, týkaly se tuningových věcí na automobily, s autodíly neobchodoval.
77. K osobám obžalovaných M. K. uvedl, že s T. D. se viděl asi dvakrát, před nakládkou se s ním znal asi měsíc, nekomunikovali spolu. S Ing. M. N. se znal dvacet let, s M. Š. osm až deset let. O R. H. uvedl, že všechno zajišťoval a řídil, které zboží a v jakém množství se pošle do Indonésie, jak bude hrazeno, kompletně zastupoval indonéskou stranu.
78. *Obhajobě tohoto obžalovaného, která, ve stručnosti, byla založena na tvrzení, že na něj vše působilo jako standardní obchod a že vše zajišťoval a řídil H. soud neuvěřil. Odposlechy a záznamy telekomunikačního provozu (viz níže) vyvrací, že by se trestné činnosti tento obžalovaný účastnil nevědomě, že netušil, čeho je součástí. Z odposlechů není pochyb o tom, že rozhodujícími a řídicími osobami byli obžalovaní Ing. N. a Š., že obž. K. se s obž. Š. radil, když přesně nechápal, co má napsat do smlouvy. V rámci své výpovědi nijak nezduodnil, proč pro něj bylo akceptovatelné předávání milionové částky v hotovosti, nijak nedoložil své tvrzení, že si tuto částku půjčil od ruských lidí, jak uváděl. To, že je článkem řetězu firem, však plyne z té části jeho vlastní výpovědi, v níž popisuje sraz v restauraci, kde byl obeznámen s tím, že zboží nenakoupí od D., jak si původně myslel, ale že od D. zboží nakoupí A., ten ho přeprodá K....soud nemá pochyb, že toto řetězení bylo očividně účelové a že i podprůměrně zdatnému obchodníkovi by došlo, že smyslem je jen postupné nadhodnocování ceny zboží. Pokud se přesto obž. K. do obchodu zapojil, činil tak z důvodu, o němž se zmiňoval obž. H.: v naději, že mu Ing. N. odpustí dluhy. . Blíže rozbor zavinění (v jeho případě nepřímý úmysl), je soustředěn v samostatné části tohoto odůvodnění.*

79. **Obžalovaný P. K.** v přípravném řízení využil svého práva a odmítl vypovídat, zatímco

v řízení před soudem vypovídal.

80. Uvedl, že společnost Sxxxxxxx Lxxe, jejíž byl jednatelem a společníkem, byla založena jako provozovatel zdravotnických přístrojů. Měla výhradní zastoupení maďarských zdravotnických přístrojů, jejichž provozování měla společnost za cíl. Zpočátku společnost nebyla ryze obchodní. Poté měla i malé finanční problémy, přišla o částku v Maďarsku, maďarská společnost zkrachovala, K. přišel o zálohy ve výši asi 2,5 milionů korun, proto se začal zabývat obchodem s různým zbožím, aby společnost vygenerovala obrát a zisk. Zboží platil jak hotově, tak i přes bankovní účet, jsou na to příjmové doklady nebo výpisy z účtů. Hotově zaplatil i milionové částky. Všechno zboží bylo zapláceno.
81. P. K. byl přítomen ve všech třech případech u přejímek, kde kontrolovaly zboží, které bylo zabalené v kartonech, ceny souhlasily, nebyly navýšené, byly dokonce nižší, odpovídaly objemu. Dohodnutá cena mu byla uhrazena.
82. K bodu 1) obžaloby P. K. uvedl, že se jednalo o prodej oblečení, koupelnových doplňků, soustružnických nástrojů a zboží, které nakoupil od společnosti Axxxxxa a následně prodal společnosti WXXXXO IXXXXT Ing. M. N.. V té době se znali. P. K. znal Ing. M. N. od roku 2010-2011. Obchodovali spolu se dřívím. Jednalo se o dlouhodobého obchodního partnera, byl mu velice blízký. Nikdy neměli problémy, ani obchodní ani osobní. Všechny obchody mezi nimi byly standardní a transparentní. G. J. poznal asi ve Xxx, protože se vždy pohyboval s R. V., který byl obchodním partnerem Ing. M. N.. Viděli se několikrát během obchodu. Dříve spolu nespolupracovali. S G. J. P. K. nikdy přímo neobchodoval. V dotčené věci s nikým jiným než s Ing. M. N. a M. Š. nejednal.
83. Tehdy se jednalo o držáky na mýdlo, čističe na toaletu, věšáky. Rozdíl mezi cenou nákupní a prodejní činila dvě tři procenta navýšení. Nákup odpovídal velkoobchodní ceně, ke které se pouze přidávala menší marže.
84. K bodu 2) a) obžaloby P. K. uvedl, že se jednalo o obchod se zemnicími sadami na základě dohody s T. D., se kterým se seznámil ve Xxx u Ing. M. N., oni dva už spolu obchodovali, a kde probírali s R. H., který zastupoval společnost Sxxxxxs Kxxi, vývoz zboží do Indonésie. Přímo s ním však nikdy nespolupracoval.
85. Dohodli se, že P. K. koupí část zemnicích sad od T. D.. Obdržel od něho ověřenou generální plnou moc pro zastupování společnosti F X. X., kupní smlouvu, fakturu a dodací listy. Ke společnosti F. X. X. si P. K. na internetu ověřil, že společnost existuje, že je zapsaná v Obchodním rejstříku a že je plátcem DPH.
86. Zboží následně P. K. prodal Ing. M. N. na základě vystavených faktur podle čísel a na základě kupní smlouvy a dodacích listů. Zboží bylo zapláceno částečně na účet a částečně hotově. D. zaplatil hotově na příjmový doklad od společnosti F. X. X.
87. K bodu 5) obžaloby P. K. uvedl, že ho oslovil M. Š., zda má zájem nakoupit nějaké zboží od společností Hxxa Bxxxxi a Bxxxxxxxn, které by poté prodal dál společnosti PX Sxxxxxs M. Š., což by odpovídalo snaze P. K. generovat malý obrát a zisk. Domluvili se, že M. Š. celý obchod zorganizuje a zařídí. M. Š. zajistil i platby mezi nimi a společností Hxxa Bxxxxi. Obchodní záležitosti mezi sebou řešili písemnou korespondencí. P. K. nikdy peníze nepřebíral ani nepředával. Fotky zboží, které se ve skladech v Xxx nakládalo do kontejnerů a šlo na vývoz, měl P. K. k dispozici. Ve skutečnosti bylo K. lhostejné, kam se bude zboží vyvážet. Nepůsobilo to na něho jako fiktivní nebo účelový obchod za účelem

vylákání DPH. Nic tomu nenasvědčovalo. P. K. potvrdil, že pana K., zástupce Bxxxxxxxxn a Hxxa Bxxxxi viděl.

88. *Výpověď tohoto obžalovaného vnímal soud jako ryze účelovou. Svou obhajobu postavil na tvrzení, že nic nenasvědčovalo účelovosti obchodu, vše mu přišlo standardní. Přitom je zřejmé, že znal další osoby do věci zapojené, které jsou nyní obžalovány, a že z návaznosti pohybu zboží věděl, že tvoří mezičlánek mezi tím, od něhož kupuje, a tím, komu obratem prodává – tedy mezičlánek naprosto nelogický, nesmyslný, neúčelný, cenu navyšující. Jako mezičlánek se do věci zapojil vědomě, bylo mu naprosto lhostejné, že navyšování ceny zboží přes mezičlánek neodpovídá smyslu obchodu, leda by jeho cílem byla protiprávní výhoda – v tomto případě vylákání DPH. Způsob zapojení odpovídá vědomí obžalovaného o nekalosti – účelovosti probíhajícího obchodu. Trestnou činnost nevymyslel, neřídil – tuto roli sebráli Ing. N. a Š. – nicméně akceptoval nabídku stát se mezičlánkem, fakticky kryl, k čemu směřuje údajné obchodování. Bližší rozbor zavinění (v jeho případě nepřímý úmysl), je soustředěn v samostatné části tohoto odůvodnění.*
89. **Obžalovaný Ing. M. N.** uvedl, že v roce 2011 s M. Š. navštívili T. D. a jeho manželku, aby jim půjčili peníze. D. potřeboval peníze a Ing. N. mu je poskytoval, buď jako půjčku nebo na úhradu jeho dřívějších dluhů. Občas ho uprosila jeho maminka. K zapojení T. D. Ing. N. uvedl, že zajišťoval objednávku kontejnerů. Za první kontejner zaplatili 160 000 korun.
90. V dotčené době Ing. M. N. nejvíce vyvážel na Slovensko. S jedním klientem byl domluven na tom, že si zboží sám vybere a zbytek vrátí osvobozené od daní, any klient nemusel platit DPH.
91. K bodu 1) obžaloby. M. Š. se T. D. optal na trh v Turecku, na základě toho T. D. na schůzku v Xxx přivedl i R. H., který o tom věděl víc. Dostali se tam k myšlence vyvést zboží do Indonésie místo do Turecka. R. H. je seznámil s projektem výstavby obchodního centra v Indonésii, povyprávěl jim o tom, jak v Indonésii pracoval. Ing. M. N. chtěl vstoupit do Sxxxxxx Kxxi, což R. H. odmítnul. Po celou dobu s indonéskou stranou komunikoval pouze R. H.. S nápadem vyvážet zboží do Indonésie přišel R. H., s tím požádal ostatní, aby připravily nabídky.
92. Ing. N. věřil R. H., že se vystaví obchodní centrum v Indonésii, už jen kvůli jeho kontaktům, ale taktéž ho v tom utvrzoval Z., který měl stavební společnost, že náklady na výstavbu nebudou drahé. M. K. tenkrát zajímal obchod s nábytkem.
93. Ing. M. N. zkontaktoval P. K., Ing. F.V. a další dva lidi, na což mu P. K. předložil nabídku zboží, které posléze Ing. N. vykomunikoval s M. Š.. Poté nabídku předložil R. H., který to odsouhlasil. Ing. N. srovnal ceny zboží na internetu a nepřišlo mu, že by bylo předražené, například ve srovnání s nabídkou pana K. ve Xxx xxx. Jednalo se o oblečení, koupelnové doplňky, doplňky pro domácnost. Elektrospojky (bod 2) obžaloby) si Ing. N. ověřoval v katalogu na internetu. K optickým kabelům (bod 3) obžaloby) byl vypracovaný znalecký posudek. Další ceny batohů, tašek, příslušenství si taktéž ověřoval na internetu.
94. Zboží bylo kompletní, spočítané od dodavatele J. G., kterému důvěřoval, i když ho pořádně neznal. Ing. N. netušil, od koho si zboží zakoupil J..
95. Ing. N. nakoupil tedy zboží od P. K., který jej nakoupil od M. Š.. K. měl od Š. příslibenou část zboží. K tomu Ing. N. potvrdil, že vystavil některé faktury pro vývoz zboží do Indonésie, avšak následně na to se objevily falzifikáty na jiné ceny bez jejich vědomí.
96. Zboží nakládali na dvou místech v Xxx xxx, kde měli pronajaté sklady od insolvenčního

správce. Ing. M. N. viděl zboží předtím, než ho nakoupil a prodal. R. H. si tam zboží mohl přepočítat, dokonce si odvážel vzorky s tím, že je nafotí a pošle je zájemci.

97. Pro Ing. M. N. bylo zboží řádně převzaté.
98. Celní kontroly zboží proběhly v České republice a v Hamburgu. Odběratel mohl zboží reklamovat.
99. Celní správa posléze zkontaktovala Ing. M. N. s tím, že zboží, a to oblečení, nebylo objednané, o čemž byl vyrozuměn i R. H., který však odeslání zboží potvrdil.
100. Zboží bylo uhrazeno v hotovosti. Ing. N. jej dostal po částech zaplacené od R. H.. Byly na to výdajové doklady.
101. Ing. N. hradil faktury převážně přes bankovní účet, ale připustil, že mohly některé probíhat i v hotovosti, neboť to byl dlouholetý obchodní partner, kterému důvěřoval.
102. Ing. M. N. byl přesvědčen o tom, že první kontejnery byly naprosto v pořádku, jak co do množství, tak do ceny, což podporoval i znalecký posudek, jehož originál obdržel od Ing. F. V..
103. K bodu 2) obžaloby. T. D. přišel za Ing. M. N. s tím, že by se mohly vyvést spojky, že s tím R. H. souhlasí. M. Š. přemluvil P. K. a R. V., a nakonec se dohodli, že Ing. N. nakoupí zboží od P. K.. Dle slov Ing. N., obchod proběhl přes několik společností, tím se navýšilo množství i cena, také proto, že pan Š. obeznámil M. Š. o tom, že jeho společnost má velké množství zboží na skladě. K tomu se přidružila i společnost F. X. X. Zboží bylo na 4 kontejnery. Doklady k tomu obdrželi od T. D..
104. Poprvé, kdy Ing. N. zjistil, že je něco špatně, bylo při obchodu se spojkami, někdy na začátku listopadu, když se upravily faktury, o čemž Ing. N. tehdy nevěděl. Nevěděl ani, že budou opatřeny notářskými razítky. Od R. V. se totiž dozvěděl, že paní z finanční kontroly mu sdělila, že společnost není kontaktní, a od P. K., kterému volal pan Š., se dozvěděl, že tam jsou nějaké faktury, které tam ale neměly být. R. H. Ing. N. sdělil, že je všechno v pořádku, jen tam došlo k prodloužení kvůli výměně jednatele a změně adresy.
105. Ing. M. N. nechal prověřit smlouvy u notářského úřadu v Praze a na obci, zda jsou pravé, na to mu odvětili, že jeví známky úprav, a doporučili mu obrátit se s tím na policii. Ing. N. o tomto zjištění vyrozuměl Finanční úřad pro Prahu 10. I poté ho R. H. ujišťoval, že je všechno v pořádku. Proto došli k notáři, kde byl proveden notářský zápis o prohlášení H., že se jednalo o skutečné obchody, že byly zaplacené.
106. Ing. N. k tomu prohlásil, že při obchodu se spojkami uhradil na bankovní účet M. Š. 5 milionů korun, na bankovní účet P. K. 3 miliony korun a za podporu obchodu měl slíbeno od R. H. provizi ve výši 1 milionu korun. Peníze řádně zdanil.
107. V květnu 2013 T. D. a M. vyrobili faktury na spojky pro společnost M.A.Sxxv a donesli je na policii s tím, že to po nich chtěl Ing. M. N.. Poté za nimi došel M. s tím, že ví, co T. D. udělal, a proto jim chtěl pomoci, Ing. N. ho odbyl s tím, že si to má vyřídit s T. D. sám.
108. K bodu 3) obžaloby jednou Ing. M. N. tvrdil, že mu R. V. nabídnul k vývozu

optické kabely, které následně Ing. N. nabídnul P. K.. Jenže se kvůli tomu nepohodli s R. V., proto obchod pustili z hlavy. Nakonec je R. H. odsouhlasil, a tak se naložily, a podruhé Ing. N. tvrdil, že Ing. F. V. měl v portfoliu optické kabely, jejichž soupis poskytl Ing. M. N., který je nabídnul R. H., který jejich vývoz odsouhlasil s tím, že bude o ně zájem. Zápočty byly vždy domluvené, pouze zboží společnosti R. H. bylo placené v hotovosti. Ing. N. dále uvedl, že optické kabely zaplatil Ing. F. V.. Faktury vystavoval Ing. N.. T. D. měl za úkol vytvořit celní papíry na vývoz a doklady předat celníkům.

109. K tomu Ing. M. N. popřel, že T. D. nebo R. H. mohli vědět o tom, zda byly optické kabely metrové kousky, protože ani jeden nevěděl, kde se to nakládalo.
110. K bodu 4) obžaloby. M. Š. se obrátil na Ing. M. N. s tím, že mu k vývozu T. D. nabídnul zboží, a to gastro-sklo české společnosti, které bylo uskladněné na Slovensku. Ing. N. z toho dovozoval, že R. H. musel vědět, že se za zboží bude platit daň, protože se jednalo o české zboží. Ing. N. sdělil M. Š., aby si zboží vyvezl, avšak poté Ing. N. uvedl, že M. Š. mu gastro-sklo prodal a že vystavil faktury na prodej. Faktury byly řádně vystavené, zaúčtované, Ing. N. rozhodně popřel, že by se jednalo o účelové faktury.
111. Vzhledem k tomu, že po nich chtěli zaplatit společnosti daň z převodu nemovitosti tak, aby se zaplatila doprava, což byla jejich marže, a že M. Š. neměl peníze, poslali je za Ing. N..
112. Ing. M. N. společně s M. Š. a R. H. odjeli na Slovensko, kde vypukla hádka kvůli tomu, že nikdo zboží nenaloží ani neodveze, protože tam měl D. dlužit peníze. Mělo se jednat asi o čtvrt milionový dluh. T. D. tehdy nemohl přijet, protože měl akci v restauraci. Na místě stály tři kontejnery, z čehož jeden poslali do 90 km vzdáleného místa, kde mělo být naloženo počítačové příslušenství pro něčí manželku, která pracovala ve školství.
113. Ing. N. potvrdil, že viděl naskladněné gastro-sklo, které bylo zabalené v papírových krabicích, v některých byla dřevitá vata, a ty byly složeny na paletách. K tomu dokonce existovala fotodokumentace. Netušil však, ani nebyl o tom nikým vyrozuměn, že došlo k rozbití nebo poškození zboží. U nakládky nezůstal až do konce, protože musel odjet zpět do České republiky pro peníze na dluh.
114. V bance Ing. M. N. předal 150 000 Kč M. Š., aby to vyřídil. T. D. mu však tvrdil, že zboží zakoupil za 60 000 Kč. Zboží se naložilo, bylo přislíbeno, že uhradí daň, ale neměli v té době peníze. R. H. z obavy z nezaplacení zboží souhlasil se zápočtem. Ing. M. N. dostal na to jednu fakturu místo dvou. O zboží se měl postarat M. Š. s T. D.. Ing. N. měl na starosti ověření ceny a její uhrazení. Ing. N. však sebrali doklady od kontejnerů, proto s nimi poté nemohl nakládat. M. Š. mu posléze potvrdil, že dostal e-mailem notářsky ověřenou plnou moc od člověka, který potvrdil, že obchod proběhnul v pořádku.
115. Za každý vyvezený kontejner dostával R. H. od Ing. M. N. 100 000 Kč. Ing. N. se přestalo líbit, že všechno platil, když vyvstal problém s narůstajícími více-náklady za nevyzvednuté zboží v kontejnerech v Indonésii.
116. K obchodu s batohy, tašky a příslušenstvím značky YYY a notebook tašek universal a business Ing. M. N. uvedl, že k jejich vývozu nedošlo, neboť se to řešilo až po poslaném třetím kontejneru, tedy už neměli do čeho zboží naložit. Po návštěvě Indonésie Ing. M. N. odmítl jakékoliv další vývozy. Když mu začali R. H., T. D. a ještě jedna osoba

vyhrožovat, dokonce že mu zabijí rodinu, potvrdil jim, že má o to zájem, avšak se vymlouval na to, že nemá peníze.

117. Ing. N. se přiznal k tomu, že faktury na prodej dotčeného zboží si zahrnul do daňového přiznání. Potom, co ho účetní upozornila na storno faktury, Ing. N. chtěl potvrzení od R. H., který mu stále sliboval, že to zařídí, nakonec sepsali alespoň interní zápis. Nedostali zboží zapláceno, proto prohlásil, že tam ani nebylo odvezené, že zůstalo na skladě a část se prodala Ing. F. V. a část společnosti z xxx.
118. K bodu 6) a 7) obžaloby. T. D. nabídnul Ing. M. N. k vývozu zboží složené v areálu společnosti Cxxxxa v Xxx, přišlo to z nabídky pana K.. Mělo se jednat o spojky na kabely. Přinesl jim vzorky, které Ing. N. ověřil, zdály se mu normální. R. H. odsouhlasil vývoz.
119. První schůzka s pánem ze společnosti PXM obchodující s naftou neproběhla, neboť nedorazil, i když na něho nejprve ve složení Ing. M. N., R. H., T. D., M. Š. a neztotožněná osoba mužské pohlaví čekali u Jihlavy směr Havlíčkův Brod, potom při návratu z Prahy na 60. kilometru při odbočce na xxx xxx při směru do Xxx ještě na něho čekal Ing. N.. Pán měl mít nakoupené zboží a složené v pronajatém areálu v Xxx, posléze Ing. N. doplnil, že zboží mělo být přeprodáno na společnost Cxxxxa. Ing. N. čekání nevydržel, zavolal T. D., že s tím končí. Za Ing. N. poté přijel R. H. a začal ho přesvědčovat o tom, jaká škoda by byla to nedokončit, když už je všechno domluvené.
120. V prosinci se jeli podívat na zboží, dostali vzorky a Ing. N. k tomu dostal vytištěné listy z internetu. Ověřil si, zda se jedná o skutečnou cenu. Původní nabídka byla asi na 15 milionů korun, po jednání s M. Š. se z toho stala téměř 40 milionová nabídka, kdy se do toho zapojila společnost pana Š. F. X. X. Ing. N. si společnost prověřil a zjistil k ní, že má ohromné obraty, přes miliardu korun.
121. Nakonec tento obchod všichni odsouhlasili a T. D. k nim připravil papíry, rozdal všem zúčastněným ve Xxx nabývací tituly. Ing. N. k tomu dále uvedl, že se odmítl toho účastnit kvůli jednateli společnosti, který měl prvně prodat asi polovinu množství, avšak třikrát bez omluvy nepřijel na smlouvené místo.
122. Při nakládce tam už stál kontejner, který byl už téměř naložený. T. D. tvrdil, že si zboží koupil Ing. N. od pana K., což Ing. N. popřel.
123. V areálu společnosti Cxxxxa dělal pouze činnost skladníka, pomáhal s nakládáním. M. K. mu dával pokyny, kam má kterou paletu dát, protože už to měli zkontrolované. Našli tam palety, které však nebyly na seznamu, jednalo se o měděné válečky. Vyřadili tři bedny, které tam nepatřily, ty chtěl H. do dodávky. Kontejner byl bez tak plný. Ing. N. jim tehdy doporučil, aby to nechali po Novém roce, kdy budou papíry v pořádku, ale R. H. to chtěl vyvést do konce roku. Tehdy pořídili i fotodokumentaci. Ing. N. tam zahlédl i V. D..
124. Ing. N. byl přesvědčen o tom, že v areálu Cxxxxa vše probíhalo standardně, proto ani J. A. a M. K. nemohli pojmout podezření.
125. Když vyvstal problém s nepřevzatým zbožím v Indonésii, nejprve ho R. H. utěšoval, že to vyřeší, že změní odběratele, místo S. to převezme Z., jenže Ing. N. se podařilo zkontaktovat pana I., který jim pomáhal zastavit více-náklady, protože H. se o to

přestal úplně zajímat.

126. Ing. M. N. byl přesvědčen o tom, že Z. kontejnery se sklem převzal, protože se ho na to Z. ptal, a také proto, že jim R. H. tvrdil, že odběratel za kontejnery zaplatil. Posléze se však dozvěděl, že ne všechny kontejnery byly převzaty, některé odmítli. Ze skladu jim však žádná reklamace nepřišla. Odběratel mu ani nic nenapsal. V rámci vyšetřování se zjistilo, že přišly zprávy o tom, že si zboží neobjednali. Vše o kontejnerech se Ing. N. dozvídal z doslechu, neboť doklady od nich měl R. H..
127. Do Indonésie odjeli až poté, co jim R. H. sdělil, že si na ně pan Z. udělal čas. Z. na Ing. N. působil jako velice slušný člověk. Při návštěvě v Indonésii bydleli u pana Z., vlivného podnikatele, který se u Ing. N. poptával po technických věcech, strojích, soustrožnickém materiálu. Ing. N. to bylo divné, protože zboží bylo již vyvezené, předané, zaplacené. R. H. mu k tomu sdělil, že to poslali na pana S.. Ing. N. však byl přesvědčen o tom, že zboží převzáté nebylo, že propadlo celníkům, neboť S. neměl licenci. Ještě byl přesvědčen, že došlo k podhodnocení zboží, nikoliv nadhodnocení.
128. V Indonésii se Ing. N. se S. nešel, ale domlouvil se s M. K. a M. Š. na obchodech.
129. Po návratu z Indonésie jim R. H. sdělil svoji podmínku, že za každý vyvezený kontejner mu zpětně zaplatí 100 000 Kč. Ing. N. mu na to odvětil, že žádné peníze nemá, načež R. H. ho měl začít vydírat s tím, že o tom řekne, jak se tam nemělo nic vyvážet. Následně na to uvedl, že provizi ve výši 100 000 Kč Ing. N. vyplácet H. v hotovosti, a vzhledem k tomu, že Sxxxxxs Kxxi neúčtovala, nemohla se dostat do plusu, H. odmítl doklady o tom.
130. Ing. M. N. popřel, že by kdy T. D. přislíbil peníze, ani že by D. pro něho dělal falešné faktury, ani ho nikdy nevydíral s tím, že D. vystěhuje, protože dlužníkem byl pan T.. Dokonce 04.01.2013 Ing. N. zaplatil za T. D. 1 050 650 Kč u České spořitelny. V roce 2013 Ing. N. uprosila maminka T. D. a Ing. N. za návrh exekuce za D. zaplatil 614 240 Kč. Maminka mu poté vrátila cca 300 000 Kč. V roce 2014 T. D. hrozila další exekuce, nakonec se Ing. N. nechal ořemluvit maminkou D. a půjčil mu na smlouvu 360 000 Kč, které mu byly vráceny. Nakonec tam proběhla dražba. V insolvenčním řízení T. D. uznal dluh vůči Ing. N. ve výši 4 000 000 Kč. Ing. N. popřel, že by T. D. vydíral přes jeho dluhy a nutil ho páchat trestný čin.
131. To stejné popřel i u M. K., že by ho přes dluhy nutil k trestné činnosti.
132. V jednom případě za jejich zády byly objednány kontejnery na základě zfalzifikovaných smluv, takže s M. Š. Ing. N. je přepsali.
133. Po propuštění v roce 2014 za Ing. M. N. domů přišel R. H. s tím, zda už pochopil, čeho je schopen a jaké mají možnosti. R. H. mu stále dlužil asi 40 000 Kč.
134. Po výpovědi svědka J. Š. k optickým kabelům se N. vyjádřil, že váha přepravovaných optických kabelů se dala zjistit z dopravního listu kontejneru. Ing. N. je podle svých slov sám přeskládal, podle jeho odhadu některé mohly vážit 30 kg, jiné do 100 kg. Zabralo to $\frac{3}{4}$ plochy kamionu.
135. *Výpověď tohoto obžalovaného byla velmi obsáhlá a bylo zřejmé, že obhajoba tohoto obžalovaného stojí na tvrzení (ve stručnosti a přiměřeném zjednodušení), že vše zorganizovali a řídili obžalovaní D. a*

H. a že ostatní obžalovaní, kteří jsou uváděni ve skutkových popisech, vnímali průběh obchodů jako standardní a nemohli pojmout podezření. Z popisu průběhu jednotlivých dějů se však reálnému obchodu vymyká jednak komplikované nelogické řetězení zapojených společností, které znamenalo postupné navyšování ceny, okolnosti, za nichž je kupováno zboží jako „zajíc v pytli“, tj. bez náležité prohlídky, kontroly, ověření reálné hodnoty zboží, jeho uplatnitelnosti na trhu atd., dále platby v hotovosti, využívání zápočtů.....Současně pravdivost jeho tvrzení je vyvrácena odposlechy (viz níže), z nichž je nepochybné, že ten, kdo řídí, rozhoduje, určuje postup je právě obžalovaný Ing. N. a dále obž. Š.. Jeho výpověď tedy soud hodnotil jako nepravdivou. Blíže rozbor zavinění (v jeho případě přímý úmysl), je soustředěn v samostatné části tohoto odůvodnění.

136. **Obžalovaný M. Š.** (k bodu 1) obžaloby) se poprvé seznámil s T. D., když jel s Ing. M. N. k němu domů do Xxx, kde T. D. zprostředkovala společnost z Brna půjčku od Ing. M. N.. Na té schůzce T. D. prohlašoval, že má spousty kontaktů v cizině a mluvil o exportu a importu zboží z Turecka. Poté se ale k tomu nic nedělo.
137. Na jaře roku 2012 ho Ing. M. N. obeznámil o telefonátu s T. D., který mu nabídnul obchod se zahraničím. Sešli se ve složení M. Š., Ing. M. N., T. D. a R. H., kde jim D. a H. představili obchod s tím, že lepší obchodní příležitost než v Turecku je v Indonésii, že založili občanské sdružení na podporu obchodu mezi Českou republikou a Indonésií. H. jim vyprávěl o tom, jak tam tři roky žil. Představil jim projekt obchodního a kulturního centra, které chtěli v Indonésii vybudovat, a posléze by tam mohli využívat služeb centra zdarma. Projekt měl nejen ideologickou část, ale i technickou, kdy jim byly předloženy situační nákresy určující podobu centra, legendu k tomu, kde budou ubytovací budovy, jezírko, konferenční místnosti, relaxační koutky. Jako objednatel bylo uvedené sdružení Sxxxxxx Kxxi. Možnosti obchodního centra konzultovali následně i xxx xxx Srí Lanky v České republice panem P., neboť něco podobného tam již fungovalo. I na něho ho zapůsobilo. Viděli v tom obrovský potenciál, jak vstoupit na světový trh.
138. V té době M. Š. oslovovaly i další obchodníci, mezi například i G. J. a R. V.. Tehdy měl na skladu i soustružnický spotřební materiál, na který udělal nabídky a zkontaktoval i některé obchodní partnery, mezi nimi byl i P. K., který nakonec přišel s nabídkou koupě jeho zboží. M. Š. oslovil ještě R. V. a G. J. nakonec se spolu dohodli.
139. M. Š. popřel to, co mu bylo kladeno za vinu obžalobou. K nadhodnocení zboží uvedl, že cenu zkontroloval podle internetu. Obchod proběhnul standardně. Většina z položek podlely kontrole, zda jsou adekvátní, zda lze na nich nějakou marži vydělat. Popřel také, že by se snažili zastříti původ zboží. Š. zboží nakoupil od společnosti Axxxxxa a od společnosti Cxxxxxa. Dodavatele Axxxxxy neznal. Zboží prodal společnosti Sxxxxxxxxc Lxxe. Řádně to zanesl do daňového priznání za dané období. Nic nenásvědčovalo tomu, že by se snažili zastříti původ zboží. Dále nevěděli o tom, že odběratelská společnost si zboží nepřevzme. H. věřili, když říkal, že intenzivně jedná s indonéskou stranou a že má plné moci od všech společností. H. ještě někdy v dubnu 2013 na policii stále tvrdil totéž.
140. Po třech týdnech, kdy M. Š. viděl, že všechno funguje, se dohodnul s R. H. jako se sdružením Sxxxxxx Kxxi na tom, že podepíší zprostředkovatelskou smlouvu, na základě které by sdružení všechny záležitosti řešilo za ně. Později k tomu byl sepsán dodatek o provádění plateb.
141. M. Š. platil R. H. 100 000 korun za jeden kontejner s tím, že to mělo jít mimo zprostředkovatelskou smlouvu a že to následně vyřídí papírově u obchodního centra, kdy

H. tyto peníze vloží zpět do projektu.

142. K bodu 4) obžaloby. Podle časové osy následně došlo k druhému obchodu, a to k nákupu gastro-skla od společnosti Mxxxxxxxv. Tehdy za M. Š. přijel T. D. s tím, že má velice dobré zboží k nákupu a prodeji, mělo se jednat o gastro-sklo jako například o zapékací mísy, které měl mít jeho kamarád složené na Slovensku. T. D. to předběžně projednal s R. H., aby ověřil poptávku u indonéských společností. Problém byl v tom, že kamarád D. chtěl při odvozu zboží zaplatit alespoň část DPH. M. Š. v té době neměl peníze, proto mu navrhnul, ať si zboží vyveze sám a prodá to společnosti, kterou H. zastupoval. D. to však smetl ze stolu s tím, že H. požaduje, aby to prodávala společnost, která se účastní projektu v Indonésii. Proto spolu zašli za Ing. M. N., zda by neměl volné peníze na uskutečnění obchodu a zda by zaplatil DPH při odvozu zboží. Ing. N. šel do toho až poté, co ho H. ubezpečil o tom, že všechno by mělo být v pořádku a že indonéská strana má o zboží zájem. T. D. zařídil, aby se mohli na zboží na Slovensko přijet podívat. Na Slovensku však byly již připravené kontejnery k odvozu, o čemž nevěděli a nebyli na to připraveni. K tomu skladovatel nechtěl vydat zboží kvůli tomu, že jim T. D. dlužil asi 200 000 Kč. H. je ujistil o tom, že tahle částka bude co nejrychleji uvolněna, a s tím M. Š. s Ing. M. N. odjeli zpět do Čech, aby Ing. N. vybral peníze v bance, předal je Š. a ten je doručil skladovateli jako zálohu s tím, že D. tuto částku posléze zohlední v úhradách. Zboží mezitím naložili zaměstnanci skladovatele. M. Š. poté obdržel od T. D. všechny doklady, plnou moc, prohlášení o obchodu, fakturu, za což D. převzal peníze.
143. Nastal však další problém, kdy se Ing. N. zpozdily peníze, D. s H. zablokovali kontejner na 2 až 3 týdny, než bude částka DPH uhrazena. H. tehdy tvrdil, že, pokud zboží neodjede, bude z toho velký problém. Když M. Š. konečně obdržel peníze od Ing. N., předal je T. D. a ten mu oproti tomu předal pokladní doklady.
144. Po zaplacení DPH bylo dohodnuto, že zbytek peněz bude zaplacen formou zápočtů tak, že sdružení Sxxxxxs Kxxi zaplatí přímo společnosti Mxxxxxxxv, kterou tehdy zastupoval T. D.. To se však dle slov Š. nestalo. Za M. Š. totiž dorazil T. D. s R. H. s tím, že mu předali hromadu dokladů a že zboží společnosti Mxxxxxxxv už H. D. hradí, takže to nepůjde přes zápočet, a ať si to tedy Š. s Ing. M. N. vyřídí sám, že se zboží hradí přímo T. D..
145. M. Š. rozhodně popřel tvrzení D. a H., že si obchod zařídil sám.
146. Původcem faktur měl být pan B. ve společnosti Mxxxxxxxv, aspoň to tvrdil M. Š..
147. K bodu 5) obžaloby. Jako třetí obchod proběhnul se společností PX Sxxxxxs M. Š. na základě zprostředkovatelské smlouvy. Zboží nakoupil v Praze, kde to zařizoval svědek M. K.. Následně nato M. Š. zjistil, že už v květnu dotčené zboží nabízel T. D. Ing. M. N., který ho odmítnul.
148. Na informativní schůzce v Praze s paní V., spolupracovnicí paní B. ze strany xxx, byl přítomen T. D., R. H., Ing. M. N. a M. Š.. H. jim tam ukazoval svoje možnosti, ve své podstatě neomezené, že by byl schopen zajistit profinancování zboží, které by se kupovalo a prodávalo do Indonésie, že by dokázal zajistit silné partnery jako pojišťovnu a banku Egah. Během schůzky si D. vzal Š. ven, kde ho seznámil s panem V. S.. Jeho příjmení se dozvěděl až později. S. řekl Š., že obchoduje se zbožím a se skladovými zásobami společností a řetězců v Evropské unii a ve Švýcarsku. S. se mu světil, že má jedna z jeho

společností skladem novou várku zboží, a zjišťoval, zda by měl Š. zájem. Š. souhlasil s prohlídkou zboží. Asi dva dny poté se jeli na zboží podívat do skladů v Xxx. Tam ho S. seznámil s K., který tvrdil, že je jeho spolupracovník a že má na starosti některé společnosti, které zboží od něho odebírají. Š. si prohlédl zboží, dostal k němu seznam, který přeposlal H., s kterým byl domluven, ten mu potvrdil, že zboží zná a ví, o co se jedná. K tomu mu Š. řekl, že to potřebuje mít i s jeho marží, aby to mohl H. nabídnout v Indonésii za cenu i s jeho profitem. H. potvrdil Š., že indonéska strana má o zboží zájem, tak se Š. domluvil s K., že část odebere on, protože to bylo pro Š. výhodné, neboť nemusel vydávat tolik peněz, jejichž část se měla zaplatit hned a které stejně v té době neměl. Š. byl srozuměn s tím, že zaplatí 300 000 Kč na zálohovou fakturu. Oni však chtěli víc peněz, proto se domluvil s P. K., který měl zájem na obratu kvůli leasingování strojů do strojírenství. Š. se tam jel s K. podívat. K. sklad znal, protože tam skladoval prací prášky, s kterými obchodoval. Tam se Š. osobně seznámil s K.. Ve skladu byl ještě jeden muž, asi skladník nebo majitel skladu. Dohodli se, že si Š. bude zařítovat svoji část sám. V xxx xxx, kde byl přítomen M. K. a paní Č., M. Š. složil zálohu ve výši 300 000 Kč do rukou paní Č.. Dostal zálohovou fakturu a kupní smlouvu. Zbytek peněz posléze dával M. K.. Poté se domluvili na odvozu. Š. od K. dostal doklady a K. si to s M. K. vyřídil sám. Š. odeslal zboží indonéské společnosti, kterou mu H. určil jako odběratele. Na M. Š. to působilo tak, že všechno proběhlo v pořádku, kontejner byl zaplacen a přijmut odběratelem v Indonésii.

149. K ceně zboží ještě M. Š. podotknul, že ji kontroloval s cenami na internetu, konkrétně čtyři položky, tj. 280 kusů zboží, z dodacího listu společnosti PX Sxxxxa Dxxxxa. Nikdo nezkoumal konkrétní položky.

150. K bodu 2) obžaloby. Jako čtvrtý obchod proběhnul s elektro-spojky. T. D. se je snažil nabídnout Ing. M. N. s tím, že je o ně v Indonésii veliký zájem. Poslal mu e-mailem ceny zboží. Nabídnul mu je ještě za nižší cenu. Ing. M. N. si raději stanovil podmínku, že se setká s jednatelem společnosti F. X. X., která je prodávala. Na schůzky však ani jednou nedorazil, až to Ing. N. přestalo bavit a odmítl v tom pokračovat. T. D. přesvědčoval M. Š. o tom, že jednatel F. X. X. je skutečně jenom tolik vytížený. K tomu mu předložil seznamy zboží, na kterých bylo dvakrát tolik množství, než o čem spolu předtím mluvili. M. Š. poté už taky stanovil podmínku, že v obchodu bude pokračovat, pokud se sejde s jednatelem F. X. X.

151. M. Š. se následně nato setkal s T. D. a panem Š. na xxx. K tomu však M. Š. uvedl, že pan Š., se kterým se tehdy potkal, rozhodně není tím, kterého potkal u hlavního líčení. Tam D. obdržel plnou moc, která ho zplnomocnila k jednání za společnost F. X. X., a podepsanou kupní smlouvu. P. K. se do obchodu zapojil, aby navýšil obrat kvůli úvěru na stroje, a taktéž proto, že objem zboží bylo větší, než bylo původně domluveno. K tomu se Š. domluvil s R. V., který chtěl do obchodu vstoupit, jen když bude zajištěný odbyt zboží. Nato Š. obeznámil D. o situaci, že zboží odebere Š., společnost K. a společnost V.. Vyskytl se tam ještě jeden problém, kdy bez zaplacení dluhu na skladném nechtěli vydat zboží, proto Ing. N. jel vybrat 150 000 Kč, které předal Š., který je předal D. jako zálohu na koupi zboží. Zboží nakládal D.. Zboží se odvezlo z areálu pana K. v kontejneru. Placení zboží proběhlo tím, že Š. předal D. 5 000 000 korun v hotovosti a zbytek byl uhrazen společností F. X. X. zápočtem společností Sxxxxxs Kxxi.

152. K bodu 6) a 7) obžaloby. K nakládce zboží v areálu společnosti Cxxxxa se sešli ve složení J. A., M. K., Ing. M. N., M. Š., R. H., T. D., M. V., V. D., který tam byl však jenom krátce, nabádal je, aby byli opatrní na ještěrku. O účasti J. A. M. Š. věděl jen to, že si do areálu přijel pro doklady od T. D., za které mu předal 200 000 korun.

153. Týden před nakládkou byl M. Š. ubezpečen T. D. o tom, že jednatel společnosti Dxxu přijede k nakládku, což Š. požadoval, aby mu přivezl doklady a přebral si zboží, které Š. prodával za společnost MXR Sxxxxxxa. Š. ještě den před nakládkou posílal T. D. fakturu na společnost Dxxu. Jednatel však nepřijel. T. D. proto navrhnul, aby byla využita jedna ze společností pana I. a pana J.. Š. nejprve chtěl prodat náhradní díly přímo J. A., avšak to H. striktně zakázal s tím, že D. z toho nevypustí. Nakonec se T. D. rozhodl, že zboží přes společnost Cxxxxa přeprodají. Marže se promítala do zvýšení ceny zboží. Kvůli nákupu zboží M. Š. na společnost Cxxxxa podal trestní oznámení, které bylo odloženo.
154. Při návštěvě Indonésie R. H. působil velice seriózně, o čemž svědčil i jeho obchodní partner Z., jenž vlastnil stavební firmu, která měla obchodní centrum postavit. Ten jim také potvrdil zájem o zboží. Po návratu však H. požadoval dvojnásobek za každý kontejner zpětně, jinak že to nahlásí na policii, že má známé, ať si na něho dají pozor. Š. i přesto mu odmítl peníze vydat. Asi týden nato, na začátku října, se mu H. za své chování omluvil s tím, že D. na něho tlačil. Po prosincových vývozech, někdy v lednu proběhla schůzka ve Xxx xxx, kde je vydírali s tím, že bez nich neseženou dodavatele, a že to bude stát peníze.
155. K zapojení R. H. M. Š. uvedl, že to byl on, kdo určoval, které zboží se bude vyvážet, proto mu Š. posílal nabídky zboží na skladě.
156. K placení Š. uvedl, že T. D. vyplatit dvakrát částku ve výši asi 5 milionů korun na úhradu DPH za gastro-sklo a za elektro-spojky z Xxx. Inkasování a vyplácení peněz v hotovosti nebylo neobvyklé.
157. *Tento obžalovaný svou obhajobu postavil na tom, že trestnou činnost vymysleli a zorganizovali obžalovaní D. a H., kteří na počátku obalamutili jeho a obž. Š. tvrzeními o možném obchodování v Indonésii. Jak on tak obž. Š. jim uvěřili a vnímali to jako příležitost vstoupit na světový trh. Pravdivost jeho výpovědi vyvrací jednak odposlechy (viz níže), které jednoznačně prokazují, že tento obžalovaný spolu s obž. Ing. N. hráli vůdčí roli v trestné činnosti, že tyto dva trestnou činnost řídili, dávali pokyny ostatním obžalovaným.*
158. *Jeho tvrzení, že se na něj obrátil obchodník J. nekoresponduje s tím, co obž. J. před soudem vypověděl o svém zapojení (přefakturoval zboží jako přátelskou výpomoc pro obž. V.) a obž. V. (nevypovídal, že by se obracel na Š., nýbrž, že byl právě obž. Š. přesvědčen, aby přefakturoval zboží, současně potvrdil, že J. zastoupení odpovídalo tomu, co obž. J. uvedl, a že J. instruoval, co má kde udělat. Š. označil jako toho, kdo dělal většinu obchodu, nebo je zařizoval). Zejména svědek V. (viz jeho výpověď dále) podrobně rozvedl, krom jiného, roli obž. Š. a obž. N.. Svědek V. potvrdil, že tzv. papírové nákupy, přefakturace, „nákup“ zboží bez toho, že by ho buď viděl (spojky), nebo mu rozuměl a byl schopen posoudit cenu (kabely) navyšování cen zboží, řetězení obchodníků, platby všech obchodů v hotovosti...atd., potvrdil tedy mechanismus typický pro tyto typy daňových podvodů.*
159. *Tento obžalovaný jednal od počátku v přímém úmyslu (k tomu rozbor v samostatné části tohoto odůvodnění).*
160. **Obžalovaný Ing. F. V.** k bodu 3) obžaloby uvedl, že dlouhodobě obchodoval ve společnosti Txxxxxxxxk Dxxxxxxxxt s.r.o., což je v systému Txxxxxxxxk. Od roku 2005 byl výkonným xxx xxx tohoto barterového systému Txxxxxxxxk. V tomto systému obchoduje 1 800 klientů. V letech 2010-2012 tento systém zprostředkovával obchody mezi klienty v řádů 300-350 transakcí měsíčně, ročně i 3000, s obratem až kolem půl miliardy. V systému si klienti nabízejí různé zboží a služby v rámci podnikání v České republice. Zboží se nabízí

přes denní newsletter. Automicky dostávají informace o tom, že je zboží dražší, že jsou schopni jej sehnat jinde levněji.

161. V letech 2010-2012 Ing. V. působil dále jako jednatel Hxxxxu Mxxxxxxxxxt, který vlastnil velký hotelový a skladový areál u dálnice u xxx xxx. Společnost Hxxxxl Mxxxxxxxxxt, s.r.o. ze 60-70 % provozovala ubytovací hostinskou činnost. V zimních obdobích, kdy tržby klesaly, využívali skladové prostory na obchodování, na nákup zboží, které využívaly i společnosti v Txxxxxxxxk.
162. Koncem roku 2011 Ing. V. začal shánět investora, kupce na Hxxxxu Mxxxxxxxxxt. Chtěl vše prodat, i kdyby jenom jako obchodní firmu. Nabídnul ji panu R., který ji v září-říjnu (dle zjištění dne 25.10.2012) od něho odkoupil, což dokládá notářský zápis. Došlo k realizaci prodeje nemovitosti. V únoru 2012 se s kupujícím dohodnul, že areál bude moci Ing. V. používat nejpozději do konce roku (2012). V srpnu 2012 skončily poslední tržby za ubytování.
163. Připravil si nové skladové areály v xxx v ulici xxx. Jednalo se o velkou obloukovou halu, kterou využíval ještě i v době hlavního líčení. Prodejem nemovitostí a ukončením ubytovací činnosti na Hxxxxu Mxxxxxxxxxt kvůli nákladnému zimnímu provozu objektu chtěl areál opustit. Ukončil zaměstnávání lidí, prodej nemovitosti, vyplatil finanční úřad, sociální, zdravotní, vyprodal zboží.
164. Tehdy byl osloven R. V. ze společnosti Bxxxxxxxxs Wxxxxd Cxxxxr, která také obchodovala v systému Txxxxxxxxk. R. V. nabídnul Ing. F. V. zboží – optické kabely a poptával se po uskladnění zboží. Ing. V. netušil, odkud měl V. zboží. Po dohodě R. V. zboží dovezl v červenci 2012 na Hxxxxl Mxxxxxxxxxt, byl toho kamion, zboží se spočítalo. Hxxxxu Mxxxxxxxxxt v srpnu 2012 odkoupila optické kabely za účelem je přeprodat se ziskem dál. Ing. V. za optické kabely R. V. zaplatil asi 10 až 11 milionů korun po částkách ve výši cca 300 až 350 000 korun během srpna-září 2012.
165. Ing. F. V. oslovil v červenci 2012 pana M., který oceňoval nemovitosti a strojní zařízení, aby mu zboží posoudil. Pro Ing. V. bylo běžné, že se zboží nafotí a ocení, neboť ne každý je odborník na všechno. Předložili mu všechny doklady, přílohy. M. mu vypracoval znalecký posudek s cenovým ohodnocením zboží, které činilo přes 12 milionů korun, a s ním Ing. V. zboží pustil do nabídky přes internert, oslovil elektrikářské společnosti, společnost R. H., pana K., a další. O zboží projevil zájem Ing. M. N., kterého znal od roku 2005. Netušil, proč chtěl nakoupit optické kabely. Obchodovali mezi sebou se dřevem a s oblečením. Ing. N. požadoval, aby se zboží spočítalo, ocenilo a převezlo do jeho skladu v Xxx. Zboží bylo odvezeno, u čehož byl i pan Š., a zboží si převzal s otcem. Ing. N. zboží uhradil na fakturu, jednorázově 12 milionů korun, avšak doklady byly rozepsány jednotlivě kvůli zákonu o účetnictví. Ing. V. měl fakturu i na nákup. Zaevidoval obchod v daňovém účetnictví asi s půl milionovým ziskem.
166. Ing. F. V. popřel, že by kdy s G. J. obchodoval, znal ho pouze od vidění.
167. K doplňujícím dotazům V. uvedl, že optické kabely jeho společnost Mxxxxxxxxxt koupila v srpnu 2012. Jednalo se o kamion zboží. Měl k tomu fotodokumentaci. Zoji bylo spočítané. Zaplatil za ně V. v hotovosti ve splátkách srpen-září 2012. Zaplatil mu jednotlivými doklady od 300-350 tisíc Kč celou částku, řádově to bylo asi 10-11 milionů Kč. Na ceně se V. s V. dohodli. V. V. nabídnul cenu, za kterou by to odkoupil. Cenové

ohodnocení znalcem činilo přes 12 milionů Kč.

168. V. za takovou částku chtěl do toho jít s tím, že by se ziskem prodal dál.
169. Bylo běžné v jeho praxi, že zboží nafotil, nechal ohodnotit, protože dle svých slov není odborník na všechno.
170. V. optické kabely nabídnul dál obžalovanému N., který projevil zájem, poptával se po zboží. Zboží mu V. se svými řidiči odvezl, on si to převzal se svým otcem. N. V. zboží zaplatil na fakturu. Fakturu měl i pro nákup. Zaevidoval to v daňovém přiznání. Zaúčtoval se ziskem, neboť mu N. zaplatil v hotovosti okolo 12 milionů Kč, jednorázově, ale na doklady se rozepsalo jednotlivě kvůli zákonu o účetnictví.
171. V. netušil, odkud měl V. zboží. Nezajímalo ho to. Netušil, pro koho N. zboží kupuje, věděl jen, že obchodují s Indonésií.
172. V. popřel, že by s obžalovaným J. obchodoval, znal ho pouze od vidění.
173. V. dále uvedl, že areál budov Mxxxxxxxxt se rozléhal na ploše o 1,5 hektarech.
174. Hodnota majetku společnosti byla asi 30 milionů Kč, z čehož finanční prostředky byly ve výši asi 10-15 milionů Kč a nemovitosti asi 20 milionů Kč. Byl k tomu i znalecký posudek. Všechny závazky společnosti byly během léta splacené, dokonce i úvěr u Raiffeisenbanky. Rozprodával odborné technické zboží, nové, nepoužité.
175. Zisk z nákupu a prodeje byl řádově kolem půl milionu Kč. Faktura na toto zboží měla přílohu, ve které byl popis zboží a přesné rozměry. Příloha korespondovala se znaleckým posudkem v popisu i množství zboží. Ke zboží byl vyhotoven i předávací protokol. Z dotčeného obchodu měl V. pouze zisk při prodeji nakoupeného zboží, jinak mu nikdo další žádné další plnění neslíbil.
176. V. o N. uvedl, že s ním při obchodních vztazích nikdy neměl problém, že se jednalo o schopného obchodníka z Xxx. Když N. V. nabídnul zboží, uměl ho posoudit, zda se dá prodat či nikoliv. V systému Txxxxxxxk při prodeji kupující platí zprostředkovatelnou provizi. Při platbě v hotovosti se žádná provize neřeší.
177. V. zajímala při obchodů provize, zisk.
178. Obchod s N. byl fakturován, fakturace byla zaúčtovaná, doklady o úhradě byly zaúčtovány v účetnictví, byla odvedena daň. V. dále uvedl, že na žádný problém s finančním úřadem si nevzpomněl.
179. K obratu společnosti Hxxxl Mxxxxxxxxt v letech 2010-2011 V. uvedl, že byl řádově ve výši 10-15 milionů Kč, na výši zisku si nevzpomněl, vše dokládali bance při zřizování úvěru, proběhlo asi 20-30 obchodů, v roce 2012 asi nižší obrat, protože končil v srpnu a vyklízel areál. Po prodeji nemovitostí s hodnotou asi 13 milionů Kč, prodal areál. Se společností Hxxxl Mxxxxxxxxt podnikal asi od roku 2008. Obchodní podíly prodával za 200 tisíc Kč, což byl základní kapitál.
180. V. přiznal, že posudek u znalce M. objednával sám a na fakturu ho uhradil v hotovosti. S M. jednal osobně. Znalec byl na místě, dostal podklady, pořídil si

fotodokumentaci a vyhotovil znalecký posudek.

181. U Txxxxxxxku bylo výhodné, že se obchodovalo za tradové peníze, nákup byl obratem zaplacen a klient zaplatil provizi.
182. K dalším dotazům V. uvedl, že zboží do areálu Hxxxxl Mxxxxxxxxxtu odvezl V. se spolupracovníky. Naskladněné tam zůstalo asi 2 měsíce, dokud ho neprodal dál. Od N. obdržel platbu v srpnu 2012 a V. zaplatil také v srpnu 2012, částečně z vlastních, částečně z peněz od N.. Při prodeji zboží u jeho nakládky byli manipulační dělníci V., a to Š., D. a M.
183. Obžalovaný V. potvrdil, že posudek na zboží zadával on sám osobně panu M., který byl v Txxxxxxxk od roku 2006, kde nabízel znalecká posouzení v oblasti strojů, zařízení, movitých a nemovitých věcí. V. už ho předtím využil na posouzení penzionu a skladového areálu v xxx, taktéž pro společnost Sxxxxo, kdy mu posoudil celé strojové vybavení společnosti. Jiní klienti Txxxxxxxku jeho služby taktéž využívali. Něco se mu platilo v hotovosti, neboť to M. tak požadoval. Po predestření výpovědi svědka M. z přípravného řízení obžalovaný V. prohlásil, že trvá na osobním výslechu svědka u soudu, neboť při výpovědi u policejního orgánu byl asi pomínutý nebo pod tlakem, protože oni mají spousty důkazů o spolupráci, že jim posudky vypracovával a že mu platili faktury.
184. V. dále uvedl, že obžalovaný N. mu zaplatil v hotovosti asi 12 milionů Kč. Předtím si nebyl jistý, proto se musel podívat do dokladů od účetní. Od N. si V. napůjčoval asi 10 milionů Kč, což splatil. Půjčoval si na nákupy zboží v Txxxxxxxk, aby je mohl zobchodovat. Půjčka od N. nijak nesouvisela s obchodním případem, který se týká obžaloby, ani se společností Mxxxxxxxxxt, s.r.o.
185. Stručně řečeno V. popřel trestnou činnost, která mu byla kladena za vinu.
186. *Výpověď tohoto obžalovaného ve světle provedeného dokazování nemůže obstát, soud ji vnímá jako účelovou ve snaze obžalovaného přesvědčit, že se mohl domnívat, že jde o standardní obchod. Již vlastní popis jednotlivých kroků údajného reálného obchodování vykazuje nestandardní rysy tak, jak byly v předchozích pasážích hodnocení výpovědí u jednotlivých obžalovaných zmíněny: účelové přeprodávání zboží, řetězení společností do „obchodů“ zapojených, rozepisování dokladů na nižší částky tak, aby vše naoko odpovídalo zákonu o účetnictví a aby nebylo dohledatelné, zda vůbec kdy existovaly sumy, které podle takto rozepsaných dokladů měly být zaplacený.*
187. *Jak vyplývá z hodnocení výpovědi svědka M., soud neuvěřil tvrzení obžalovaného, že znalec byl na místě – vše svědčí tomu, že šlo o znalce, který na zakázku obhocoval zboží i tehdy, když ho osobně neviděl, spokojil se s fotodokumentací, kterou mu poskytl klient – viz další části odůvodnění níže. Tento obžalovaný jednal v nepřímém úmyslu (k tomu rozbor v samostatné části tohoto odůvodnění).*
188. **Z výpovědi obžalovaného R. V.** u hlavního líčení soud zjistil, že obžalované H. a D. poznal přes obžalovaného N.. Neznal jejich vztah mezi sebou. D. poprvé potkal na svatbě N., ale ne bavil se s ním.
189. Obžalovaného P. K. znal od vidění díky N.. Byl mu nepříjemný, přišlo mu, že se mu vysmívá. Obžalovaného Š. znal také přes N.. Š. dělal většinu obchodů anebo je zařizoval. Obžalovaného V. poznal taktéž přes N., tehdy se potkali v hotelu. V. mu nabídl práci, že by mohl pro něho pracovat. Stalo se to někdy v letech 2009-2010.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. V.

S obžalovaným M. N. pracoval velice dlouho.

190. Obecně ke spolupráci s J. V. uvedl, že ho instruoval o tom, co má kde udělat.
191. K obchodu se spojkami uvedeným pod bodem 2) a) obžaloby byl V. přesvědčen obžalovaným Š s tím, že jenom přefakturuje zboží, čímž by navýšil obrát, přičemž by k tomu měl malý zisk cca 110 000 Kč, které dostal vyplacené. Na schůzce ve Xxx, kde byl H., D. a Š., od nich dostal ověřenou plnou moc k zastupování, ověřenou fakturu, ověřenou kupní smlouvu. Na všech ověřených dokumentech byla notářská razítka. Do ruky je dostal od H.. Uvedená cena byla asi 20 milionů Kč. Zboží až na pár vzorků neviděl. Neměl podezření, že by něco bylo špatně.
192. K obchodu s optickými kabely uvedenými pod bodem 3) obžaloby V. uvedl, že přesvědčil svého kamaráda - obžalovaného J. aby s ním nakoupil optické kabely, aby se o to zatím postaral, protože v té době měl V. hodně obchodů. Zboží bylo hodně, měly k němu rozsáhlé seznamy. Po nákupu optických kabelů jejich seznam předali obžalovanému N., který to ale nechtěl, proto s ním šel za V., protože věděl, že minimálně do Txxxxxxxk do komise by to šlo. Dohodli se s V., že to odkoupí. V. dostal peníze. V. optické kabely dál prodal N.. Bylo možné, že jim prodej zprostředkoval V., přesně už si na to nepamatoval. Jediné, co si pamatoval, bylo, že se jednalo o velká těžká kluba. Po prodeji N. V. zajistil převoz společně s J. a jedním kamarádem včetně nakládky do kontejneru. Peníze byly vyplacené v hotovosti. Tak probíhaly vesměs všechny obchody.
193. K dotazům V. uvedl, že J. zařídil nákup optických kabelů, které papírově od něho koupil. V. měl v té době hodně obchodů, potřeboval s tím pomoci, potřeboval, aby to někde nějaký čas *viselo, aby neuteklo*. V. to bral s tím, že v obchodě metr kabelů stojí asi 300 Kč. Jednalo se o kabely, které se například používaly k propojení internetových sítí mezi benzínkami. Počítal s tím, že kabely jsou důležité a budou hodně drahé, chtěl na tom vydělat co nejvíc peněz. Optické kabely původně koupili asi od pana B., od kterého nakoupili většinu zboží, i když běžně nakupoval od Txxxxxxxk, tentokrát přímo od B.. Když kabely V. nakoupil, domníval se, že automaticky je od něho odkoupí N., který většinu zboží odkoupil. Vždycky byli dva, N. a Š., na schůzkách byli většinou spolu, jim se zboží nabízelo. U optických kabelů se však zasekli, nevěděli totiž, na co se používají, proto je tenkrát nevzali. Oni nevěřili ani té ceně.
194. Tenkrát se V. B. zeptal, odkud to všechno zboží má, odpověděl mu, že z různých zemí, ze Slovenska, z Německa, apod. V. nemohl najít cenu na internetu, proto mu B. cenu řekl. Zboží B. nechal dovést do Hxxxxx Mxxxxxxxxxt, kde ho V. mohl zkontrolovat.
195. V. si vzpomněl, že kabely byly těžké tak, že kamion málem neodjel. Jednalo se o nové kabely, různé široké, s různými průměry, ale určitě nové. Ke zboží byla kompletní dokumentace, dokonce k tomu nechal obžalovaný V. udělat znalecký posudek.
196. V. k doplňujícím dotazům uvedl, že se tento obchod ničím nevymykal oproti jiným obchodům, které během své obchodní praxe řešil. Například s panem H., také s V. si platili v hotovosti. Jedinou výjimkou bylo, když vložil peníze na účet poté, co se dohodli na tomto způsobu úhrady. V. V. dával provize v tradech, které posléze utrácel na horách nebo při různých sportovních aktivitách.
197. Pan Z. byl jeden z těch, kdo určoval cenu kabelů nebo ten, kdo s těmi kabely také pracoval.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. V.

Dělal zabezpečení benzinových stanic atd. Přes něho se V. dostal k té společnosti, která mu sdělila, jakou reálnou cenu mají dotčené kabely, jakou mají hodnotu a k čemu se vůbec používají. V současné době vztah mezi panem Z. a V. je napjatý, Z. ho z nepochopitelných důvodů nenávidí. Z. věděl o tom, že V. obchoduje s N. a že se v obchodech s ním točily velké peníze. Nikdy se však schůzek neúčastnil. Kdysi mu dohodili obchod se stroji, ale stopil DPH, neodvedl ho.

198. K B. dále V. uvedl, že poznal další lidi, se kterými obchodoval a kteří mají kvůli němu také problémy a potíže.

199. K doplňujícím dotazům ke skutku uvedeným pod bodem 1) obžaloby V. uvedl, že se týkaly stejné spolupráce s J.. Všechno zboží dostali zaplacené a tak, jak to účetně mělo všechno být v pořádku.

200. Ve stručnosti obžalovaný R. V. v roce 2012 byl jednatelem a vlastníkem společnosti Bxxxxxxx Wxxxx Cxxxx s.r.o., jednal s D. za společnost Lxxxxd vxxxxn s.r.o., se kterým jej seznámili N. a Š. Š. jej požádal o přeúčtování zboží, o vystavení faktury na základě přijaté faktury. Vystavil faktury na společnost WXXXXO IXXXXT, obdržel doklady o zaplacení, i když mu nic nezaplatili. O vývozu elektrospojek do Indonésie se dozvěděl od N. v době, když již měl problém na finančním úřadu.

201. Optické kabely po předchozí domluvě nakoupil od J. kterému zprostředkoval koupi od B.. Nabídnul to N., ale ten odmítnul, neboť netušil, k čemu optické kabely slouží. Prodal je proto V.. Posléze zprostředkoval prodej N.. J. zaplatil v hotovosti.

202. *I tento obžalovaný svou obhajobu v zásadě postavil na tom, že obchod proběhl a to standardně. Nijak však nevysvětlil, jaký byl smysl řetězení společností tak, jak to je ve skutcích popsáno. Ta část výpovědi, která popisuje zapojení jednotlivých obžalovaných do skutkového děje, je uvěřitelná. Některé detaily jeho výpovědi potvrzují, že se do obchodů zapojil v nepřímém úmyslu (viz zdůvodnění v samostatných odstavcích níže) a že byl přinejmenším srozuměn s tím, čeho je součástí, a že si s ohledem na okolnosti, které sám ve výpovědi popsal, nemohl myslet, že jde o reálný obchod. V případě bodu 2a obžaloby vědomě akceptoval pouhé přefakturování zboží s udávanou cenou asi dvacet milionů, aniž by, až na pár zmiňovaných vzorků, zboží viděl. V případě optických kabelů zapojil do řetězce svého kamaráda obž. J. kterého řídil. Je zřejmé, že na počátku nikdo ze zúčastněných netušil, k čemu mají sloužit, jaká má být jejich hodnota. Když o ně neměl zájem N., vstoupil do řetězce V. a teprve ten je prodal N.. Opět se jedná o v obžalobě popsané řetězení, i o tzv. papírové nákupy a vyhýbání se platbám převodem z účtu, kdy platby probíhaly zásadně v hotovosti navzdory uváděným cenám zboží. Výpověď tohoto obžalovaného potvrzuje, že byl do těchto obchodů přesvědčen obž. Š. a že od počátku věděl od Š., že jeho role bude spočívat výlučně v přefakturaci zboží.*

203. *Výpověď tohoto obžalovaného se jeví významnou pro závěr soudu, že svědek B., který využil svého práva a nevyprávěl, údajně proto, že by mohl způsobit nebezpečí trestního stíhání blízké osobě, fakticky nevyprávěl proto, že ve věci byl tím, kdo sháněl a dodával následně nadhodnocované zboží – nelze vyloučit, že míra jeho zasvěcení, k čemu bude zboží sloužit, by odpovídala tomu, že se na tomto obchodování rovněž vědomě podílel. Tento obžalovaný jednal v nepřímém úmyslu (k tomu rozbor v samostatné části tohoto odůvodnění).*

204. **Z výpovědi svědků byly zjištěny skutečnosti níže uvedené,** jednotlivé výpovědi jsou pro větší přehlednost (s ohledem na rozsah projednávané věci) uvedeny vždy kurzívou pod jednotlivými výpověďmi, obdobně jako k tomu soud přistoupil v případě obžalovaných.

205. **Z výpovědi svědka O. C.** soud zjistil, že nezná ani jednoho z obžalovaných. Od ledna 2010 do března 2013 byl jednatelem společnosti Dxxxxx s.r.o. Společnost měla jednu provozovnu – obchod. Se společnostmi neobchodovali. V roce 2012 činil obrat společnosti méně než 1 milion Kč. Společnost Axxxxxa neznal, ani obžalovaného J.. Nikomu plnou moc k zastupování nepodepsal. Účetnictví vedl Š. Ž. Některé podklady pro účetnictví měl u sebe, některé měl účetní. Společnost posléze prodal P. B., s nímž se občas potkal, ale bližší vztah spolu neměli.
206. Po spojení věci obžalovaného Š., pro níž byla podána samostatně obžaloba, ke společnému projednání a rozhodnutí byl svědek opětovně vyslyšen u hlavního líčení, u kterého vypovídal shodně jako u předešlého výslechu a dále uvedl, že společnost Dxxxxx s.r.o. koupil u Exxo společnosti a.s. v Brně za účelem podnikání – maloobchod, velkoobchod, volná činnost, a to protože měl nevýdělečnou cukrárnu v xxx. Společnost prodal P. B., kterého opakovaně potkal v hospodě v xxx, neboť svědka už nebavilo podávat daňová příznání na nule. Svědek proto požádal svého právníka JUDr. Ladislava Paula, aby připravil listiny k převodu. V té době byl jediným jednatelem a společníkem. Jediným předmětem činnosti společnosti byl nákup, prodej zákusků, pečiva a doplňkového zboží. Společnost měla dva zaměstnance, G. S. a K. Výpovědi dostali před prodejem společnosti.
207. Společnosti Axxxxxa, s.r.o., WXXXXO IXXXXT s.r.o., MXR Cxxxh s.r.o., svědek neznal.
208. *Soud neměl důvod pochybovat o věrohodnosti svědka. Výpověď tohoto svědka spojuje společnost Dxxxxx s.r.o. se jménem svědka B., od kterého obž. J. na žádost kamaráda V. (kterého k tomu přesvědčil obž. Š.) koupil papírové optické kabely, a to za účelem přefakturace.*
209. **Svědka P. B. odmítl u hlavního líčení vypovídat z důvodu ochrany jeho dcery, které by mohl způsobit trestní stíhání.**
210. *Jak bylo vyjádřeno v hodnocení výpovědi obž. V., provedené důkazy svědčí tomu, že P. B. v postavení svědka měl důvod výpověď odepřít, ale jiný než uvedl: bylo reálné riziko, že by mohl způsobit nebezpečí trestního stíhání sám sobě. Soud má zato, že jeho účast na popsané trestné činnosti byla potvrzena především obžalovaným J. a obžalovaným V..*
211. **Z výpovědi svědka V. D.** soud zjistil, že byl jednatelem a spoluvlastníkem společnosti Cxxxxa s.r.o. Druhým jednatelem byl U.
212. K obžalovaným uvedl, že T. D. je jeho syn, R. H. znal z potápění, M. Š. znal z podpisu na fakturě, jinak ho neznal. Svědek nevěděl, zda viděl obžalovaného A..
213. Fakturu s podpisem obžalovaného Š. nechal založit do spisu. (Faktura 912 17.12.2012. splatnost do 17.3.2013, pohledávka 30.100.991,- Kč.)
214. K dotčené věci uvedl, že neobchodovali, neprodávali, veškerý materiál dostávali z Německa, protože na to nebyl kapitál. Faktury vydávali pouze za práci, zpracovávala je jeho účetní. Poté to kontrolovala daňová poradkyně. Účetnictví vedli v systému Helios. Pokud by se tedy v systému něco uložilo, nedalo by se to smazat. K fakturám uvedeným pod bodem 6 a 7 obžalovaby uvedl, že to nejsou jejich faktury, společnost je nevystavovala.
215. Areál Cxxxxa vlastnili do roku 2010, než ho prodali. V dotčené době tam pracovalo

250 lidí. Pokud někdo potřeboval něco složit, mohl tak učinit v rámci maloměsta. Jedná se o skladový prostor o rozloze 900 m². V době, kdy tam proběhla nakládka, byl prostor prázdný. Nakládka probíhala v oddělené uzamykatelné části. Měli tam kompresory šroubové, muselo se to zapínat a vypínat. Vrata se otevírala zevnitř. Z venku to nešlo.

216. V té době měli vysokozdvihový vozík pro nakládání kontejnerů. Na vozík bylo několik vyškolených lidí. Bylo to v jedné budově.
217. Svědek uvedl, že nebyl přítomen nakládky kontejnerů. Jestli tam někdo něco složil a naložil, tak mu to nevadilo.
218. Ve společnosti Cxxxxa s.r.o. došlo k výraznému snížení obrátu. Koncem roku 2012 (dle výpovědi v přípravném řízení v prosinci 2012) obžalovaný T. D. neměl postavení ve společnosti Cxxxxa (dle výpovědi v přípravném byl u společnosti Cxxxxa zaměstnán od xxx do xxx), v té době totiž propustili všechny zaměstnance, přes 200 lidí. Zůstalo jich tam jen pár. Společnost rozpustili a založili znovu. Jméno T. D. bylo uvedené na webových stránkách společnosti do té doby, než byl propuštěn. Poté bylo jeho jméno odstraněno. V té době se spolu často stýkali. V současné době už tak často se nepotkávají, od Vánoc spolu nekomunikovali, nemají si o čem povídat.
219. Svědek dále uvedl, že aktivity obžalovaného T. D. v roce 2012 neznal. Žádné obchodní záležitosti po svém synovi T. D. nenapravoval. Ani to nechtěl vědět, jak uvedl svědek. Pouze vyrovnal dluhy z půjček peněz. Některé drobnější věci za něho vyřešil. Svědek se nedomníval, že kvůli němu na policii vypovídal.
220. V předmětnou dobu svědek T. D. pouštěl do kanceláře. Kdyby mu zatelefonoval, zda si tam může něco vyložit a naložit, nevadilo by mu to, ani by se o to více nezajímal.
221. Ke společnosti ZXXXXXS dále svědek uvedl, že mu nikdy nebyla předložena smlouva mezi společnostmi Cxxxxa a ZXXXXXS a nikdy ji nepodepsal. S touto společností neměl nic společného. O této společnosti se dozvěděl až poté, co mu přišla faktura. Do té doby o ní nikdy neslyšel.
222. Byl na finančním úřadě v Praze, ptali se ho na překládku a ukazovali mu fotografie. Nezajímal se o to, z jakých důvodů se to vztahuje k němu. Ptali se ho, co to je za fakturu. Účetní volala tomu, kdo to poslal, že je to nesmysl, pak přišla výhružka. Mezitím svědek komunikoval se svým synem – obžalovaným T. D., že to chce nechat prošetřit. Kontaktoval policii a odevzdal ji. Svědek si již nepamatoval, zda ji osobně předával policii, ale už ji sami měli k dispozici.
223. S obžalovaným Š. si svědek netelefonoval, ale paní účetní M. Na finanční úřad trestní oznámení nepodávali.
224. *Soud o pravdivosti výpovědi tohoto svědka nemá pochyb. Údaj svědka o tom, že jeho syn – obž. D. byl zaměstnancem společnosti do xxx, odpovídá údajům plynoucím ze zprávy ČSSZ. Soud nemá pochybnosti ani o pravdivosti jeho výpovědi v tom, že jeho syn neměl nikdy oprávnění za společnost uzavírat smlouvy a že smlouvu se společností ZXXXXXS nepodepsal. Výpověď tohoto svědka potvrzuje to, co vypověděl jeho syn – obžalovaný T. D.. Svědek potvrdil, že jeho syn měl přístup do kanceláře – nebyl pro něj tedy problém dostat se k razítkům, formulářům s hlavičkou společnosti. Jeho výpověď potvrzuje existence dluhů obžalovaného T. D., je však zřejmé, že o jejich skutečném rozsahu svědek neměl ponětí. Z jeho vystoupení před soudem bylo očividné zklamání z jednání syna a to, že rezignoval na původní snahu synovi pomoci*

s vyrovnáním dluhů.

225. **Svědék J. G.** potvrdil převedení společnosti Sxxxxxxa s.r.o. na jeho osobu „M.“ za odměnu 1 500 Kč. Mělo to být maximálně na půl roku. Za společnost nikdy nejednal, pouze podepsal papír u právníka, jedenkrát byl na poště na Praze 9 kvůli ověření, kam ho odvezl dotčený M. Popřel pravost podpisu na plné moci a předávacím protokolu ze dne 28.08.2012. M. viděl asi 2-3krát, dal mu několikrát 50 Kč na jídlo. Dal mu nějaké papíry k nákupu nějakého stroje, aby se je naučil používat. Papíry předal panu P.. Svědek by M. poznal. V průběhu hlavního líčení svědek ztotožnil jako „M.“ svědka M. K.. Svědek potvrdil, že to byl M. K., kdo mu dával peníze, aby podepsal listiny týkající se jednání ve společnosti.
226. K doplňujícím dotazům svědek uvedl, že poté, co mu udělali papíry, a napsal adresu, odešel za panem P., sociálním kurátorem na Praze 1, kde mu řekl, že se na ně podívá a poradí se s právníky. Svědek mu přiznal, že se podepsal, protože byl v nesnázích.
227. *Výpověď tohoto svědka nenechala soud na pochybách, že posloužil v projednávané věci jako tzv. bílý koň. V samostatné části tohoto odůvodnění níže je uveden rozbor problematiky bílých koňů tak, jak se s nimi nalézají soud v praxi setkává, a zejména různé druhy těchto tzv. bílých koňů, a to s ohledem na formu zavinení, kterou lze u nich dovozovat na základě vědomé a volní složky. Výpověď tohoto svědka o tom, že to byl svědek M. K., kdo bílé koně za úplatu zajišťoval, nestojí osamocené. Shodně o tom hovoří svědek J. G. a svědkyně M. S.. Způsob převodu popisuje obdobně jako oni: za převod nic neplatil, podepsal mu papíry týkající se jednání ve společnosti, aniž by fakticky za společnost jednal. Jde o typický způsob získávání bílých koňů z řad osob v hmotné nouzi, bez příjmů, bez prostředků, kteří za finanční odměnu či její příslib podepíší, co jim je předloženo, na nic se neptají a podpisy pro ně celá záležitost končí. České pošty ve svém vyjádření (viz listinné důkazy), popřela pravost ověřovací doložky podpisu J. G. jako jednatele společnosti Sxxxxxxa s.r.o. na plné moci udělené v zastoupení spol. PX Sxxxxxxs s.r.o. obžalovaným Š.*
228. **Z výpovědi svědka J. G.** soud zjistil, že se stal vlastníkem a jednatelem společnosti Txxxxxo Fxxxxxe, s. r. o., na žádost M. K., společně s bratrem R. G. podepsal v Praze nějaké papíry, aniž by je četl, rovněž bratr něco podepsal, za což obdrželi dohromady asi 2 000 Kč. K. jim sdělil, že potřebuje na někoho založit účty. Pro M. K. v létě 2011 podepsali asi převod společnosti a založili nějaké účty v Komerční bance v Mělníku a ve Fio Bance v Praze. Od té doby K. neviděl.
229. Po předložení smlouvy o převodu obchodního podílu ze dne 31.08.2011 a čestného prohlášení z téhož dne svědek doznal pravost svého podpisu, současně popřel pravost svých podpisů na plných mocích ze dne 21.06. a 22.08.2012. Rovněž uvedl, že podpis na daňových příznáních k DPH za II. a III. čtvrtletí 2012 nejsou jeho, neboť žádné daňové příznání za společnost nepodepisoval. Fakturu č. 17072012 nevystavoval. Nevěděl, kdo vedl účetnictví pro společnost Txxxxxo Fxxxxxe, sám v té společnosti nic nepracoval.
230. *Stran hodnocení výpovědi tohoto svědka platí to, co je uvedeno u svědka G.. I jeho svědeckou výpověď soud hodnotí jako pravdivou, tj. že svědek M. K. nevyužil pouze svědka J. G. jako bílého koně, ale též svědka J. G., i tomu předložil papíry k podpisu, a svědek, aniž by je četl, je podepsal, za což obdržel od M. K. peníze. Na pokyn M. K. dále založil účty v Komerční bance v Mělníku a ve Fio Bance v Praze. Soud neměl pochybnosti o věrohodnosti svědka v otázkách pravosti jeho podpisů, když potvrdil, že na plných mocích ze dne 21.06. a 22.08.2012 jsou skutečně jeho podpisy, ale už nejsou na žádném z daňových příznání k DPH za společnost za II. a III. čtvrtletí 2012, a že fakturu č. 17072012 nevystavoval. I v tomto ohledu se popsané okolnosti neliší od těch, s nimiž se soud v trestné činnosti tohoto typu běžně setkává. Osoby z řad nízkopříjmových osob, z řad bezdomovců, narkomanů atp. jsou využity*

Shodu s prvopisem potvrzuje L. V.

ke převodu společnosti, ke zřízení účtů, případně k podpisům obecných plným moci, na jejichž základě je za ně jednáno, avšak následně už často nejsou dohledatelní, aby za další úplatu podepsali daňová příznání – jejich podpisy jsou proto falšovány podle podpisů, které pachatelé od nich vylákali dříve.

231. **Z výpovědi svědka M. J.** že T. D. zná ze společnosti jeho otce, s R. H. zakládali občanské sdružení. Ostatní obžalované svědek neznal.
232. Svědek jako xxx Občanského sdružení Sxxxxxs Kxxi potvrdil, že Sdružení bylo založeno za účelem rozvoje obchodní spolupráce mezi Českou republikou a Indonésií. Obžalovaný R. H. byl místopředseda Sdružení spolu se Z.. Obžalovaný R. H. mluvil o vizi, jak založit obchodní centrum v Indonésii. H. měl dva kontakty v Indonésii, jeden z nich byl obchodník. Svědek se pokoušel jednoho z nich zkontaktovat, ale nepodařilo se mu to. Svědek netušil, kdo měl všechno financovat, pouze to zaslechnul. Sdružení mělo zprostředkovat kontakt. Sdružení bylo zrušeno na jaře 2013 na základě rozhodnutí svědka J. a Z.. H. kvůli zrušení nekontaktovali.
233. Po dobu existence Občanského sdružení nebyly realizované žádné projekty, na bankovním účtu nebyly žádné pohyby, nevystavoval žádné faktury ani výdajové doklady.
234. Pro Sdružení neměli žádné prostory. Scházeli se někdy v restauraci, někdy na zahradě paní Z..
235. Stanovy Sdružení svědek předal policii. U hlavního líčení byly založeny do spisového materiálu.
236. Svědek nevěděl nic o tom, že by Sdružení mělo razítko. To nikdy neřešili.
237. S obžalovaným H. svědek nebyl v kontaktu dlouho před tím, než šel na policii.
238. *Soud neměl pochybnosti o pravdivosti výpovědi svědka M. J., když uvedl, že Občanské sdružení Sxxxxxs Kxxi bylo založeno za účelem rozvoje obchodní spolupráce mezi Českou republikou a Indonésií. Jeho výpověď je ve shodě jak s výpovědí obž. H., tak s tím, co uvedla další členka sdružení svědkyně Z.. Svědek stejně jako svědkyně Z. vycházel z toho, že H. měl v té době kontakty v Indonésii. Jsou ve shodě, že cílem sdružení nebyly žádné obchodní aktivity, že na bankovním účtu nebyly žádné pohyby, svědek nevystavoval žádné faktury ani výdajové doklady uvedené pod body 2 b), 5 a) a b), 6, 7 obžaloby a svědkyně Z. uvedla, že Sdružení bylo zrušeno kvůli obavě z jeho zneužití obžalovaným H., o kterém se dozvěděla, že falšuje faktury, soud se přiklonil k názoru obžaloby, že H. jednal za Sdružení bez vědomí J. a Z..*
239. **Svědka M. K.** se v řízení před soudem odchyloval od toho, co uváděl v řízení přípravném. Když byl tázan na rozpory, uvedl, že souhlasí to, co uvedl v přípravném řízení, neboť s postupem času už si tolik nepamatuje.
240. Svědek K. k osobám obžalovaným uvedl, že, pokud J. je xxx a podepisoval s ním smlouvu, pak ho znal (*pozn. o obž. J. rozhodně nešlo, mohlo by se jednat o osobu I., ale ztotožnění K. nebylo*). Jméno obžalovaného Š. svědkovi něco říkalo, asi s ním byl na jednání. Ostatní obžalované neznal.
241. Svědek připustil, že mohl být ve společnosti PX Sxxxxxs kvůli daňové kontrole a že tam měla nějaké faktury od společnosti Bxxxxxxxxn, a také mohl být ve společnosti Sxxxxxxxxc Lxxe.
242. A. V. je tchán svědka.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. V.

243. Svědek K. popřel, že by kdy někoho oslovoval za účelem, aby se stal jednatelem obchodních společností.
244. Společnost Sxxxxxs Kxxi ani společnost Cxxxxa s.r.o. svědkovi nic neříkala, taktéž neznal P. V. (pozn.: ten byl dle OR jednatelem od xxx do xxx, zápis vzniku funkce proběhl 03.04.2013). Paní Č. (pozn.Č. byla podle OR jednatelou od xxx do xxx.) svědek viděl asi 3-4 krát, maximálně pětkrát. Když od ní dostal podepsané plné moci, jednání se účastnil jen on a Č., poté dostal dvě hodiny na poštu a paní tam na něho čekala. Druhá varianta byla, že se svědek účastnil nějakých jednání, kde byla už Č. přítomna a on tam přišel jako další člověk. Naposledy ji asi viděl v roce 2013, při poslední daňové kontrole.
245. Osoba jménem V. S, svědkovi K. nic neříkala, nevyloučil, že se mohli u nějakého jednání potkat..
246. Svědek K. zastupoval společnost Bxxxxxxxxn na dohodu o provedené práci jako na brigádu, protože byl ještě student. Studoval finanční management na xxx. Zpracovával administrativu, správu účetnictví, daňovou kontrolu, ke které dostal podklady, ověřenou plnou moc, na základě toho jednal s finančním úřadem, když potřeboval něco dodat. Práce nebyla každý den, ale např. 2krát týdně v odpoledních hodinách. Potkali se a projednali, co je zapotřebí udělat následující týden.
247. S obžalovaným Š se svědek K. potkal při dořešení obchodní situace, která probíhala ve společnosti Bxxxxxxxxn. Š. asi kupoval nějaké zboží nebo služby. Se Š si volali maximálně kvůli vyzvednutí dokumentů. Svědek K. popřel, že by pro Š. vyhotovoval doklady. Vždy je obdržel, nevyhotovoval. Kdo dokumenty vyhotovoval, svědek netušil.
248. Svědek K. dále uvedl, že měl dispoziční právo na bankovní účet, podpisové právo však neměl.
249. Svědek K. popřel, že by byl v kontaktu s bezdomovci z Kobylis, tam nikoho neznal.
250. Svědek popřel, že by znal J. G., ale R. G. znal. Pro něho byl asi dvakrát na daňové kontrole na finančním úřadu za společnost Gxxa.
251. Převod společnosti svědek nezprostředkoval, nedával jim ani peníze.
252. U advokáta nebo u notáře byl svědek pouze jednou, když podepisoval plnou moc na základě nějaké kontroly.
253. Účty nezakladal v Mělníku, ale v Praze, v bance, v souvislosti se společností G., asi za společnost Gxxa.
254. Daňové kontroly provedl bez problémů, poté o společnosti už neslyšel. S pány nesetřval v kontaktu, neboť neměl důvod.
255. Svědek K. R. vykazoval svoji pracovní činnost klasicky, jednalo se o paušální částky, ne hodinové. Na R. už kontakt neměl. Měl služební telefon, ale číslo bylo nedostupné. S R. se seznámil v jednom casinu xxx, xxx.
256. Za společnost Bxxxxxxxxn chodil na daňové kontroly. Měl k tomu sepsanou

mandátní smlouvu nebo dohodu o provedení práce. Zastupoval asi 5-10 společností. Za každý úkon měl odměnu. Od společnosti Bxxxxxxxxn obdržel asi 20 000 Kč za dvouleté obchodí. Do společnosti Bxxxxxxxxn se svědek K. dostal přes R..

257. Podklady na jednání s finančními úřady mu předával ten R. po telefonickém nebo smskovém kontaktu, kdy se domluvilo nějaké místo, na kterém se potkali a došlo k předání veškerých dokladů. Po uzavření mu K. doklady vracel zpět. Pak došlo k úhradě nákladů svědka.
258. S R. byl svědek K. v kontaktu asi od vzniku společnosti, cca 2011, 2012 až do jara 2013, kdy mu nezaplatil za poslední kontrolu a telefonní čísla byla všechna nedostupná.
259. Scházeli se po Praze, měl kancelář na xxx, kde byl svědek asi dvakrát, třikrát. V současné době na něj svědek kontaktní údaje neměl. Měl na něho telefonní spojení, avšak v roce 2013 bylo číslo nedostupné, snažil se něco vypátrat a zjistil, že se společnost převedla a čísla byla vypnutá, tak to svědek dál neřešil.
260. Svědek K. dále uvedl, že s jednatelkou společnosti Bxxxxxxxxn se potkal určitě, protože musel mít ověřenou plnou moc, abych mohl jednat na finančním úřadě. Potkal se s ní pětkrát, šestkrát. Peníze za práci mu však dával ten R.
261. K. popřel, že by znal obžalovaného K..
262. Svědek K. měl dispoziční právo k účtu společnosti Bxxxxxxxxn. Díky tomu mohl hradit faktury na účet. Transakce zadal, zpracovaly se, peníze odešly z bankovního účtu.
263. K dotazům obžalovaného Š. svědek K. dodal, že se s ním potkal asi na schůzce s paní Č.. Proběhlo to asi někde v kavárně v centru Prahy. Jednalo se o obchodní spolupráci při nějaké službě nebo nákupu zboží od společnosti Bxxxxxxxxn. Na schůzce se asi žádné peníze nepředávaly. Asi od něho v hotovosti žádné peníze nepřebíral. Určitě od nikoho nepřebíral statisíce korun. Pro jiné společnosti přebíral od PPL drobnější částky peněz.
264. Při jednom obchodu společnosti Bxxxxxxxxn měla pronajaté nějaké sklady v Praze, kdy svědek viděl nakládku nějakého zboží do vozidel, uváděl tam adresu odběratele. Možná byl sklad v Xxx. Jednalo se o menší areál. S ohledem na časový odstup od události svědek už si nebyl schopen vzpomenout, o které zboží se jednalo, komu se vezlo apod.
265. Obžalovaného Š. svědek K. viděl několikrát, při předávání dokumentů. Mohlo se stát, že se potkali ve skladu.
266. *Výpověď tohoto svědka vnímal soud jako výrazně rozpornou. Soud svědkovi K. předně neuvěřil v části výpovědi, v níž v zásadě popřel, že by sbíral osoby, které měly sebrat roli tzv. bílých koňů. Neprovdnost jeho tvrzení prokazují shodné výpovědi svědků G., G. a S.. Z jejich výpovědi má soud za prokázané, že svědek K. zajišťoval bílé koně, za odměnu na ně zajistil převod společností atd. – viz výpověď těchto svědků.*
267. *Pozoruhodnou byla amnézie svědka na jména osob, která mu při výpovědi byla sdělována. V tomto ohledu svědek dle názoru soudu buď nemá paměť na jména a tváře, nebo neříká pravdu: obžalovaný K. vypověděl, že znal svědka K. jako zástupce společnosti Bxxxxxxxxn, s kterým jednal při obchodech, což svědek K. popřel, stejně tak si nepamatoval, že znal V. S. což uvedli obžalovaní K. i Š.. Soud svědkovi K. neuvěřil ani s ohledem na výpovědi svědků J. K., G. a G., kdy J. K. vystupoval jako*

bílý kuň ovládaný M. K. přes jeho příbuzného V. a pana K.. To potvrdili i částečně obžalovaný K. a obžalovaný Š., když K. potvrdil, že K. znal jako zástupce společnosti Bxxxxxxxxxxn a Hxxa Bxxxxxi, a Š. byl s K. seznámen právě přes V. S.. K. vystupoval jako spolupracovník S. a jako ten, kdo měl na starost některé ze společností, které zboží od něho odebírali. Zboží bylo ve skladech v Xxx. K tomu ještě Š. podpořil názor soudu tím, že při schůzce v xxx xxx v Praze byl přítomen Š., Č. a M. K., a dále že Š. předal peníze do ruky Č., ale zbytek peněz předával M. K.. Na základě výpovědi Š. dále soud dospěl k závěru, že M. K. znal dotčené osoby a věděl o obchodech, když Š. uvedl, že zboží nakoupené od K. původně pocházelo od některé ze společností M. K., z čehož v rámci dalšího dokazování vyšlo najevo, že se jednalo o společnost Sxxxxxxxxa, za kterou na základě příkazů M. K. vystupoval a korespondenčně jednal svědek J. G..

268. *Při schválení zboží indonéskou stranou se Š. obrátil na K., ale ten už o zboží věděl od M. K.. Při spolupráci se společností Sxxxxxxxxa s.r.o. svědka G. obžalovaný Š. předal za účasti K., G. a M. K. dne 28.08. zboží.*

269. *Po přebraných odposleších vyvstala potřeba opětovně vyslyšet svědka M. K., který s odkazem na svoji předešlou výpověď učiněnou u hlavního líčení k přečteným prepisům odposlechnů uvedl, že komunikace s V. (pozn. soudu: S.) se týkala daňové kontroly společnosti Bxxxxxxxxn, kdy se doplňovaly nějaké dokumenty od odběratele nebo dodavatele, které dostával postupně a předával je na finanční úřad. Vyzvedl je, až je měli zpracované. S Ministerstvem průmyslu a obchodu neměl co dočinění, jednal s živnostenským nebo finančním úřadem. Hovor, kdy svědek uvedl, že je na Ministerstvu průmyslu a obchodu, se dle svědka vůbec nemusel týkat projednávané věci, neboť v té době zastupoval i jiné společnosti. Bližší detaily ohledně zajištěných odposlechnů již si však nevzpomínal krom toho, že komunikace týkající se nepodání daňového přiznání se týkala asi společnosti Čxxa, ale ta nic neúčtovala. Ke společnosti SxxxxMxxxxLxxxxt byl schopen kladně odpovědět pouze na to, že o ní věděl, dále však s ohledem na časový odstup nebyl schopen uvést, zda s ní jednal, s kým přesně ze společnosti, čeho se jejich komunikace týkala.*

270. *K osobě jménem V. S. svědek uvedl, že znal nějakého V., ale ten se mu nikdy příjmením nepředstavil. Svědek dále potvrdil, že byl na daňové kontrole ve společnosti Hxxa Bxxxxi.*

271. *O dodavatelích zboží pro společnosti se svědek dozvídal z dodavatelských faktur při daňových kontrolách. Zboží mohl zahlédnout na skladech. Zboží bylo „čistě“ zabalené, dva tři kartony poškozené přepravou, svědkovi nepřišlo, že by zboží mohlo být z druhé ruky.*

272. *Popřel, že by osobu jménem P. K. znal.*

273. *V období roků 2011-2013 svědek zastupoval asi 10 společností, přičemž R. měl šest společností, další byly od známých nebo jiných zdrojů.*

274. *Pro výkon činnosti pro společnost Bxxxxxxxxn měl svědek mandátní smlouvu, pro ostatní společnosti pracoval na ústní dohodách, plnou moc za ně používal, když například vyzvedával poštu, za což dostával paušální odměnu ve výši 2 tisíc korun za týden. Ročně dostal asi 20 tisíc korun. Od roku 2012 podával daňové přiznání. Na finanční úřad předkládal plnou moc, nikoliv mandátní smlouvu.*

275. Kancelář R., o kterém dříve mluvil, měl v xxx ulici na xxx. R. svědkovi umožnil přístup k finančním prostředkům společnosti, protože bylo zapotřebí zaplatit faktury, zkontroloval jejich úhrady, zaplatit balíky. Pro přístup musel jít do banky k vygenerování přístupového kódu.
276. Svědek nebyl schopen vysvětlit, proč T., Č. a G. tvrdili, že jim pozici jednatele ve společnosti dohodil on sám, že vystupoval jako tichý společník a že jim za to platil.
277. M. Š. svědek předával faktury, příjmové pokladní doklady, dodatky ke smlouvám.
278. K plné moci ze dne 28.08.2012, kterou PX Sxxxxxxs s.r.o., za kterou jednal M. Š., zmocnila SXXXXXXXXA, spol. s r.o., za kterou jednal J. G., k mandátní smlouvě ze dne 28.08.2012, kterou uzavřeli mezi sebou PX Sxxxxxxs s.r.o. a Sxxxxxxa, spol. s r.o., a k předávacímu protokolu ze dne 28.08.2012 s přílohami – seznamem zboží, kdy předávající byl PX Sxxxxxxs s.r.o. a přebírající J. G., svědek uvedl, že společnost neznal ani J. G..
279. Za společnost Bxxxxxxxxn a Hxxa Bxxxxi jednal kvůli daňovým kontrolám, popřípadě kvůli obchodním kontaktům.
280. K předestřené části protokolu o výsledku svědka v přípravném řízení, kdy na otázku, zda znal Sxxxxxxxxc Lxxe s.r.o. a jednatele P. K., svědek uvedl, že byl tehdy přesvědčen, že jednal s P. K.. In natura v jednací síni však svědek K. nepoznal.
281. *Stran výpovědi tohoto svědka platí to, co je uvedeno v rámci hodnocení první výpovědi svědka před soudem. Soud má zato, že svědek účelově zamlčoval, co věděl, ztrácel paměť při konfrontaci s jinými důkazy. Jako naprosto nevěrohodné vnímal soud jeho povídání o nějakém R., jehož jméno neznal – přitom je zřejmé, že měl být dle své vlastní výpovědi s tímto R. v kontaktu opakovaně, pod delší období, plnit jeho pokyny – je nasnadě, že tak nečinil nezjistně, přesto, jak tvrdí, jeho jméno nezná.*
282. **Z výpovědi svědka M. K.** soud zjistil, že obžalované neznal.
283. Svědek potvrdil, že v prosinci 2012 dělal přepravu pro společnost Jxxxxxxxxxt, s. r. o., kterou si objednal M. R. Jednalo se o plechové bedny, nějaké součástky k autům, které se nakládaly 17.12.2012 v Xxx xxx a které se vezly někam na Slovensko, kde se něco vyložilo a něco naložilo s tím, že druhý den to odvezl do Xxx. Jak to bylo s doklady, už nevěděl. Ke zboží dodal, že se jednalo o zachovalé díly na starší vozy typu Škodovka, nebyl to úplně šrot. V Xxx při vykládce byl pouze „ještěrkář“. Vyložilo se všechno. Převzetí zboží potvrdil pán, kterému volal a který na místo přijel v „kombíkovém“ autě.
284. Tenkrát svědkovi nebylo nic podezřelého, bylo běžné, že někam jel a pak dostal za to zapláceno.
285. Do Cxxxxa se dostal s pánem starým asi 40 let, kterému zavolal, když přijel na místo. Asi se jednalo o elektrickou bránu. Pán si vzal papíry a po složení mu je přivezl potvrzené. Svědek poté zaplachtoval a odjel.

286. Svědek potvrdil, že areál v Xxx popsal v přípravném řízení a že popis odpovídal.
287. *Soud neměl pochybnosti o věrohodnosti svědka. Svědek potvrdil, že viděl zachovalé díly na starší vozidla typu Škodovka, když byly naloženy v Xxx xxxx, převezeny na Slovensko, kde se k nim něco naložilo, a vyloženy v areálu společnosti Cxxxxxa v Xxx.*
288. **Z výpovědi svědka J. K.** u hlavního líčení soud zjistil, že obžalované neznal. Neznal ani společnost Bxxxxxxxxn, s. r. o.
289. Svědek uvedl, že v roce 2009 byla na něho panem V. přepsána společnost ČXXXT – XX, s. r. o. Ve společnosti žádnou činnost nevykonával, o chodu společnosti nic nevěděl. Už si nevzpomněl, zda v roce 2010 měla být společnost ČXXXT – XX, s. r. o. přepsána na nějakého Bulhara.
290. K předloženým listinám uvedl, že podpisy na nich nejsou jeho.
291. Znal pouze M. K., potkal se s ním u svého kamaráda V., ten mu však žádné listiny k podpisu nepředkládal. Když mu pan V. nabídl jednatelství ve společnosti, byl u toho i nějaký pan K. Věděl, že svědek K. se zná s V.. K. si vzal totiž nevlastní dceru pana V..
292. *Výpověď tohoto svědka vnímal soud jako věrohodnou. I tento svědek patří do kategorie bílých koňů – na úrovni svědků G., G., S.. Na rozdíl od nich osobou, která zajistila převod společnosti na svědka nebyl přímo K., ale pan V. – osoba se svědkem K. spřízněná. I v případě tohoto svědka na základě vyjádření České pošty (viz listinné důkazy) není pochyb, že ověřovací doložka podpisu svědka J. K. za společnost ČXXXT – XX, s.r.o. na generální plně moci nebyla pravá.*
293. **Z výpovědi svědkyně L. L.** soud zjistil, že J. A., T. D. ani R. H. neznala. Jméno G. J. pouze slyšela. Chodil k nim s doklady, ale na název společnosti si už nevzpomněla. M. K. znala, neboť mu zpracovávali účetnictví pro společnost, asi dva-tři-čtyři roky zpátky, krátkodobě. P. K. znala také kvůli zpracovávání účetnictví. Ing. M. N. také zpracovávali účetnictví, což pro něho dělají až do současné doby. M. Š. poznala, když k nim zašel s Ing. M. N., pro něho však nepracovali. F. V. zpracovávají účetnictví dlouhodobě. R. V. zpracovávali účetnictví, v současné době již nikoliv. Také se tam vyskytovaly nějaké společnosti.
294. Svědkyně jako účetní společnosti Lxxxxo s. r. o. sdělila, že pro společnost Axxxxxa, s. r. o. zpracovávali účetnictví a daňová přiznání k DPH v období od 23.05.2012 do 16.04.2014, kdy si veškeré doklady převzal obžalovaný G. J..
295. Rovněž potvrdila zpracovávání účetnictví od 01.07.2010 do 06.03.2014 i pro společnost Bxxxxxxxxs Wxxxxd Cxxxxr s.r.o., za kterou jednal jednatel (obžalovaný) R. V. jako nový vlastník a jednatel společnosti.
296. K jednotlivým osobám uvedla, že zná obžalované Ing. M. N. a M. Š.. Oba dva předkládali účetní doklady, požadovali jednorázově zpracovat účetnictví.
297. Společnost Axxxxxa dohodil obžalovaný Ing. M. N. obžalovanému Ing. F. V.. Svědkyně věděla, že „dělají“ více společností.

298. Na žádost obžalovaného Ing. M. N. zpracovávali účetnictví i pro společnost Cxxxxxy pxxxxxd (obžalovaný M. K.).
299. Svědkyně dále uvedla, že znala obžalovaného P. K. ze společnosti Sxxxxxxxxc Lxxe. Účetnictví zpracovávali on-line způsobem, což umožňuje klientovi vkládat doklady - vydané faktury, pokladnu do systému, zaúčtování, do kterého již nemůže klient zasahovat, následně prováděli sami. K zaúčtování vyžadovali i smlouvy, klient je někdy nedodal. Účetnictví vedli i v elektronické podobě. Rovněž připouštěla vystavení účetních dokladů na žádost klienta. Dále uvedla, že se běžně rozepisovaly milionové částky po 350 000 Kč na úhrady v hotovosti. Potvrdila i účtování vzájemných zápočtů pohledávek. Doklady vracela klientům vždy po 2 letech.
300. Svědkyně dále k doplňujícím dotazům uvedla, že mají dvě firmy. Jedna z nich zpracovává účetnictví, daně a mzdy většinou menších společností, které nejsou plátcí daně. V ní svědkyně jako jednatelka spolupracuje s druhou jednatelkou a majitelkou společnosti. Druhá je společnost Lxxxo, spol. s r.o. Ta zpracovává účetnictví většinou společnostem, které jsou plátcí daně. Takto pracují více než deset let. Společnost funguje už dvacet let. Začínali v Brně pod společností Nxxxx, kde zpracovávali účetnictví jak pro pražské společnosti, tak pro společnosti na jižní Moravě. Po asi pěti letech se Nxxxx odpojil a dělá samostatně v Praze, kdežto společnost, ve které svědkyně pracuje, zůstala v Brně pod názvem Lxxxxo, spol. s r.o. Převzali firmy, které byly regionální z oblasti. Správa byla pod firmou Nxxxx a v posledním roce a půl mají správu v síti i u nich na firmě.
301. Dalším daňovým subjektům zpracovávají účetnictví a daně smluvně. Účetnictví buď zpracovává svědkyně, nebo jejich účetní. K práci využívají program MRP Slušovice. Účetnictví zpracovávají online i dodavatelsky, tedy klienti jim donesou podklady pro zpracování, pošlou elektronicky. V některých firmách si sami vystavují v jejich programu doklady a oni jim je poté jenom účtují. Tyto firmy k tomu mají oprávnění, aby mohli nahlížet do systému, tisknout, ale nemohou účtovat. Za to nese odpovědnost firma, ve které svědkyně pracuje. Pro každého klienta mají individuální přístup. Faktury vystavují pouze na základě podkladů, které jim firmy předají. Existují Lxxxty pro platby v hotovosti, o kterých klienty informují, stejně jako o změnách v legislativě.
302. V případech, kdy klient ukončí spolupráci, připraví mu všechny doklady, předávací protokoly, seznamy dokladů, které předají klientovi formou zápisu. Pokud klient požádá, vymažou ho z databáze tak, aby ho už dále nevidovali.
303. Nejdelší spolupráci mají s obžalovaným Ing. F. V.. Dlouhodobě pracují pro obžalované V. a Ing. M. N.. Pro obžalovaného R. V. pracovali krátkodobě, když si přebíral nějakou společnost, podíly apod. Obžalovaný M. Š. u nich účetnictví neměl. Obžalovaný M. K. byl u nich asi jeden a půl až dva roky.
304. *Výpověď této svědkyně prokazuje, pro které společnosti zpracovávala externě účetnictví. Přičemž je zřejmé, že klienti měli přístup do účetního systému, kde si mohli sami vytvářet faktury a další doklady pro účetnictví. Svědkyně pouze zpracovala do účetnictví ty dokumenty, které jim byly předloženy klienty, i přestože některé dokumenty, jež od nich vyžadovala, nepředali. Potvrdila rozepisování milionových částek na úhrady v hotovosti, stejně jako účtování vzájemných zápočtů pohledávek.*

305. **Z výpovědi svědka Z. O.** soud zjistil, že obžalované T. D., Ing. M. N. a M. Š. znal, neboť byli součástí přeprav, které dělal. Ostatní obžalované neznal.
306. Svědek jako xxx xxx přepravy ve společnosti GXXXO ČR s.r.o. potvrdil přepravu kontejnerů do Indonésie s tím, že ji objednal obžalovaný R. H. nebo T. D.. Rejdař jim sdělil, že si kontejnery v přístavu nikdo nevyzvedl, vzniklý problém řešil jeho nadřízený Z. s obžalovanými M. Š. a Ing. M. N..
307. K doplňujícím dotazům svědek uvedl, že komunikoval ohledně údajů uvedených na konosamentu s obžalovaným Š a N.. Osobně se s nimi sešli při předání originálů dokumentů a poté při platbě a přepravě.
308. Konosament vyplňuje rejdař, tedy ten, kdo kontejnery připravoval na základě informací, které mu svědek předal, které dostal od odesílatele. Na konosamentu jsou informace jako odesílatel, příjemce, číslo kontejnerů, číslo komby, popis zboží, místo nakládky, přístav určení. V tomto případě byly vystaveny originály konosamentu. Originály byly předány odesílatelům, zaslány poštou. Držitel konosamentu v tom čase vlastní i zboží. Pokud je vystaven originál konosamentu, odesílá se odesílateli, ten by ho měl předat příjemci, protože bez originálu konosamentu si nemůže příjemce vyzvednout zboží. Takto to probíhá vždycky.
309. K dotazům obžalovaného N. svědek uvedl, že už si nevzpomněl, od koho byla plná moc poslána. Svědek dále uvedl, že dokument xxx (kontejner se otevírá) neznal, určitě ho nevystavovali.
310. *Soud neměl důvod pochybovat o výpovědi svědka, který uvedl, že rejdař připravil kontejnery na základě informací, jež mu předal svědek od odesílatelů. Potvrdil zapojení obžalovaných Ing. N. a Š. při předávání dokumentů, při platbě a přepravě.*
311. **Z výpovědi svědka J. P.** soud zjistil, že znal obžalovaného Š., který odesílal objednávky přepravy, H., s kterým si jednou telefonoval, a K., se kterým si buď telefonoval, nebo psal. M. V. znal pouze z e-mailové korespondence, když jeho jméno v nich figurovalo.
312. Svědek jako xxx xxx přepravy ve spol. ZxxM Cxxxo s.r.o., jednal se Š o přepravě zboží do Indonésie, vyvezeno bylo celkem 5 kontejnerů pro 2 společnosti – spol. PX Sxxxxx s.r.o. a Cxxxxxy pxxxxxd s.r.o. Příjemci zásilek byly indonéské společnosti Sxxxxx Kxxi a Kxxxxxxa.
313. K doplňujícím dotazům svědek uvedl, že jako speditér znal z praxe průběh celní kontroly. Fyzická kontrola spočívá v tom, že si celníci nechají otevřít kontejner, vyložit část zboží, aby ověřili deklarované zboží. Druhá kontrola zboží je přes rentgen, kde by se zobrazily nebezpečné věci. Pokud by se však objevili problémy, celní orgán nemá povinnost informovat jeho společnost. Celní orgán přepravu zablokuje tím, že nevydá vývozní dokumenty, zboží tak nemůže opustit území České republiky, popř. Evropské unie.
314. Pokud odesílatel požaduje vystavit námořní konosament, rejdař jej vystaví, zašle na adresu spediční společnosti, a ta ji zašle odesílateli. Je možné ji zaslat v elektronické

podobě. V dotčené věci se zasílal na e-mail, ze kterého byla objednávka odeslána. Vývozce si u nich zboží objednal a zaplatil přepravu. Po celou dobu neměli ponětí o tom, zda je příjemce stejný. Od jejich zámořského agenta zjistili, že příjemce takové zboží vůbec neobjednal a neměl s obchodem nic společného. V té době svědek pracoval pro společnost Nxxw Cxxxx, Oxxl, měla zastoupení v Jihovýchodní Asii.

315. K dotazům obžalovaného M. K. svědek uvedl, že při objednávce komunikoval s V. a Š, a to telefonicky nebo e-mailem. Objednatel tlačil, aby se to uskutečnilo do konce roku. Až na základě ujištění, že jsou schopni odeslat zboží do konce roku, přišly teprve objednávky.

316. *Svědék soudu potvrdil, že společností ZxxM Cxxxxo s.r.o. bylo na základě jednání s obžalovaným Š a svědkem V. vyvezeno 5 kontejnerů pro 2 společnosti, a to PX Sxxxxxxxxs s.r.o. a Cxxxxxxxxy pxxxxxxxxd s.r.o., kdy příjemci zásilek byly indonéské společnosti, a to Sxxxxxxxxs Kxxi a Kxxxxxxxxa. Tlak objednatele na odeslání zboží do konce roku svědkem uváděný, je ve shodě s komunikací v odposlých.*

317. **Z výpovědi svědka P. R.** soud zjistil, že obžalované neznal.

318. Svědek jako jednatel společnosti ZxxM Cxxxxo uvedl, že přepravu objednala společnost Wxxxxn Gxxxxp – M. V., pak se „do toho vložil“ Š..

319. K doplňujícím dotazům svědek uvedl, že v případě běžné objednávky přepravy vývozní společnost objedná u nich zajištění přepravy z domu do přístavu, kde si ho sami naloží, spočítají, uloží, upevní a zaplombují si ho námořní plombou, což je kovová bezpečnostní plomba. Poté kontejner zkontroluje celní úřad, kterému se předloží veškeré doklady. Kontejner poté může dále pokračovat do přístavu v Hamburku, kde proběhne pouze formální tranzitní odbavování. Kontejner je naložen na loď, která odpluje do přístavu, kde je složen na terminál. Tím jejich služby končí. Veškeré další poplatky za odbavení, skladování, pronájem kontejneru by měl platit příjemce. V případě, že žádnou zásilku příjemce nečeká, odmítne ji. Pak hrozí, že náklady budou přeúčtovány tomu, kdo zásilku odeslal.

320. V dotčené věci kontejner byl odeslán v prosinci 2012. Na přelomu roku jara/léta 2013 si finanční úřad vyžádal podklady. Zajímal se o vývozní faktury a komunikaci, kdy příjemce odmítl zásilku. Pro společnost to stejně ještě nebylo uzavřené, protože čekali na to, zda přijdou vícenáklady od rejdaře za to, že si kontejnery nikdo nevyzvednul.

321. Originál konosamentu se vydává tomu, kdo si zásilku nebo přepravu zadal. V dotčené věci to byla společnost Wxxxxn Gxxxxp. Jednalo se o první spolupráci s touto společností, proto nejprve požadovali platbu. Kontejnery se naloží, odešlou se, jakmile mají konosamenty, tedy že zásilka je v běhu a naloděná, požadují platbu smluvených přepravních nákladů, poté vydají konosamenty.

322. *Svědectví tohoto svědka prokazuje, že přepravu kontejnerů objednala společnost Wxxxxn Gxxxxp pana M. V. (v současné době pod firmou Sxxxxt Txxxxe) a až poté se do toho vložil obžalovaný Š.. V tomto je svědectví shodné s tím, co uvedl svědek P..*

323. **Z výpovědi svědka P. Š.** soud zjistil, že s P. K. jednou mluvil po telefonu, s M. Š. nikdy nemluvil ani ho nikdy neviděl, i když P. K. tvrdil, že kontakt na svědka má od Š..

Znal obžalovaného K., tvrdil, že s ním obchoduje. Když mu řekl, že jde na policii, otočil a chtěl to řešit, volal každý den, sliboval finanční odměnu asi 5 milionů Kč za to, že si papíry nechá ve společnosti. Ostatní obžalované svědek neznal.

324. Svědek jako jednatel společnosti F. X. X. se společností MXR ani se společností Sxxxxxxxxc Lxxe neobchodoval. D. neznal. Nepodepsal generální plnou moc ze dne 25.07.2012, na předložených listinách není jeho podpis, razítko je jiné. Podpis na dokumentech byl z občanského průkazu, kde bylo napsáno Š. P., velké jméno, ale svědek popřel, že by se tímhle způsobem podepisoval. Vypadalo to dost totožně, jakoby to bylo přeskenované nebo něco takového. Normálně se podepisuje jenom příjmením, Š..
325. Svědek popřel, že by mu občanský průkaz někdo ukradnul. Měl pocit, že ho nemá, proto si nechal udělat nový. Poté, co našel starý doma, odevzdal ho.
326. K doplňujícím dotazům svědek uvedl, že si na nabízenou finanční odměnu už nepamatuje, ale vzpomněl si, jak mluvil s panem K., který mu řekl, at' to nenahlašuje, že se nějak domluví. Částka ani slovo peníze tam nepadlo. Pana K. předtím svědek neznal, zkontaktoval ho sám svědek. Zavolał jednatele společnosti, kterou si našel na internetu, ten mu dal kontakt na kolegu jednatele. Svědek popřel, že by kdy dostal odměnu.
327. Razítko na fakturách, které měly být falzifikované, je jiné než originál. Svědek se domníval, že jeho rodné číslo souhlasilo. Svědek se domníval, že složku dokumentů i jeho občanských průkazem někdo předal z předchozího prodejce.
328. Svědek dále uvedl, že osoba jménem J. ani R. ani společnost Lxxxt mu nic neříká.
329. Společnost svědek koupil od kamaráda D. M., který byl jednatelem, i když majitelem byl R. Š.. Předali mu všechno včetně starého razítka.
330. K dotazům obžalovaného M. Š. svědek uvedl, že s ním ani s D. na Chodově nebyl, že ho neznal. Svědek dále uvedl, že vlasy měl v té době stejné jako v současné době.
331. *Výpověď tohoto svědky vnímal soud jako věrohodnou – soud uvěřil svědkovi, že nepodepsal generální plnou moc ze dne 25.07.2012 a že na předložených listinách, a to především kupní smlouvě a plné moci, nejsou jeho podpisy ani razítko. Svědek detailně uvedl rozdíly mezi zfalšovanou verzí a svým skutečným podpisem. Zfalšovaný podpis svědek přirovnal ke svému podpisu na občanském průkazu jako ke prosté kopii podpisu, který odevzdal na úřadu. Tímto podpisem se však běžně nepodepisoval. Soud neměl důvod neuvěřit té části jeho výpovědi, v níž popsal komunikaci s obž. K. poté, co sdělil, že se obrátí na Policii ČR – popsaná reakce obž. K. dosvědčuje, jakou snahu obž. K. vynaložil, aby se informace ke policii nedostaly a aby ta se nezačala o podezřelé listiny se zfalšovanými podpisy zajímat.*
332. **Z výpovědi svědka P. T.** zjistil, že obžalovaného J. A. neznal, T. D. znal, měl u svědka v xxx uskladněné zboží. Obžalovaného R. H. znal. Ostatní obžalované G. J., M. K., P. K., Ing. M. N., Ing. F.V. ani R. V. svědek neznal.
333. Svědek potvrdil, že na žádost obžalovaného T. D. pronajal v Xxx sklad k uskladnění skla na dobu jednoho měsíce, nakonec z toho bylo 6 měsíců. Za pronájem skladu i vykládku kamiónů měl zaplatit obžalovaný D., který mu nic nezaplatil. Do skladu přijel D. s nějakým

starším pánem a dvěma muži, oba M., kteří měli zboží koupit. Starší pán znal všechny tři. Pro staršího pána a oba M. zajistil odvoz zboží. Zboží zaplnilo jeden kamión a dodávku. Ve skladu zůstalo zboží na půl dodávky, snažil se dovolat obžalovanému D., ten s ním více nekomunikoval, proto zboží vyhodil. Kontakt s obžalovaným D. mu zprostředkoval kamarád I. z xxx, na jehož příjmení si nevzpomíná, měl však na tváři pigmentové skvrny.

334. K osobě obžalovaného D. dále uvedl, že jej viděl ještě společně s obžalovaným M. Š..
335. Ke zboží se svědek nedokázal vyjádřit, neboť ho neviděl, bylo zabaleno v kartónech, když zboží skládali, několik beden upadlo, chrastilo to. Věděl, že vlastníkem zboží byl nejdříve obžalovaný D. a pak M., kteří si od něho zboží koupili.
336. K doplňujícím dotazům svědek uvedl, že měli velkoobchod s pneumatikami a měli jeden sklad v xxx, který rušili, a shodou okolností v té době mu zavolał jeden známý I. z xxx, že má kamaráda, který by potřeboval na měsíc něco uskladnit, a zda neví o nějakém prostoru. Svědek mu řekl, že má ještě nájemní smlouvu a jestli chce, tak ať si tam zboží uskladní za poplatek. I. znal přes právničku L. K., která zemřela. Potom mu volal obžalovaný D., domluvili se na ceně a svědek mu sehnal někoho, kdo by zboží vyložil. Kamion byl uzamčený, proto svědek D. volal, aby se dohodli. D. mu sdělil, že má pro zboží kupce. V té době přišel ten jeden i druhý M. a H.. Svědek připustil, že nevěděl, který z nich byl Š. a který N..
337. Svědek nechtěl zboží pustit bez zaplacení skladného. Dohadovali se, kdo to vlastně má zaplatit. Potom mu to konečně zaplatili, naložili zboží a odvezdli ho pryč. Jednalo se asi o nějaké sklo zabalené v kartonu. Na skladové prostory svědek fakturu nevystavoval. Uskladnil to pan D. a pak přišli oni jako kupci a vzali si ho. S panem D. se nedalo vůbec dohodnout. Vyhýbal se svědkovi, neodepisoval mu, nezvedal mu telefon. Svědek však potřeboval sklad vyklidit, neboť měl ukončenou nájemní smlouvu.
338. K dluhu pana D. vypovídal shodně jako v přípravném řízení. Pohledávka činila 200 EUR. Vzhledem k dalším poplatkům za soudní řízení se svědek rozhodl, že to po něm soudní cestou vymáhat nebude.
339. *Soud neměl pochyb o výpovědi svědka, že si v jím pronajatém skladu v Xxx obžalovaný D. uskladnil na 6 měsíců sklo. Způsob nakládání se zbožím (popis pádu beden, chrastění obsahu) potvrzuje, že to, co bedny obsahují, zda došlo k poškození a v jakém rozsahu nikoho z přítomných dotčených nezajímalo. Vzhledem k zapojení obž. N. a Š. do obchodu, jehož předmětem bylo sklo je dle názoru soudu nasnadě, že lze důvodně dojít k závěru, že zmínovanými M. byli obžalovaní Ing. N. a Š..*
340. **Z výpovědi svědkyně O. U.** soud zjistil, že obžalované J. A., T. D., R. H., G. J. M. K. neznala. Obžalovanému P. K. účtovali společnost. Obžalovanému Ing. M. N., M. Š., Ing. F. V. a R. V. také účtovali společnost. V současné době účtují Ing. F. V. a Ing. M. N.. Osobu jménem J. neznala.
341. Svědkyně jako účetní ve společnosti LXXXXO s.r.o. potvrdila, že zpracovávali účetnictví pro společnost WXXXXO IXXXXT. Před lety dělali účetnictví i pro společnosti Hxxxxu Mxxxxxxxxxt, BXC, Axxxxxu, Sxxxxxxxxc, Cxxxxxy pxxxxxd. Jiné předestřené společnosti neznala.

342. Za společnost BXC a Axxxxxa asi jednal R. V., většinou s ním jednala L..
343. V roce 2012 ve společnosti Lxxxxo s.r.o. pracovala s kolegyní H. a paní L..
344. Účetnictví společnosti WXXXXO IXXXXT zpracovávala po nějakou dobu H.. Svědkyně nevěděla, kdo ze společnosti nosil doklady.
345. Od společnosti Hxxxl Mxxxxxxxxt nosil doklady obžalovaný Ing. F. V. a asistentka. Věděla, že společnost Hxxxl Mxxxxxxxxt obchodovala s optickými kabely, na detaily si už nevzpomněla. Potvrdila účtování hotovostních plateb rozepsaných na příjmových či výdajových dokladech do maximální částky 350.000 Kč, jenž se týkaly společností Wxxxxxo a BXC. Rovněž vzájemně započítávala pohledávky v souvislosti s vyžadováním nadměrných odpočtů, např. při vývozu do Indonésie.
346. K doplňujícím dotazům svědkyně dále uvedla, že pracuje jako účetní ve společnost Lxxxxo. V roce 2012 zpracovávali účetnictví společností výše uvedených. Některé skončily, některé byly účtovány dále. Měla dojem, že nejdříve začaly spolupracovat s obžalovaným V., potom s obžalovaným N.. Účtují na účetním programu MRP Slušovice. Doklady dostávaly osobně, předávali jim je buď emailem nebo do schránky společnosti. Snažily se, aby doklady byly předávány osobně. Ohledně osob obžalovaných a jejich společností dostávaly doklady většinou osobně, a to od obžalovaných Š., N., V. nebo K..
347. Svědkyně potvrdila, že se výdajové doklady i na částky 350.000,-Kč dělaly, a to z důvodu dodržení litery zákona, tedy že do pokladny nesmí být přijato více než 350.000,-Kč od jednoho klienta, dodavatele, odběratele. Účtovaly po dohodě i vzájemné zápočty pohledávek mezi společnostmi obžalovaných.
348. Společnost WXXXXO IXXXXT znala a v současné době jí pořád účtují. Společnosti Hxxxl Mxxxxxxxxt s.r.o. asi účtovali do roku 2013, poté byla spolupráce ukončena, asi byla společnost prodána. Při ukončení spolupráce se sepíše protokol, na základě kterého předávají veškerou dokumentaci.
349. Společnost Bxxxxs Wxxxxd Cxxxxr s.r.o. svědkyně znala, neboť pro ni pracovali, v současné době již tomu tak není. Pro společnost Axxxxxa pracovali asi velice krátce. Společnost Dxxxxo s.r.o. svědkyni nic neříkalo. Společnost PX Sxxxxxs, MXR Cxxxh s.r.o., MXR Sxxxxxa s.r.o. také ne. Společnost Sxxxxxxx Lxxe s.r.o. znala, v minulosti ji zpracovávali účetnictví, spolupráce byla ukončena. Společnosti Cxxxxa s.r.o., ZXXXXS s.r.o., Cxxxxxy pxxxxxd s.r.o., Hxxa Bxxxxi s.r.o., Bxxxxxxxn s.r.o., Cxxxxt GT s.r.o., Lxxxxd vxxxxn, FXT svědkyni také nic neříkaly.
350. V případě, kdyby někdo měl dotazy, poučili je, zda to lze zaúčtovat či nikoliv. Účtování hotovostních plateb probíhal tak, že klient přišel, přeložil pohledávku a uvedl způsob, jakým bude vyrovnána, tu rozepsali. Bylo to výjimečně. Některé společnosti obchodují v milionech, některé v deseti tisících. Nejednalo se pouze o hotovostní platby, ale také o platby přes banku.

351. K výpovědi svědkyně O. U. se vyjádřil obžalovaný Ing. M. N.. Potvrdil vše, co svědkyně uvedla. Společnost Axxxxxu však nikdy nikam nedovedl. O společnosti se dozvěděl od Ing. P., xxx pracovníka na xxx, který mu sdělil, že jeden z jeho dodavatelů nemá potvrzení. Jednalo se o tuto společnost. Vyhledal si jejího jednatele a zjistil, že je to někdo jiný, neznal ho. Zjistil, že to měla být společnost Bxxxxxxxxx Wxxxxd Cxxxxr pana V.. Když mu volal, V. mu řekl, že si to vyřídí. V té době obžalovaný ani nevěděl, že tam vystupoval i J.. Toho znal z realitní kanceláře nebo s půjčováním peněz při realitách xxx v Brně.
352. Chtěli dělat zboží, které nebylo jejich, tzn. u obžalovaného se jednalo např. o sklo ze Slovenska a spojky. Nechtěli, aby tyhle velké hotovostní platby probíhaly, protože dotyčné lidi neznali. Proto na sklo byl sepsán zápočet, který podepsal obžalovaný a asi Š. a H.. Panu H. se to tenkrát nelíbilo, protože se v zápočtech nevyznal. Sice se to podepsalo, ale ten zápočet se nepoužil, protože pan H. nebo pan D. trval na hotovostních platbách. Obžalovanému donesli hotovostní platby na lístečkách s tím, že je to vyrovnaný. Originál má u sebe asi Š.. Potom to navazovalo na spojky. Obžalovaný řekl, že to pro ně udělají a vyvezou je, ale že rozhodně tam nebudou lítat ve čtyřiceti milionech s lístečkama, chtěli si připravit zápočty. Zmíněno to bylo také v odposleších, kde obžalovaný N. mluvil s D. mladším, který mu řekl, že H. je špatný ze zápočtů, že má raději papírky, proto by se to mělo udělat papírkami, ne zápočty. Proto se tyto velké platby dělali kvůli tomu, že H. nevěděl po právní stránce, jak zaúčtovat. Papírky měl radši, protože si je zkontroloval a spočítal.
353. Obžalovaný N. dále uvedl, že Axxxxn poznal asi v prosinci nebo v lednu na kontrole, kdy mu řekli, že všechny kontrolované subjekty podaly příznání, ale že se tam vyskytly problémy.
354. *Shodně jako v případě svědkyně L. L. soud vzal za prokázané, že jako externí účetní zpracovávaly účetnictví pro své klienty na základě dokumentů a dokladů, které jim klienti předložili. Pracovali přitom v účetním systému, ve kterém si sami klienti mohli vytvářet doklady. I tato svědkyně potvrzovala praxi rozepisování výdajových dokladů na částky 350.000,- Kč, jakož i účtování vzájemných pohledávek mezi společnostmi obžalovaných.*
355. **Z výpovědi svědka J. U.** soud zjistil, že J. A. neznal, T. D. znal, neboť je to syn jeho společníka ve společnosti Cxxxxa. R. H. znal, protože bydlel v Xxx, ale nepřátelil se s ním. Ostatní obžalované neznal.
356. Svědek dle obchodního rejstříku byl v dotčené době spoluvlastník a jednatel společnosti Cxxxxa s.r.o., ve společnosti však nebyl činný. Předestřené společnosti ani osoby neznal. V. D. svého syna ze společnosti vyhodil kvůli neshodám.
357. K doplňujícím dotazům dále uvedl, že byl jednatelem ve společnosti Cxxxxa s D. starším a s dalšími dvěma společníky. Společnost se zabývala po celou dobu kabelovou konfekcí, kabely pro auta. Po problémech v roce 2008, kdy došlo k problémům s ohledem na hospodářský krach, tam nastal tak veliký útlum, že společnost dneska sotva žije. Svědek však v ní nikdy nedělal. Role v ní rozdělené neměli. V současné době má svědek svoji práci jinde. Ve skutečnosti společnost pouze spoluvlastnil. Uzavíráním obchodních smluv se zabýval pan D. (starší). T. D. se tam nějak někdy objevil, začal tam dělat běžnou činnost. Podle rejstříku měl pravomoc uzavírat smlouvy pan D. starší.

358. Společnost Cxxxxa měla externí účetní paní K. Měli účetní program. Jednou za čas účetní přišla do společnosti. Byla tam ještě jedna žena, která dělala běžnou agendu, do programu ale asi neměla přístup. Faktur nebylo tolik.
359. *Svědék potvrdil výpověď svědka V. D., že obžalovaný T. D. neměl oprávnění k uzavírání smluv, neboť i podle rejstříku k tomu měl oprávnění pouze D. starší. Potvrzuje i existenci neshod mezi svědkem D. a obžalovaným D..*
360. **Z výpovědi svědka M. V.** soud zjistil, že je vyučen obráběčem kovů a že podnikal na živnostenský list: měl restauraci a autodopravu. K obžalovaným svědek uvedl, že J. A. viděl jednou při nakládce, T. D. a R. H. znal, neboť jsou kamarádi. P. K. poznal až v rámci trestního stíhání. Ing. M. N. a M. Š. znal až od okamžiku, kdy se vyváželo. N. znal asi od roku 2011, kdy je seznámil H.. M. K. znal od nakládky. G. J., F.V. ani R. V. neznal.
361. Svědek jako jednatel společnosti Sxxxx Txxxx, s. r. o. doznal, že společně s obžalovaným H. si založili společnost, která měla zprostředkovávat vývoz do Indonésie. K převodu společnosti došlo v Xxx, kde ji odkoupili od pana S., ale neplatili za ni, dlužili za ni. Společnost se předtím nazývala Wxxxxn (podle Obchodního rejstříku: Wxxxxn Gxxxxp s.r.o.). S H. si nerozdělili funkce ve společnosti. Svědek byl jednatelem a společníkem s 50% podílem, H. prokuristou. Vzhledem k tomu, že svědek neměl zkušenosti na rozdíl od H., který společností měl několik, svědek potřeboval pomoc. Společnost se měla zabývat expedicí a vývozem zboží do Indonésie.
362. S nápadem, že udělají společně společnost a budou obchodovat s Indonésií, přišel H..
363. Ohledně vývozu zboží do Indonésie v prosinci roku 2012 je oslovil obžalovaný Š., s kterým se udělala dohoda, že se budou vyvážet dva kontejnery. Bylo to někdy na začátku prosince. Pan H. měl nějakou objednávku pro Š., protože ten objednával zboží v Indonésii, měl tam společníky, takže zadal poptávku u Š. a ten mu nějaké zboží nabídnul, což se odkoupilo. Svědek se účastnil schůzek s obžalovanými N., Š a D.. Viděl, že nějaký obchod probíhal, sám měl na starosti dopravu. V prosinci 2012 podepsal s obžalovaným H. mandátní smlouvu se společností PX Sxxxxxxs, s.r.o., předmětem byl závazek zajišťovat vývozy do Indonésie, vyřizovat doklady ke expedici, které následně předal obžalovanému H., resp. společností Sxxxxxs Kxxi, jakožto zástupci obchodníků v Indonésii. Mandátní smlouvu se společností PX Sxxxxxxs, s. r. o. podepsali dne 14.12.2012. Dopravu do Indonésie v prosinci 2012 zajišťoval u společnosti ZXXM Cxxxx, za kterou jednal svědek P.
364. Dva kontejnery se ale rozšířily na sedm kontejnerů. Ke zboží svědkovi v průběhu měsíce docházely dodací listy, podle toho objednával kontejnery u expediční společnosti. Poté si to přebral H. se společností Sxxxxxs Kxxi.
365. Kontejnery se nakládaly ve Xxx u Xxx a v areálu společnosti Cxxxxa v Xxx, tuto nakládku si domluvil obžalovaný Š.. V Xxx se nakládaly autodíly a ve Xxx u Xxx se nakládalo drobné zboží, drobné dárkové předměty, různé drogeristické zboží atd.
366. U těchto dvou nakládek byl svědek fyzicky přítomen. V Xxx byl svědek, p. H., p. D., p. N., p. Š., p. K., p. A.. Ve Xxx byl přítomen svědek, p. H., p. Š., p. N. a nějakí dělníci, kteří nakládali zboží, p. K. se tam asi jenom mihnul. Svědek narozdíl od výpovědi v přípravném řízení si byl jistý, že obžalovaný A. byl přítomen v restauraci, kde se sešli, ale nebyl si už

jistý, zda jel i k nakládce.

367. Při nakládce zběžně zkontroloval stav zboží, zejména stav obalů, svědkovi P. pak předal veškeré podklady pro celní správu i odběratele v Indonésii. Společnost v Indonésii určil obžalovaný H., jednalo se o společnost, která již jednou zboží odmítla. H. na předchozí odmítnutí převzetí zboží upozornil. Zboží se odeslalo, faktura nebyla společností zaplacená, byla přefakturována na Š. a K., za přepravu zaplatili společnosti ZXXM Cxxxo. Byly tam problémy s placením, nakonec zaplatili v hotovosti.
368. Asi po měsíci sdělil, že odběratel se ke zboží nehlásí a nechce jej převzít a že vznikají vícenáklady. Ke zboží uvedl, že se jednalo o nepoužité nové díly zakonzervované v oleji, část byla v krabicích, část v přepravkách a přepravních kontejnerech. Počet nekontroloval, pár palet na soupisu nebylo, něco se odvezlo do sběru. Ve Xxx u Xxx bylo naloženo drobné zboží v krabicích jako keramika, květináče, zboží do domácnosti, kytičky.
369. Byly vyúčtovány více-náklady, které vznikly v Indonésii tím, že nebylo vyloženo zboží z kontejnerů. O problému, že zboží není vyloženo, byl svědek informován jako první. Informoval dále o tom H. a Š., ti to pak nějakým způsobem řešili. Na čas se to odmlčelo, dokud se neozvala právnička ze xxx. Svědek s ní komunikoval emailem, že nikdy nedostal listy a že netuší, jak by mohl zboží nějak zachránit. Od té doby všichni mlčeli a nic se potom nedělo.
370. Svědek věděl o tom, že H. zprostředkoval dovoz zboží z Indonésie. Jednalo se o parkety z kokosového dřeva, o nějaké potraviny, nábytek z mahagonu, měl se vozit i nějaký mramor. Pak se mělo vozit s H. cukr a nějaké slupky z rýže se měly shánět pro etylalkohol nebo něco takového nebo pro ty bioplínky apod. Věděl však také o tom, že obžalovaný H. nikdy žádné zboží z Indonésie nakonec nedovezl, z jednotlivých obchodů nikdy nic nebylo. Nedovezl se ani kokosový cukr, ani dřevo nebo výrobky z dřevin. Do obchodu šel z toho důvodu, že obžalovaný H. sliboval, že jejich společnost bude zajišťovat dopravu zboží do Indonésie a zpět.
371. Cítil se být obžalovanými H., D., N. a Š. podveden, neboť H. tvrdil, že obchody jsou v pořádku. Sám svědek nechtěl obchodovat s D., neboť jeho chování bylo zvláštní.
372. Svědek dále uvedl, že se cítil být poškozen tím, že v té době neměl příjem, byl bez práce, a H. se dohodl se Š., že bude vybírat peníze ze SxxxT Txxx, z čehož svědek neměl také žádný příjem. Toto nešlo oficiální cestou. Ani ze SxxxK Txxx žádný příjem nemohl mít, neboť žádné peníze do společnosti nepřišly. Pociťoval to jako podraz. Panu Š. to svědek vyčetl, ten ho však upozorňoval na to, že není zaplacen, mlžil mu ze začátku, a asi po roce mu teprve přiznal, že peníze si bral H.. Také s tím souvislelo to, že H. slíbil, že účetní závěrku udělá s M.. Proto mu svědek předal veškeré doklady, telefony, a ještě na společnost udělali další dluh.
373. Svědek se poté s H. pohádal. H. mu vyhrožoval, že má kamarády, že mu někdo proskočí oknem do bytu a vezme všechny papíry o vývozech. Nebylo to tak, jak bylo uvedeno v přípravném řízení, že ho prohodí oknem. Svědek k tomu dodal, že okna měl v přízemí.
374. Pokud jde o kontrolu zboží, H. byl po celou dobu nakládky ve xxx přítomen, zboží kontrolovali pouze na začátku. Byl přítomen i nakládce náhradních dílů, zboží chtěl vyvézt

K. prostřednictvím Š., který zboží objednal. S nakládáním zboží pomáhal i N..

375. Dále svědek uvedl, že byl přítomen tomu, když N. chtěl po obžalovaném D. nějaké peníze a nějaké jednatele. K jednotlivým osobám uvedl, že N. byl s H. kamarád, a že N. půjčil H. asi 30.000 Kč a na společnost Sxxxx Txxxx, s. r. o. částku 220.000 Kč na rozjezd podnikání s výrobou terárií.
376. Svědek potvrdil, že věděl o tom, že H. navštívil xxx P. z Úřadu pro odhalování organizovaného zločinu, jestli s ním spolupracoval, však nevěděl.
377. Společnost Sxxxx Txxxx, s. r. o. prodali dne 25.04.2014. Kupce dohodil svědek Z. V přípravném řízení svědek uvedl, že společnost nebyla do té doby přepsána, neboť nebyl zaplacen poplatek u obchodního soudu. Pana Z. mu dohodil obžalovaný Š.. Doklady ke společnosti dle sdělení právníka si odnesl svědek Z.
378. Sám svědek nikdy neměl k dispozici účetnictví, kdo dělal účetnictví, svědek nevěděl, podklady pro daňová přiznání předal panu M..
379. S panem V. se setkal u notáře Vrby při předání obchodního podílu společnosti, jednání byl přítomen i H..
380. Za jeho působení ve společnosti byly realizovány obchody s Pxxxxxd Gxxxxe a PX Sxxxxxs. Jestli bylo daňové přiznání podáno, nevěděl, neboť nic nepodepisoval.
381. Svoji přítomnost u jednání mezi obžalovanými N. a D. vysvětlil svědek tím, že jim dělal řidiče. Pár minut řešili obchody, zbytek času se týkal dluhu D..
382. K vyváženému zboží dále uvedl, že hodnotu zboží neznal, i když viděl dodací listy a objednávku.
383. Pokud jde o úhradu vícenákladů, jejich společnost Sxxxx Txxxx je neuhradila. Popřel, že by někdy Celní úřad v České republice nebo v Německu, event. v Indonésii, namítl hodnotu převáženého zboží.
384. K osobě obžalovaného H. dále uvedl, že měl nějaké dluhy v Indonésii kvůli stavbě resortu a problémům s migrační policií. O obžalovaném D. slyšel, že hraje automaty a že si v minulosti sjednal úvěry na zaměstnance společnosti Cxxxxa bez jejich vědomí.
385. Svědek V. dodatečně zaslal policejnímu orgánu e-mailovou komunikaci s obžalovaným H. a jednatelem společnosti MXR Cxxxxh, s. r. o. obžalovaným Š., týkající se přepravy zboží do Indonésie a jeho ocenění.
386. K doplňujícím dotazům uvedl, že společnost Sxxxxxs Kxxxi měl H. s J. a s paní I. asi Z.. Údajně měli dělat někde nějaké přednášky na Cxxxxh Txxxxu a měli shánět lidi nebo podnikatele, kteří by chtěli vyvážet zboží do Indonésie a dovážet zboží z Indonésie a nějaký resort se měl stavět v Indonésii. Údajně tam měl H. pozemek a mělo se tam stavět nějaké

Shodu s prvopisem potvrzuje L. V.

centrum pro podnikatele. Tyto informace získal svědek od H.. H. byl v Indonésii s panem Č.. Tam zastupoval H. a pána z xxx xxxx. Poté tam byl i Š., N. a K., u nich si posléze svědek ověřoval, zda je dohoda v Indonésii skutečně uzavřená. Poté, co mu to potvrdili, šel do podnikání s H.. H. měl i plné moci k zastupování indonéských společností v České republice.

387. Za činnost jednatele ve společnosti nedostal svědek žádnou odměnu, i když ji původně měl dostat.
388. Společnost měla původně dostávat za dva kontejnery dvanáct tisíc měsíčně. Vývozy měly být pravidelné, nemělo to být v množství větším než sedm kontejnerů. H. však začal říkat, že se toho v prosinci musí vyvézt hodně, aby to potom mohlo pokračovat dál. Mělo to pokračovat po dvou kontejnerech podle toho, jak bude v Indonésii zájem o zboží, a to měl zjišťovat H.. Dohoda se Š byla dvanáct tisíc za dva kontejnery.
389. V celním řízení byla provedena kontrola u dvou kontejnerů. Byly otevřeny, zavřeny a odeslány. Nic jiného se tam nedělo. Jednalo se o celní kontrolu. Spočívala v ověření zboží.
390. Vývozy svědek zajišťoval jenom v prosinci. H. si byl vyjednat peníze za společnost Sxxxx Txxxxe u obžalovaného Š., což se svědek dozvěděl až posléze. V lednu po svědkovi chtěl H. všechny doklady, a tím to skončilo. Poté se hodně rozhádali a neviděli se. Skončilo to, nebyly vývozy, a v lednu byl problém s vyloženými kontejnery, což se muselo vyřešit.
391. Smlouvu o přepravě uzavřel svědek s panem P. Byly vystaveny dvě faktury na přepravu. Společnost svědka pak přefakturovala přepravu ve stejné výši. Přeprava neměla žádný profit, profitem byla dohoda mezi Š., PX Sxxxxxxm a Sxxxx Txxxxem, takže tam byla daná cena za zprostředkování této přepravy.
392. Asi existovala nějaká půjčka od pana N. panu H.. Svědek chtěl totiž s H. asi po roce začít podnikat v lepení terárií, takže si půjčili peníze od N., aby vydělali a peníze mu vrátili. Někáký úrok z toho měl mít, nakonec z toho měla vzniknout spolupráce na podnikání. Peníze mu nevrátili, ale dluh částečně uhradili ve zboží a v materiálu. Zbytek stále N. dluží.
393. H. měl dlouhodobé kontakty v Indonésii. Dokonce tam žil několik let a měl tam přítelkyni. Svědek však nevěděl, zda a jakým způsobem H. ověřoval zájem o české zboží v Indonésii.
394. H., známý svědka, poptával suroviny pro bioplínky, svědek proto zkontaktoval H., ti se poté domluvili, H. vybral peníze od H. a odjel do Indonésie shánět zboží. H. tam měl sehnat dodavatele cukru, drtě, a kokosového cukru, který byl pro H.. Výsledkem bylo to, že H. donesl necelé kilo cukru, tím to skončilo. H. si nechal od H. podepsat směnku asi na 150 tisíc Kč. Pan J. měl s H. vozit dřevo, nábytek a podobné věci z Indonésie do Čech a mělo se to tady rozprodávat nebo dál převést do zahraničí, do Německa atd. V Indonésii byli osobně. Nevěděl sice, jak to tam dopadlo, jen se dozvěděl o tom, že se tam nějak rozkmoťili.
395. Svědek se chtěl společnosti Sxxxx Txxxxe zbavit, prodat ji, protože neuměl podnikat. Nepodnikala a měla dluhy. Svědek se snažil najít někoho, na koho by mohl společnost

převést. Š. mu potom dohodil pana Z., který v Brně zprostředkoval prodej společnosti. Nikdo však na sebe společnost nepřepsal. Notářský zápis o prodeji společnosti byl na pana V.. V. byl starší pán, nekontaktní, choval se divně, podezřele, neznal ani svojí vlastní adresu, připadal mu jako bezdomovec. Obžalovaný H. zůstal prokuristou a svědek M. V. jednatelem. Svědek s H. stále řešil účetnictví, které nebylo v pořádku. H. slíbil, že to napraví.

396. Převod společnosti Sxxxx Txxxxe probíhal v Brně, kde v notářské kanceláři potkal H., V. a jeho právníka, Z., a další lidi. Za převod zaplatil právník V.. Oni peníze nedostali, pouze na benzín pětistovku. Peníze měly přijít od Z. do čtrnácti dnů, ale do současnosti nepřišly. Jednalo se o asi 18 000 Kč. Při převodu společnosti předali veškerou dokumentaci, datovou schránku, ale účetnictví nebylo. Účetnictví nepřebírali ani v minulosti od pana S. Svědek měl od H. slíbeno, že účetnictví udělá M.. To se však nestalo.
397. Svědek uvedl, že nebyl finančním úřadem nebo správcem daně vyzván k žádným krokům v tomto ohledu. Datová schránka společnosti asi fungovala. Datovou schránku totiž předali panu V.. Do datové schránky se svědek nepodíval, pan V. si mohl změnit heslo.
398. Platba za zprostředkování dopravy s PX Sxxxxxxs nebyla oficiálně do současnosti zaplacená. Druhou přepravu zaplatil obžalovaný K..
399. K doplňujícím dotazům dále uvedl, že adresy příjemců mu sděloval H. e-mailem. Kontakty svědek přeposílal na ZXXM Cxxxx. Společnost zprostředkovala dopravu, nikoliv dodávky. Věci poté předávala Sxxxxxxs Kxxi, která zastupovala indonéské společnosti.
400. Svědek dále uvedl, že H. rozhodoval, kam se co bude vyvážet a na kterou společnost.
401. H. a D. svědkovi vysvětlili, že je běžná praxe, že se zboží uloží do celního skladu, loďař ho prodá indonéské společnosti, aby se zaplatily nějaké náklady.
402. D. byl přítomen nakládce v Xxx, protože si tam půjčoval ještěrku.
403. Od H. se tam dozvěděl, že v Indonésii končí fiskální rok, a proto je potřeba vyvézt co nejvíce zboží do konce roku, tak svědek sehnal dva kontejnery.
404. Svědek dostal dokumenty k přepravě pouze v kopiích od ZXXM Cxxxx, originály nikdy nepřevzal.
405. Telefony na půjčku využíval p. D., p. M., p. H. a syn p. H. Svědek už nevěděl, s kolika čísly disponovali, ale D. jich měl hodně, H. dvě až tři.
406. H. se svědkovi svěřil s tím, že D. už v minulosti fakturoval na cizí společnosti.
407. *Svědke během výpovědi působil mírně naivně, nicméně bylo zřejmé, že se zejména před odpovědí na položené otázky snaží soustředit, aby neopoměl s časovým odstupem uvést skutečnosti, jichž byl před lety*

svědkem. Výpověď svědka svědčí tomu, že na počátku spolupráce s H. byl nápad obž. H. zprostředkovávat vývoz zboží do Indonésie. Svědek sám zjevně neměl a nemá podnikatelské vlohy, to odpovídá jeho vzdělání i dosavadním zkušenostem. Svědek prokazuje, že to byl obž. Š., kdo je oslovil stran vývozu zboží do Indonésie. Z jeho výpovědi je nepochybné, že od počátku se schůzky účastnili obžalovaní H., D., Ing. N. a Š.. Když se obchod začal připravovat a realizovat a došlo k nakládání, svědek dosvědčil, že při dvou nakládkách, jichž byl přítomen, byli kromě H., D., Ing. N. a Š. i obžalovaní K. a A. (u tohoto obžalovaného si u soudu již nebyl jistý, oproti řízení přípravnému). Ač hodnota zboží byla deklarována v rádech milionů, svědek popsal, že stav zboží se kontroloval jen zběžně.

408. *Zajímavá je část výpovědi svědka, v níž popsal, že obž. Ing. N. kromě peněz chtěl nějaké jednatele – ze souvislosti nemá soud pochyb, že se jednalo o požadavek na zajištění bílých koňů. Svědek slyšel též komunikaci mezi obž. D. a Ing. N., která prokazuje existenci dluhu D. – jde o další důkaz potvrzující důvod, proč se do trestné činnosti obž. D. pod tlakem Ing. N. zapojil.*
409. *Výpověď svědka prokazuje, že za situace, kdy již nebylo odeslané zboží v Indonézii převzato, bylo přesto další zboží vyvezeno na pokyn H. na stejnou indonéskou společnost.*
410. **Z výpovědi svědkyně I. Z.** soud zjistil, že z obžalovaných svědkyně znala pouze T. D. a R. H.. R. H. poznala, když ho přivedl M. J. kvůli podnikatelskému záměru, ale svědkyně neměla o to zájem. Pod T. D. jednu chvíli pracovala. Jeho tatínek vlastnil podnik v Xxx.
411. Jako důvod zrušení sdružení uvedla, že byla obava ze zneužití sdružení, neboť se dozvěděla o tom, že D. s H. si kreslí nějaké faktury.
412. *Výpověď svědkyně působila věrohodně – informace o fingoovaných fakturách měla jen z doslechu, nicméně je zřejmé, že obavy ze zneužití vedly ke zrušení založeného sdružení.*
413. **Z výpovědi svědka P. Z.** bylo zjištěno, že z obžalovaných znal pouze jméno T. D., osobně se s ním nikdy nesetkal, a dále Ing. M. N. a M. Š., když přepravovali zboží do přístavu. Ostatní obžalované neznal.
414. V roce 2012 pracoval jako vedoucí leteckého a námořního oddělení ve spediční společnosti GXXXO ČR, která se zabývala leteckou a námořní přepravou.
415. S obžalovanými, které znal, řešil přepravu 4 kontejnerů. Dva na společnost WXXXXO IXXXXT, dva na PX Sxxxxxxs. Původně je objednával asi D.. Nakládka byla na vícero místech. Jednalo se o čtyřicetistopé kontejnery.
416. Přeprava probíhala ze začátku relativně standardně, ale při příplutí kontejnerů do místa určení, tedy do přístavu, při předávání nebo žádosti o proclení nebo o instrukce, aby mohli připravit s rejdářem kontejner k vyclení, příjemce nekomunikoval. Řešil to s N. a Š. Pánové se zrekli vlastnictví, mělo dojít k dražbě zboží přímo v Indonésii. Za přepravu zaplatili Š. a N., každý za svoji část kontejnerů.
417. Hodnota vyváženého zboží byla poměrně vysoká. Jednalo se o několik desítky milionů korun. Svědek uvedl, že se mu za celou kariéru nestalo, aby se vlastníci zrekli zboží v tak vysoké hodnotě.
418. *S ohledem na výpověď svědka O. soud neměl pochyb o věrohodnosti svědka Z. a jeho výpovědi*

v tom, že kontejnery se zbožím do Indonésie objednal D. nebo H. O problému s vyložením zboží v Indonésii informovali obžalované N. a Š., kteří zaplatili za přepravu a kteří se zbožím zřekli, aby tak došlo k dražbě zboží přímo v Indonésii. Významný je vyjádřený podiv nad tímto zřeknutím se za situace, kdy byla deklarována vysoká hodnota zboží – na základě ostatních důkazů však je tento krok obžalovaný pochopitelný za situace, kdy, jak soud uzavřel, věděli o skutečné hodnotě zboží a o tom, že bylo mechanismem ve skutkové části rozsudku popsáném výjimečně nadhodnoceno.

419. **Z výpovědi svědkyně S. K., původně R.** bylo zjištěno, že v rámci přepravy poznala obžalované, a to T. D., R. H., Ing. N. a Š.. Ostatní obžalované neznala.
420. Svědkyně jako zaměstnanec společnosti Ixxxxxxxxxxl Lxxxxxxxxs Gxxxxxy s.r.o., potvrdila, že v roce 2012 si D. objednal přepravu do přístavu v Indonésii. Zboží v přístavu nikdo nevyzvedl, společnost WXXXXO IXXXXT jako klient dosud skladné neuhradila. Problém řešila s N. i s D.. Předložila e-mailovou korespondenci o uložení zboží v celním skladu v Indonésii.
421. Přepravu do Indonésie zařizovali i pro společnost PX Sxxxxxs s.r.o. a spol. Lxxxi – Mxxxxa Hxxxxxg, za tuto společnost jednal H., N. nebo D.. Její společnost poslala dokumentaci v elektronické podobě. Již nevěděla, komu přesně, a kdo přesně si dopravu objednal. Požadovali další kontejner, což odmítla, protože jí celá záležitost přišla podezřelá.
422. K doplňujícím dotazům uvedla, že celní řízení si zařizoval odesílatel. Kontroly zboží s orgány celní správy neregistrovala. Skladné bylo zhruba okolo 3 tisíc USD, což skončilo v předžalobní výzvě.
423. *Soud neměl pochybnosti o výpovědi svědkyně K.- R., když uvedla, že přepravu zboží do Indonésie objednal obžalovaný D., neuhrazení skladného za zboží v Indonésii společností WXXXXO IXXXXT s.r.o. řešila s D. a N. a dále že zařizovali přepravu zboží do Indonésie společností PX Sxxxxxs spol. s r.o., za níž jednali obžalovaní – D., H., N..*
424. **Svědék P. P.** vypověděl, že z obžalovaných zná jen obžalované T. D. a R. H..
425. V roce 2012 jejich expozitura ÚOOZ v Hradci Králové sháněla tzv. bílé koně v jiném trestním případě. Jeden z nich se v Indonésii ukrýval. Přes něho se dostali k H.. Ten bílý kuň měl za kamaráda D., který chtěl něco sdělit policii. Sešli se s D. v restauraci v Xxx. D. mluvil o trestné činnosti hospodářského charakteru, o vratkách na DPH, na které nějaká skupina lidí dobře vydělává. Tuto trestnou činnost však jejich útvar nevyšetřoval, proto zkontaktovali ÚOKFK z Hradce Králové, se kterými se sešel. Na další schůzce v Hradci Králové už byl i H.. Došli tam k dohodě, že D. podá vysvětlení. D. poté svědkovi volal a poděkoval mu, že ho zkontaktoval s policií.
426. Kontakty v Indonésii měl H., neboť od něj věděli, že tam nějaký čas pobýval. Založil si tam i xxx xxx.
427. *Tento svědek dosvědčil, že to byl na počátku obž. D., který oznámil dělem již proběhlé skutky, dělem teprve připravované. Z výpovědi je zřejmé, že věci se následně zabýval jiný policejní útvar. S ohledem na časový sled policejních úkonů tak, jak je zaznamenán v rozsáhlém spisovém materiálu s obžalobou předloženém, je nepochybné, že informace od D. (k němuž se přidal i H.) se dostaly příslušným policejním orgánům ve chvíli, kdy s výjimkou posledních dvou skutků v obžalobě popsaných, již předchozí skutky*

proběhly. Z výpovědi však není pochyb, že v případě skutků, pro které byli obž. D. a H. obžaloby zproštěni, již tito dva obžalovaní spolupracovali s policií, ta mohla začít s potřebnými úkony – zejména s odposlechem a záznamem probíhajícího telekomunikačního provozu, tedy s úkony, které byly nezbytné pro zjištění, kdo se na trestné činnosti podílel a podílí, kdo má jakou roli, jak jsou rozděleny a kdo je vůdčí osobností. Prokazatelně oznámení se ke policejnímu orgánu dostalo v době, kdy škodlivému následku trestného činu (tj. k vylákání neoprávněného nadměrného odpočtu DPH) mohlo být a bylo zabráněno.

428. **Z výpovědi svědka J. H.** soud zjistil, že znal všechny obžalované z přípravného řízení.
429. Jako operativce i vyšetřovatel po celou dobu zpracovával tento spis. Od svého nadřízeného xxx B. se dozvěděl, že se jedou setkat s oznamovatelem do menšího města u Přelouče. V restauraci se setkali s obžalovaným T. D.. Schůzka se uskutečnila před 26.11.2012, kde se setkal s B. a D., který poskytl informace a rozešli se s tím, že D. měl na e-mail B. poskytnout informace, které k případu měl.
430. Dne 26.11.2012 byly zahájeny odposlechy čísel, které jim sdělil D., na osoby, které se měli na trestné činnosti podílet. Měli informace o tom, že se připravuje vývoz v prosinci 2012. Potřebovali si ověřit informace a vazby mezi obžalovanými.
431. S H. se seznámil přes D.
432. K doplňujícím dotazům svědek uvedl, že nepřipravovali žádná opatření, aby zamezili vývozu zboží, neboť v prosinci 2012 nebyla příprava trestného činu zkrácení daně trestná. Museli počkat až do ledna 2013, kdy byla podána žádost o nadměrné čerpání DPH. Daňové přiznání bylo podáno až v lednu 2013, kdy zboží bylo někde na cestě. Skutek se dokonal až v lednu 2013, proto v prosinci 2012 pouze sledovali činnost. Odposlechy poslouchali průběžně.
433. Výši škody stanovili podle vyžádaných nadměrných odpočtů. Znalecké posudky nevyžadovali, neboť se zboží nacházelo v Indonésii. Zboží bylo nadhodnocené, neodpovídalo stanovené ceně. Přitom vycházeli z odposlechů a výsledků obžalovaných H. a D.. Například bylo v odposleších zaznamenáno, že se jednalo o termostaty na Škodovky 120, poté Š. požádal D. o to, aby se Škoda 120 vymazala, aby se v seznamech neobjevila. Několikrát v nich bylo uvedeno, že se jednalo o staré náhradní díly.
434. Zboží nebylo nikdy z Indonésie zapláceno. Bylo vyvezeno do Indonésie, aniž by kdokoliv zaplatil cenu toho zboží.
435. Úkony trestního řízení prováděl k osobám H. a D., nikoliv ke S..
436. Původně se jednalo o společnost Dxxu CZ, což vyplývalo i z odposlechů i z obsahu SMSek. O společnosti Cxxxxa se dozvěděli až v době, kdy bylo zboží vyvezeno. Nezjistovali, zda finanční úřad společnosti Cxxxxa doměřil daň. Pan D. neměl oprávnění vystavovat faktury, ani nebyl v té době zaměstnancem. K prosincovému obchodu 2012 si nevyžadovali, zda společnost Cxxxxa bylo zapláceno za DPH.

437. Přes Interpol si vyžádali šetření dvou společností, Sxxxx Dxxxxa a KxxxxxxxA RxxxxN Mxxxxxi. Po roce a půl zjistili informace pouze k jedné společnosti, Rxxxxn Mxxxxxi. Tu zkontaktovali přes e-mail, který získali z e-mailové korespondence H. a D.. Za společnost Kxxxxxxa měl jednat pan S..
438. Celní správu žádali o součinnost, aby si vyžádali zboží ke kontrole, ale neprovedli to. Při proclení zboží si celní správa ve lhůtě může vyžádat zboží k podrobné kontrole, jinak zboží projde bez kontroly.
439. K dotazům obžalovaného Š. svědek uvedl, že se vytvářely příjmové pokladní doklady podepisované H., který tvrdil, že žádné peníze nikomu nepředával, a to dopředu s tím, že se budou hradit zápočty.
440. K výpovědi svědka se vyjádřil obžalovaný N. s tím, že zápočty s jeho vývozy se dělaly pouze ke zboží, které dodával H. s D., a to na jejich přání.
441. *Soud neměl pochyb o výpovědi svědka H., že se s obžalovaným D. setkal ještě přede dnem 26.11.2012, kde ho D. informoval o dotčené trestné činnosti. Svědek logicky a přesvědčivě zdůvodnil kroky, které ve věci byly činěny, způsob a sled zajišťování důkazů, význam odposlechů při rozkrytí rolí osob do činu zapojených.*
442. **Z výpovědi svědka Z. K.** u hlavního líčení soud zjistil, že znal pouze obžalovaného T. D., ostatní obžalované neznal.
443. Přiznal, že dne 21.08.2012 jako fyzická osoba (společnost Kxxxxxxk s.r.o. popřela prodala zboží obžalovaným a jejich společností) prodal D. soubor kabelových spojek MS-Vars v počtu asi 16 palet za kupní cenu ve výši 300 000 Kč, ze které uhradil pouze polovinu s tím, že druhou doplatí v nejlíších dnech, což neučinil. K tomu dostal soupis.
444. Cena byla stanovena individuálně. Kdysi to stálo hodně, ale kvůli tendrům, které vyhrála jedna společnost, se to zakázalo používat a začalo se používat jen to, co vyhrálo v tendru. Došlo ke změně dodavatele, asi rakouského výrobce.
445. Svědek dále k doplňujícím dotazům uvedl, že zboží mělo velkou skladovou hodnotu. Zboží nakoupil za méně než 300 000 korun. Nebyl schopen uvést, zda to prodal dál za dobrou cenu. Prodané zboží bylo použitelné i mimo území České republiky.
446. *Soud neměl pochyb o výpovědi svědka K., v níž popisoval okolnosti prodeje kabelových spojek a jejich cenu. Je nepochybné jejich následné významné nadhodnocení tak, jak je popsáno ve skutkové části rozsudku.*
447. **Svědka T. B.** byl navržen obžalovaným A. a vyjadřoval se ke skutečnostem týkajících se výlučně tohoto obžalovaného. Uvedl, že obžalovaného A. poznal v roce 2000 a od té doby spolupracují při nákupu pozemků.
448. Od roku 1990 se svědek zabýval nakupováním a prodejem nemovitosti, polí a lesních pozemků. V roce 2012 se s A. dohodli na koupi lesních pozemků na území Slovenské republiky. Obchody se nakonec nezrealizovaly, protože objemy byly pro Slováky nedostačující. K obchodu potřebovali finanční krytí, o to se však svědek nestaral, s čím jiným A. obchodoval a kde chtěl sehnat peníze.

449. Svědek dále uvedl, že A. mu platil pouze provizi za zprostředkování, která vycházela z objemu, přičemž se jednalo o částky od 200 000 korun do 1 milionu Kč.
450. *Soud vzal na vědomí výpověď svědka B., kterého navrhla obhajoba. Z jeho výpovědi však nevyplývaly skutečnosti, které by měly vztah k projednávané věci.*
451. **Z výpovědi svědka JUDr. S. L.** bylo zjištěno, že byl obeznámen s celým případem v rámci daňového řízení, které proběhlo.
452. Obžalovaný A. ho oslovil někdy v půlce roku 2013, zda by ho mohl zastupovat v daňovém řízení. V té době byl vydaný platební výměr z finančního úřadu na DPH společnosti, ve které byl A. jednatelem. A. mu k tomu předložil základní dokumentaci, jako účetnictví, fotky, daňovou povinnost. Dále mu vysvětlil případ, kdy mu finanční úřad neuznal nárokovanou DPH. A. tomu nerozuměl, protože mu to zpracovával účetní. Nastal v řízení problém, kdy svědek jako nový zástupce obžalovaného nevěděl, kdy bylo rozhodnutí prvního stupně z finančního úřadu doručeno prvnímu zástupce A., a proto podal pozdě odvolání. Řízení nakonec skončilo před správním soudem, před nímž řízení ještě neskončilo.
453. Svědek k věci uvedl, že společnost obžalovaného A. nakoupila od společnosti Cxxxxa zboží, které podle dokladů bylo v hodnotě několika desítek milionů korun. Na to byla vyúčtována DPH. Následně A. zboží prodal společnosti Pxxxxxd Cxxxxxy. Finanční úřad však označil celý obchod za fiktivní s tím, že vůbec žádný obchod neproběhnul. Na to začalo dokazování.
454. A. přitom na základě rozsáhlé fotodokumentace prokázal, že zboží skutečně existovalo. Existovaly k tomu kompletní soupisy zboží, dokumentace k vozidlům, která zboží odvážela. Zboží bylo vyvezeno mimo území Evropské unie.
455. Problém nastal u tvrzení jednatele společnosti Cxxxxa, že žádné zboží neprodali a ani o dotčeném obchodním vztahu nic nevěděl. A. však tvrdil, že po celou dobu jednatele zastupoval jeho syn, který měl k tomu generální plnou moc. To však jednatel odmítnul s tím, že jeho syn plnou moc k zastupování neměl, i když byla ověřená.
456. Finanční úřad v tomto řízení postupoval nejednoznačně, když vyměřil daň prodejci zboží, i když nedospěl k závěru, že prodejce zboží prodal.
457. V daňovém řízení společnost Cxxxxa popřela celý obchod, i když podle dokladů tam proběhnul, pak vyvstala otázka, zda syn jednatele D. pouze fiktivně vystavil za společnost doklady, pak by měl daň odvést on, protože v daňovém právu platí pravidlo, kdo vystaví daňový doklad, odvádí daň. Finanční úřad ale daň nevyměřil. Naopak ji požadoval po kupci, který za zboží řádně zaplatil a dále prodal. V tom svědek shledává právní problém, protože není možné, aby v systému DPH bylo požadováno zaplacení kupcem, ale nebylo požadováno po prodejci. Z vyjádření zástupce společnosti Pxxxxxd se svědek dozvěděl, že finanční úřad požaduje zaplacení té stejné daně i po obžalovaném K. a jeho společnosti, ale nepožaduje její zaplacení ani po společnosti Cxxxxa ani po obžalovaném D., který měl vystavit daňové doklady.

458. Společnost obžalovaného A. zpracovala v roce 2012 daňové přiznání, kde vyúčtovala daň v rádech 50 000 Kč. Následně tam měl být rozdíl 6 milionů Kč, které byly vyměřené. Svědek měl za to, že finanční úřad neuznal nákup zboží, který tam prokazatelně byl doložený.
459. Svědek dále uvedl, že mezi důkazy předloženými finančnímu úřadu bylo i kompletní celní prohlášení.
460. Při prodeji zboží A. vznikla nepochybně daňová povinnost v určité výši, která měla být zkrácena o vyúčtovanou daň tím, kdo mu to prodal. Ten, komu posléze společnost A. prodala zboží, měl v té výši daně nárok na odpočet. To byla neutralita daně, kdy se DPH mělo platit vždy ve výši rozdílu mezi nákupem a prodejem, nikoliv z celé ceny. Rozpor byl tedy v tom, že finanční úřad chtěl po společnosti A. zaplacení celé daně tak, jakoby nikdy od nikoho zboží nekoupil. To stejné chtěl finanční úřad po společnosti Pxxxxxd Cxxxxxy, i když i ona má kompletní doklady o nákupu zboží.
461. K doplňujícím dotazům týkajících se společnosti ZXXXXXS svědek uvedl, že se A. zapojil do obchodu kvůli navýšení obrátu pro úvěrové účely, což je kritérium svědčící o životaschopnosti společnosti. *Smyslem nebyl maximální zisk, ale určitá provize, které pak vyjádřilo v celkovém objemu povinnosti DPH.* Pokud to bylo do 50 000 Kč, pak v celkovém obchodě mohla být cena navýšena o 150 000 Kč, což by relativně odpovídalo provizi za zprostředkování nebo převedení přes jednu obchodní společnost, což by bylo přiměřené.
462. K dotazu, zda byla zaplacená daň za zprostředkování za období v letech 2014-2015, svědek uvedl, že vykázaná daň, jak ji správce daně dodatečně vyměřil, byla uhrazena poté, co skončilo celé daňové řízení, tedy kdy se stala splatnou. Původní daň byla zaplacená, ale doměrek správce daně zaplacený nebyl, neboť se jednalo o to, že chtěl zaplatit pouze daň z obchodu, kdy společnost ZXXXXXS prodávala, přičemž správce daně popřel nárok, který plyne ze zákona při prodeji zboží.
463. Svědek se na podnikání společnosti ZXXXXXS přímo nepodílel, jen věděl o tom, že se zabývala nákupy a prodeji, a do dotčené doby fungovala normálně. Svědek věděl dále i o tom, že ve společnosti nebyl nemovitý majetek kromě pozemků.
464. Svědek s ohledem na to, že jeho zastoupení se týkalo pouze úzkého období, a to kvartálu v roce 2012, nenašel v účetnictví společnosti žádné jiné podobné obchodní případy, u kterých by docházelo k přeprdeji zboží s minimálním navýšením. Svědek neshledal společnost jako problematickou.
465. Svědek dále uvedl k otázce daňové optimalizace, že se jedná svým způsobem o diskutabilní záležitost. Hranice jsou vymezeny otázkou vztahu mezi obchodními partnery. Pokud člověk sleduje, co se děje, tak daňová správa tvrdí, jaké indicie vedou k podvodu. S odkazem na vyjádření finanční správy svědek uvedl, že není srozumitelné, kde jsou hranice opatrnosti pro běžné subjekty, kteří nakoupí zboží od společnosti, která je v daňové kontrole kvůli daňovým podvodům se sídlem v daňovém ráji, za nejvýhodnější cenu a ještě k tomu odvede DPH, i když správně neměla. Z jeho vyjádření se také dozvěděl, že lustrace v obecně dostupných rejstřících, jakým je rejstřík nespolehlivých plátců, rejstřík

obchodní, rejstřík insolvenční, jsou nespolehlivé. Svědek znovu zopakoval, že, pokud nejsou ceny v nějakém výrazném nepochopitelném poměru, tak by to určitě nepovažoval při uzavření za problematické, navíc v situaci, kdy zboží šlo přes celní deklaraci, celníky, tedy kdy mohlo být zboží i předmětem celní kontroly. Účtovat tedy nějaké nesmysly při prodeji nebo při nákupu by považoval za vyloženě rizikovou záležitost, do které by nikdo nešel.

466. K otázce požadavků bank a jejich úvěrové politice svědek uvedl, že kromě případu obžalovaného A. znal ještě další případy 5 společností, z kterých se ve třech případech jednalo o velké a známé společnosti, které byly zlikvidované zajišťovacími příkazy. Jednalo se o podobné případy, kdy smyslem jejich obchodních činností bylo navýšení obrátu pro banky. Tento jev byl běžný a častý. Některé společnosti kvůli tomu byly zlikvidované, bez ohledu na to, že se jednalo o výrobní, strojírenské fabriky.
467. Za kvartál bylo vyúčtováno DPH ve výši asi 40 000 Kč. Z pozice nákupu a prodeje to přesahovalo 6 milionů Kč, protože tam byl účtován jak nákup zboží, které prodala společnost Cxxxxa, tak prodej zboží společnosti Pxxxxxd Cxxxxxy. Daňová povinnost z prodeje činila těch 6 milionů Kč.
468. K dotazům týkajících se zaplacení dodavateli za zboží a odběratelem svědek nemohl odpovědět, neboť problematika DPH není postavena na platbách.
469. Pořizovací cena byla stanovena dohodou dle požadavků společnosti, která prodávala. Svědek viděl předávací doklady, protokoly, rozepsanou cenu zboží v položkách, kde bylo uveden počet kusů krát cena. Byl toho kamion.
470. *Svědka se vyjadřoval ke skutečnostem, které se odebraly až poté, co se uskutečnilo jednání, jež se obž. A. účastnil, a to ve chvíli, kdy se o věc začal zajímat finanční úřad. Nejednalo se tedy o svědku, který by vnímal skutečnosti spojené se skutkem vlastními smysly, ale o osobu, která se vyjadřovala ke komunikaci s finančním úřadem, jeho pracovníky a která popisovala argumentaci, o níž se opírala při řešení vzniklého problému.*
471. **Svědka P. C.** popřel jakýkoliv vztah s obžalovanými. V letech 2011-2013 měl jednu společnost zabývající se mezinárodní autodopravou po Evropě. Ani mu nic neřikaly společnosti jako AXXXXXA, Sxxxxxxxxx Lxxe, Lxxxxd vxxxxn, MXR s.r.o., Bxxxxs Wxxxxd, Lxxxí SxxxxxxxxxT Mxxxxa Hxxxxxxxxg s.r.o., Sxxxxxá, ZXXXXXS s.r.o., Cxxxxxy pxxxxxd s.r.o., PX Sxxxxxxxxs. Jednalo se o rodinný podnik, měl zapůjčené vozidlo. Společnost předal svědkovi H. bezplatně.
472. *Svědka se soudu jevil v zásadě jako věrohodný. K věci nesdělil žádné významné skutečnosti.*
473. **Z výslechu svědkyně E. M., rozené H.**, soud zjistil, že z obžalovaných znala P. K. z dob, kdy pro jeho společnost nebo společnost s ním spolupracující zpracovávala účetnictví. Ing. N., Ing. V. a R. V. zpracovávala účetnictví. M. Š. znala jako obchodního partnera Ing. N.. K doplňujícímu dotazu na společnosti Ing. V., pro které zpracovávala účetnictví, svědkyně uvedla, že se jednalo o Mxxxxxxxxt a Txxx bxxx, a dále pro V. se mělo jednat pravděpodobně o společnost Nxxxxxn, respektive o společnost, kterou odkoupil od V..
474. Tehdy pracovala pro společnost LXXXXO v Brně, kde zpracovávali účetnictví pro

různé společnosti. Měla asi deset měsíčních a čtvrtletních plátců. Tenkrát tam pracovaly jako dvě účetní.

475. K účetnictví pro společnost WXXXXO IXXXXT uvedla, že doklady ke zpracování jí přinesl Ing. N.. Předal je přímo jí nebo jednatele L., nadřízené svědkyni.
476. Svědkyně připustila, že mohla vystavovat některé účetní doklady, neboť to program Net office, přes který klienti do účetnictví nahlíželi, umožňoval, avšak jedině na žádost jednatele, nikdy ne sama od sebe. Některé společnosti měli asistentku, která jim to zadávala přímo do systému. V přípravném řízení jí byly předkládány kopie příjmových dokladů společnosti WXXXXO IXXXXT, z nichž některé vystavovala na konkrétní žádost pana jednatele. Doklady jim většinou přinášeli průběžně anebo k daňovému přiznání. Při zpracování účetnictví svědkyni nepřišlo nic nestandardního. Do obchodů však neviděla. Přístup do programu nastavovala jednatelka společnosti LXXXXO L. L.. Za společnost WXXXXO IXXXXT podávali daňová přiznání. Žádnou souvislost mezi dotčenou společností a indonéskými společnostmi nezaregistrovala. Ing. N. komunikoval buď se svědkyní osobně nebo s paní L., na základě jehož požadavků zpracovávala doklady. Například donesl tištěné doklady, uvedl, že proběhl obchod hotovostně nebo že doklady předchystal v programu, což se poté vytisklo a podepsalo.
477. Svědkyně si nebyla vědoma toho, že by se kdy setkala se sdružením Sxxxxxx Kxxi.
478. Názvy společností AXXXXA s.r.o., Sxxxxxxxx Lxxe, CXXXXA s.r.o., Lxxxxd vxxxxn s.r.o., F. X. X., MXR Cxxxh svědkyni nic neříkaly, narozdíl od Bxxxxxxxx Wxxxxd Cxxxxr s.r.o., avšak bližší informace o společnosti si nebyla schopna vybatit.
479. Svědkyně připustila, že u některých společnostech proběhly doklady na částky vyšší jak 300 000 Kč, což záleželo na obchodě. Bližší informace si už nebyla schopna vzpomenout.
480. *Výpověď svědkyně byla pro soud akceptovatelná. Je logické, že s ohledem na povahu své práce a četnost klientů mohla sdělit pouze základní informace, které si byla schopna v době výslechu ještě vybatit. Je logické, že do obchodů neviděla a vidět nemohla: nebylo to její pracovní náplní, v zásadě zpracovávala podklady, které klienti dodávali. Detail o tom, že obř. Ing. N. přinesl svědkyni doklady s tím, že obchod proběhl hotovostně, odpovídá již dříve zmiňovaným zjištěním o platbách v hotovosti.*
481. **Svědék P. J.** odmítl u hlavního líčení vypovídat s tím, že by svojí výpovědí mohl způsobit nebezpečí trestního stíhání sobě či osobě blízké, jejichž újmu by právem pocít'oval jako újmu vlastní. V přípravném řízení však vypovídal a z jeho čtené výpovědi bylo zjištěno, od R. V. koupil obchodní podíl tří společností, a to Bxxxxxxxx Wxxxxd Cxxxxr, Exxxxxe Sxxp a Txxxxe Rxxxxxa Sxxxxxe, k nimž převzal kompletní účetní dokumentaci, která mu byla posléze dne 07.03.2014 odcizena z odstaveného vozidla.
482. *Z uvedené výpovědi nebyly zjištěny významné skutečnosti spojené s projednávanou věcí.*
483. **Z výslechu svědka J. Š.** soud zjistil, že jediného, koho z obžalovaných poznal, byl jeho zaměstnavatel V., pro kterého pracoval v roce xxx. Jeho práce spočívala ve službách, dopravě, údržbě. Věděl o tom, že V. vlastnil Hxxxl Mxxxxxxxxt, který měl garáže, které byly skladovací, přístředek, kam se naskladnilo zboží, byly tam naskladněné i optické kabely, u kterých dělal seznam podle visaček a popisu, který je součástí spisového materiálu (na č.l. 6482-6501 spisu), který předal V.. Ke kvalitě materiálu svědek uvedl, že není odborník a že

zboží bylo svázané, konce byly zalité, nepřišlo mu to jako zboží strhané ze stavby. Kabley zabíraly místo pro 10-15 palet. Při inventuře to přeskládali kup po kusu z místa na místo. Normalizovaná paleta má rozměry 80 na 120. Bylo tam mnoho druhů, každý balík byl jiný, některé byly tak těžké, že se jenom převrátily. Při vystěhování hotelu se zřejmě odvezly do xxx k panu N., protože většina věcí se k němu vezla. K tomu, kdo zboží odvezl, svědek uvedl, že od června 2011 do března 2012 byl nemocný, proto netušil, kdo kam co odvezl.

484. *Svěddek prokázal existenci naskladněných optických kabelů. Nebyl však osobou, která by byla schopná a způsobilá jakkoli se se znalostí a odborností vyjádřit k jejich účelu, ceně apod. Je však zřejmé propojení mezi věcmi, které byly naskladněny v areálu a obž. Ing. N., k němuž se většina věcí po prodeji areálu odvezla.*

485. **Z výsledku svědkyně M. S.** soud zjistil, že přes jednoho známého, kterého potkala a jehož jméno si nepamatovala, se seznámila s M. K., který jí nabídnul jednatelství ve společnosti, což přijala, a byl na ní zřízen bankovní účet u FIO banky, ale s kterým podle svých slov nedisponovala. Její matka jí vysvětlila, že se jedná o bílého koně. Svědkyni bylo přislíbeno 3 tisíce korun za podpis, které dostala u Stavovského divadla. Podepsala smlouvu na převod jednatelství, pak dokumenty v bance a u notáře. K bankovnímu účtu společnosti měl přístup M. K.. Účetnictví společnosti neobdržela, žádné účetní doklady za společnost Bxxxxxxxxn nevystavovala. Na policii zjistila, že měla podepsat daleko více listin, což však popřela.

486. Dále svědkyně uvedla, že vystudovala Střední xxx xxx s maturitou. V dotčené době byla silně na drogách, ale už se z toho dle svých slov dostala a už 4 roky pracuje na xxx. Neměla zkušenost s podnikáním. Jednatelkou byla do roku xxx. Tehdy M. K. konfrontovala s tím, že vystupuje jako bílý kůň, což popřel, nakonec ho přesvědčila, aby společnost přepsal na někoho jiného. Jméno P. V. jí nic neříkalo.

487. Svědkyně potvrdila, že mohla být přítomna na jednání s M. K. v xxx. Asi se jednalo o převody a nějaké stroje. O daňové kontrole společnosti nic nevěděla. Ohledně společnosti s žádnými Rusy nekomunikovala.

488. Obžalované neznala ani u hlavního líčení in natura nepoznala.

489. *Svědkyni soud řadí do okruhu svědka G. a G., tj. mezi bílé koně, které zajišťoval M. K.. Její výpověď je věrohodná a jí popsaný mechanismus jejího zaangažování se shoduje s tím, co popsali svědkové G. a G..*

490. **Z výsledku svědka P. T.** soud zjistil, že obžalované neznal.

491. V letech xxx pracoval ve společnosti Exxxxl, která se zabývala stavěním budov. Neobchodovala se zbožím. Nepřefakturovávalo se zbožím, nekupovala zboží, nezabývala se autodopravou.

492. Osobu jménem R. znal, protože mu přepisoval společnost.

493. K odposlechu označeném INDO 03 ze dne 08.01.2013 11:09:31 uvedl, že poznal pouze hlas M.. K předestřeným fakturám na č.l. 3635-3637 spisu dále uvedl, že M. tenkrát říkal, že něco bude v Indonésii. M. dříve dělal ve xxx dříve dělal xxx. Pak skončil. On měl

firmu, svědek jezdil za ním do xxx. Pak se mu ozval, až v roce 2011, jestli má ještě s.r.o., což potvrdil, tak jeli do Prahy. Byla pozastavená činnost, tak jí uvedl na finančním úřadě v Praze jako nečinnou. Byl zaměstnaný na stavbách R., tak mu dal plnou moc notářsky ověřenou. Oslovil hopřed rokem finanční úřad, že tam je 2,5 mil. korun nedoplatek, tak jim podal vysvětlení do protokolu a od té doby ho nikdo nekontaktoval.

494. Svědek měl základní vzdělání. Odbornost si neudělal. Pan R., který chtěl akciovou společnost, jí založil, od nějakého R.. V roce 2002 na svědka přepsal společnost Pxxxxxo, zadarmo. Svědek pak podepsal daňové přiznání. Ke společnosti převzal účetnictví, které měl u sebe. Od roku 2002 společnost byla nečinná, propustil všechny zaměstnance, pak založil akciovou společnost a vedl je jako zaměstnance, poté to vedl pan M..
495. Pan M. dělal svědkovi prokuristu ve společnosti, jednou za měsíc svědek přijel a podepsal mu daňové přiznání.
496. Pan M. se svědkovi svěřil s tím, že do Indonésie bude vyvážet vrtačky.
497. Svědek popřel, že by v roce 2013 byl u vývozu zboží, ani že by vystavoval nákladový doklad.
498. V roce 2013 ležel pan R. ve špitále v xxx.
499. K předestřené kupní smlouvě mezi společnostmi Rxxo xxxxt, s.r.o. a MXR Cxxxh s.r.o. ze dne 17.04.2013 svědek uvedl, že svůj podpis poznal.
500. Svědek věděl o tom, že pan M. za společnost vystavoval faktury, měl své razítko, občas je předkládal svědkovi.
501. *Výpověď tohoto svědka byla velmi nesourodá, nicméně bylo zřejmé, že jde o osobu s omezeným vzděláním, rozhledem a osobu snadno zmanipulovatelnou, která na sebe nechala přepsat společnost, aniž by kdy měla zájem a zejména dovednosti, znalosti a schopnosti společnost vést, řídit a využívat ji k jakékoliv smysluplné činnosti a bez toho, že by byl schopen znát a plnit povinnosti s tím spojené.*
502. **Svědék Jiří Mentzl** byl vyslýchán ke znaleckým posudkům a odborným vyjádřením, které jsou součástí spisového materiálu. K Hotelu Mxxxxxxt, s.r.o. v xxx uvedl, že nikdy tam nebyl a název mu nic neříkal, ani název Exxxxxe Sxxp, s.r.o. Poslední znalecký posudek zpracoval 30.03.2011.
503. V průběhu hlavního líčení vyplynula nejasnost ohledně čísla znaleckého deníku, zda 4217/16-12 nebo 3071/113/2012 ze dne 11.12.2012.
504. Svědek dále uvedl, že pracoval jako znalec v oboru všeobecné strojírenství a veškeré movité věci. Když oceňoval movité věci, musel je vidět, nafotil si je. Pokud se jednalo o auta nebo stroje, udělal funkční zkoušku. Do znaleckého posudku dával fotografie. Pro policii vypracovával znalecké posudky na základě jejich podkladů. Pokud automobil neviděl, napsal to do znaleckého posudku.

505. Svědek nebyl schopný podat souvislou spontánní výpověď. Vzhledem k tomu, že neuváděl skutečnosti, o kterých vypovídal v přípravném řízení, byla mu přečtena podstatná část výpovědi z přípravného řízení.
506. Svědek uvedl, že optické kabely nespádaly do jeho oboru. Potvrdil svoji předestřenu výpověď, že razítko neodpovídá originálu. Byl jmenovaný předsedou Krajského soudu v Brně, což musí být na kulatém razítku uvedené, dále v jakém oboru byl jmenován, znalecká doložka musí být na poslední straně posudku. Na znalecký posudek dával pečeť a na odborné vyjádření hranaté razítko J. M., protože odborné vyjádření dělal na základě živnostenského listu vydaného Národním výborem. Na odborná vyjádření nevedl žádnou evidenci, měl to pouze v počítači. Deníky, které si přinesl k výslechu, se týkaly pouze znaleckých posudků, avšak bez deníku za rok 2012. Svědek popřel, že by kdy používal papírovou lepící pečeť na odborné vyjádření.
507. Společnosti Bxxxxxxxs Wxxxxd Cxxxxr, AXXXXXA, WXXD Ixxxxt, svědkovi nic neříkaly.
508. V současné době je fyzický zdravotní stav svědka vážný, není schopen vykonávat činnost znalce.
509. Svědek vyloučil, že by cizí osobě zadal zpracování znaleckého posudku nebo odborné vyjádření.
510. Svědek dále popřel, že by kdy zpracovával znalecký posudek na cenu obchodního majetku společnosti Sxxxxo, s.r.o. v xxx s tím, že v xxx nic nezpracovával.
511. K předestřenému originálu znaleckého posudku č. 3071/113/2012 ze dne 11.12.2012 v Uherském Brodě svědek potvrdil, že s ohledem na to, že má dvě razítka a je jím podepsán, jedná se o jeho posudek. K rozporu, kdy tvrdil, že ukončil svoji znaleckou činnost v měsíci března roku 2011, dále uvedl, že to vyčetl z deníku, tedy že mohlo dojít k omylu a vypracovával znalecké posudky až do roku 2014.
512. K předestřenému tržnímu ocenění penzionu zaměřené na odhad ceny obvyklé svědek nejprve potvrdil, že se jedná o jeho znalecký posudek, ale vzápětí upřesnil, že se nejednalo o znalecký posudek ale o odborný posudek.
513. K tomu, zda za služby vystavoval faktury, svědek odvětil, že by musel mít objednávku od Txxxxxxxk, na základě které by fakturu vystavil.
514. K předestřené faktuře – daňového dokladu ze dne 15.07.2012 dále uvedl, že sice se jedná o jeho fakturu, avšak jsou tam procenta, tedy že to dělal někdo jiný, což si nepamatoval.
515. Originalitu svědek potvrdil i u předestřenému odbornému posudku na stanovení tržních cen obchodního movitého majetku nepoužitých elektrokabelů ze dne 15.07.2012 včetně fotodokumentace. Popřel, že by posuzoval odlišně ceny uvedené v odborném posouzení (odborném vyjádření) a znaleckém posudku, neboť podle znaleckých standardů,

na základě kterých stanovoval cenu, vypracoval podle kritérií posudek a potom stanovoval tržní cenu. Tržní cena se odlišuje dle lokací.

516. Potvrdil spolupráci s paní Konečnou z Txxxxxxxk Cxxxh, avšak si už nebyl schopen rozpomenout, kdy přesně.
517. K dalším doplňujícím dotazům popřel, že by podával vysvětlení na policejním orgánu v souvislosti s výkonem své znalecké činnosti. Svědek popřel, že kromě fyzického zdravotního stavu, neměl problém s pamětí. Ke skutečnosti, že by podával vysvětlení dne 23.09.2015 na policejním orgánu v Uherském Brodě, svědek uvedl, že si na něco takového nepamatoval.
518. Svědek dále upřesnil, že, pokud ve znaleckém posudku týkající se optických kabelů bylo uvedeno, že mu byla předložena fotodokumentace zadavatelem, tak je fyzicky neviděl. Po předestřeném znaleckém posudku, ve kterém bylo uvedeno, že fotodokumentaci obdržel od objednatele, ale v seznamu bylo uvedeno, že byla provedena technická prohlídka v sídle společnosti Mxxxxxxxxt, svědek nebyl schopen odpovědět.
519. Svědek na závěr uvedl, že měl dvě kulatá razítka a dvě hranatá.
520. V rámci hlavního líčení byly zajištěny otisky kulatých razítek znalce J. M., na kterých je uprostřed patrný malý státní znak se jménem J. M. bez titulu a na jednom razítku kolem obvodu je dále uvedeno „Znalec v oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady se specializací zařízení a vybavení (domácností, kancelář, ...“; dále nečitelné až do „spotřeby, stroje, zařízení, nářadí, v oboru strojírenství, odvětví strojírenství, ... se specializací posuzování technického stavu ... a zařízení“ a na druhém razítku „Znalec ekonomika, odvětví ceny a odhady motor. vozidel a zem. strojů ... se spec. pro opravárenství a tech. stav motor. vozidel a ... strojů“, odborné posudky z let 2010, 2011, 2012 bez otisků hranatých razítek a znalecké deníky svazek č. 8 pro roky 2008-2011 a svazek č. 10 pro roky 2013-2017, přičemž poslední záznam byl učiněn 20.10.2017, ve kterých se neobjevily zájmové osoby obžalovaných ani svědků ani společností.
521. Svědek následně zaslal znalecký deník svazek č. 9 pro roky 2011-2013, ze kterého soud zjistil, že na č.l. 17 pod poř. č. 3071/113 si dne 01.12.2012 u něho zadala SXXXO s.r.o., xxx, xxx, objednávku na zpracování znaleckého posudku, který odevzdal dne 11.12.2012, za který mu byla dne 11.12.2012 proplacena odměny a náhrady nákladů v celkové výši 21 510 Kč, přičemž předmět úkonu nevyplnil.
522. *Svědka byl vyslýchán prostřednictvím videokonferenčního zařízení, když bylo zřejmé, že pro jeho aktuální nepříznivý zdravotní stav je vyloučeno, že by se mohl dostavit k podání svědeckví k Městskému soudu v Praze. Byl mohl být tento svědek vnímán jen prostřednictvím videokonferenčního zařízení, působil při podání výpovědi zmateně, hovořil nesourodě, odporoval si, nebyl schopen logicky a věrohodně zdůvodnit rozpory. Jeho ústní tvrzení byla v rozporu s tím, co bylo zaznamenáno v jeho denících.*
523. *Když tento svědek na dotaz, co znamená údaj ve znaleckém posudku týkající se optických kabelů, že mu byla předložena fotodokumentace zadavatelem, tak bezprostředně reagoval tak, že je fyzicky neviděl. Na rozpor týkající se poznámky o technické prohlídce však reagovat nedokázal. Soud nemohl uzavřít, zda způsob svědeckví je ovlivněn nepříznivým zdravotním stavem svědka, nebo zda jeho zmatenost plyne*

z nervozity a obav, když je tázán na nestandardní formulace v posudcích. Soud má za to, že se jedná o znalce, který oceňoval jak zboží, které fyzicky viděl, tak zboží, které vnímal jen prostřednictvím fotografií, a je přesvědčen, že at' v tomto případě zboží viděl (viz údaj v posudku o technické prohlídce), nebo neviděl (viz jeho vyjádření o fotodokumentaci, nebo o tom, že v objektu, kde prokazatelně kabely byly uloženy, nikdy nebyl), je nadevší pochybnost zřejmé, že netušil povahu a účel a reálnou použitelnost kabelů, přesto je obodnotil. O motivaci k takovému počínání znalce, který si ani nesnažil zjistit, k čemu kabely mohou sloužit a zda s nimi lze na trhu obstat, a přesto podal posudek – a to bez výhrad a poznámek – lze jen spekulovat. Soud na tomto místě poznamenává, že jen s ohledem na to, že znalec ukončil svou činnost, nebude činit oznámení za účelem přezkumu jeho odborné způsobilosti ke znaleckému zkoumání.

524. **U hlavního líčení byly se souhlasem stran přečteny znalecké posudky**, a to Ing. Bergera, soudního znalce z oboru kybernetiky, odvětví výpočetní techniky (na č.l. 1362 – 1373 spisu) a Znaleckého ústavu Risk Analysis Consultans (č.l. 1379 – 1404 spisu), pod kterým byl podepsán Ing. Mariána Svetlíka, vedoucího Znaleckého ústavu.

525. **Z výsledku Ing. Jiřího Berga** u hlavního líčení, který zpracoval znalecký posudek z oboru kybernetiky, odvětví výpočetní techniky, v němž na základě požadavku Policie České republiky zadokumentoval uživatelské účty počítačů a definoval přístupová práva k dotčeným účtům, provedl obnovu smazaných dat, zálohoval uživatelská data, zadokumentoval nalezenou e-mailovou komunikaci, historii internetové komunikace (ICQ, Skype a další), v existujících a obnovených datech vyhledal data týkající se společností uvedených v obžalobě a dále jména obžalovaných a dalších osob, jako M. Č., P. Š., L. T., J. K., stáhl kontakty a SMS zprávy z předložených SIM karet, zadokumentoval seznam příchozích, odchozích a zmeškaných hovorů, soud zjistil, že neuvedl žádnou další relevantní informaci, která by měla dopat na závěry učiněné ve znaleckém posudku.

526. **Z výsledku Ing. Mariána Svetlíka** u hlavního líčení, znalce ze znaleckého ústavu Risk Analysis Consultans, s.r.o., ke znaleckému posudku z oboru kybernetika odvětví výpočetní technika, v němž na základě požadavku Policie České republiky zadokumentoval uživatelské účty počítačů a definoval přístupová práva k dotčeným účtům, provedl obnovu smazaných dat, zálohoval uživatelská data, zadokumentoval nalezenou e-mailovou komunikaci, historii internetové komunikace (ICQ, Skype a další), v existujících a obnovených datech vyhledal data týkající se společností uvedených v obžalobě a dále jména obžalovaných a dalších osob, jako M. Č., P. Š., L. T., J. K., soud zjistil, že neuvedl žádnou další relevantní informaci, která by měla dopat na závěry učiněné ve znaleckém posudku.

527. **Znalkyně Ing. Bc. Jany Sonnleitnerové, Dis.**, vyhotovovala znalecký posudek na objednávku obž. A.. Potvrdila závěry učiněné ve znaleckém posudku a odkázala na jeho přílohy (viz č.l. 5478-5507, 5508-5612 spisu), tedy že dle předloženého účetnictví společnosti ZXXXXXS spol. s r.o. bylo zřejmé, že bylo vedeno v souladu s právními normami České republiky. Společnost nejevila žádný zájem o obchodování ve věci dovozu případně vývozu jakékoliv komodity. Dle přístupu jednatele byl uzavřen obchod s tuzemským subejktem coby prodávajícím a s tuzemským subjektem coby kupujícím. Znalkyně s odkazem na trestní oznámení T. D., na protokol o výpovědi svědka M. V. a oznámení o postoupení pohledávky M. Š. dospěla k závěru, že jednatel společnosti ZXXXXXS spol. s r.o. nevěděl a ani nemohl vědět, jakým způsobem se ubírají obchodní vztahy společností CXXXXA spol. s r.o. a Cxxxxxy pxxxxxd s.r.o., neboť se těchto obchodů neúčastnil. Z čehož znalkyni vyplynulo, že společnost ZXXXXXS spol. s r.o. měla nárok na odpočet daně při nákupu zboží v tuzemsku jako každý jiný plátce této daně. O skutečnostech, které předcházely nákupu a dále o skutečnostech, které uzavíraly tuto obchodní transakci nemohl jednatel společnosti vědět a nevěděl. Nemohl totiž

předpokládat jednání T. D. a spojitost a vazby na M. K.. M. V. nebyl jednatelem společnosti Zemlse spol. s r.o. a neměl povědomí o vývozu tohoto zboží. Snažil se pouze zajistit, aby jeho závazek vůči společnosti CXXXXA spol. s r.o. a pohledávka vůči společnosti Cxxxxxy pxxxxxd s.r.o. byly vyrovnány.

528. K doplňujícím dotazům uvedla, že při zpracování znaleckého posudku měla k dispozici spisový materiál včetně materiálů o účetnictví společnosti ZXXXXXS, dokladu vystaveného společností Cxxxxa, který měl náležitosti pro zaúčtování, i doklad společnosti ZXXXXXS.
529. S ohledem na nepřístupnost k protokolu správce daně nemohla znalkyně uvést, co vedlo správce daně k vyloučení dokladů, ani jakým způsobem byla provedena kontrola společnosti Cxxxxa, ani jakým způsobem probíhalo daňové řízení společnosti ZXXXXXS. Znalkyně uvedla, že všechny doklady byly evidentně vystaveny řádně s nárokem na odpočet, ale také z povinností odvést.
530. K dotazu, zda je možné, aby správce daně vyměřil daň na výstupu společnosti ZXXXXXS jako tuzemské společnosti a z toho stejného obchodu nepřiznal odpočet společnosti Cxxxxxy pxxxxxd, znalkyně uvedla, že tento postup podle daňových předpisů není možný. Pokud by měla společnost povinnost odvést daň, tak ji musí odvést, pokud by měla právo na nadměrný odpočet, stát ho musí vrátit. Řízení ještě v době výsledku znalkyně probíhalo.
531. Na výstupu má právo žádat daně, ale má povinnost uznat ji na vstupu.
532. K dotazu, zda částka uvedená v listině od finančního úřadu jako nedoplatek společnosti ZXXXXXS ve výši 6 038 000 Kč, která činila po zápočtu nadměrných odpočtů a s ohledem na uhrazení některých závazků společností ZXXXXXS 5 805 974 Kč, je škodou, znalkyně uvedla, že v tomto případě se nejedná o škodu, ale o doplatek. Řízení v době výsledku znalkyně ale nebylo skončeno pravomocně. Znalkyně uvedla, že tam chybělo celé prošetření a všechny důkazní prostředky. Takový spisový materiál zasláný orgánům činným v trestním řízení týkající se doplatku vyměřenému obžalovanému A. by nedokazoval vůbec nic.
533. K dalším dotazům znalkyně uvedla, že měla k dispozici obžalobu a že z ní nepochopila, že obžalovanému A. je kladeno za vinu nadhodnocení zboží.
534. Znalkyně dále uvedla, že od společnosti MXR Sxxxxxxa měla k dispozici čestné prohlášení obžalovaného Š., nikoliv fakturu na částku 30 035 567 Kč, neměla k dispozici ani fakturu společnosti Cxxxxa č. 201200127549 na částku 36 228 247 Kč. O fakturách se znalkyně zmiňovala v závěru svého znaleckého posudku.
535. Na otázku, jaký daňový dopad na DPH společnosti Cxxxxa měla faktura na prodej zboží společnosti MXR Sxxxxxxa, kterou Cxxxxa vystavila, znalkyně odpověděla, že, pokud by zboží Cxxxxa nakoupila v zahraničí, neměla by nárok na odpočet, pokud by ho prodávala, mohla by si částku přidat a prodat zboží dál, z čehož by poté neodvedla 6 milionů Kč, ale pouze rozdíl cen.

536. Znamenalo by to, že při nákupu zboží na Slovensku by bylo osvobozené od daně a při prodeji tuzemskému plátcovi daně, který by měl nárok na odpočet, by si musel zboží přidanit.
537. Kdyby společnost Cxxxxa nedala do účetnictví fakturu, o níž tvrdí, že ji nevystavila, získala by tím 6 milionů Kč na přidané hodnotě. Zboží nakoupené v cizím státě EU by bylo osvobozené od daně, ale při dalším prodeji by se zboží muselo přidanit. Výhoda v nezaúčtování faktury by v tom byla. Cxxxxa by poté vypadala, že nic vlastně neprodala a že neměla tržbu 6 milionů Kč. Společnost ZXXXXS by měla smůlu v tom, že by poté neměla nárok cokoliv požadovat na daních.
538. Znalkyně k tomu uvedla příklad, že, kdyby se nakoupilo zboží za 10 000 Kč v zahraničí na území EU, zboží by bylo nakoupeno bez daně (osvobozeno), protože v rámci EU se daň převádí, a byl by nákup zaveden do účetnictví, pak by při dalším prodeji zboží, které by chtěl prodat za 20 000 Kč, si k těm 10 000 Kč přidal 21%, které by si mohl odečíst, ale z těch 20 000 Kč by musel odvést daň z přidané hodnoty. Zboží musí být řádně zaúčtováno při nákupu i prodeji. Výhoda pro společnost Cxxxxa by byla ta, že by dostala zpátky vratku.
539. Kdyby to společnost Cxxxxa řádně zaúčtovala, společnost ZXXXXS by tím měla také řádně zaúčtováno. V tomto případě by společnost ZXXXXS měla povinnost odvést daň a možnost si nárokovat daň, společnost Cxxxxa by měla povinnost daň odvést.
540. *Tento znalecký posudek vycházel z podkladů tak, jak je předložil zadavatel, tj. obhajoba obžalovaného A.. Znalkyně nebyla seznámena s rozsáhlým spisovým materiálem, s důkazy, které zpochybňují, že by obchody proběhly tak, jak byly zaznamenány v účetnictví, nebyla seznámena s důkazy, které důlem již byly, důlem níže budou (zejména odposlechy) uvedeny a zhodnoceny, z níž je zřejmé, že společnost obž. A. byla jen vědomým článkem řetězce, jehož cílem nebyl reálný obchod, ale umělé nadhodnocení zboží, jeho následný vývoz s cílem vylákat neoprávněný nadměrný odpočet DPH.*
541. **Významným důkazem v projednávané věci byly skutečnosti zjištěné odposlechem a záznamem telekomunikačního provozu,** který byl zmiňován v obecné rovině již v rámci hodnocení důkazů popsanych v přechozích částech tohoto odůvodnění. Níže jsou skutečnosti z odposlechů plynoucí podrobně rozvedeny.
542. Vzhledem k rozsahu tohoto důkazního materiálu jsou v rámci jeho odůvodnění zvýrazněny jednak jména komunikujících osob, jednak ty pasáže, které byly určující pro závěry soudu o účasti obžalovaných na posuzované trestné činnosti. Kurzívou (tam, kde nepostačuje zvýraznění obsahu komunikce) je obdobně jako u předchozích důkazů uvedeno hodnocení, k němuž soud dospěl.
543. Příkazem k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 26.11.2012 sp. zn. 1 Nt 1957/2012 byl nařízen odposlech a záznam veškerého telekomunikačního provozu telefonních účastnických stanic, a to xxx uživatele Ing. M. N., xxx uživatele M. Š., xxx, xxx, xxx a xxx uživatele R. H., které bylo od 13.02.2013 neaktivní, xxx a xxx uživatele T. D. na dobu čtyř měsíců od 26.11.2012 do 26.03.2013, a příkazem Městského soudu v Praze ze dne 26.03.2013 sp. zn. Nt 1169/2013 byla doba trvání odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu mobilních telefonních čísel Ing. M. N., M. Š. a R. H. prodloužena na období od 27.03.2013 do 26.07.2013.
544. U hlavního líčení k námitce, že záznamy telekomunikačního provozu nejsou úplné,

byly přeřrány odposlechy a doplněn pŕepis odposlechů, z relevantních částí odposlechu soud zjistil skutečnosti níže popsané.. Ostatní neuvedené záznamy soud neshledal zájmovými ve spojení s projednávanou trestnou činností, anebo se dotčené věci dotýkaly pouze okrajově a nebyly v nich shledány konkrétní údaje, které by potvrzovaly či vyvracely obžalobu, povětšinou se jednalo o domlouvání cest a schůzek, výčitky a stížnosti na práci druhých, neplacení dluhů, půjčování peněz mezi sebou a jejich nevracení, občas v komunikaci zazněly i hrozby fyzického násilí. Obecně lze uvést, že bylo zřejmé, jak zejména obž. Š. a Ing. N. začínají být v komunikaci důraznější a je zřejmé stupňující se napětí v komunikaci.

545. Bylo zjištěno, že účastnickou stanicí xxx používal Š. a xxx K.

546. *Z jejich komunikace je nepochybná nadříczená role obž. Š., který K. úkoluje, K. se pak z plnění úkolů zodpovídá a je placen za své služby.*

547. **M. Š.** informoval **M. K.** (INDO 02 PG, dne 26.11.2012) o tom, že mu po V. S. poslal nějaké materiály, které má M. K. donést na finanční úřad. Následující den mu M. K. oznámil, že celou složku materiálů včetně smlouvy a faktury na pořízení zboží podal na podatelně finančního úřadu.

548. Dne 10.12.2012 (INDO 02 PG) byl M. Š. vyrozuměn od neztotožněného uživatele telefonního čísla, že na finančním úřadu to neprobíhalo hladce a že proběhne kontrola, respektive dožádání.

549. **M. Š. dále komunikoval s M. K.,** který byl již obeznámen o probíhájícím šetření na finančním úřadu, neboť jak vyplynulo z INDO 02 PG ze dne 27.11.2012 to spolu probírali, kdy Š. utěšoval K., že nic závažného z jeho strany tam není, až na tu smlouvu, co spolu podepisovali, ke které museli udělat dodatek, a dále jak při kontrole na finančním úřadu nedoložili fakturu o pořízení zboží. Z další komunikace mezi nimi však vyplynulo, že po nich finanční úřad dále požadoval příjmové doklady, které M. Š. doložil, a výdajové doklady, které neměl a které podle svých slov musel narychlo dokreslit a M. K. obeznámil o tom, že je má u něho k vyzvednutí. Nad požadavkem finančního úřadu týkající se výdajových dokladů se oba dva pozastavili. K jejich záležitosti týkající se šetření a kontroly finančním úřadem poté V. S. M. Š. dne 03.01.2013 (INDO 02 PG, 10:21 hodin) vyrozuměl o tom, že se mu M. K. nepodařilo sehnat, na což Š. mu sdělil, že ho potřebuje právě kvůli finančnímu úřadu, že K. dostal zapláceno, tak ať se před ním neschovává.

550. *Soud nepochybuje, že v době, v níž odposlech probíhal, výdajové doklady neexistovaly a že je nepochybné, že termínem „dokreslit“ je míněno jejich dodatečné vyhotovení.*

551. Dne 17.04.2013 (INDO 02 PG, 20:17) se M. Š. domlouval s M. K. na tom, zda by mohla být paní **Č.** svědek.

552. S M. K. M. Š. ještě řešil daňové přiznání za Čxxxxt GX, s.r.o., které nebylo podáno. M. Š. potřeboval, aby dodavatel Bxxxxxxxxnu, s.r.o., Čxxxxt GX, s.r.o. potvrdil na finančním úřadu obchod. K. se zaručil, že to zařídí. (INDO 02 PG, dne 10.05.2013 14:02 hodin) Obdobně takhle požádal i **V. S.** (xxx), aby sehnal někoho, kdo potvrdí, že Čxxxxt GX zboží dodával Bxxxxxxxxnu. (INDO 02 PG, dne 13.05.2013 11:58 hodin) Dne

15.05.2013 v rámci rozhovoru mezi M. Š. a V. S. vyplynulo, že jednatelka Bxxxxxxxxnu, s.r.o., M. S., rozená Č., měla být zadržena policií. (INDO 02 PG, 10:52 hodin).

553. *Tato komunikace prokazuje křečovitou snahu dodatečně vytvořit, zajistit podklady pro komunikaci s finančním úřadem, bledání křivých svědků.*
554. *Z odposlechnů vyplynulo, že přes telefonní mobily **Ing. M. N.** často komunikoval s M. Š., R. H. a T. D., kdy není pochyb, že H. i D. se angažují, avšak organizace celého vývozu zboží do Indonésie, „otěže“ řízení jednotlivých kroků jsou v rukách Ing. N. a obž. Š..*
555. *Soud bedlivě sledoval obsah sdělovaných informací obžalovanými D. a H. v době, kdy již poskytl informace policejnímu orgánu a kdy věděli, resp. logicky předpokládali, že činnost skupiny již je monitorována: u obou sbledal, že komunikují přiměřeně roli, kterou od počátku v trestné činnosti měli a kterou ve svých výpovědích podrobně rozvedli, nic z toho, co v odposleších zaznělo nevnímal soud jako cílenou provokaci – v zásadě umožnili, aby se děje uskutečňovaly, aniž do nich cíleně zasahovali či manipulovali s osobami, s nimiž komunikovali.*
556. Z odposlechnů (INDO 07 PG, ze dne 27.11.2012) vyplynulo, že **Ing. M. N.** zkontaktoval **T. D.** předně k zjištění informací o tom, jak budou teprve ve 12. měsíci objednávat, ale vyvézt to již nestihnou, kdy D. upřesnil, že dokládá, kdy to nakoupil, nikoliv kdy to prodal.
557. **T. D.** pak následující den s **L. J.** (INDO 07 PG, dne 28.11.2012 20:15 hodin) probrali předběžnou kalkulaci nákladů, kdy J. po D. chtěl, aby mu to sepsal na papír na dotčené 4 firmy, kolik dají za podpis, ať v tom rozpisu počítá s tím, že dají „200“ I. (z kontextu odposlechnů soud dovodil, že se mělo jednat o Z. I.), zda vydají 2000 dolarů za to, že to ověří, podepíší a zboží odjede pryč, tak, aby věděli, kde to mají tzv. „zalepit“. Na závěr se dohodli, že se to bude týkat jen těch, co jsou v Praze, do toho neměl započítávat Ing. N., u něho je již jistých 1 600 000 korun.
558. *V tomto rozhovoru soud ve shodě se státní zástupkyní viděl obstarávání dokladů od různých firem. Je zřejmé, že šlo již o ověřený, zaběhnutý systém, kde byl stanoven způsob odměny v penězích.*
559. Z komunikace mezi **Ing. M. N.** a **R. V.** (INDO 01 PG, ze dne 28.11.2012) bylo patrné, že Ing. N. byl velmi rozladěný z problémů, které mu způsobila hromada neprodejných věcí, kterých se nemohl dále zbavit. Z toho důvodu chtěl hned poté zavolat R. (z kontextu soud vyvodil, že se jednalo o R. H.), aby to zastavil, protože to on psal objednávku do Indonésie na základě toho, jak Ing. N. smazal ceny. Dále se zmínil o tom, jak první kontejner s věcmi byl potvrzen. Z komunikace dále vyplynulo, že Ing. F. V. chtěl z Ing. N. k vyřešení dotčeného problému s kontejnery vytáhnout milion korun, což se v žádném případě již Ing. N. nelíbilo, neboť, jak vyplynulo z dalšího komunikace, z něho už vytáhnul kolem 11 milionů Kč, které chtěl vrátit. Žádost o milion vytočila Ing. N. natolik, že začal polemizovat nad tím, jak se Ing. V. s nikým nepodělí o zisk, s tím začal s R. V. probírat další možnosti, zda by se nedalo zboží prodat alespoň za 11 milionů Kč, aby si podle svých slov přišel aspoň na svý. O V. se zmínil jako o lháři, který sám o sobě peníze musí mít, neboť si pořídil letadlo. I R. V. s Ing. V. měl nevyřízené účty ohledně půjčky na čestný slovo, jejíž částka přesahovala přes 500 000 Kč. Z komunikace dále vyplynulo, že R. V. obíhal registrace kvůli automobilům, ke kterým mu měl posláze T. (D.)

předat technické průkazy a Ing. N. je chtěl nakoupit na svoji společnost WXXXXO IXXXXT s.r.o.

560. *V této komunikaci (a dalších hovorech) Ing. N. ztrácí sebevládu, je zřejmé jeho rozčilení a rozhořčení. Jsou cenné tím, že bez obalu sděluje jména zúčastněných obžalovaných, jejich roli a lze dovést i jejich zjištnou motivaci zapojení do řetězce.*
561. **Ing. M. N. řeší s R. H. nevyzvednutí kontejnerů v přístavech v Indonésii (INDO 01 PG, ze dne 05.12.2012), i když jim předtím Z. potvrdil, že zboží chce, načež je měl stáhnout o 40 000 korun. Dále rozebírali, že na kontejnerech jsou dluhy kvůli pozdnímu dodání a absenci dokumentů k nim, že je s tímto nikdo nechce převzít, a rejdař chce stanovisko, jinak je zabaví, půjdou do dražby a faktura se jim vrátí. Dne 05.12.2012 (INDO 01 PG) Ing. M. N. poslal R. H. zprávu, že další vývozy již dělat nebude, že za těch „50“ končí, a že M. (Š.) dodělá prosinec, který byl domluvený. Náradí se tam však posílat nebude, neboť tam stále je dluh 300 tisíc plus za dopravu 4 kontejnerů zpět tři čtvrtě milionů korun.**
562. Z komunikace mezi **Ing. M. N. a M. Š.** vyplynulo, že (INDO 01 PG, ze dne 08.12.2012 10:15 hodin) se rozhodli s R. H., že vyvezou zboží do Indonésie, že k tomu nachystají smlouvy, že se Ing. N. domluví s R. V., aby na něho nachystal zápočty od jeho dodavatelů, a uvažovali o tom, že budou při vyložení. Načež Ing. M. N. zkontaktoval **R. V.** (INDO 01 PG, ze dne 08.12.2012 10:42 hodin) s tím, že je potřeba, aby to měl zaplacený až k tomu, kdo to prodal. N. V. poté ujistil, že se nejedná o zboží ze Slovenska. Nakonec ho N. vyrozuměl o tom, že zboží bude naskladněné v xxx v úterý a bude to za „300“000 Kč.
563. *Toto je jedna z několika komunikací, z nichž lze dovozovat ve shodě s obžalobou účelové vyhotovování smluv a chystání zápočtů, stejně jako významně nižší reálné ceny zboží před jeho nadhodnocením.*
564. Ze záznamů z rozhovorů ze dne 05.12.2012 (INDO 02 PG, dne 05.12.2012 10:42, **mezi M. Š. a I.**) vyplynulo, že I. nemůže převzít zboží, neboť mu nedodali potřebné dokumenty, na základě toho proběhnul rozhovor mezi **Ing. M. N. a T. D.** (INDO 01 PG, dne 05.12.2012 11:51 hodin), kdy probírali spolu, že nejsou vyzvednuté kontejnery v Indonésii, protože tam chyběly nějaké dokumenty. Pokud to nebude převzaté, předají to právníkům a otevřou se všechny dokumenty, budou kontrolovat plné moci, kdo zboží objednal, apod. I. si to prý chce koupit na aukci, protože to bude levnější. Ing. N. se poté vyjádřil v tom smyslu, že se odešlou další kontejnery a tím to pro něho končí, protože kdyby tam poslali další materiál, náradí, spojky, skončilo by to zase ve skladě. D. poukázal na to, že H. po něm chce, aby s ním odjel do Indonésie, v čemž ho Ing. N. podpořil, neboť jinak to vyřešit nejde. Dále rozebírali, jak jim na zboží rostou vícenáklady ve skladu.
565. *Tento hovor dosvědčuje plné vědomí Ing. N., že zboží nemá kdo v Indonésii převzít, že vývoz je jen zdánlivý a cílem je získat neoprávněné nadměrný odpočet DPH.*
566. **Ing. M. N.** se následně na to zkontaktoval s **R. H.** (INDO 01 PG, dne 05.12.2012 13:30 hodin) a obeznámil ho o tom, že 4 kontejnery v Indonésii plné zboží si nikdo

nepřevzal, že jim to rajdař chce dát do dražby a že jim pošle posléze fakturu, a dále že jim za každý den kontejnerů ve skladě v Indonésii běží poplatky ve výši 60 dolarů (57 dolarů za kontejner). Poté v rámci hovoru řešili, že jejich „spojenec“ si od nich vzal 40 000 s tím, že kontejnery vyzvedne, a teď v současné době je vyrozuměl o tom, že si myslel, že je to za nábytek. H. navrhnul, aby se to přeneslo na „něj“, na „ně“. K tomu ještě řešili, že mají připravené další 4 kontejnery, které měl na starosti M. (Š.). K tomu se vyjádřil obžalovaný H. s tím, že se jednalo o kontejnery se zbožím v řádů 30 milionů korun, které byly zaplacené, a že si je nikdo nechtěl vyzvednout jen kvůli 60 dolarovému penále. Obžalovaný N. taktéž využil svého práva se k tomu vyjádřit a uvedl, že zboží se tam odeslalo, aby se následně splácelo, měli jim k tomu dát nějaké smlouvy, které však jim nedodali. H. jim ale tvrdil, že první kontejnery byly převzaty panem Z. a druhé panem S.. Zboží za 30 milionů korun jim však nikdy nebylo odeslané.

567. Téhož dne ve 14:18 hodin (INDO 02 PG, dne 05.12.2012 14:18 hodin) **Ing. N.** chtěl po **T. D.** vědět, kdy mu dá 1 350 000 korun, k tomu mu D. řekl, že mu právě přeposílá nové majitele, z rozhovoru dále vyplynulo, že se mělo jednat o nové majitele pro staré zboží a nějaké fotky. Ing. N. to rozčililo, nechtěl totiž vidět nové majitele, ale staré majitele, s kterými nemohl komunikovat, kteří jim prodávali spojky. Ing. N. potřeboval, aby starý majitele dotáhli dokumentaci, podali daňové přiznání, soupis, čestné prohlášení, faktury a platby, jak bylo domluveno. K platbám, jak proběhnou, D. N. uvedl, že to nemají ještě dořešené. K tomu Ing. N. mu sdělil, že je mají připravené, že je vozí sebou, stačí jen, aby je podepsali. V průběhu telefonátu se rozhovor opětovně stočil k tomu, aby D. předal Ing. N. dům a odletěl si do Indonésie, kde je krásně teplo. Ing. N. rozhodl, že do Indonésie se odešle jen jeden kontejner, který je již zaplacený, a tím to skončí. Ing. N. potřeboval, aby se otočil konjener, zaplatily se, čtvrtmilionů na vzniklý problém s kontejnery, a D. zaúkoloval, aby sehnal někoho, kdo od něho koupí ty kontejnery, až se vrátí. Konverzace se stočila k osobě, která chtěla milion za založení firmy.

568. *Hovor svědčí problému se starými majiteli, tj. s nedostupnými bílými kořmi – tím, že nebyli dostupní, nebylo možno od nich získat podpisy na daňová přiznání, plné moci a další listiny . Zároveň je zřejmé, jak Ing. N. mezi řečí připomíná obž. D. jeho dluh a to, že přijde o dům. To dosvědčuje pravdivost výpovědi D., proč a jak se dostal fakticky do moci Ing. N..*

569. Následně proběhla komunikace mezi **Ing. M. N.** a **T. D.** (INDO 7 PG, dne 08.12.2012 12:13 hodin), ve které ho D. obeznámil s nastávající situací, kdy se připraví smlouvy, aby se dalo zboží poslat na Vyhnala v prosinci, oni otevřou kontejnery s tím, že jsou uhrazený, Vyhnal by měl pak poté minimálně 30 dní na to, aby si našel jiného příjemce, a oni budou mít jen 6 nebo 7 dní na to, aby zboží odešlo, poté by se Vyhnalovi dala plná moc, že to může změnit příjemce, což by udělali v průběhu cesty. V komunikaci uvedl, že se má jednat o devět kontejnerů čtyřicítek, z čehož jeden měl být pro Ing. N..

570. Následující den (INDO 01 PG, dne 09.12.2012 14:22 hodin) **M. Š.** volal **Ing. M. N.** s tím, že zavolá T. D., aby zastavil další odvoz kontejneru do té doby, než bude vyřešen problém s těmi předcházejícími.

571. *I tyto hovory dosvědčují vůdčí roli obž. Ing. N. a Š. a úkolování D. Ing. N..*

572. Téhož dne Ing. M. N. zavolał R. V., který Ing. N. sdělil, že potřebuje zápočet, vystavenou fakturu z „xxx“ a fakturu na Bxxxxs Wxxxxd, na což mu Ing. N. odpověděl, že to udělá s účetní.
573. *Tento hovor prokazuje vytvoření zápočtů tzv. na zavolání podle potřeby.*
574. **R. H.** se **Ing. M. N.** svěřil (INDO 03 PG, dne 09.12.2012 16:56 hodin), že pro utužení vztahů s indonéskou stranou by se jim poslaly nanovlákná, kterého by se účastnili všichni, aby investovali do něčeho hromadného a rozjelo by se obchodování, což Ing. N. nevetoval, dokonce mu potvrdilo, že oni jsou pro každý takový obchod, hlavně T. D., který se s ním musí srovnat, co se týče jeho domu, anebo ať D. prodá dům a jde bydlet do nájmu. Poté Ing. N. požádal **R. H.** (INDO 03 PG, dne 09.12.2012 16:56 hodin), aby byli nachystané platby indonéské společnosti, které by zajišťoval S., objednávky, nakládání. Rozhovor zakončil Ing. M. tím, že kontejnery se tentokrát otevřou tady a požádají o delší dobu splatnosti stání tam, tři týdny, aby měli čas tam doletět, kam by dorazili všichni. Ing. M. N. poslal informaci o přípravě dokumentů dál M. Š. (INDO 01 PG, dne 09.12.2012 17:06 hodin). Ing. N. dále přes SMS zprávy informoval **Ing. F.V.** (INDO 01 PG, dne 09.12.2012). že do středy se musejí objednat kontejnery, aby se mohly příští pondělí odeslat, a aby mohl odletět do Indonésie a být u předání.
575. **T. D.** navrhnul **Ing. M. N.** (INDO 01 PG, dne 11.12.2012 14:49 hodin), který sháněl sklad, aby se zboží ve dvou autech (40 palet) složilo ve skladu společnosti jeho otce na týden. Ing. N. dále vyrozuměl D., že druhý den přijedou za ním „se vším všudy“ týkající se rozboru materiálů o 148 položkách, dohromady se mělo jednat o 97 paletách.
576. O zapojení **P. K.** vypovídal například záznam telefonátu mezi ním a **Ing. M. N.** (INDO 01 PG, dne 11.12.2012 18:07 hodin), ve kterém ho Ing. N. požádal, aby K. připravil platby s tím, že poslední faktura není ještě uhrazena, na což se K. bránil, že od něho to zaplacené bylo. Ing. N. mu poté navrhnul, **zda by to nemohli udělat zápočtem.** K. to nakonec uzavřel s tím, že to bude hotové a že to zaplatí. Ing. N. se poté obrátil na T. D. (INDO 01 PG, dne 11.12.2012 19:27 hodin), aby uhradil K. platby, které mu dluží, do druhého dne. K tomu mu připomněl, aby dodělal nanovlákná, neboť následující týden kontejnery odletí.
577. Dne 12.12.2012 (INDO 07 PG) **Ing. M. N.** potvrdil **T. D.**, že má už připravené dokumenty, načež ho D. začal poučovat o tom, co má jak podepsat, popřípadě orazítkovat, pokud si někde nechal udělat razítko, při nejhorším dokumenty přiveze a razítko si nechají vyrobit na počkání. D. dále uvedl, ať si to jeho jednatelé, ať už nový nebo starý, udělají v pořádku, přičemž narazil na to, že jeden z nich neumí česky.
578. Dne 12.12.2012 (INDO 01 PG) **M. Š.** oznámil **Ing. M. N.**, že s tím končí. Bylo znatelné v jeho hlase rozladění nad tím, že mu všichni řekli, že je všechno v pořádku, že je zboží vyloženo, že je všechno zařízeno, a najednou to tak vůbec není.
579. Téhož dne **Ing. N.** chtěl po **H.** (INDO 01 PG, dne 12.12.2012 15:49 hodin) vědět, co se bude dít s těmi poplatky za uskladnění kontejnerů v Indonésii, na což mu odpověděl, že

se to vyřeší, jen co se to tam složí. H. mu poté doporučil, aby v seznamu zboží neuváděli značky, pouze obecné označení zboží.

580. **T. D.** informoval **M. Š.** (INDO 02 Pg, dne 14.12.2012 15:12 hodin), že přepříprava dokumentů není problém, ale aby I. v pondělí přivezl majitele k potvrzení obchodu, který bude obchod realizovat. D. se totiž domníval, že majitel si přijede pro zboží a převezme si ho. K tomu D. dále uvedl, že firmu, kterou včera dostali, stále platí. Jinak at' mu dá Š. vědět, zda to uskladnění zboží stále platí, aby mohl zajistit ještěrku.
581. Z odposlechů ze dne 16.12.2012 vyplynulo, že tématem rozhovorů byla nanovlákná a autodíly, kdy **M. Š.** a **T. D.** (INDO 02 Pg, dne 16.12.2012 12:29 hodin) řešili, zda nakonec nanovlákná půjdou či nikoliv, a kdy přijedou autodíly kvůli zajištění ještěrky, a **Ing. M. N.** s **T. D.** se snažili vyřešit problém s nevyzvednutými kontejnery (INDO 07 PG, dne 16.12.2012 18:52 hodin) přes mezinárodní právo, kdy vícenáklady by hradil příjemce a že by byla povinnost zboží složit. Dále rozebírali chování R. H., jak je líný, pouze chce peníze, nikdy se pod nic nepodepíše, co by ho zdiskreditovalo. Na závěr se domluvili, že spolu zajednou do Jihlavy, kde se dále domluví. Dále se bavili o tom, že, kdyby H. odjel do Indonésie jen proto, aby tam přebíral zboží, že by mu Ing. N. zaplatil pobyt tam, a dokonce by mohl tam zboží prodat, přičemž by se nejednalo jen o železo, ale také například kotouče s diamantovým prachem, co je podle jeho slov drahá záležitost.
582. Tématu o splacení dluhu prodejem domu se **Ing. M. N.** dotknul při rozhovoru s **T. D.** dne 20.12.2012 (INDO 07 PG, 18:04 hodin), přičemž se ještě s Ing. N. snažil domluvit ohledně zaplacení dluhu. Tehdy T. D. ještě dle svých slov doufal, že, když jeho otec uvidí z prodeje zboží peníze, že bude možné zrealizovat obchod. Dále rozebírali problém s nepřevzatými kontejnery. Ing. N. si o R. H. nemyslel nic dobrého, naopak se domníval, že mu šlo jenom o peníze a že s vidinou peněz fakturu ztopil, se Z. domluvený nebyl, a proto zboží nebylo převzato, a s novými kontejnery to může dopadnout stejně. Ing. N. se domníval, že jim R. H. zapomněl říct, že se tam stahuje bazarové zboží, hned poté však Z. přestal s H. komunikovat. Ing. N. se nakonec vyjádřil v tom smyslu, že v současné době jde na toho pána v Indonésii další zboží a že, jestli to převezme, tak jediné proto, že mu H. zalže s obsahem kontejnerů. Ing. N. však byl přesvědčen o tom, že zboží je dobré, nebo ť ho tentokrát viděl. Ing. N. se vyjádřil dále ve smyslu toho, že v současné době mají udání do přístavu, kdy nebyli majitelé, týkající se 4 kontejnerů, zboží dostali zaplacené od R. (H.) od Sxxxxxs Kxxi s tím, že si to převezme, jenže nedostal on sám zaplacené. Nakonec se oba dva shodli na tom, že teď to bude na „S.“ (z kontextu soud dovodil, že se jednalo o S.) a po šesti týdnech změni příjemce za 80 dolarů. Na závěr Ing. N. chtěl, aby do Indonésie odletěli.
583. Dále k odvozu zboží do Indonésie D. N. informoval o tom, jak se 24. bude nakládat zboží na vagón a 28. bude odplouvat. Ing. N. k tomu podotknul, že ostatní o tom věci 14 dní a že je stejně musel nahánět do Xxx, aby to tam vůbec podepsali, i když firmu měli zadarmo, nic k tomu nezaplatili, ani notářský zápis, a dokonce od něho dostaly 3000 korun. *Zde je zřejmé, že se hovor vztahuje k bílým koňům, k úplatným převodům společností.*
584. Ing. N. se pozastavil nad tím, proč by měl D. všechno zařizovat a ti, co mu na to dají jenom razítko, by měli dostat víc jak 50 %. Nicméně se oba dva shodli na tom, že není důvod zboží někomu prodávat, když si to můžou poslat sami.

585. Dále v rámci odposlechů byla zaznamenána i komunikace mezi **M. Š. a I. z Indonésie** (viz INDO 01 PG), kde se *vesměs bavili o tom, jak měl I. za peníze udělat dokumenty, na základě kterých by mohli celníci vrátit prázdné kontejnery*. I. poté oddalovat zprávu o tom, jakým způsobem se to dořeší a kdy, až nakonec Š. zaslal I. SMS zprávu, ať pošle peníze zpět a že nábytek nechťejí. Nakonec to dospělo k tomu, že dne 26.02.2013 (INDO 02 PG, 11:10, 11:21 hodin) M. Š. po I. chtěl, aby vyzvednul zboží z kontejnerů a zaplatil nějaké poplatky, přičemž mu slíbil, že mu je nahradí, k tomu uvedl, že mu už poslali 20 milionů rupií, na což I. odvětil, že to nebude stačit. Š. mu poté ještě nabídnul, aby si vzal zboží ze 7 kontejnerů a prodal jej, protože to zboží nepotřebují, anebo že zboží prodají přes jeho kontakty, až přijedou do Indonésie.
586. V prosinci se komunikace **Ing. M. N.** zaměřovala především na vyřešení problému s nepřevzatými kontejnery a jejich zadržení celníky, čímž se nemohly vrátit zpět, (viz např. INDO 01 PG, dne 12.12.2012), kdy se s **R. H.** dohadovali nad tím, že je potřeba, aby Z. v Indonésii kontejnery přezval.
587. Zapojení **J. A.** do celé záležitosti dokreslují odposlechy a telekomunikační záznamy. Například dne 14.12.2012 (INDO 02 PG, 15:18 hodin) se s **M. Š.** domlouvají na tom, zda může počítat na přeprodej zboží a že bude v Xxx. Dne 17.12.2012 (INDO 02 PG, 13:50 hodin) ho M. Š. vyrozuměl o tom, že v dotčený den mu pošle podklady a firmu, které budou následující den v Xxx zboží prodávat. V 18:03 hodin téhož dne se domlouvali na tom, že mu M. Š. pošle fakturu od dodavatelské společnosti a seznam zboží a že odběratelem bude K..
588. O zapojení společnosti Cxxxxa se J. A. dozvěděl od M. Š. při rozhovoru dne 27.12.2012 (INDO 02 PG, 09:57 hodin), kdy si mu stěžoval, že musel připravovat papíry přes sobotu. Odsouhlasili si, že je lepší zapojit Cxxxxu, než nějaký mezičlánek. Dále se Š. A. svěřil s tím, jak se dozvěděl o tom, že celníci si vyžádali dva kontejnery na kontrolu, když už byly na vlaku procleny, z jednoho vyndali pětinu beden se zbožím, z druhé dvacetinu, kvůli začlenění zboží pro doclení. J. A. ještě po M. Š. chtěl „neorezané“ tabulky s číslem balíku a palety, přičemž první už měl hotovou, nastavenou, aby mu to „vyšlo na ty dvě cifry“.
589. Další zájmový rozhovor se týkal jejich rozhovoru o vytváření dokladů na 14 plateb po 350 000 korunách a následně si v rámci SMS zpráv ujasňovaly termíny plateb (v srpnových dnech, v září, v říjnu, listopadu i prosinci). (INDO 02 PG, 02.04.2013 11:21, 11:26 hodin).
590. **M. Š.** požádal **T. D.** (INDO 02 PG, dne 16.12.2012 18:16 hodin) o zaslání společnosti, která bude od něho kupovat autodíly. Dne 17.12.2012 (INDO 02 PG, 13:31 hodin) se spolu domlouvali o zapojení společnosti Dxxu do řetězce a zda jim to bude Š. fakturovat.
591. I s **M. K.** se **M. Š.** domlouval (INDO 02 PG, dne 17.12.2012, 13:59 hodin) na tom, že druhý den pojedou do Xxx, neboť se tam má vykládat kamion a nakládat do kontejneru. K tomu Š. následující den pošle podklady pro fakturaci.

592. *Zmiňované hovory prokazují řetězení firem tak, jak to popisovala obžaloba..*
593. Následně na to **M. Š.** (INDO 07 PG, dne 17.12.2012 hodin) instruoval **T. D.** tak, aby zkrátil popisky v seznamu zboží, například termostat Škoda 120 má zkrátit jenom jenom na termostat. *Zde je zřejmý záměr, aby popis zboží byl natolik obecný, aby nebylo očividné stáří zboží, tj. jednak její reálnou uplatnitelnost na trhu a zejména její skutečnou (tj. výrazně nižší) hodnotu.*
594. Dne 17.12.2012 (INDO 07 PG, 19:24 hodin) **Ing. M. N.** nabádal **T. D.** k cestě do Indonésie, jinak tam nic zařízený nebude, a dále aby H. přezval kontejnery, přičemž za něho vyhodili 800 000 Kč. Následující den na základě telefonátu s řidičem kamionu K., který **T. D.** obeznámil o tom, že veze staré náhradní díly, zavolał **T. D. V. D.** (INDO 07 PG, dne 18.12.2012 07:09 hodin), zda může složit zboží z kamionu do areálu Cxxxxa na 3 hodiny s tím, že se poté naloží a odveze pryč, a zda si může od pana K. půjčit k tomu ještěrku.
595. *Ze záznamů ze dne 17.12.2012 vyplynulo, že byl domluven sraz v Xxx při složení zboží a že ještě těsně před ním se snažili dotáhnout dokumentaci, což předně vyplynulo z rozhovoru mezi M. V. a R. H.* (INDO 03 PG, dne 17.12.2012 08:54 hodin), kdy se bavili o tom, že v Xxx bude zapotřebí od M. získat dokumentaci k fakturaci, informace o tom, kdo je objednatelem a kdo je odesílatel, plnou moc, výpis z obchodního rejstříku.
596. **Ing. N.** s odkazem na telefonáty **R. H.** se dvěma spedicemi chtěl ukázat, jak **R. H.** chtěl za každou cenu protlačit vývoz, proto poté sháněl dopravce. Jednalo se o to, kdy se **R. H.** od paní **R.** (INDO 03 PG, dne 17.12.2012 09:12 hodin) dozvěděl, že už mu další dva kontejnery do konce roku nevezmou, což podle jejích slov už říkala i **Ing. N.**, a kdy (INDO 03 PG, dne 17.12.2012 10:14 hodin) v rámci poptávky dopravy do Indonésie ze strany **M. V.** se od dalšího dopravce dozvěděl, že právě jeho objednávku zpracovávají a ozvou se mu.
597. Z rozhovorů s **I. Z.** (INDO 07 PG, dne 17.12.2012 12:58, 13:25 hodin) vyplynulo, že se s **T. D.** domluvil na srazu, kde si domluví další podrobnosti, a na tento sraz mu **L. J.**, který vstoupil do rozhovoru, poslal zabalené papíry. *Dále vyplynulo, že je měl I. předat dál za peníze.*
598. **R. H.** ještě před tím, než dorazili do Xxx, obeznámil **M. Š.** o tom, že se zboží bude fakturovat na **K.**, kterého **Š.** podle svých slov neznal. (INDO 02 PG, dne 17.12.2012 18:03 hodin).
599. **T. D.** zařídil se svolením svého otce místo ke složení zboží na tři hodiny ve skladě Cxxxxa a zajištění řidiče ještěrky až dne 18.12.2012, což vyplynulo z jeho rozhovoru s otcem **V. D.** (INDO 07 PG, dne 18.12.2012 07:32 hodin) Následně **D.** komunikoval s dopravcem az účelem složení zboží do skladu areálu Cxxxxa. (INDO 07 PG, dne 18.12.2012 07:09, 08:22 hodin).
600. K rozhovoru **T. D.** s panem **K.** téhož dne dovysvětlil, že se jednalo o vyřízení EOR pro **K.**

601. Z telefonátu mezi **Ing. M. N.** a **T. D.** z telefonu M. Š. (INDO 07 PG, dne 18.12.2012 17:47 hodin) vyplynulo, že z nakládky v Xxx něco R. H. odvezl do šrotu a že z peněz za to mu nic nezbylo, a dále že dostal tři čtvrtě milionu a z vývozu dostane 50 tisíc. O nakládce autodílů v areálu Cxxxxa dále vyplynulo z rozhovoru mezi Ing. M. N. a T. D. (INDO 01 PG, dne 29.12.2012 00:26 hodin), že měl M. odložit bokem nějaké náhradní díly, které mu měl poté R. H. ukrást.
602. Z rozhovoru mezi **T. D.** a **I. Z.** (INDO 07 PG, dne 18.12.2012 16:07 hodin) vyplynulo, že D. chtěl vědět, zda by I. do obchodu s 50 000 týkající se 4. firmy zapojil, což I. odsouhlasil.
603. Vědomé zapojení **M. K.** do řetězce je dovozováno např. z telefonátu s **M. Š.** (INDO 02 PG, dne 18.12.2012 20:58 hodin), kde se ptá, co má napsat do kupní smlouvy o přebírce zboží, jaké místo zda Xxx nebo Indonésii, radí se s ním.
604. Z rozhovoru mezi **Ing. M. N.** a **T. D.** (INDO 07 PG, dne 18.12.2012 17:47 hodin) vyplynulo, že Ing. N. věděl o tom, že naložili špatné zboží. Dále se domluvili na tom, že D. připraví všechno ke smlouvě, a dále se jejich rozhovor opětovně stočil k řešení dluhu D. vůči Ing. N.. Ing. N. byl přesvědčen o tom, že D. se svým otcem domluven nebyl, že ho tahal za nos, že jeho otec ve čtvrtek nepřijde nic podepsat. Ing. N. vyčetl D., že připravil špatně smlouvy a že přitáhnul I., který po nich požadoval peníze v rozporu s domluvou, že neměl připraveného žádného člověka na rudl nebo ještěrku.
605. *O fakturaci společnosti ZXXXXXS s tím, že úhrady budou zápočtem a bradit je bude Sxxxxxxx Kxxi,* se bavil **Ing. M. N.** s **T. D.** (INDO 01 PG, dne 19.12.2012 16:11 hodin), kdy se domlouvali, že je k tomu zapotřebí ověřená smlouva s jednatelem, dodací listy, fakturu, čestné prohlášení, na úhrady zápočten úřední doklad, a dále rozebírali 50 000 korun v souvislosti se společností Dxxu, 20 000 korun pro I., 10 000 na Cxxxxu. Druhý den se o 50 000 korunách bavil **M. Š.** s **T. D.** (INDO 07 PG, 11:00 hodin) s tím, že se nedá sehnat společnost, která by to vše potvrdila. Dne 21.12.2012 (INDO 02 PG) poslal D. Š. v SMS zprávě firmu R.p.O. s.r.o.
606. O této společnosti se posléze bavili v rámci telefonátu v 10.59 hodin, kde se *domlouvali na tom, že Š. zboží dodá této společnosti a ta to posléze prodá přímo ZXXXXXSu.* (Zboží však mělo být v té době již poslané do Indonésie spol. Cxxxxxy pxxxxxd.) Dále D. poslal Š. další společnosti, a to R.X.X. s.r.o., IČ: xxx, Dxxxxl Pxxt s.r.o., DIČ: xxx, AXX EXXXE s.r.o., IČ: xxx.
607. K tomu se v rámci hlavního líčení podotknul T. D., že je z toho patrné, že jak M. Š., tak Ing. N. věděli o tom, že se budou kupovat doklady za 70 tisíc, i když k tomu nakonec nedošlo. M. Š. se vyjádřil k 70 tisícům, které po nich požadoval R. H., mělo se jednat o jeho podmínku, aby společnost zboží přeprodala, které předal D.. Považoval je za provizi za přeprodej zboží.
608. dalším přeprodeji zboží se dále domlouvali **Ing. M. N., T. D. a M. Š.** (INDO 01 PG, dne 21.12.2012 16:43, 18:40 hodin, INDO 07 PG 17:36 hodin, 18:30 hodin) tak, Š. by zboží prodal Cxxxxxě a ta by to prodala dál, a to vše s tím, že **R. H. ani M. o tom nesmějí vědět.** (Zboží však mělo být v té době již poslané do Indonésie.) O zapojení Cxxxxa se J.

- A. dozvěděl až z telefonátu s M. Š. (INDO 02 PG, dne 27.12.2012 09:57 hodin), kde ho obeznámil o tom, že zboží bude prodávat fabrika, kde to bylo složené, z čehož lze dovodit, že se jednalo právě o Cxxxxu.
609. K tomu, proč H. musí převzít kontejnery, dále z telefonátu mezi Ing. M. N. a T. D. (INDO 07 PG, dne 29.12.2012 18:56 hodin) vyplynulo, že 6 kontejnerů bylo posláno na člověka, který nemá licenci. Hned následně se však tyto informace změnilly (INDO 01 PG, dne 29.12.2012 19:32 hodin) v rámci telefonátu mezi Ing. M. N. a M. Š. tak, že R. H. nakonec kontejnery v Indonésii nepřevzme, a k tomu se dohodli na tom, že do Indonésie pošlou ještě tři kontejnery a tím to skončí. K tomu rozebíraly vzájemné zápočty, aby tak H. platil přímo Cxxxxxě a v rámci řetězce s V. Axxxxt.
610. Problém týkající se Cxxxxa vyvstal v rámci telefonátu mezi Ing. M. N., který volal za společnost ZXXXXXS, s.r.o., a společností Cxxxxa, (INDO 01 PG, dne 03.01.2013 08:45 hodin) kdy se nejprve sháněl po paní B., ale paní M. M. mu sdělila, že tam žádná paní takového jména nepracuje a že už tam nepracuje ani T. D.. Telefon byl předán V. D., který Ing. N. potvrdil, že T. D. tam již skutečně nepracuje a že nemůže ani společnost Cxxxxa vystavovat faktury.
611. Na to M. Š. zavolał T. D. ohledně faktury vystavené na společnost ZXXXXXS, s.r.o. s tím, že není zanesená v systému Cxxxxa. (INDO 02 PG, dne 03.01.2013 08:58 hodin)
612. Dne 04.01.2013 (INDO 01 PG 11:48 hodin, INDO 03 PG 17:52 hodin) se R. H. od Ing. M. N. dozvěděl, že 4 kontejnery nejsou ještě převzaté a že s jejich převzetím nepomohl ani I., který jim dluží 40 tisíc korun, což by mělo dokládat, že se nejednalo o řádný obchod. Následně s M. Š. rozebírali skutečnost, že v Indonésii chtějí zboží zkonfiskovat, aby tak pokryly více-náklady za stání v přístavu, neboť kontejnery nikdo nepřevzal. *K tomu chtěl Š. po H. plnou moc na dispoziční právo, aby bylo možné indonéským orgánům povolit nakládat se zbožím.*
613. K záležitosti na finančním úřadu dále vyplynulo (INDO 02 PG, dne 27.03.2013), že Ing. M. N. radil M. Š., aby se domluvil s R. H., co budou uvádět na (finančním) úřadu. N. již na úřadu vypovídal. Hned poté Š. v rámci telefonátu s R. H. ho obeznamuje s postupem ve věci T. D. a Cxxxxa, že ho seznámí s tím, který bude na Cxxxxu prodávat zboží.
614. Do odposlechů se dostal i telefonát s účastnickou stanicí xxx A. M., který nejprve s R. H. (INDO 03 PG, dne 27.03.2013 15:08 hodin) rozmlouvali nad tím, jak z řetězce Cxxxxa vypadne, že bude sloužit pouze jako zprostředkovatel, protože, kdyby tam zůstala, musel by se tam dělat jednonásobek, ze čtyřicítky. Kromě toho A. M. se H. svěřil s tím, jak M. (Š.) řekl, že *D. je zodpovědný za to, aby dodal peníze, a že v rámci faktur na 15 milionů korun, připraví podklady, jenom že udělají jiné hlavičky a ostatní náležitosti. Potom mu faktury dovežou, k nim se musejí dodělat kompletní účetnictví.*
615. Dále M. se s M. Š. (INDO 02 PG, dne 27.03.2013 15:40 hodin) dohadovali o ceně za připravovaný nový řetězec, ve kterém by byla nahrazena Cxxxxa, nebo by vystupovala pouze jako zprostředkovatel. Na závěr se M. zeptal, zda by to mohlo jít stejně i se spojkami.

616. Téhož dne v 16:18 hodin se **R. H.** domlouval s **T. D.** (INDO 03 PG, dne 27.03.2013 16:18 hodin) na tom, že v úterý to zboží otočí, když pojedou za M. (Š.) s tím, že všechny věci budou připravené k převzetí, že mu připraví výpisy a potvrzení o bezdlužnosti. K tomu papíry podle slov H. nebyly problém, všechny byly v pořádku, šly zase od zdroje. K tomu D. se H. svěřil s tím, že „dvacet“ dává P. z Jihlavy jako všimné za zprostředkování. Na závěr H. byl na pochybách, zda nemohli být celníci a policie za K..
617. Následující den **R. H.** s **A. M.** (INDO 03 PG, dne 28.03.2013 18:08 hodin) probírali, H. bude muset M. (Š.) říct, že dokud nebude všechno dodělané, tak mu nebude moci potvrdit platby na finančním úřadu následující týden s tím, že mu to zboží přišlo z Indonésie, a ať to řekne Ing. N. a ať mu půjčí „kilo“.
618. Dne 29.03.2013 (INDO 03 PG, dne 29.03.2013 11:16 hodin) spolu dále řešili, kdo je kupující, zda společnost Rxxo nebo Rxxo od M. (Š.), že to M. udělá jen s Cxxxxxu, bez spojek, protože se spojkami to vychází na asi 70 milionů.
619. Ještě dne 05.04.2013 (INDO 03 PG, 09:25 hodin) řešili obchody, předně že 17 kontejnerů jim nevyšlo, nedostali z toho nic, poté problémy M. Š. s finančním úřadem s tím, co H. M. říkal, že jim tam (M.) zvednul ještě cenu, na což M. reagoval, jak bylo dohodnuto se slovy „100 a 100“. Potom se dohadovali už jenom o tom, zda se jede znovu do xxx či do xxx, a dále ještě probírali, že H. neměl finanční prostředky na společnosti, proto neměla bankovní účet založený, na což mu M. odvětil, že tam je stejně jen číslo účtu a nikdo to ověřovat nebude a že nezáleží na tom, zda je to na firmu nebo na T.
620. K zapojení **Ing. F. V.** z účastnické stanice xxx v rámci telefonátu s **Ing. M. N.** vyplynulo (INDO 01 PG, dne 27.03.2013 17:22 hodin), že ho napadlo, že by poslal zboží do Indonésie, že by mu to tam někdo převzal na sebe a pak by mu to tam přeprodal, ale že potřebuje naplnit kontejner, kvůli ceně. V. mu nabídnul nějaký elektromateriál.
621. Problém se společností **Cxxxxa** pokračoval i dne 28.03.2013 (INDO 01 PG 21:05 hodin), kdy **Ing. M. N.** požadoval po **M. Š.**, aby se zeptal H. na nějaké řešení této situace. K řešení situace se následně dne 30.03.2013 (INDO 01 PG 20:44 hodin) dohadoval Ing. N. i s **R. H.**, hlavně co může T. D. doložit, neboť mimo jiné i rozebírali problém s finančním úřadem, respektive že kvůli D. nejsou dodělané spojky a náhradní díly. K tomu dále uvedl, že finanční úřad už zkontroloval K., V. i Š., a že ti mají všechno v pořádku. Nicméně finanční úřad chtěl dále prověřovat původ zboží. K tomu H. navrhnul, aby tam dodali jiného dodavatele. Na závěr se Ing. N. ještě zmínil o tom, že D. je přesvědčen o tom, že byl poškozen na vývozech, neboť za Indonésii nic nedostal.
622. Dne 31.03.2013 (INDO 02 PG, 19:46 hodin) zkontaktoval **M. Š. R. H.** s tím, že mu poslal dokumenty, seznam zboží k nákupu nespécifikovanou firmou a seznam zboží k prodeji. Když mu poskytne iniciály, tam mu vystaví i fakturu. Mělo se jednat o nákup ze Slovenska. Kdyby měl H. nějaké připomínky, ať je zašle do slovenského e-mailu, budou si je tam ukládat do rozepsaných zpráv tak, aby si to nemuseli posílat, z čehož se dalo vyvodit, že oba k ní mají přístup.

623. V rozhovoru pokračovali i dne 01.04.2013 (INDO 02 PG, 14:49 hodin), kdy rozmlouvali nad vytvářením dokladů, a to smluv na **elektrospojky** a zprostředkovatelské smlouvy **pro Cxxxxu. H. s Ing. N.** následující den (INDO 01 PG, 02.04.2013 14:19 hodin) doladřovali řešení týkající se elektrospojek a dne 03.04.2013 v 09:55 hodin řešili problém s nepřebíranými kontejnery v Indonésii. K večeru Ing. N. s **A. M.** prodebatovali, *že doděláné dokladů na spojky bude stát 200 tisíc korun.* Taktéž rozebírali doděláné dokladů **pro Cxxxxu.** Dne 28.04.2013 (INDO 02 PG, 10:46 hodin) **R. H.** zkontaktoval **A. M.** kvůli vytváření dokumentů pro **Cxxxxu** a **PX Sxxxxs** a prohlášení pro společnosti **ZXXXXXS**, které měl podepsat **D.**
624. Následně na to v 10:03 hodin Ing. N. s **M. Š.** prodiskutovali použití občanského sdružení **Sxxxxxs Kxxi** k převzetí kontejnerů v indonésckém přístavu.
625. Téhož dne v 11:05 si Ing. N. postěžoval **T. D.**, že to, že nikdo nepřebírá kontejnery v Indonésii, je chyba **R. H.**, který nikdy nikoho na převzetí neměl.
626. Z odposlechu pořizeneho dne 05.04.2013 (INDO 01 PG, 16:57 hodin) vyplynulo, že **V.** tvrdil **Ing. N.**, *že optické kabely jsou od správce konkurzní podstaty a že mu nabízel zboží za 7 milionů korun, které by šlo přes R. V. na částku 30 milionů korun.*
627. Jako řešení problému s nepřevzatými kontejnery v Indonésii prodiskutoval **Ing. M. N.** s **M. Š.** ještě 06.04.2013 (INDO 01 PG, 10:22 hodin) s tím, že **R. H.** by měl podepsat převzetí kontejnerů za **PX Sxxxxa Dxxxxa.** Dále *probírali ještě nadhodnocení faktur u Ing. V. a R. V.* Dva dny poté **M. Š.** zavolal **R. H.**, aby podepsal prohlášení, že **PX Sxxxxa Dxxxxa** zanikla. (INDO 02 PG, dne 08.04.2013 13:23 hodin)
628. **P. K.** informoval **M. Š.** (INDO 02 PG, dne 08.04.2013 16:01 hodin), že ho zkontaktoval právník pana **Š.**, jednatele **F. X. X.** kvůli prodeji spojek, které měl za **K.** převzat v **Xxx.** Následně nato o tomto problému informoval Ing. N. **T. D.** (INDO 01 PG, dne 08.04.2013 16:05 hodin)
629. K fakturám se opětovně vrátil Ing. N. v rámci rozhovoru s **P. K.** (INDO 01 PG, dne 09.04.2013 10:10 hodin), *přičemž zvažovali míru zapojení J. R. V. a Ing. F. V.*
630. Následující konverzace mezi **Ing. M. N.** a **P. K.** (INDO 01 PG, dne 09.04.2013 10:10 hodin) se točila kolem problémů s finančním úřadem, *že ho chce předat na policii, předně G. (z kontextu soud dovodil, že se jednalo G. J.), za kterým chtěl N. poslat svoje lidi, protože měl kvůli nim problémy s účetnictvím, že kvůli němu a R. (H.) přišel o peníze, vzhledem k tomu, že nedodali na výzvu finančních úřadů všechny doklady, zadržovali mu na základě toho daně. V rozčilení Ing. N. ještě uvedl, že si najme lidi, aby ty problémové osoby vozili na finanční úřady, protože například Ing. F. V. dostal výzvu už v listopadu, paní L. to dal až v lednu, ta okamžitě vzala veškeré papíry, naskenovala je a poslala je. K tomu se rozčilovat nad tím, jak na něho Ing. V. házel další a další zboží, což Ing. N. odmítl právě kvůli problémům s finančním úřadem, a také kvůli tomu, že by mu na to R. (H.) nabalil jejich faktury. Z odposlechu vyplynulo, že V. chtěl N. navést nějakých 60, 70 palet, jenže v Xxx s uskladněním měli už problém kvůli neplacení nájemného, tak to odmítl.* Kromě toho **V.** na něho

chtěl napsat nějaké náradí, jenže N. chtěl mít jistotu, že mají kupce, na což mu V. měl říct, že to půjde přes R. H., což se N. vůbec nelíbilo.

631. K elektrospojčkám se **Ing. M. N. s M. Š.** vrátili v rámci telefonátu dne 19.04.2013 (INDO 01 PG, 11:54 hodin), kdy rozmlouvali o fakturách na 40 milionů korun.
632. Dne 23.04.2013 (INDO 02 PG, 13:43 hodin) **Ing. F. V. s M. Š.** probírali situaci, kdy odhadce (s největší pravděpodobností se jednalo o pana M.) požadoval fyzickou kontrolu zboží (náhradní díly zakoupené Cxxxxxy pxxxxxd), které však již bylo odesláno do Indonésie v prosinci předcházejícího roku. Nato ve 13:50 hodin M. Š. zkontaktoval M. K. ohledně cesty do Brna, kde by se měli sejít s odhadcem. Ve 14:45 hodin M. Š. zavolal odhadci **M.**, zda by jim udělal odhad na autodíly v ceně 30 milionů korun. Pan M. za to požadoval 20 000 korun. Následující den (INDO 02 PG, 25.04.2013 09:07 hodin) M. Š. zkontaktoval přes SMS zprávu **Ing. F.V.** s žádostí, aby to s M. dohodnul, neboť chce zboží vidět. *Tato komunikace svědčí variantě uváděné při hodnocení výpovědi svědka M., že tento svědek za náležitou úplatu byl připraven vyhotovit posudek a ocenit zboží dle požadavků zadavatele, ač to již vidět nemohl.*
633. Dne 26.04.2013 proběhla komunikace mezi **M. K.** a **M. Š.** ohledně ceny autodílů poslaných do Indonésie s tím, *že se jedná o dvojnásobné i desetinásobné navýšení oproti běžné ceně z ceníku značky Škoda.* (INDO 02 PG, 00:03 hodin)
634. *O tom, jak Ing. F. V. nadhodnocuje zboží* se bavil **Ing. M. N. s R. V.** dne 30.04.2013 (INDP 01 PG, 17:46 hodin). Taktéž rozebírali optické kabely, které pocházely od správce konkursní podstaty. Téhož dne si ještě Ing. M. N. chtěl ověřit u R. V. původ optických kabelů (19:56 hodin).
635. Dne 03.05.2013 (INDO 01 PG, 12:25 hodin) Ing. M. N. s R. H. přes telefon M. Š. opětovně probírají spojky, které by měly být v pondělí hotové, respektive doklady k nim, avšak k ZXXXXXS ještě nebudou.
636. Dne 19.05.2013 R. H. vyrozuměl Ing. M. N. o tom, že doklady pro K. budou hotové. I pro M. Š.. Vyplynulo i to, že u spojky je i R. V.. H. slíbil N., že bude dodělaný i prosinec 2012 do týdne. (INDO 03 PG, dne 19.05.2013 11:09 hodin)
637. Téhož dne Ing. M. N. s M. Š. probrali problém týkající se nepodaných daňových příznání za Axxxxxa, s.r.o., Bxxxxs Wxxxxd Cxxxxr, s.r.o. (INDO 01 PG, dne 19.05.2013 19:45 hodin)
638. Ing. M. N. zkontaktoval R. H., který Ing. N. sdělil, že by byl rád, kdyby byly dokumenty pro K. již hotové. (INDO 03 PG, dne 20.05.2013 08:21 hodin) Na stejné téma pokračoval R. H. s M. Š. i následující den, aby dořešili způsob dokládání plateb k novým společnostem k prokázání původu zboží pro společnost Sxxxxxxxxxc Lxxe (P. K.) a Cxxxxxa (T. D.). (INDO 02 PG, dne 21.05.2013 15:35 hodin)
639. K elektro-spojčkám se Ing. M. N. opětovně dostane v rozhovoru s T. D. v souvislosti s tím, *že za ně panu K. zaplatili 160 000 Kč.* (INDO 01 PG, dne 23.05.2013 12:08 hodin). *Toto je další důkaz svědčící mnohonásobnému nadhodnocování vyváženého zboží.*

640. V rámci telefonátu (INDO 02 PG, dne 20.06.2013 15:22 hodin) mezi M. Š. a T. D. vyplynulo, že D. by rád telefonní číslo na Pepu (jako jediný Josef v dotčené věci vystupuje A., z čehož lze dovodit, že se jednalo o jeho osobu) kvůli zaplacení 30 milionů korun na Slovensko, aby mu ZXXXXXS zaplatila 37 milionů korun jako odběratel. Do rozhovoru se připojil Ing. M. N., který vysvětlil D., že vymáhání těch 30 milionů korun je pouze sebeobranný krok, ale že se dá zastavit všechno.
641. **Z odposlechů a záznamů ve shrnutí vyplynulo**, že J. A. byl obeznámen o přeprodeji zboží a překládce zboží v Xxx. S M. Š. byli domluveni na předání podkladů pro společnost, na kterou chtěli následující den v Xxx zboží prodávat, které mu vzápětí M. Š. zaslal včetně seznamu zboží s tím, že odběratelem bude M. K. Po několika měsících stále udržovaly styky na takové úrovni, že se domlouvali obledně 14 faktur na 350 tisíc korun a na termínech plateb na budoucí měsíce. J. A. byl dokonce v průběhu prosince 2012 obeznámen od M. Š. o zapojení společnosti Cxxxxxa do řetězce s tím, že na ní se bude zboží prodávat. Jeho jméno jen jako „P.“ poté zaznělo v rámci řešení problému s nezaplaceným dluhem na Slovensko, kdy D. potřeboval, aby mu ZXXXXXS jako odběratel zaplatila.
642. **T. D.** byl nabádán ze strany N. k potvrzení původu zboží u probíhajících kontrol finančními úřady v případě jeho společnosti a společnosti M. Š..
643. **S R. H.** řešil Ing. N. nevyzvednutí kontejnerů v přístavech v Indonésii a že potřeba, aby Z. ty kontejnery přežval, aby se mohly vrátit prázdné. Nakonec začali zvažovat, zda by je nemohl sám H. v Indonésii převzít.
644. I přes problém s již odeslanými kontejnery se zbožím se následně domluvili na dalším vývozu zboží do Indonésie a že by tam rád zaslal nanovláknena. Poté Ing. N. požádal R. H. o to, aby byly nachystané platby indonéské společnosti, které by zajišťoval S., objednávky, nakládání.
645. Z rozhovorů mezi Ing. N. a D. vyplynulo, že z nakládky v Xxx měl M. něco dát bokem, ale H. mu to měl vzít a odvést do šrotu a že mu za to nic z peněz nezbylo.
646. Dne 31.03.2013 v rámci rozhovoru mezi M. Š. R. H. vyplynulo, že mu Š. poslal dokumenty, seznam zboží k nákupu nespecifikovanou firmou a seznam zboží k prodeji. Když mu poskytne iniciály, tam mu vystaví i fakturu. Mělo se jednat o nákup ze Slovenska. Kdyby měl H. nějaké připomínky, ať je zašle do slovenského e-mailu, budou si je tam ukládat do rozepsaných zpráv tak, aby si to nemuseli posílat, z čehož se dalo vyvodit, že oba k ní mají přístup.
647. R. H. se zapojil i do vytváření dokladů pro Cxxxxxu, když zkontaktoval A. M. kvůli vytváření dokumentů pro Cxxxxxu a PX Sxxxxs a prohlášení pro společnosti ZXXXXXS, které měl podepsat D..
648. V rámci řešení převzetí kontejnerů za PX Sxxxxa Dxxxxa M. Š. po H. požadoval, aby podepsal prohlášení, že společnost zanikla.
649. V zájmových odposleších ani jejich záznamech se **G. J.** nevyskytoval, pouze když Ing. N. s P. K. komunikovali o jeho zapojení do řetězce.

650. **O.M. K.** se zmiňoval **M. Š.** jako o odběrateli zboží. **S M. Š.** se **M. K.** domlouval na tom, že se sejdou při předávce zboží v Xxx. Následně spolu projednávali, co má **K.** napsat do kupní smlouvy o přebírce zboží, zda Xxx nebo Malajsie. **Š.** dále **K.** zasvětil i do problému s odhadcem, se kterým se měli sejít v Brně, který požadoval, aby se mohl podívat na zboží, které však bylo již na cestě do Indonésie. Z jejich dalšího rozhovoru vyplynulo i to, že ceny autodílů poslaných do Indonésie byly dvojnásobně i desetinásobně navýšené oproti běžné ceně v ceníku značky Škody.
651. O zapojení **P. K.** vypovídal například záznam telefonátu mezi ním a Ing. M. N., ve kterém ho Ing. N. požádal, aby **K.** připravil platby s tím, že poslední faktura není ještě uhrazena, na což se **K.** bránil, že od něho to zaplacené bylo. Ing. N. mu poté navrhnul, zda by to nemohl udělat zápočtem. **K.** to nakonec uzavřel s tím, že to bude hotové a že to zaplatí. Ing. N. se poté obrátil na T. D., aby uhradil **K.** platby, které mu dluží, do druhého dne. **K.** tomu mu připomněl, aby dodělal nanovláknena, neboť následující týden kontejnery odletí.
652. **P. K.** se zapojoval i do konverzace s **M. Š.** týkající se elektrospoje, které měl za **K.** převzít v Xxx. **O K.** se dále zmiňoval například **H.** v rozhovoru s Ing. N., když mu sliboval, že doklady pro **K.** kvůli doložení plateb pro společnost Sxxxxxxxxx Lxxx budou hotové včas.
653. **K.** se vyskytl i při rozhovoru, kdy s Ing. N. probírali zapojení J. R. V. Ing. F. V..
654. Z výše uvedených odposlechů a jejich záznamů dále vyplynulo, že **Ing. M. N.** skutečně byl hlavním organizátorem, a to nejen ve vytváření dokumentů, kdy diskutoval s ostatními ohledně konkrétních údajů, které se mají tam vyplnit, ale také ohledně řešení problémů s kontejnery, které zůstaly nepřebrány v indonésckém přístavu, včetně nově odvezlých kontejnerů v prosinci, které si papírově mezi sebou předávaly z jedné na druhou společnost i v době, když už byly na cestě tam, přičemž jim k tomu vznikl další problém s odhadcem (**M.**), který měl požadovat, aby se na obodnocované zboží mohl podívat.
655. **M. Š.** také jako Ing. N. projevil organizační schopnosti při časté komunikaci s R. H. a T. D.. Nicméně nejčastěji se zkontaktoval právě s Ing. M. N., se kterým úzce spolupracoval, jezdil s ním na schůzky, domlouval s ním nejrůznější detaily. Z odposlechů a záznamů ve shrnutí vyplynulo, že se přímo či nepřímo z úst Ing. M. N., se kterým velice úzce spolupracoval, dozvěděl o všech detailech týkající se nejen navýšování ceny, vypracování faktur, ale také i o problému s kontejnery v Indonésii, kde si je nikdo nechtěl převzít, o problému se zapojením společnosti Cxxxxxa do řetězce, které posléze vyřizoval či řešil, snažil se zorganizovat, aby všechno proběhlo hladce. Tlačil dokonce na indonésckou stranu, aby převezla kontejnery, dokonce nabízel za to další peníze.
656. Dále vyplynulo i to, že **M. Š.** nejprve komunikoval s **M. K.** za účelem podání dokumentů na finančním úřadě, což mu posléze **K.** potvrdil. S ohledem však na chybějící faktury o pořízení zboží, finanční úřad po nich začal požadovat nejen příjmové ale také výdajové doklady, které však podle svých slov **M. Š.** musel narychlo dokreslit, o čemž **K.** obeznámil, aby věděl, že jsou u něho k vyžvednutí. Po čase se **Š.** na **K.** obrátil s tím, zda by mohla paní Č. vystoupit jako svědek. V rámci řešení problému s nepodaným daňovým příznáním za Čxxx GX, s.r.o. sháněl **Š.** někoho, kdo by potvrdil na finančním úřadu, že Čxxx GX zboží dodával Bxxxxxxxxnu. Po čase se však dozvěděl od V. S., že Č. jako jednatelka společnosti Bxxxxxxxxn, s.r.o., byla zadržena policií.

657. *M. Š. se s T. D. domlouval na tom, že potřebují tři čtvrtě milionů korun, aby se kontejnery mohly vrátit včetně zboží – spojek hned, neboť za každý den, co tam kontejnery stojí, se platí. Š. se vyjádřil ve smyslu, že zaplatí dva kontejnery, aby se mohly vrátit, jinak ho tam ty kontejnery přijdou daleko draž. Zaúkoloval D., aby sehnal někoho, kdo si ty spojky od něho posléze odkoupí.*
658. *Vyplývalo taktéž i to, že M. Š. byl v častějším kontaktu s I. z Indonésie, se kterým se snažil vyřešit vyzvednutí kontejnerů v indonéském přístavu.*
659. ***Ing. F. V.** přišel při rozhovoru s Ing. N. s nápadem, že by mohli poslat zboží do Indonésie, že by ho tam někdo převzal na sebe a pak by mu to tam přeprodal. Také se zapojil do problému Ing. N., který potřeboval naplnit kontejner kvůli ceně, nacož mu V. nabídnul nějaký elektromateriál. Ing. V. se poté připojil i do řešení problému s odbacem,*
660. *Pak už pouze z komunikace Ing. N., kdy se povětšinou rozčiloval, vyplývalo, že mu V. tvrdilo, že optické materiály jsou od správce konkurzní podstaty, a dále v případě, kdy po něm V. chtěl milion korun na vyřešení kontejnerů v Indonésii, anebo že nadhodnocuje zboží.*
661. ***S R. V.** Ing. N. probírat možnosti, jak prodat zboží, které poslali do Indonésie a zjistili, že si jej tam nikdo nepřevzal. Z rozhovoru mezi Ing. N. a M. Š. vyplývalo, že Ing. N. se měl domluvit s R. V., aby na něho nachystal zápočty od jeho dodavatelů, a v rámci jejich rozhovoru ho V. ujistil, že se nejednalo o zboží ze Slovenska. Dále vyplývalo, že v rámci nabízeného zboží V. N. se mělo jednat o zboží ze Slovenska za 7 milionů korun, které se mělo přes V. nadhodnotit na částku 30 milionů korun.*
662. *Soud k námitkám do záznamů odposlechů, kdy měl o Ministerstvu průmyslu a obchodu hovořit M. Š., přihlédl, k dalším nespecifikovaným námitkám soud nepřihlédl, neboť odposlechy či jejich záznamy nebyly vyvráceny ani jiným způsobem dostatečně specifikovány, aby bylo možné je přezkoumat. I přesto tato záměna osob volající – volaný nebyla natolik margantní v rámci projednávané věci, aby se změnila důkazní hodnota.*
663. **Další důkazy, které měl soud k dispozici jednak z řízení přípravného, jednak z řízení před soudem jsou listinné důkazy. V průběhu hlavního líčení některé listiny do spisu zakládaly a komentovaly strany. Z listinných důkazů bylo zjištěno následující:**
664. **Ze zpráv a materiálů vyžádaných od Finančního úřadu pro Prahu 3** vyplývalo, že R. H. daňovému subjektu PX Sxxxxxxs, s.r.o., jehož jednatelem byl M. Š., dne 30.07.2015 doznal, že v roce 2013 na finančním úřadu lživě uvedl, že indonéské společnosti zastupoval na základě plných mocí. Vypovídal jinak z důvodu toho, že měl strach. Potvrdil, že Indonésie vyvážené zboží nepoptávala, že cena zboží, které se mělo prodat nebo směnit, byla nadhodnocena, že nezaplatili spedici, že D. jim „vymaloval“ faktury, že účelové doklady, papírky na cca 350 000 Kč a zápočty potvrdil, aby sebe kryl. Žádné peníze od indonéských společností nepřevzal, ani dál nepředal, zboží v Indonésii nikdo nepřebíral. Zboží od M. Š. nebylo nikdy jeho osobou a ani přes sdružení Sxxxxxxs Kxxi uhrazeno. Na vývozu v prosinci 2012 Ing. N. trval i přes upozornění o nepřevzatém zboží. U finančního úřadu doznal, že v případě vývozu hobby nářadí potvrdil Š., že je prodejné. O tom, že se jedná o podvod, zjistil, až když se s N. začali chlubit, že jim jsou vypláceny nadměrné odpočty.

665. T. D. při výslechu na finančním úřadu popřel, že by za společnost CXXXXA obchodoval se společností PX Sxxxxx, neboť obchod se nikdy neuskutečnil, byl to účelově vytvořený řetězec k podvodu na DPH. Dále doznal, že na žádost Š. účelově vystavil za účelem neoprávněného čerpání DPH fakturu č. 201200127547, ke které mu předal podklady Š.. Všechny dokumenty včetně čestného prohlášení vystavil na žádost Š. Razítko společnosti Cxxxxa nechal asi týden k dispozici Š., aby si orazítkoval, co potřeboval.
666. *Tyto listiny dosvědčují, že v rámci daňového řízení probíhajícího v době, kdy již věc rozkrýval policejní orgán, obž. H. popisoval své zapojení, jakož i zapojení ostatních zúčastněných ve shodě s tím, co uvedl po zahájení trestního stíhání.*
667. **Z protokolů o domovních prohlídce** v rodinném domku v xxx, xxx xxx, užívaném M. N., byly zajištěny listiny týkající se společnosti WXXXXO IXXXXT, a to smlouva o půjčce ze dne 05.12.2011, smlouva o zřízení zástavního práva ze dne 05.12.2011, smlouva o postoupení pohledávek mezi společností WXXXXO IXXXXT a Občanským sdružením Sxxxxx Kxxi z roku 2012, návrh na vklad vlastnického práva do katastru nemovitostí mezi D. a N. ze dne 19. 12. 2011, čestné prohlášení mezi Občanským Sdružením Sxxxxx Kxxi a WXXXXO IXXXXT, příjmový pokladní doklad ze dne 10.08.2012 na částku 11 953 005 Kč od WXXXXO IXXXXT, směnka výstavce T. D. na 300 000 Kč ze dne 13.04.2012, daňové doklady včetně faktur, přiznání k DPH společností Lxxxí SxxxxxxxT Mxxxxa Hxxxxxg, PX Sxxxxx a WXXXXO IXXXXT, dokumenty ke společnostem Lxxxí SxxxxxxxT Mxxxxa Hxxxxxg, Wxxxxg Txxxé Sxxxxx a dalším společnostem, smlouvy, směnky, faktury.
668. **Z protokolu o domovní prohlídce** v objektu zemědělské stavby v Xxx na pozemku zapsaném na LV č. xxx v katastrálním území xxx, jehož vlastníkem a uživatelem byla společnost WXXXXO IXXXXT, byly zajištěny listinné důkazy, a to prohlášení Občanského sdružení Sxxxxx Kxxi ze dne 28.10.2012, čestné prohlášení svědka Š. ze dne 31.08.2012, smlouva o půjčce mezi V. a společností WXXXXO IXXXXT ze dne 19.11.2012.
669. **Z protokolu o domovní prohlídce** v rodinném domku majitele F. D., tchána R. H., v xxx xxx byly zajištěny pokladní doklady ke společnosti WXXXXO IXXXXT a Občanskému sdružení Sxxxxx Kxxi, smlouvy, e-mailová komunikace, prohlášení a poznámky k Občanskému sdružení Sxxxxx Kxxi a společnosti WXXXXO IXXXXT, seznam automobilových náhradních dílů včetně ceníku.
670. **Z protokolu o prohlídce kanceláří** Ing. Z. (externí účetní obž. Ing. N.) bylo zjištěno, že byly zajištěny materiály týkající se společnosti Lxxxí sxxxxxxxT Mxxxxa Hxxxxxg, s. r. o., ze kterých vyplynulo, že Lxxxí SxxxxxxxT Mxxxxa Hxxxxxg, s. r. o. postoupila dne 16.07.2012 pohledávku za PX Sxxxx Dxxxx na Občanské sdružení Sxxxxx Kxxi. Následně dne 05.10.2012 dle zajištěného „vzájemného zápočtu pohledávek a závazků“ mezi společností Lxxxí SxxxxxxxT Mxxxxa Hxxxxxg, s. r. o., MXR Cxxxh, s. r. o. a Občanským sdružením Sxxxxx Kxxi, zastupujícím společnost PX Sxxxx Dxxxx, byla pohledávka za společností Občanské sdružení Sxxxxx Kxxi, potažmo za společností PX Sxxxx Dxxxx, vzájemně započtena vůči Lxxxí SxxxxxxxT Mxxxxa Hxxxxxg, s. r. o., která měla závazek vůči firmě MXR Cxxxh, s. r. o.

671. K jednotlivým společnostem uvedeným v popisu skutků zapojeným do výše uvedených obchodů se zbožím vyváženým do Indonésie podle **zpráv finančních úřadů bylo zjištěno následující:**
672. **Společnost PX Sxxxxxxs**, s. r. o. byla registrována k DPH od 02.05.2011 se čtvrtletní daňovou povinností a od 01.12.2012 jako měsíční plátce DPH. Jediným jednatelem společnosti byl M. Š., do 30.04.2012 byl dalším jednatelem M. N., který byl současně do 25.05.2012 i společníkem. Na adrese sídla společnosti uvedené v obchodním rejstříku se společnost nenacházela. Společnost podala daňová přiznání v dubnu až červnu 2012, za zdaňovací období červenec, srpen a září 2012 Finanční úřad pro Prahu 3 zahájil daňovou kontrolu, rovněž tak v měsících říjen 2012 až leden 2013, přičemž na základě provedených kontrol za uvedené období nebyl správcem daně uznán nárok na nadměrné odpočty vykázané v daňových přiznáních. Přímá škoda způsobená jednáním činila 181 401 Kč, se kterou se finanční úřad připojil k trestnímu řízení.
673. **Společnost WXXXXO IXXXXT** byla registrována u Finančního úřadu pro Prahu 10 jako plátce DPH od 01.11.2010. Jediným jednatelem a společníkem společnosti byl M. N.. Podle zprávy Finančního úřadu pro Prahu 10 proběhly daňové kontroly ve zdaňovacím období IV. čtvrtletí 2010, I. čtvrtletí 2011, 5/2012, 8,9 a 12/2012, 1/2013, přičemž na základě přiznání k DPH za 5/2012 byl vyplacen společnosti WXXXXO IXXXXT s.r.o. nadměrný odpočet DPH ve výši 6 612 730 Kč.
674. **Společnost Cxxxxxy pxxxxxd**, s. r. o. dle zprávy Finančního úřadu pro Prahu 1 uplatnila v přiznání k DPH za zdaňovací období prosinec 2012 nárok na odpočet ve výši 6 083 116 Kč, a to na základě faktury č. 0021212 ze dne 18.12.2012 vystavené společností ZXXXXS, s. r. o. za nákup zboží následně vyvezeného do Indonésie. Jediným jednatelem a společníkem společnosti byl M. K..
675. **Lxxxí SxxxxxxxxT Mxxxxa Hxxxxxxxxg**, s. r. o. byla v roce 2012 měsíčním plátcem DPH. Daňový subjekt zaslal k vývozu zboží do Indonésie pouze kopie faktur a kopie dokladů z Celního úřadu Brno. Jediným jednatelem a společníkem společnosti byl M. N.. Dne 24.08.2012 podala společnost přiznání za červenec 2012, ve kterém vykazala nadměrný odpočet ve výši 13 131 133 Kč, nadměrný odpočet byl vrácen ve výši 13 119 966 Kč. Za období srpen 2012 bylo podáno přiznání s nulovou povinností, přiznání bylo konkludentně vyměřeno.
676. Ke **společnosti Axxxxxa s. r. o.** Finanční úřad pro Jihomoravský kraj, Územní pracoviště Brno I sdělil, že společnost byla registrována k DPH od 17.05.2012 do 10.03.2014, daňový subjekt podal pouze daňové přiznání za II. čtvrtletí 2012, na žádost správce daně daňový subjekt nepředložil žádné doklady, se správcem daně nekomunikoval, přesto žádné trestní oznámení na právnickou osobu nebylo podáno. Jednatelem společnosti byl v období od xxx do xxx M. J., od xxx M. H., na základě generální plné moci od xxx do xxx společnost zastupoval G. J..
677. Společnost **Bxxxxxxxxs Wxxxxd Cxxxxr**, s. r. o. byla registrována k DPH od 06.04.2010, počínaje listopadem 2013 daňový subjekt přiznání k DPH již nepodal. V podaných daňových přiznáních nevykazoval žádná plnění, ke kterým by byl povinen předkládat souhrnná hlášení. Za daňový subjekt jednal jediný jednatel společnosti R. V., externí účetní Ing. L. a na základě plné moci Mgr. W. (obhájce). Ke dni 24.10.2014 finanční

úřad evidoval nedoplatek na DPH ve výši 253 295 Kč.

678. Dle zprávy Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj, Územní pracoviště Brno I, **společnost MXR Cxxxh, s. r. o.** byla registrována k DPH od 29.08.2011, poslední přiznání k DPH bylo podáno za zdaňovací období květen 2013. Jediným jednatelem a společníkem byl M. Š., od xxx, kdy došlo dle výpisu z obchodního rejstříku ke změně jednatele, byl daňový subjekt pro správce daně nekontaktní. Faktury týkající se vývozu zboží společností WXXXXO IXXXXT do třetí země byly získány v rámci daňového řízení u společnosti Sxxxxxxxxc Lxxe, s. r. o. Předmětné faktury, dodací listy a kupní smlouvu mezi společností Axxxxxa a společností MXR Cxxxh, s. r. o. předložil jednatel M. Š.. Ke společnosti MXR Cxxxh dále finanční úřad uvedl, že z došlých dožádání a vlastních daňových řízení mu bylo známo, že společnost MXR Cxxxh vystupovala jako průběžný článek v obchodních řetězcích firem vytvořených s cílem vylákat DPH.
679. Ve **společnosti ZXXXXS, s. r. o.** byl jediným jednatelem do xxx J. A., poté M. J.. Správce daně evidoval nedoplatek na DPH za IV. čtvrtletí 2012 ve výši 5 805 974 Kč.
680. **Ve společnosti Sxxxxxa, s. r. o.** byl do xxx jednatelem L. S., od xxx J. G..
681. Ve společnosti **Sxxxxxxxxc Lxxe, s. r. o.** byl od xxx přes dobu projednávaných skutků jednatelem P. K. a od xxx (do xxx) MUDr. V. H..
682. Ve společnosti **Bxxxxxxxxn s.r.o.** byla do xxx jednatelkou a společníkem M. Č..
683. Ve společnosti Hxxxl Mxxxxxxxxt s.r.o., následně společnost **EX TxxxE SxxP s.r.o.**, byl do xxx jednatelem Ing. F. V., od xxx P. R..
684. Ve **společnosti F. X. X. – Fxxxxxxxx Exxxxt Txxxxg spol. s.r.o.**, byl přes dobu projednávaných skutků jediným jednatelem P. Š..
685. **Ve společnosti Hxxa Bxxxxi s.r.o.** byla jednatelem přes dobu projednávaných skutků do xxx L. T..
686. **Ve společnosti MXR Sxxxxxa s.r.o.** byl od xxx přes dobu projednávaných skutků jednatelem a společníkem M. Š..
687. Ke **společnosti Txxxxo Fxxxxe, s. r. o.** Finanční úřad pro Prahu 2 sdělil, že společnost byla plátcem DPH od 15. 12. 2011, v systému VIES nebyla dohledána žádná data týkající se vývozu nebo dovozu zboží v rámci Evropské unie. Za společnost v období xxx až xxx jednal jednatel J. G.. Daňový subjekt nepředložil správci daně žádné daňové doklady.
688. Ke **společnosti Lxxxxd vxxxxn, s. r. o.** bylo zjištěno, že od xxx byl jako jednatel společnosti zapsán polský občan Z. L. B..
689. Podle zprávy Celního úřadu pro Středočeský kraj se společnost Txxxxo Fxxxxe, s. r. o. za účelem dovozu zboží ze Švýcarska zaevidovala u celní správy dne 22.06.2012,

příčemž fyzickou kontrolou zboží byl zjištěn dovoz kopírovacích strojů, ručních nástrojů a náradí. Za společnost jednal s celním úřadem jednatel společnosti P. K.. Celní úřad pro Středočeský kraj rovněž potvrdil celkem 6 vývozu zboží společností PX Sxxxxxxs, a to zboží dle vystavených faktur č. VF812 v hodnotě 10 193 498 Kč, č. VF912 v hodnotě 14 214 000 Kč pro odběratele PX Sxxxx Dxxxx, dle faktury č. VF1012 zboží v hodnotě 13 189 387 Kč, č. VF1112 v hodnotě 12 524 329 Kč, rovněž pro společnost PX Sxxxx Dxxxx se sídlem v Indonésii, dle faktury č. VF1512CF v hodnotě 34 610 148 Kč, č. VF1612 v hodnotě 9 975 421 Kč pro společnost XX KxxxxxxA RxxxxN MxxxxxI se sídlem v Indonésii, přičemž **vnitřní kontrola kontejnerů byla provedena pouze v případě vývozu zboží v hodnotě 34 610 148 Kč pro společnost PT Kxxxxxxa, kdy bylo zjištěno, že vyvážené zboží, a to dekorační předměty, potřeby pro domácnost, autodoplňky, chemické čisticí látky, zahradnické potřeby a hračky neodpovídají skutečné hodnotě a původ zboží nelze určit** (příklad neodpovídající hodnoty vyváženého zboží, jeho nadhodnocení). Během celní kontroly faktury předloženy nebyly, proto byla provedena fotodokumentace zboží. Dále k uvedenému vývozu bylo zjištěno, že kontejnery (celkem 6 kontejnerů) byly vyloženy v přístavu Semarang v Indonésii, zboží se zde pokoušel proclít pan D., který však nedostal od odesílatele zapláceno, proto zůstalo zboží nevycleno a nikdo další se k němu nehlásil. Zboží bylo následně zabaveno indonéskými celními orgány a v té době se nacházelo v celním skladu v přístavu Semarang. Obdobná situace nastala i v případě vývozu zboží dne 04.09.2012 pro společnost PX Sxxxx Dxxxx, kdy se ke kontejnerům (celkem 2 kontejnery) v přístavu Palembang nikdo nehlásil a v dané době byly v držení tamních celních orgánů.

690. K vyváženému zboží bylo dále zjištěno, že společnost Kxxxxxxk s. r. o. popřela, že by u ní obžalovaní nebo jejich společnosti nakupovali telekomunikační materiál, doznala však, **že Z. K. mladší, jako fyzická osoba, prodal dne 21.08.2012 T. D. soubor kabelových spojek MS-Vars v počtu cca 16 palet za kupní cenu ve výši 300 000 Kč, za které uhradil pouze polovinu** (příklad původní nízké nákupní ceny zboží).
691. V rámci přípravného řízení byly **prověřeny pravosti podpisů na plných moci** udělených k zastupování některých zapojených společností. Ze zprávy České pošty bylo zjištěno, že podpis J. K. za společnost CXXXXT – XX, s. r. o., ani podpis E. A. na generální plné moci **nebyly pod uvedeným pořadovým číslem ověřovací doložky ověřovány, jednalo se o neexistující číslo ověřovací knihy**. Vzhledem k pochybnostem o pravosti ověřovací doložky na generální plné moci udělené A. bylo k jeho osobě zjištěno, že jeho přechodný dlouhodobý pobyt na území České republiky skončil dne 01.09.2011, o prodloužení pobytu nepožádal, jiné místo pobytu na území České republiky nebylo známo. Česká pošta **rovněž popřela ověřovací doložky podpisu J. G.**, jednatele společnosti Sxxxxxxa s.r.o. na plné moci udělené v zastoupení společnosti PX Sxxxxxxs s.r.o. M. Š. a **pravost ověřovací doložky na plné moci, kterou měl být dne 22.08.2012 ověřen podpis J. G.**, jednatele společnosti Txxxxxo Fxxxxxe, s. r. o. Padělání ověřovací doložky bylo dále podloženo zprávou Městského úřadu Litoměřice, podle něhož **v době ověření byl již občanský průkaz J. G. skartován**.
692. Podle zprávy Úřadu Městské části města Brno – jih ověřovací doložky k podpisu P. B. jako jednatele Mxxxxl Sxxxxf, s. r. o. na čestném prohlášení ze dne 13.07.2012 a na generální plné moci z téhož dne, udělené jmenovaným T. D., byly padělány.
693. Ke společnostem v Indonésii, které měly být zapojeny do výše specifikovaných obchodů, bylo na základě **zprávy Interpolu** zjištěno, že **PX Sxxxx Dxxxx nebyla obchodní společnost, ale vzdělávací agentura, tedy ve skutečnosti se jednalo o**

jméno školy. V sídle společnosti s názvem Sxxxx Dxxxx sídlila soukromá střední škola, která podle sdělení spolumajitele pana Z. neměla žádné vazby na Českou republiku. Pan Z. E. popřel, že by znal M. N., M. Š. nebo R. H., popřel, že by od nich nějaké zboží nakupoval. Zástupce českého velvyslanectví v Indonésii dále ve své zprávě uvedl, že pan Z. jim potvrdil, že v souvislosti s touto kauzou byl předvolán k výslechu indonéskou pobočkou Interpolu. K tomu, že koncem roku 2012 nedošlo k převzetí zásilky v Indonésii, bylo odkázáno na e-mailovou komunikaci mezi zástupcem přepravní společnosti GXXXO a M. Š., popř. M. N., který přebíral kopie e-mailů. Ke společnosti PT Kxxxxxxa bylo zjištěno, že se jednalo o exportéra ratanového nábytku z Indonésie. **Společnost potvrdila, že v květnu 2012 jim R. H. nabídl zboží, i když o zboží neměli zájem, byli informováni přepravcem, že zboží z Prahy o 5 – 6 kontejnerech dorazilo a že jejich společnost je uvedena jako příjemce. Vzhledem k tomu, že žádný obchod s nikým z České republiky neuzavřeli, zboží odmítli přijmout. Již tehdy přepravci vysvětlili, že jsou pouze vývozcem, že nemají dovozní licenci a že někdo zneužil jméno jejich společnosti.** Kvůli dovezenému zboží je vyšetřovala i indonéská státní policie. Jelikož zboží nikdo po dlouhou dobu neproclil, indonéské celní orgány kontejnery otevřely, přičemž vyšlo najevo, že komodity uvedené v dokladech se lišily od dovezeného zboží. Své tvrzení společnost Kxxxxxxa doložila e-mailovou korespondencí R. H. a jejich společnosti, oznámením přepravce o zboží na cestě.

694. V rámci hlavního líčení byly dále provedeny listinné důkazy založené ve spisovém materiálu Městského soudu v Praze pod původní sp. zn. 49 T 16/2017 (obžaloba co do dalšího dílčího útoku obžalovaného M. Š., viz pod bodem A) 1) výroku tohoto rozsudku – došlo ke spojení věci a dále již věc byla vedena ve společném řízení pod sp.zn. 49 T 7/216). Jednalo se předně o zprávy a listiny Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj ke společnosti MXR Cxxxxh s.r.o., ze kterého bylo zjištěno, že MXR Cxxxxh, s.r.o. je registrována jako plátce DPH od 29.08.2011, poslední přiznání k DPH bylo podáno za zdaňovací období květen 2013. Jediným jednatelem a společníkem byl M. Š., od xxx, kdy došlo dle výpisu z obchodního rejstříku ke změně jednatele, je daňový subjekt pro správce daně nekontaktní. Faktury týkající se vývozu zboží společností WXXXXO IXXXXT do třetí země byly získány v rámci daňového řízení u společnosti Sxxxxxxxxc Lxxe, s.r.o. Předmětné faktury, dodací listy a kupní smlouvu mezi společností Axxxxxa a společností MXR Cxxxxh, s. r. o., předložil jednatel M. Š.. Ke společnosti MXR Cxxxxh dále finanční úřad uvádí, že z došlých dožádání a vlastních daňových řízení je mu známo, že společnost MXR Cxxxxh vystupuje jako průběžný článek v obchodních řetězcích firem vytvořených s cílem vylákat DPH. Dále ze zpráv a listin od Finančního úřadu pro Prahu 10 ke společnosti WXXXXO IXXXXT s.r.o. bylo zjištěno, že společnost je registrována u Finančního úřadu pro Prahu 10 jako plátce DPH od 01.11.2010. Jediným jednatelem a společníkem společnosti je M. N.. Proběhly daňové kontroly ve zdaňovacích obdobích IV. čtvrtletí 2010, I. čtvrtletí 2011, 5/2012, 8,9 a 12/2012, 1/2013, přičemž ze zprávy vyplynulo, že na základě přiznání k DPH za 5/2012 byl vyplacen WXXXXO IXXXXT s.r.o. nadměrný odpočet DPH ve výši 6.612.730 Kč. Ke společnosti Axxxxxa s. r. o. Finanční úřad pro Jihomoravský kraj, Územní pracoviště Brno I, předložil zprávy o tom, že společnost byla registrována k DPH od 17.05.2012 do 10.03.2014, daňový subjekt podal pouze daňové přiznání za II. čtvrtletí 2012, na žádost správce daně daňový subjekt nepředložil žádné doklady, se správcem daně nekomunikoval, přesto žádné trestní oznámení na právnickou osobu nebylo podáno. Jednatelem společnosti byl v období od xxx do xxx M. J., od xxx M. H., na základě generální plné moci do xxx však společnost zastupoval G. J..

695. **Další skupinou důkazů byly listiny, které byly do spisu zakládány až v řízení**

před soudem, soud níže uvádí ty, u kterých byla shledán alespoň minimální vztah k projednávané věci:

696. Předmětem smlouvy o spolupráci ze dne 07.11.2012 mezi ZXXXXXS spol. s r.o., jejíž jednatelem byl J. A., jako objednatelem a JX bxxx.bxxxxs s.r.o., která byla zastoupena T. B. a J. H., jako zprostředkovatelem (viz č.l. 5656 spisu), byla úzká spolupráce v oblasti své podnikatelské činnosti tj. zprostředkování koupě, prodeje a nájmu zemědělské půdy a lesních pozemků, kdy objednatel měl povinnost prokázat solventnost a připravenost k uzavírání kupních smluv, a to minimálně v 50% výši finančních prostředků k výši objemu zamýšlené investice.
697. Výzva ze dne 31.05.2013 k zaplacení faktury č. 912 ze dne 17.12.2012 se splatností 17.03.2013 byla po splatnosti zaslána M. Š. jako jednatelem MXR Sxxxxxxa s.r.o. na adresu Cxxxxa spol. s r.o.) (viz č.l. 5832 spisu) poštou dne 13.06.2013.
698. Plnou mocí ze dne 02.01.2008 měl zplnomocnit V. D. jako jednatel CXXXXA s.r.o. T. D. k přímému zastoupení při vyřizování a podepisování dokladů a smluv pro společnost (viz č.l. 5833 spisu). *Z výpovědi obž. D. a svědka D. je zřejmé, že takovou plnou moc obžalovaný nikdy neobdržel, že nikdy nebyl oprávněn za společnost jednat tak, jak to plná moc uvádí.*
699. Ze stanov občanského sdružení SXXXXXS KXXI ze dne 10.12.2011 vyplynulo, že sdružení bylo registrováno 03.01.2012 a že úkolem sdružení bylo zejména propagovat a popularizovat české firmy a jejich produkty v Indonésii, pořádat dobrovolné a pobytové akce, podporovat a zajišťovat součinnost při zajišťování prezentací firem, organizování seminářů za účelem seznámení se s trhem v dané lokalitě, při zajišťování účasti na mezinárodních výstavách v regionu, při organizaci obchodních cest, při navazování obchodních kontaktů, jednání s potencionálními odběrateli, při sjednávání a vedení obchodních schůzek a vyřizování zákonných požadavků v dané zemi, při vyhledávání investičních možností CZ firem, při získávání prostředků k vytvoření CZ obchodního centra v Indonésii (viz č.l. 5835-5838 spisu). *Je zřejmé a z obsahu stanov logické a nepochybné, že žádnou obchodní činností se sdružení zabývat nemělo.*
700. Z e-mailové komunikace od „T. D.“ do „Ing. M. N.“ ze dne 04.06.2012 12:19:59 SELČ bylo zjištěno, že přílohami k tomuto e-mailu měly být dvě faktury, a to č. VF 112 ze dne 17.05.2012 se splatností 17.08.2012 a VF 212 ze dne 17.05.2012 se splatností 31.05.2012 vystavené dodavatelem WXXXXO IXXXXT s.r.o. pro objednatele XX KXXXXXXA RXXXXN MXXXXXI, v první faktuře za koupelnové doplňky, oblečení, soustružnické nástroje a soubor doplňku (domácí, zahradní, dárkové) v celkové výši 15 713 711 Kč a v druhé faktuře za oblečení, soustružnické nástroje a soubor doplňků v celkové výši 15 047 436 Kč, přičemž obě dvě měly být hrazeny převodem (viz č.l. 5841-5842 spisu). *Žádný důkaz o tom, že by skutečně došlo k úhradě předložen nebyl.*
701. Z e-mailové komunikace od „T. D.“ do „Ing. M. N.“ ze dne 21.05.2012 16:35:18 SELČ bylo zjištěno, že přílohou k tomuto e-mailu byl seznam věcí rozdělený do dvou dokumentů, v kontejnerech NO.: CBHU 636 695-6 (č.l. 5844-5862 spisu) a NO.: CBHU 184461-0 (č.l. 5863-5870 spisu) s přiřazením k WXXXXO IXXXXT s.r.o., ve kterých byly položky týkající se zejména oblečení a soustružnického nářadí, s uvedením počtu kusů, ceny za jeden kus a celkovou částkou. Při bližším přezkoumání bylo zjištěno, že se v seznamu věcí objevují nevysvětlené položky jako například , a to i položky bez uvedení počtu kusů, bez uvedení částky, případně položky, které jsou popsány tak obecně, že jsou jejich ceny fakticky nepřezkoumatelné.

702. Z další e-mailové komunikace od „T. D.“ do „Ing. M. N.“ ze dne 04.06.2012 bylo zjištěno, že v jejich příloze byl „**INVOICE – Tax Document č. VF212**“ ze dne 17.05.2012 se splatností 17.06.2012 dodavatel WXXXXO IXXXXT s.r.o. vyúčtoval kupujícímu XX. KXXXXXXA RXXXN MXXXXXI za oděvy (13 944 kusů, celkově 201 517,45 bez uvedení měny), soustružnické nástroje (4 773 kusů, celkově 479 931,48 bez uvedení měny) a dárkové a propagační předměty (8 881 kusů, celkově 66 733,05 bez uvedení měny) za celkovou cenu **15 047 435,98** bez uvedení měny, se splatnou částkou v celkové výši **748 181,98 USD**. Druhou přílohou byl „**INVOICE – Tax Document č. VF112**“ vystavené dne 17.05.2010 se splatností 17.06.2012 dodavatel WXXXXO IXXXXT s.r.o. vyúčtoval kupujícímu XX. KXXXXXXA RXXXN MXXXXXI za koupelňové doplňky (7566 kusů, celkově 42472,60 bez uvedení měny), oděvy (12296 kusů, celkově 173 071,55 bez uvedení měny), soustružnické nářadí (4 857 kusů, celkově 508 279,14 bez uvedení měny) a dárkové a propagační předměty (5 916 kusů, celkově 57 486,92 bez uvedení měny), za celkovou cenu **15 713 710,94** bez uvedení měny, se splatnou částkou v celkové výši **781 310,21 USD**. (viz č.l. 5872,5874,5875 spisu).
703. **Z náložního listu č. HAMS RM920003** bylo zjištěno, že Cxxxxxy pxxxxd s..ro. odeslala XX KxxxxxA RxxxN MxxxxI náhradní díly pro automobily na 38 paletách ve 20 kontejnerech s tím, že k naložení došlo 29.12.2012 v Hamburku a přístav vykládky byl v Semarang, Indonésie, o celkové hrubé hmotnosti 23 500 kg, 25m², přičemž odesílatel náklad naložil, naskládal, spočítal, proběhla kontrola hmotnosti a pečeti, což potvrdil přepravce, aniž by provedl kontrolu. Přepravné bylo zapláceno předem. **Z přiloženého seznamu věcí** z webových stránek jako autokluby.cz, automedik.cz, worldparts.cz, autodily.cz, skoda-dily.cz, amd-nahradnidily.cz, cc-autodily.cz, nd-skoda-volkswagen.cz, mountfield.cz, agrozet.cz, pikron.cz, praktikloziska.cz a jmenného seznamu věcí bylo zjištěno, že se jednalo o různé díly k automobilům. (č.l. 5973-6079 spisu)
704. **Z vážního lístku vystaveného společností CXXXXA, a.s.** z 18.12.2012 bylo zjištěno, že zboží označené jako „fiktivní materiál“ pro „fiktivní partner“ s poznámkou „vážení – Cxxxxxy pxxxxd s.r.o.“ vážilo 8 620 t. (č.l. 6080 spisu)
705. **Z výpisu z obchodního rejstříku** vedeného Krajským soudem v brně, oddíl x. vložka xxx, bylo zjištěno, že jediných jednatelem a společníkem **TXXXXA cxxxxxy s.r.o.** byl ke dni xxx M. K., nar. xxx, a jejíž předmět podnikání byla výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona. (č.l. 6081 spisu)
706. Dne 22.03.2017 Finanční úřad pro Kraj Vysočina potvrdil, že **TXXXXA cxxxxxy s.r.o. neměla daňové nedoplatky** vůči orgánům Finanční správy České republiky. (č.l. 6082 spisu)
707. Celní úřad pro kraj Vysočina potvrdil, že ke dni 16.03.2017 **neměla TXXXXA cxxxxxy s.r.o. evidovány žádné nedoplatky u orgánů Celní správy** České republiky. (č.l. 6083 spisu)
708. Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky potvrdila, že ke dni 22.03.2017 **TXXXXA cxxxxxy s.r.o. neevidovala splatný nedoplatek pojistného na veřejné zdravotní pojištění ani penále z prodlení**. (č.l. 6084 spisu)

709. Okresní správa sociálního zabezpečení Třebíč potvrdila, že ke dni 15.03.2017 **TXXXXA cxxxxxy s.r.o. neměla nedoplatek na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, penále a přírážce k pojistnému.** (č.l. 6085 spisu)
710. U hlavního líčení dne 24.04.2017 byly **M. Š.** do spisu založeny následující listinné důkazy.
711. **Z údaje o subjektech DPH k Axxxxxa s.r.o.** z webových stránek MFČR ze dne 12.04.2017 bylo zjištěno, že dotčená společnost neměla žádné bankovní účty určené ke zveřejnění. (č.l. 6149 spisu)
712. **Z protokolu o výsledku svědka R. H. ze dne 18.04.2013 u Územního pracoviště pro Prahu 3** Finančního úřadu pro hl.m. Prahu bylo předně zjištěno, že výslech svědka proběhl **za účasti M. Š. na žádost jednatele společnosti PX Sxxxxx s.r.o. M. Š.** správce daně zapsal svědeckou výpověď s R. H. z Občanského sdružení Sxxxxs Kxxi, kdy svědek uvedl následující, že spolupráce mezi společnostmi PX Sxxxxx a Občanským sdružením Sxxxxs Kxxi vznikla na základě jejich seznámení na přednášce pořádané xxx na jaře předcházejícího roku. Přednáška se týkala obchodování s Indonésií. Svědek popsal obchody s Indonésií za celkově složité a nestandardně řešené. Svědek zajišťoval obchod s Indonésií jako zprostředkovatel na základě ústních a písemných dohod. Svědek dále uvedl, že M. Š. poslal zboží do Indonésie, které v pořádku dorazilo a indonéská společnost si zboží vyzvedla. Platby probíhaly hotovostně, kdy jako člen Sdružení platit v České republice. Peníze dostával od zástupců nebo majitelů indonéských společností s tím, že místo předání peněz bylo pokaždé na jiném místě. Indonéské společnosti neměly založené společnosti v České republice ani v Unii. Svědek ve Sdružení zaujímal postsavení xxx xxxx, kdy obchody obstarával on sám osobně, dalšími členy byla Ing. I. Z. a M. J.. Účetnictví ke Sdružení nevedli, neboť neměli žádný zisk, tedy žádnou odměnu za zprostředkované obchody s Indonésií nebyly vyplaceny. Svědek dále připustil, že mu M. Š. proplatil „pouze náklady na telefon apod.“ Svědek se neobával žádných rizik spojených s hotovostními platby, protože M. Š. byly částky vypláceny po dnech, a dále i s ohledem na to, že Sdružení nemělo bankovní účet a dále poplatky za bankovní převody z Indonésie byly podle slov svědka velmi vysoké. Svědek dále doplnil, že zboží bylo v Indonésii objednáno za předem stanovenou cenu v české měně, proto od indonéských společností přebíral finanční prostředky v české měně, což byla jeho podmínka. V rámci obchodu pro společnost PX Sxxxxx s.r.o. navštívil Indonésii s M. Š. v první polovině září, asi na 14-17 dní. Jednali tam s panem Z. v Jakartě a dále v dole Yogyakarta a Solo, Střední Java. Svědek dále vypověděl, že přepravu zajišťovala vždy přepravní společnost, on sám nikdy. Připustil, že byl jednou u nakládky zboží. Předání zboží v Indonésii řešil s indonéskou stranou telefonem, e-mailem a přes Skype. V některých případech dokonce zastupoval indonéské společnosti na základě plných mocí. (č.l. 6150 – 6155 spisu)
713. *Z této listiny je patrný jiným popis dějů obž. H. oproti tomu, co uváděl jednak v rámci daňového řízení v roce 2015 (viz výše), jednak při oznámení dílem již spáchané, dílem další připravované trestné činnosti policejnímu orgánu a jednak po sdělení obvinění. Soud ve světle zmíněných výpovědí má zato, že je pochopitelné, že v dubnu 2013 obž. H. v pozici svědka v daňovém řízení popisoval události odlišně: věděl, že policejní orgán o trestné činnosti ví, byl srozuměn s tím, že podniká kroky, a obž. H. již jen „dobrával“ roli, kterou měl – viz navazující úřední záznam o podaném vysvětlení z ledna 2013.*
714. **Z úředního záznamu o podaném vysvětlení R. H.** na policejním orgánu 7.

oddělení Odboru hospodářské kriminality Služby kriminální policie a vyšetřování Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy sp. zn. KRPA – 149370/TČ-2012 **ze dne 23.01.2013** bylo zjištěno, že po návratu z Indonésie se zkontaktoval s T. D., který ho dále zkontaktoval s M. N. za účelem prodiskutování možností obchodu s Indonésií. Na první schůzku M. N. přivedl M. Š.. M. N. nabídnul k vývozu nože. Na základě nabídky H. zkontaktoval S. z Indonésie, který vlastnil KxxxxxxxA RxxxN Mxxxxxi. Mezi nimi žádná dohoda neproběhla, tu zajišťoval H.. Nechtěl si je pustit k sobě. Dohodnuto bylo, že se do Indonésie pošlou nože, kovoobráběcí nástroje, soustružnické nože, frézy, vrtáky s tím, že se zboží platit nebude, ale že dojde k výměně za nábytek, který S. vyráběl. Zboží mělo hodnotu asi 300 000 Kč. H. připustil, že byl u nakládky zboží, které sice bylo nové, avšak u nás nepoužitelné. K tomu se přihodily bedny s oblečením z výprodeje z Qxxxxe, které se nedalo nosit, a dárkové předměty, na které se H. nepodíval. Naložilo se to na dva kontejnery a poslalo. S. chtěl po H. seznam skutečného zboží a faktury, nezajímaly ho faktury, na které zboží odešlo. H. zjistil, že na fakturách mezi WXXXXO IXXXXT a Kxxxxxxa jsou milionové částky, že zboží bylo zvednuté objemově i cenově několikanásobně. H. se ke skutečnému seznamu zboží nedostal. Na to konto S. odmítnul zboží převzít, což dodržel, a na expedici ILG, s.r.o. napsal, že zboží si neobjednal, a proto si ho ani nepřevzme. Spedičně to měla na starosti paní Navrátilová, která odešla na mateřskou, a po ní agendu převzala paní R.. H. se dovtipil, že to bylo udělané takovým způsobem na vylákání nadměrných odpočtů. Mezitím došlo k vývozu dvou kontejnerů se sklem, které se nakládalo na Slovensku, jehož vývozcem byla společnost M. N. Lxxxí SxxxxxxxT Mxxxxa Hxxxxxxg s.r.o. a příjemcem indonéská společnost Dr. Z. E., DBA PX Sxxxa Dxxxxa. H. potvrdil, že u nakládky zboží byl přítomen, ale že se optická vlákna ani tašky na notebooky nenakládaly. Z. se poslaly „milionové faktury“, na což reagoval s tím, že to nepřevzme, tak se mu následně zaslaly „normální malé faktury“, na základě nichž Z. zboží převzal. Z. mu potvrdil, že došlo sklo, se kterým si neví rady, proto ho chtěl zlikvidovat. Další kontejner se nakládal v Praze, přičemž bylo prezentováno zboží ze Švýcarska. Zboží se proclilo za 5 000 švýcarských franků. Vývozcem byla PX Sxxxxxxs s.r.o. a odběratelem společnost Z.. Ten k tomu dostal „fakturu na malou částku“, Z. si zboží převzal. „Faktura na velkou částku“ byla předložena na finančním úřadě. V době, kdy byl od začátku září 2012 tři týdny v Indonésii, se do Indonésie odeslaly 4 kontejnery, 2 za WXXXXO IXXXXT s.r.o. s elektrospojky a 2 ze PX Sxxxxxxs s.r.o. odpadového zboží s vymyšlenými cenami. Odběratelem měl být Z., který je odmítl převzít. Zboží si však v Indonésii nikdo nepřevzal a zůstaly v přístavu v Palembangu. Převrácem byla společnost GXXXXO, vyřizoval jí pan Z.. V prosinci 2012 odjel 1 kontejner z Xxx, šrot autodílů na Škodovky, a 6 dalších, u kterých byly vývozci PX Sxxxxxxs s.r.o. a Cxxxxxy pxxxxxd s.r.o., příjemcem PT. Kxxxxxxa Mxxxxxi. Se S. ale nic dohodnutého nebylo. M. N. tehdy prohlásil, že se to tam pošle a pak se to tam vyřídí. Chtěl si v Indonésii založit společnost, která zboží měla přebírat. Od M. Š. ani M. N. se H. nikdy nedozvěděl skutečné množství zboží. H. popřel, že by M. N. doklady podepisoval, žádné platby neproběhly. (č.l. 6156-6158 spisu)

715. **Ze smlouvy o obchodním zastoupení** uzavřené dne 07.06.2012 mezi PX Sxxxxxxs s.r.o. zastoupené M. Š. jako zastoupeným a Sxxxxxs Kxxi zastoupené R. H. jako zprostředkovatelem bylo zjištěno, že předmětem smlouvy byla dlouhodobé vyvíjení činnosti Občanského sdružení dle potřeb a dispozic zastoupeného směřující k uzavírání kupních smluv třetích osob na prodej sortimentu společnosti, přičemž zastoupený se zavázal hradit zprostředkovateli náklady a případné odměny s tím spojené. Zastoupený se zavázal neposkytnout osobní údaje a údaje sloužící k ověření totožnosti zprostředkovatele třetí osobě a dále k mlčenlivosti k dalším osobám ohledně zprostředkování zboží obchodních operací a podobné. Zprostředkovatel byl oprávněn činit právní úkony, zejména uzavírat obchody – prodeje zboží jménem zastoupeného a přebírat hotovost. Zprostředkovateli

plynula z této smlouvy odměna, blíže specifikována v první příloze, která však soudu předložena nebyla. (č.l. 6159-6161 spisu)

716. **Smlouvou o obchodním zastoupení** mezi stejnými stranami uzavřené dne 25.06.2012 si strany dále stanovily, že zprostředkovatel se zavazuje k vyřizování popřípadě zprostředkování plateba dohledu mezi zastoupeným a třetí osobou, kupujícím v zahraničí, a dále pokud zprostředkovatel dostane nebo převezme finanční prostředky, obratem nejpozději do 1 pracovního dne předá nebo na účet zastoupenému. (č.l. 6162 spisu)

717. *Ve světle výpovědi obž. H. a D. odposlechů je na místě vnímat tyto listiny jen jako prostředek k předstírání reálného obchodování s Indonésií.*

718. **Z protokolu o trestním oznámení T. D.** na policejním orgánu Služby kriminální policie a vyšetřování Útvaru odhalování korupce a finanční kriminality ze dne 14.11.2012 bylo zjištěno, že dne 18.12.2011 si půjčil 500 000 Kč od Ing. M. N., který mu byl doporučen v brněnské finanční kaceráři, se kterou řešil svůj dluh. Půjčka byla zajištěna zajišťovacím převodem domu, ve kterém D. bydlel. Bylo stanoveno, že do tří měsíců zaplatí 750 000 Kč. D. však dluh včas neuhradil, a proto mu Ing. N. nabídnul řešení, že by jej mohl uhradit jiným způsobem s tím, že zajišťovací převod nevyužije. Mělo se jednat o to, aby mu sehnal odbyt zboží v zahraničí, které by v České republice levně nakoupil. D. se proto obrátil na R. H., kamaráda, který nějaký čas trávil v Indonésii. D. N. nabídnul, že se postarají o export, celní služby a další logistiku. H. sehnal v Indonésii odběratele zboží a N. tam za svoji společnost WXXXXO IXXXXT poslal zboží, soustružnické nože, textil, koupelnové doplňky. Kde N. zboží sehnal, D. netušil. Zboží se vždy odvezlo do Hamburgu v kontejneru, odkud bylo odvezeno lodí do Indonésie. Jednalo se o dva kontejnery, přičemž N. navýšil skutečné množství dodávaného zboží trojnásobně. Ing. N. k dodávce vystavil fakturu a dodací list. N. se sám svěřil D. s tím, že potřebuje množství zboží navýšit. Odběratelem měla být společnost XX. KXXXXXXA RxxxxN Mxxxxxi, která však odmítla zboží převzít s tím, že nebyly k němu dovozní licence. Proto H. sehnal jiného odběratele, a to PX Sxxxxa Dxxxxa, která zboží převzala. Ing. N. přijmul k tomu přístup, že mu vlastně bylo jedno, zda zboží někdo převezme či nikoliv, o skutečný export a dodávky zboží mu nešlo, hlavně aby se zboží nevrátilo. V tomto okamžiku D. došlo, že činnost Ing. N. je zaměřena jen na vylákání nadměrného odpočtu. Tehdy mu s tím Ing. N. nabídnul, že mu bude umazávat dluh, který narůstal o úroky, pokud pro něho sežene zboží a vybaví ho doklady. D. mu proto sehnal skleněné zboží naskladněné na Slovensku od I. z xxx. Jednalo se o veteš, polotovary, jako například neopracované vnitřky z termosek, cylindry k petrolejkám, apod. Na Slovensko odjel Ing. N. s M. Š. dne 01.08.2012, do Piešťan. Zboží bylo v areálu nějakého JZD. Zboží nakoupili za 150 000 Kč v hotovosti. Pro peníze se ještě museli vrátit k bankomatu do Čech. U toho byl přítomen H.. Zboží se následně naložilo do kontejneru objednaného u společnosti IXX Lxxxxc. Na pokyn Ing. N. měl D. zajistit nabývací doklady na dané hodnoty. D. oslovil několik společností, které však chtěli za vystavení fiktivních faktur cca 4-7% její hodnoty, na což ale D. neměl peníze, proto se s tím obrátil na N., který to odmítl zaplatit s tím, že D. mu už dluží peníze a pokud se mu to nelíbí, že se může vystěhovat ze svého domu. D. se pokusil sehnat na to peníze sám, ale bezúspěšně, proto nakonec vyrobil nabývací doklady za společnosti sám. Na sklo tedy vyrobil fakturu společnosti Mxxxxl Sxxxxf s.r.o. na částku 25 500 000 Kč na základě fiktivní dodávky společnosti MXR Cxxxxh s.r.o., která to zboží dodala společnosti Lxxxxí Sxxxxxxxxt Mxxxxa Hxxxxxxxg s.r.o., ke které obdržel návrh smlouvy zasláné e-mailem od M. Š., aby mohl fakturu vytvořit. Lxxxxí společnost pak zboží dodala do Indonésie a inkasovala nadměrný odpočet DPH. D. poté vyrobil další doklady k dodávkám, a to k elektrospojkám, které koncem srpna 2012 Ing. N. koupil od společnosti Z. K. z Xxx za

300 000 Kč. Zboží se naložilo v Xxx do kontejnerů objednaných u GXXXXO Česká republika s.r.o. D. poté na tento obchod vytvořil doklady, podle kterých ho měly dodat společnosti Lxxxxd vxxxxn s.r.o. a F. X. X. – Fxxxxxxxn Exxxxt Txxxxxg s.r.o. společnostmi Bxxxxxxxs Wxxxxd Cxxxxr s.r.o. Xxx, Sxxxxxxxs Lxxe s.r.o. Brno a MXR Cxxxxh s.r.o. Brno. Poslední tři jmenové společnosti spolupracovaly s Ing. N.. MXR Cxxxxh s.r.o. patřila M. Š.. Tyto tři společnosti pak zboží prodaly dál společnosti WXXXXO IXXXXT s.r.o. a ta jej dál prodala indonské společnosti PX SXXXXA DXXXXA za částku 46 584 000 Kč, k čemuž ještě dodal svoje zboží anebo tam fiktivně navýšil množství zboží. Všechny doklady, faktury, které D. vyhotovil vždy přeposílal e-mailem Ing. N.. Kromě uvedených případů Ing. N. provedl ještě další exporty s lidmi, se kterými se seznámil při obchodu se sklem ze Slovenska. Jednalo se o porouchané zboží z Baumaxu, Kauflandu apod. jako sekačky nebo motorové pily, které bylo lepší levně prodat nebo ekologicky likvidovat. Ing. N. a M. Š. nakoupili zboží z výprodeje ve Švýcarsku, přes nějaké lidi (mezi nimiž znal pouze jmény V. a R.) si zajistili převoz a vystavení fiktivních faktur na dodávku zboží. Jednalo se o dva kontejnery, jeden v červenci a druhý v srpnu 2012, jeden za 5000 švýcarských franků, o které se nakonec poprali a Švýcar, který ho měl dovážet, je nakonec první týden v září 2012 udal na policii v Berouně. Zboží bylo exportováno do Indonésie společnosti PX Sxxxxxxxs s.r.o. Na začátku září 2012 proběhl další obchod, a to s optickými kabely, jednalo se v podstatě o odřezky, metr dva dlouhé. Ty exportovala WXXXXO IXXXXT s.r.o. do Indonésie. D. dále uvedl, že Ing. N. měl nadstandardní vztahy s úředníkem na Finančním úřadu pro Prahu 10, díky kterému měl ke konci září informaci o tom, že bude po 25.10.2012 zahájeno vytykácí řízení za září 2012, kvůli kterému začal D. uhánět, aby mu vyhotovil faktury jako originály, na základě kterých se ta kontrola zastaví u dodavatelů WXXXXO IXXXXT s.r.o. s tím, že bude muset za to určitě zaplatit zase peníze na Finančním úřadu. (č.l. 6163-6166spisu)

719. *Obsah trestního oznámení odpovídá tomu, co obž. D. následně sděloval po zahájení trestního stíhání, a to jak v přípravném řízení, tak v řízení před soudem.*
720. **Z e-mailu zasláný od xxx k xxx ze dne 16.07.2012** bylo zjištěno, že v příloze byl zaslán dokument označený jako „Plná moc.pdf“ s textem, že posílá plnou moc k Mxxxxxxxvu, je s ním domluvený, dá mu prohlášení, ale takovou blbost ještě neviděl. **Z e-mailu mezi xxx a xxx ze dne 10.07.2012** bylo zjištěno, že sklo na Slovensku vlastnila nějaká česká firma, známý T., který řešil dopravu a ostatní věci, a dále že s příjemce pojedou odesílatel, neboť věděl, kde to je. **Z e-mailové komunikace mezi xxx a xxx 11. - 14.07.2012** bylo zjištěno, že M. Š. poslal R. H. seznam zboží, které mohl nakoupit v Praze s dotazem, zda o něj bude v Indonésii zájem, i když ceny byly s jeho „malou marží :-),“ na což mu H. odpověděl, že mají o něj zájem, jen musejí potvrdit ceny, a dále že to zboží zná a že je od P. K., M. Š. však popřel, že by dotyčného znal. Nakoenc mu H. potvrdil, že Z. souhlasí. **Z e-mailu mezi xxx a xxx ze dne 28.09.2012** bylo zjištěno, že v příloze k tomuto e-mailu byly dvě přílohy, pouze jedna z nich předložená soudu, a to INVOICE VF812 PX Sxxxxxxxs s.r.o. z 26.07.2012 vystavená na zahradní techniku včetně náhradních dílů a spotřebního materiálu za celkových 5789 USD pro PX SXXXXA DXXXXA Dr. Z. E., DBA. **Z e-mailu ze dne 25.07.2012 mezi xxx a „xxx“**, což je kontakt na Skypu, nikoliv – emailová adresa, jehož předmětem bylo „RE: xxx“, ve kterém bylo uvedeno, že PX Sxxxxxxxs s.r.o. objednává přepravu 1 kontejneru o váze 8 tun, přičemž místo nakládky je skladový areál xxx v ulici xxx na xxx, čas nakládky v cca 15 hodin, příjemcem PX SXXXXA DXXXXA v Indonésii, a přístav: Palenbang, podepsaný „D. T.“. (č.l. 6167-6172 spisu)
721. **Z II. dodatku ke smlouvě o obchodním zastoupení uzavřené mezi PX Sxxxxxxxs s.r.o. jako zastoupeným a Sxxxxxs Kxxi, občanské sdružení jako**

zprostředkovatelem ze dne 30.07.2012 bylo zjištěno, že zprostředkovatel se zavázal k uhrazení závazku zahraničního odběratele, a to PX Sxxxxa Dxxxxa, Dr. Z. E., vůči zastoupenému za nákup zboží – faktura VF812 ve výši 10 193 498 CZK a faktura VF912 ve výši 14 214 000 CZK, které podle textu měly být přílohou k dodatku. (č.l. 6173 spisu)

722. **Na dodacím listu s razítkem PX Sxxxxxxs s.r.o.** byl uvedený seznam věcí označený značkou výrobce a písmenem nebo číslicí, množství, cena za kus, DPH ve výši 0% a cena bez DPH, přičemž se mělo celkově jednat o 41 704 kusů za 10 193 498,08 bez uvedení měny. K tomu dále byly předloženy **čtyři výtisky z webových stránek** amazon.de a az-svarecitechika.cz bez uvedeného data vytištění, na kterých byly dopsané poznámky s tím, že cena BG-PL 26/1 26cc xxx ... (nevytištěný údaj) za 512,77 EUR byla vynásobena 27, což činilo 13 844,79 vyděleno 1,12 = 11 441,98 CZK, což byla částka, která byla dopsána i do dodacího listu k položce označené Einhell BG-PL 26/1. Přitom z listiny bylo jasně čitelné, že dotčené zboží je v nabídce na Amazon.de **od 14. února 2017**. Druhý výtisk se týkal einhell odvlhčovač NLE 20 E po slevě za 202,43 EUR a třetí výtisk pily stolní kotoučová RT-TS 1725 U Einhell Red po slevě za 6 090 Kč včetně DPH, na němž bylo dopsáno „6090:1,21=503306,-“, Poslední výtisk se týkal topidla Einhell KGH 4200 za 2659 Kč, 2198 Kč bez DPH. (č.l. 6174-6186 spisu)
723. **Z e-mailové komunikace mezi xxx a xxx ze dne 14.-18.08.2012** bylo zjištěno, že H. byly zaslány soupisy zboží, což H. potvrdil s tím, že se domluvil se Z., ale hračky se tam dodat nedají, protože na ně musí být licence. (č.l. 6187 spisu)
724. **Občanské sdružení Sxxxxxs Kxxi zastoupená R. H. prohlásila dne 06.04.2013**, že ani Občanské sdružení ani PX SXXXXA DXXXXA, Indonésie si nečiní žádné nároky na zboží prodané PX SXXXXXXS s.r.o., jehož prodej zprostředkovali, a souhlasili s převedením práv ke zboží na dopravce A.P.Mxxxxx – Mxxxxxk A/S. K tomu byl přiložen Statement of abandonment of cargo z 05.04.2013 v Praze podepsané PX Sxxxxxxs s.r.o. (č.l. 6188-6189 spisu)
725. **Z III. dodatku ke smlouvě o obchodním zastoupení mezi PX Sxxxxxxs s.r.o. a Sxxxxxs Kxxi z 27.09.2012** bylo zjištěno, že zprostředkovatel Sxxxxxs Kxxi se zavázalo k uhrazení závazku zahraničního odběratele PX SXXXXA DXXXXA vůči PX Sxxxxxxs s.r.o. za nákup zboží – faktura VF1012 ve výši 13 189 387 CZK a faktura VF1112 ve výši 12 524 329 CZK. (č.l. 6191 spisu)
726. **Z e-mailu mezi xxx a xxx ze dne 16.11.2012** bylo zjištěno, že musejí sehnat co nejvíce zboží, ať se to tam dodá ještě před koncem roku, mají hodně volných peněz, ale musí být vše odeslané do konce roku, a dále aby se ozval T., který by něco pro něho měl. (č.l. 6192 spisu)
727. **E-mail L. J. xxx zasláný dne 04.12.2012** M. N. xxx a xxx, ve které byl seznam společností, byl přeposlan od xxx M. Š. xxx dne 05.09.2015 a znovu stejně přeposlán dne 23.03.2016. (č.l. 6195 spisu)
728. **E-mail L. J. xxx zasláný dne 11.12.2012** M. N. xxx a xxx, ke kterému byl přílohou výpis společnosti DXXU.CZ s.r.o. ze dne 11.12.2012 a výpis společnosti jako práce DPH z přidané hodnoty, která byla registrována k DPH dne 30.01.2012. (č.l.6196-6198 spisu)

729. **Z objednávky Občanského sdružení Sxxxxxs Kxxi** zastupující na základě plné moci společnost XX. KXXXXXXXXA RxxxN Mxxxxxi a jejich příloh ze dne 14.12.2012 bylo zjištěno, že závazně objednali zboží v příloze specifikované jako autodoplňky, hračky, interiérové doplňky, koupelnové doplňky, úklidové a kancelářské doplňky, oblečení, obuv a doplňky, zahradní doplňky, kuchyňské doplňky, ostatní doplňky a zařízení, umělé květiny, v celkovém množství 86526 a textilní barvy 33500 kusů, bez uvedení ceny. (č.l. 6201-6215 spisu)
730. **Z kupní smlouvy uzavřené dne 17.12.2012 mezi PX Sxxxxxs s.r.o. jako prodávající a Sxxxxxs Kxxi zastupující XX. KXXXXXXXXA RxxxN Mxxxxxi jako kupující** bylo zjištěno, že předmětem smlouvy byly umělé květiny za 5 821 421 Kč a textilní barvy za 4 154 000 Kč, jejichž odeslání se má uskutečnit nejpozději do 28.12.2012 s tím, že kupující si zboží překontroluje při nakládce zboží k odeslání a potvrdí dodací list. (č.l. 6216 spisu)
731. **Z kupní smlouvy uzavřené dne 14.12.2012 mezi PX Sxxxxxs s.r.o. jako prodávající a Sxxxxxs Kxxi zastupující XX. KXXXXXXXXA RxxxN Mxxxxxi jako kupující** bylo zjištěno, že předmětem smlouvy byl soubor interiérových, zahradních, kuchyňských, koupelnových, kancelářských doplňků, oblečení a hraček v celkové částce 26 031 285 Kč a soubor autodoplňků za 8 578 863 Kč, jejichž odeslání se má uskutečnit nejpozději do 28.12.2012 s tím, že kupující si zboží překontroluje při nakládce zboží k odeslání a potvrdí dodací list. (č.l. 6220 spisu) K tomu byly přiloženy dodací listy z 19.12.2012 na stejně označené zboží k faktuře č. VF1512. (č.l. 6220-6233 spisu)
732. **Z prvních dvou listů přiznání k dani z přidané hodnoty společnosti CXXXXA spol. s r.o. za zdaňovací období prosinec 2012** bylo zjištěno, že není s otiskem podacího razítka finančního úřadu ani jiným způsobem není doloženo, zda bylo podané v tomto znění či nikoliv. (č.l. 6236 spisu)
733. *V předchozích odstavcích zmiňované listiny, ať již smlouvy, dodatky k nim, e-mailová komunikace je třeba ve světle s obsahem výpovědi obž. H., D. a obsahu odposlechů vnímat opět jen jako prostředky k předstírání a dokládání údajných obchodů.*
734. Na listinách dále byly seznamy zboží na **dodacích listech** DL1512, DL 1612 – faktura VF1612, dále další vtištěné **webové stránky** opětovně bez potvrzení ke kterému dni, na kterých byla uvedena cena konventoru 12 V /220 V 150 W do zapalovače za 652,9 Kč bez DPH a 790 Kč s DPH, samolepky na automobily, které se prodávají od 99 Kč do 3480 Kč za pár.výfukový tmel Walker – 250 g za 198 Kč s DPH, kotouč do tachografu 125 km/h za 199,31 Kč bez DPH, potah na volant kožený modročerný 37-39 cm po slevě za 206 Kč bez DPH, návleky na bezpečnostní pásy – sada 2 kusy za 379 Kč bez DPH, kryty kolových šroubů ABS – sada 20 kusů 323 Kč s DPH, simplicol 1510 Textil-Echtfarbe flüssig dunkelbraun za 6,99 EUR bez uvedeného kurzu k přepočtu, karafiát jedno květy (v balení 12 kusů) za 87,60Kč bez DPH, leknín zelený 45 cm za 247 Kč bez DPH, listí z lísky s ořechy 6 ks 60 cm za 561 Kč bez DPH, slunečnice 110 cm za 189 Kč bez DPH. (č.l. 6240-6257 spisu)
735. **Z přepisu části nahrávky** – schůzka xxx bez uvedeného data od 21:14 do 23:55 hodin bez dalších informací o nahrávce, bez originálního znění nahrávky, bylo zjištěno, že někdo si řekl o milion a půl, osoba označená jako N. řekla „Tak mu dej dva.“ na což osoba označená jako H. uvedla: „Já mu nic dávat nebudu.“ (č.l. 6258-6259 spisu)

736. Kopii nahrávky předložil M. Š. na CD nosiči. (viz č.l. 7150 spisu)
737. Z oznámení o skutečnostech nasvědčujících spáchání trestných činů ze dne 07.10.2015 bez potvrzení o doručení příslušnému orgánu. (č.l. 6264 spisu)
738. Z vyrozumění policejního orgánu ze dne 08.09.2016 bylo zjištěno, že podané trestní oznámení M. Š. bylo dne 07.09.2016 odložena. (č.l. 6265 spisu)
739. *Co se týče výše uvedených listin předložených M. Š., soud dospěl k závěru, že jejich důkazní hodnota je sporná a nízká, jednak z důvodu neoriginality (například u přepisu nahrávky rozhovoru nebylo uvedeno a prokázáno, kdo pořizovat zvukový (či audiovizuální) záznam, kdo přepsal záznam, který den měla být nahrávka pořizena, přepis nebyl kompletní, nebyly žádným hodnověrným způsobem zjištěna identita hovořících osob a okolnosti, za kterých vznikal).*
740. *K předloženým seznamům zboží, které měly být přílohami k fakturám, objednávkám a e-mailům soud podotýká pouze to, že výčty nesou v sobě nejasné údaje, nebylo jasné uvedené, jak ke celkovým cenám dospěli, zboží nebylo natolik individuálně popsáno tak, aby ho nebylo možno zaměnit s jiným obdobným zbožím s jinou cenou atd.*
741. **Z protokolu o výsledku T. D. v postavení svědka dne 19.05.2017** na policejním orgánu Oddělení hospodářské kriminality Územního odboru Havlíčkův Brod Krajského ředitelství policie kraje Vysočina bylo zjištěno, že v něm uvedl shodně jako v trestním oznámení, že si půjčil od Ing. N. finanční částku ve výši 500 000 Kč, na jejíž splacení se dohodli formou zprostředkování odběratele zboží v zahraničí, v zemi mimo Evropskou unii. D. pak seznámil N. s R. H., který žil po nějaký čas v Indonésii. Na základě podkladů od M. Š. pak D. dělal dodací listy, podklady pro celní řízení, objednal kontejner. Nic sám nedomlouval, vše mu bylo sděleno M. Š.. Zboží, soustružnické nože a možná textil, fyzicky neviděl. Počet zboží se upravoval pouze v listinné podobě podle opakovaného navyšování. Ceny neurčoval, pouze vycházel z předložených podkladů. Důvody navyšování neznal, ani se o to nezajímal. Z rozhovorů mezi H., N. a Š. vyplynulo, že zboží nemělo žádnou hodnotu, pouze se vyveze a v Indonésii si ho někdo nechá, neřešilo se to. Fakturační cena byla na 30 milionů korun. H. poté požádal pro indonéskou stranu i fakturu s reálnou cenou zboží, což mělo být asi 4 000 – 4500 USD. Společnost Ing. N. byla exportér, indonéskou stranu domlouval H. a podklady dodával Š.. D. pak připravil celní deklaraci, možná i objednávky zboží, komunikoval s přepravní společností. Až po čase D. došlo, že celý obchod byl založen na vyvezení nadceněného šrotu a čerpání DPH. Poté uvedl, jaká nastal problém s nepřevzetím zboží v Indonésii. (č.l. 6679-6683 spisu)
742. **Z protokolu o výsledku R. H. v postavení svědka ze dne 19.05.2017** na policejním orgánu Oddělení hospodářské kriminality Územního odboru Havlíčkův Brod Krajského ředitelství policie kraje Vysočina bylo zjištěno, že byl ústně požádán Ing. N. o zajištění kupce na zboží Ing. N. v Indonésii. Žádnou plnou moc k zastupování WXXXXO IXXXXT s.r.o. nikdy neobdržel. Původně sehnal za kupce PT Kxxxxxxa Rxxxx Mxxxxxi (S.). Podle Ing. N. měla dodávka obsahovat nástroje do oráběcích strojů, sice u nás již nepoužívaných, ale v Indonésii využitelných. Po dohodě prodeje zboží H. viděl část zboží, kdy se nakládalo, a zjistil, že v průběhu nakládky na pokyn Ing. N. do toho byly přidány i koupelnové doplňky jako rámečky a držáky, textil označený jako QXXXXE. Podle jeho

zkušeností na něho doplňky i textil působily jako podprůměrné kvality, téměř bezcenné, byly zčásti poškozené, ze starých zásob, nemoderní. Neměl přitom seznam zboží k dispozici, proto nemohl jej poprovnat. Hodnota naloženého zboží byla asi 150 000 – 200 000 Kč. Původně bylo dohodnuté, že se pošle kontejner nástrojů bez přesně specifikovaného množství v objednávce s tím, že při převzetí zboží si indonéská strana vyhodnotí využitelnost jednotlivých kusů nástrojů a teprve poté se dohodne hodnota dodávky s tím, že za ně bude kontejner nábytku z Indonésie. Po několika dnech po nakládce se H. dostal k nákladovému listu, který měl vyhotovit asi Ing. N., s přemrštěnou cenou o několik řádů, mělo se jednat o desítky milionů Kč. H. bylo jasné, že zboží za takovou cenu v Indonésii nepřijmou. Zkontaktoval S.a snažil se s ním dohodnout maximální cenu, za kterou by byl ochotěn zboží přijmout. Potom požádal D., který pro N. zajišťoval deklaraci zboží, aby fakturu upravitel do reálného stavu. Konečná cena byla nakonec kolem 150 000 Kč a faktura s touto částkou byla zaslána do Indonésie. To se měnilo v průběhu cesty kontejneru po moři. Na celnici v České republice zůstala ale ta původní. S. zboží nepřevzal, neboť neměl licenci na obchod s textilem. O zapojení Š. do obchodu ze začátku vůbec netušil, posléze zjistil, že jeho společnost vystupovala v řetězci společností přeprodávající si vyvážené zboží z České republiky. Někdy v září 2012 se H. sešel s D. a zjistil, že má stejný názor na fiktivní obchody za účelem čerpání DPH, a proto se obrátil na policii. (č.l. 6679-6686 spisu)

743. *Tyto dva protokoly prokazují konzistentnost výpovědí obžalovaných H. a D. před orgány činnými v přípravném řízení poté, co celou věc oznámili.*

744. **Finanční úřad pro Jihomoravský kraj doplnil připojení se k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody** dne 19.05.2017 s tím, že dne 16.03.2017 bylo správci daně doručeno rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství č.j. 11093/17/5300-21444-712153 ze dne 16.03.2017, které téhož dne nabylo právní moci, kterým bylo č. j.: 2491977/17/3001-60566-711981 odvolacím orgánem o výše uvedeném odvolání rozhodnuto, a to tak, že rozhodnutí správce daně, tj. dodatečný platební výměr na DPH za zdaňovací období květen 2012 vydaný dne 09.03.2016, bylo změněno tak, že se doměřená daň z částky 6.612.730,- Kč změnila na částku 6.566.468,- Kč. (viz č.l. 6714-6724 spisu)

745. **Z dopisu pana S.** panu JUDr. Alexandrovi Nettovi, advokátovi, ze dne 29.08.2017 v Sukoharjo, bylo zjištěno, že prostřednictvím R. H. v letech 2005, 2007 a 2009 mu byl zprostředkován obchod. V červnu 2012 dostal e-maily od přepravce ze Semarangu, že do přístavu přijedou kontejnery z Prahy vystavené na jeho společnosti s tím, že je uveden jako příjemce zboží. Tehdy ale s nikým z České republiky neobchodoval, proto kontejnery odmítl, kromě toho ani neměl licenci na provozování dovozu. Poté mu došel od H. e-mail s žádostí o pomoc s převzetím kontejneru, což S. odmítl. Dále popřel, že by H. někdy pro jeho společnost pracoval. Nikdy o Sxxxxxxs Kxxi neslyšel, a ani o společnosti Pxxxxxd s.r.o. (č.l. 6844 – 6860 spisu)

746. *Tento dopis prokazuje roli, kterou sebral v trestné činnosti obž. H. tak, jak ji i popsál.*

747. **Bxxxxxxxxn s.r.o. dne 22.03.2013 doručil Finančnímu úřadu pro hlavní město Prahu přípis,** že P. V. zakoupil k datu 08.01.2013 100% obchodní podíl ve společnosti Bxxxxxxxxn s.r.o. K obchodní spolupráci s PX Sxxxxxxs s.r.o. uvedl, že došlo pouze k jednomu obchodu na základě kupní smlouvy ze dne 23.07.2012, jejímž předmětem byl prodej řídicích jednotek VW nakladaných ve skladových prostorách na Praze 4. Dle závazkových splátkového kalendáře byly platy v roce 2012 předávány vždy paní M. Č. proti vystavení příjmového pokladního dokladu. Dodavatelem řídicích jednotek VW byla

společnost Čevit – GT se zástupcem E. A.. (č.l. 6958-6959 spisu)

748. **Z kupní smlouvy uzavřené dne 17.04.2013 v Brně mezi RXXO, spol. s r.o. (prodávající) jednatel P. T., a MXR Cxxxh s.r.o. (kupující) jednatel M. Š.**, jejímž předmětem bylo dodání movitých věcí specifikovaných v příloze, ve které byl uveden seznam věcí, a to „tašky na notebooky 4879 kusů, pouzdra na notebooky 2130 kusů, pouzdra na navigaci a hard disk 2721 kusů, pouzdra na fotoaparát a kameru 1661 kusů, laserové a optické myši 1190 kusů, příslušenství – USB hub, zámek, gamepad, keypad atd. 2165 kusů“, za 19 239 000 Kč včetně DPH. Strany smlouvy se dohodly na úhradě faktury v hotovosti podle splátkového kalendáře, který nebyl předložen soudu. Ve smlouvě nebylo uvedeno, do kdy nejpozději musí prodávající doručit zboží kupujícímu na které místo. (č.l. 6961-6964 spisu)
749. Obžalovaní Ing. N., Š. a K. založili do spisu v řízení před soudem další listiny, soud na tomto místě v souhrnnosti sděluje, že s ohledem na skutečnosti zjištěné zejména z odposlechů a z výpovědí obžalovaných D. a H. platí, že jakékoli další předkládané listiny měly jen předstírat, že obchody jsou reálné, že ceny zboží odpovídají, že zboží není nadhodnoceno a že cílem je skutečně vývoz do Indonésie. Za situace, kdy shora již popsanými a zhodnocenými důkazy soud uzavřel, že závěry podané obžaloby obstály a že cílem všech dějů nebyl nákup-prodej- vývoz, nýbrž nákup zboží s co nejnižší hodnotou, několikanásobné navyšování hodnoty přeprodejem před řetězec společností a následný vývoz bez odběratele a konečným cílem pak vylákání neoprávněného nadměrného odpočtu DPH, a kdy předkládané listiny měly dokládat skutečnosti, které již jinými rozvedenými důkazy byly vyvráceny, zmiňuje se o nich soud v tomto odůvodnění již spíše obecně a okrajově.
750. **Za zmínku stojí odborného vyjádření Bronislava Nejteka, znalce historických vozidel**, který se na žádost obhajoby měl stanovit obvyklou cenu u náhradních dílů pro osobní automobily ke dni 31.12.2012, k čemuž znalci byl předložen seznam náhradních dílů objednatel. Znalec ve svých závěrech zjistil ceny k datu 08.12.2017 a 09.12.2017, neboť nebylo možné, aby stanovil cenu náhradních dílů zpětně, protože podle jeho slov neexistuje jednotný univerzální ceník. U 14 položek nebylo možné zjistit cenu, neboť nebyly dostatečně specifikované a ani požadované údaje ke specifikaci dílů nebyly dodatečně dodány. (č.l. 7419 – 7465 spisu)
751. *Závěry tohoto odborného vyjádření na jednu stranu prokazují, že znalec nebyl schopen zpětně obhodnotit cenu náhradních dílů na základě seznamu předloženém mu obhájcem. Soud uzavřel, že zboží bylo účelově popsáno příliš obecně, nekonkrétně, neobsahovalo údaje, které by vylučovaly možnost záměny s jiným zbožím podobného typu – dělo se tak záměrně (viz výpovědi obž. D., H. a odposlechy), aby bylo možno zastrčit reálnou (mnohobně nižší) cenu vyvážených věcí.*
752. Ing. M. N. dále předložil **e-mailovou komunikaci s L. J.** ze dne 04.10.2012, kdy mu zaslal výpisy nějakých společností z obchodního rejstříku a výpisy, zda jsou plátcí daně z přidané hodnoty. Dne 11.12.2012 zaslal J. N. e-mai s dalšími údaji na společnost DXXU.CZ s.r.o. Mezitím mu zaslal vzor smlouvy a požádal o korekci. (č.l. 7484-7502 spisu)
753. P. K. předložil k bodům 1), 2a) a 5) **obžaloby kopie z německé verze časopisu Quelle – Podzim/Zima 2009/2010**, na základě nichž poukazyval na tehdejší ceny oblečení. *Soud takovému důkazu však nepřihlídl: prokazování ceny zboží přeprodávané v roce 2012*

Shodu s prvopisem potvrzuje L. V.

časopisem Quelle z přelomu roků 2009/2010, nemá vypovídající hodnotu.

754. **M. Š. oznámil** dne 26.06.2018 na Generální inspekci bezpečnostních sborů **podezření ze spáchání trestného činu zneužití pravomoci úřední osoby**, a to úmyslným mařením vyšetřování, účelovou manipulací a zatajováním důkazů u kauzy vedené pod sp. zn. KRPA-149370/TČ-2012, se zřejmým účelem nadřžovat osobám R. H. a T. D., v záměrném vyvolání podmínek pro páchání trestné činnosti. (č.l. 7540-7541 spisu)
755. *Tuto listinu soud vnímá s ohledem na důkazy svědčící vině obž. Š. jako účelovou snahu obž. Š. odvést pozornost od sebe, ode skutečností plynoucích nejen z výpovědi H. a D., ale i z odposlechů, a znevěrohodnit tyto obžalované a rovněž práci orgánů činných v přípravném řízení trestním.*
756. Na základě důkazů tak, jak jsou v předchozí části tohoto odůvodnění popsány a zhodnoceny, soud uzavřel u skutků tak, jak jsou uvedeny v bodě A) výroku tohoto rozsudku, že státní zástupkyně unesla důkazní břemeno a že popsánymi důkazy bylo prokázáno, že všichni obžalovaní způsobem, který je u jednotlivých skutků popsán, vědomě a koordinovaně na sebe navazujícími úkony naplnili zákonné znaky skutkové podstaty trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1,3 (resp. odst. 2 písm. c) u obž. V.) tr. zákoníku, přičemž jejich jednání spočívalo ve vystavování faktur prokazující nákup a prodej zboží tak, jak je druhově popsáno v jednotlivých skutcích, a to za nadhodnocenou cenu, v zahrnutí faktur vystavených v zastoupení jednotlivých ve skutcích specifikovaných společností v rámci účelově vytvořených obchodních řetězců jednotlivými spolupachateli do daňových příznání. Následně došlo k uplatnění nároku na vyplacení neoprávněného nadměrného odpočtu DPH u místně příslušných finančních úřadů. Všichni věděli, že fakturovaná cena hodnotě zboží neodpovídá, a věděli, případně byli srozuměni s tím, že účelem navyšování ceny je pouze získat neoprávněný odpočet DPH v takové výši, které by pokryla náklady a současně přinesla zisk. V případě skutků popsanych v bodě A 1 a 4 byly skutky dokonány, když k vyplacení nadměrného odpočtu DPH došlo, u ostatních skutků v bodě A popsanych skutky dokonány nebyly, jednání skončilo ve stádiu pokusu, když k vyplacení nedošlo.
757. Podle ustanovení § 240 odst. 1 tr. zákoníku se trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby dopustí ten, kdo ve větším rozsahu zkrátí daň, clo, pojistné na sociální zabezpečení, příspěvek na státní politiku zaměstnanosti, pojistné na úrazové pojištění, pojistné na zdravotní pojištění, poplatek nebo jinou podobnou povinnou platbu anebo vyláká výhodu na některé z těchto povinných plateb. Odstavec 2 písm. c) citovaného ustanovení stanoví použití vyšší trestní sazby pro toho, kdo takový čin spáchá ve značném rozsahu, a odstavec 3 citovaného ustanovení pak stanoví ještě vyšší trestní sazbu pro toho, kdo spáchá takový čin ve velkém rozsahu.
758. Konstrukce této skutkové podstaty je založena na tom, že jde ve své podstatě o **druh podvodného jednání, kdy je správce daně uváděn v omyl ohledně rozsahu daňové povinnosti**, pachatelé tohoto činu zkreslují, předstírají nebo zamlčují určité skutečnosti rozhodné pro existenci a výši daňové povinnosti a tím způsobují, že daňová povinnost je zastřena (např. není přiznáno, že vznikla daňová povinnost), snížena (daň je vyměřena nižší než by odpovídalo skutečnosti) či **může být i vylákána výhoda (u DPH tzv. nadměrný odpočet – subjekt neodvádí daň, naopak uvede nepravdivé údaje, podle kterých má nárok na vyplacení prostředků správcem daně – jako je to v řešené věci)**. V tomto rámci může jít v zásadě o jakékoliv jednání pachatele s uvedeným důsledkem, může jít jak o aktivní jednání, tak o opomenutí jednání, ke kterému je pachatel

povinen. Shodně viz např. rozhodnutí velkého senátu trestního kolegia Nejvyššího soudu ČR ze dne 28. 3. 2012, sp. zn. 15 Tdo 1671/2011.

759. Podvodné jednání se musí vztahovat k povinné platbě uvedené v ustanovení § 240 odst. 1 tr. zákoníku. Typickým příkladem takové povinné platby jsou daně, v řešené věci jde konkrétně o daň z přidané hodnoty. Ta je upravena zákonem č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty. Ve stručnosti lze k její konstrukci uvést, že dle ustanovení § 2 odst. 1 citovaného zákona ve znění účinném v době spáchání činu bylo předmětem daně dodání zboží nebo převod nemovitosti anebo přechod nemovitosti v dražbě za úplatu osobou povinnou k dani v rámci uskutečňování ekonomické činnosti, s místem plnění v tuzemsku, poskytnutí služby za úplatu osobou povinnou k dani v rámci uskutečňování ekonomické činnosti, s místem plnění v tuzemsku, pořízení zboží z jiného členského státu Evropské unie za úplatu, uskutečněné v tuzemsku osobou povinnou k dani v rámci uskutečňování ekonomické činnosti, nebo právnickou osobou, která nebyla založena nebo zřízena za účelem podnikání, a pořízení nového dopravního prostředku z jiného členského státu za úplatu osobou nepovinnou k dani a dovoz zboží s místem plnění v tuzemsku. Dle odst. 3 citovaného jsou plnění, která jsou předmětem daně, zdanitelnými plněními, pokud nejsou osvobozena od daně. Osobou povinnou k dani byla podle ustanovení § 5 citovaného zákona fyzická nebo právnická osoba, která samostatně uskutečňovala ekonomické činnosti, pokud zákon v ustanovení § 5a nestanovil jinak. Podle ustanovení § 36 odst. 1 bylo základem daně vše, co jako úplatu obdržel nebo měl obdržet plátce za uskutečněné zdanitelné plnění od osoby, pro kterou bylo zdanitelné plnění uskutečněno (novelou k 1. 4. 2011 bylo doplněno, že včetně částky na úhradu spotřební daně). V ustanoveních §§ 72 až 79c řeší citovaný zákon možnost odpočtu od daně, kdy nejjednodušeji řečeno má plátce nárok na odpočet daně, pokud přijatá zdanitelná plnění použije pro uskutečnění své ekonomické činnosti za zákonem dále upřesněných podmínek. Odpočet není hodnotou, která by do výpočtu daně vstupovala automaticky, ale je nárokem, který plátce za stanovených podmínek může či nemusí uplatnit. Ustanovení § 73 blíže konkretizuje, jaké podmínky je plátce povinen splnit, aby měl na odpočet nárok. Konkrétní podoba povinností se v průběhu páchaní trestné činnosti měnila, vždy však existovala povinnost být schopen nárok na odpočet daně zákonným způsobem prokázat. Vzhledem k této konstrukci zákona o dani z přidané hodnoty lze konstatovat, že k uvedení nepravdivé skutečnosti k přiznání k dani z přidané hodnoty dochází např. tím, že právo na odpočet je uplatněno v situaci, kdy plátce nedisponuje zákonem vyžadovanými doklady, bez ohledu na to, zda odpovídající plnění proběhlo či nikoliv, nebo tím, že subjekt uvádí nepravdivé údaje, na jejichž základě se pak domáhá vyplacení nadměrného odpočtu DPH, jako tomu bylo v tomto případě.

760. Pokud jde o kvalifikační momenty, trestní zákoník přímo nedefinuje, co znamená spáchání tohoto činu ve značném rozsahu, resp. ve velkém rozsahu. Analogicky však soudní praxe vychází z ustanovení § 138 tr. zákoníku, které definuje značnou škodu jako škodu dosahující částky nejméně 500.000 Kč a škodu většího rozsahu jako škodu dosahující minimálně částky 50.000 Kč a škodu velkého rozsahu jako škodu dosahující nejméně částky 5.000.000 Kč, přičemž tyto hranice platí i pro stanovení výše prospěchu, nákladů na odstranění škody či při stanovení hodnoty věci. Obecně je pojem rozsah spáchání širším pojmem, který u jednotlivých trestných činů může mít i jiné hledisko, než jen prostý součet částek, o které se jednalo (např. počet útoků). Avšak v případě trestného činu řešeného v této věci není důvod hledět na jiný než na finanční aspekt: lze tudíž sečíst částky, o které byla (či v případě pokusu měla být) zkrácena daň, poplatek či jiná povinná platba a výslednou sumu srovnat s hranicemi škod tak, jak jsou výše uvedeny. K tomuto lze odkázat na právní názor Nejvyššího soudu ČR v rozhodnutí ze dne 18.6.2014 sp.zn. 5 Tdo

567/2014. S výjimkou obžalovaného V., kde byl prokázán značný rozsah (tj. rozsah, který převýšil hranicy škody větší, ale nepřekročil hranici škody velkého rozsahu), došlo u zbývajících obžalovaných k překročení dolní hranice škody velkého rozsahu, čemuž odpovídá použitá právní kvalifikace skutku.

761. Z hlediska právní kvalifikace soud ve shodě s podanou obžalobou použil ustanovení § 23 tr. zákoníku, podle kterého jde o spolupachatelství, byl-li trestný čin spáchán úmyslným společným jednáním dvou nebo více osob, kdy pak odpovídá každá z nich, jako by trestný čin spáchala sama. Toto ustanovení bylo použito i v případě skutku pod bodem A2 tohoto rozsudku u obžalovaného H. – v jeho případě obžaloba podřadila jeho jednání do samostatného bodu označeného v obžalobě jako 2 b) a měla za to, že obž.H. jinému umožil opatřením prostředků spáchání jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání zločinu podle § 240 odst. 1,3 tr.zákoníku, a to v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo. Po provedeném dokazování však soud dospěl k závěru, že jednání obžalovaného H. i v tomto bodě naplňuje všechny zákonem předpokládané znaky spolupachatelství. V tomto směru proto doznalo právní posouzení jednání obž. H. změny oproti podané obžalobě.

762. O společné jednání ve smyslu ustanovení § 23 tr. zákoníku jde jak v případě, kdy každý z pachatelů naplní všechny znaky skutkové podstaty trestného činu, tak v případech, kdy jsou jednotlivé znaky naplněny různými spolupachateli, či jsou znaky naplněny až souhrnem jednání spolupachatelů. Jednání pachatelů může i nemusí probíhat současně. Rozhodující je, že jednání každého ze spolupachatelů je alespoň článkem řetězu, který jako celek směřuje k vykonání trestného činu a jako celek naplňuje skutkovou podstatu. Rozhodující je společný úmysl, kdy konkrétní jednání spolupachatele může být identické, ač jde o spolupachatelství zcela odlišných činů. Jednání spolupachatele nemusí samo o sobě naplnit znak skutkové podstaty, k tomu může dojít až v souvislosti s jednáním dalšího spolupachatele či spolupachatelů. Tyto aspekty jsou předmětem konstantní judikatury (např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 30. 11 1966, sp. zn. 8 Tz 77/66, publikované pod č. 15/1967 Sb. rozh. tr., či rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 29. 4. 1955, sp. zn. 1 Tz 76/55, publikované pod č. 66/1955 Sb. rozh. tr.) V souvislosti s trestným činem zkrácení daně nalézací soud odkazuje zejména na starší, ve svých závěrech však stále plně použitelné rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 21. 2. 1968, sp. zn. 8 Tz 10/68 publikované pod č. 25/1968 Sb. rozh. tr., s jehož závěry se nalézací soud plně ztotožňuje.

763. S výjimkou obžalovaných D. a H., kteří se k trestné činnosti doznali a nezpochybňovali přímý úmysl (v době, kdy bylo započato s přípravou činů popsaných v bodě A 6 a 7 tohoto rozsudku již spolupracovali s orgány činnými v trestním řízení - viz pasáže o oznámení protiprávního jednání již uskutečněného a popis připravovaného jednání a části popisující včasnou reakci orgánů činných v trestním řízení přípravném – jejich monitorování činnosti prostřednictvím odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu) a trestnou činnost podrobně popsali i v řízení před soudem (ač jim nebyl přiznán statut spolupracujícího obviněného, o který usilovali), ostatní obžalovaní se vesměs hájili tím, že nevěděli, že jsou součástí řetězce, že nevěděli o nadhodnocení zboží, že uvěřili tomu, že se mohou uchytit na indonéském trhu atp. – viz jednotlivé varianty obhajoby obžalovaných popsané v rámci rozboru jednotlivých výpovědí obžalovaných. Jinými slovy: tito obžalovaní zpochybňovali, že byly naplněny všechny zákonné znaky skutkové podstaty trestného činu – konkrétně měli za to, že chybí úmyslné zavinění.

764. Soud se proto již v rámci hodnocení výpovědi jednotlivých obžalovaných, a to ve

světle ostatních důkazů, zejména odposlechů, obecně zmínil o formě zavinění.

765. V případě obžalovaných Ing. N. a Š. soud při hodnocení jednotlivých důkazů k nim se vztahujícím (viz výše kurzívou zvýrazňované pasáže) konstatoval, že oba jednali v přímém úmyslu. Byli to oni (a svědčí tomu nejen výpověď obžalovaných D. a H., případně dílčí zmínky o jejich aktivitách ve výpovědích ostatních obžalovaných (viz shora), ale i v odposleších zaznamenaná konverzace. Soud na základě těchto důkazů uzavřel, že způsob provedení trestné činnosti vymysleli, zorganizovali a řídili právě tito dva obžalovaní.
766. V rámci předchozích pasáží odůvodnění byla opakovaně zmínka o tzv. bílých koních. V řešené věci je na místě se v rámci odůvodnění dotknout i této problematiky, neboť se vztahuje k otázce zavinění u zbývajících obžalovaných, u nichž soud dovodil existenci zavinění ve formě nepřímého úmyslu.
767. Soud proto níže uvádí základní skutečnosti k problematice tzv. bílých koňů tak, jak se s nimi ve své praxi opakovaně setkává:
768. Pod označením bílého koně se lze setkat s osobami se zásadně odlišnou mírou zapojení do páchání trestné činnosti, což následně může znamenat, že může jít o osobu trestně neodpovědnou (či trestně odpovědnou pouze pro méně závažný trestný čin), pomocníka či (spolu)pachatele. Je však vždy třeba zkoumat míru znalostí obžalovaného o věci a míru jeho aktivity, význam pro spáchání trestného činu, která může sahat od jednorázového ulehčení zakrytí nějaké osoby, po opakované aktivní jednání, bez kterého by nebylo možné trestný čin spáchat (nezbytná součást řetězce jednání).
769. Nalézací soud se v rámci své rozhodovací praxe setkal s rozlišováním různých stupňů aktivity bílých koní v hantýrce pachatelů této trestné činnosti, kdy tuto „terminologii“ v jisté míře přebíral, a to pro její názornost, srozumitelnost a výstižnost. Současně ji i dále rozvinul:
770. Klasickým bílým koněm je tzv. **"nechodící" bílý kůň**. Jde zejména o bezdomovce, osobu závislou na alkoholu či drogách nebo o osobu zadluženou apod., tj. o takovou osobu, která pro relativně malou finanční odměnu v řádu jednotek, popřípadě několika desítek tisíc je ochotna podepsat v zásadě cokoliv, následky takového jednání neřeší a souvislosti ji moc nezajímají. Takovýto bílý kůň však nejedná soustavněji, není připravený a často ani schopný hrát přesvědčivé roli, kterou by měl údajně mít. Není schopen podle potřeby „chodit“ a hrát naučenou roli, pouze přispěje jednorázovými, jednoduchými úkony, zpravidla bez znalosti širších souvislostí. V řešené věci této charakteristice odpovídají např. svědkové G., G., S..
771. Pro trestnou činnost je využíván typicky tak, že jsou např. připraveny listiny, bílý kůň je přivezen spolehlivějším členem zločinné skupiny k advokátovi, notáři, na obecní úřad či poštu, kde listiny podepíše a podpis se ověří. Bílý kůň podepíše, co je potřeba, a tím pro něj věc v zásadě končí. Typicky na takovéto koně bývají napsané firmy, které pak fakticky řídí někdo na základě plné moci, prokury či jen neformálně tvrzeného titulu. Přes bílého koně jsou opatřeny přístupy do internetového bankovníctví, přístupové údaje do datové schránky atd., takže bez jeho účasti lze taktéž provádět platby, osobní účast je nutná pouze pro výběry a jiné operace na přepárce. V praxi se použití takového koně projevuje tak, že jednatelem je osoba, která není pro nikoho kontaktní, vystupují za ní jiné osoby, jednatelem uváděné tel. čísla obsluhují jiné osoby, které různě vysvětlují, že není zrovna možné mluvit přímo s jednatelem, pohodlné je pro pachatele, pokud lze věci řešit přes e-

mail, který bez dalšího neumožňuje identifikovat pisatele, pokud pak již je jednatel osobně přítomen nějakému jednání, tak ho pak nevede, aktivní roli má zpravidla jeho doprovod atd. Bílý kůň tedy pro samotnou realizaci trestné činnosti není ve větší míře potřeba, ale jelikož je na pozici, kdy mohou nastat situace, u kterých je nutná jeho další osobní účast, volí se na ni osoba, které jsou do určité míry kontaktní či opětovně dohledatelná, takže v případě potřeby lze zajistit její další aktivitu (to neznamená, že s jejím nalezením a získáním spolupráce nemohou nastat potíže).

772. Počítá se s tím, že dotčená osoba může být dohledatelná pro finanční či celní úřad, policii atd., ale čin je organizován tak, aby buď nedisponovala žádnými informacemi, které by mohly ostatním pachatelům ublížit, nebo sice takovéto informace má, ale pachatelé mají z nějakého důvodu za to, že na ní bude spolehnouti (setkat se lze se zastrašováním i tím, že je slíbena odměna, pokud bílý kůň sehraje i v rámci trestního řízení příznanou roli, může mu být i zajištěn obhájce, který má za úkol spíše než efektivně hájit svého klienta hlídat, aby se dokazování nevydávalo pro ostatní pachatele nebezpečným směrem, může pro něj být připravena obhajoba v tom smyslu, že je dále kryt tzv. „mrtvým koněm“ atd).

773. Tento typ bílého koně u soudu zpravidla buď odmítne vypovídat, nebo uvede, že o věci vlastně nic bližšího neví (např. jen obecně popíše, jak mu bylo nabídnuto za úplatu něco podepsat).

774. V současné praxi tento typ bílého koně není ani obviněn, když u něj lze dovozovat maximálně vědomou nedbalost. Následně pak působí v rámci trestního řízení jako svědek, zpravidla však jako svědek, který není schopen podat jakoukoli zásadní informaci, neboť jí s ohledem na výše uvedené nedisponuje. Zmíněné rysy tohoto typu „bílého koně“ vystihují informace, které v rámci svědectví podali již zmiňovaní svědkové G., G., S..

775. Co do dosažitelnosti a dohledatelnosti se v praxi objevuje tzv. **"mrtvý" bílý kůň**. V dnešní době již označení „mrtvý kůň“ neodpovídá zpravidla doslovně, ale jde o bílého koně, který již nemá být vůbec dohledatelný či dosažitelný, o osobu, která již nic nevypoví. Z hlediska vyšetřování jde o pachatele připravenou slepou uličku. U tohoto druhu bílého koně nemohou pachatelé počítat s tím, že by sami kdy byli schopni zajistit v případě potřeby další spolupráci, a proto jsou využíváni tam, kde se nepočítá s tím, že by mělo být třeba více než jednorázové jednání, typicky jsou využíváni pro finální „uklizení“ účelově použité obchodní společnosti, kdy např. dle podepsaných listin byla společnost převedena na osobu X, které rovněž dle protokolu bylo předáno účetnictví a vše související se společností, přičemž se následně zjistí, že osoba X je např. cizím státním příslušníkem ze země mimo EU, který krátce po podepsání těchto listin odcestoval a již není nijak dohledatelný, může jít o osobu nezvěstnou a bohužel se lze setkat i s tím, že jde o osobu, která následně zemře (nemusí nutně jít o cizí zavinění, lze se setkat s tím, že umírající osoba je svolná sehrát tuto roli, aby finančně vypomohla své rodině s vědomím, že případné následky již nebude muset řešit). Svěbytným využitím „mrtvých“ bílých koní je pak to, že je využita identita mrtvé či nezvěstné osoby.

776. Naopak vyšší stupeň zapojení představuje tzv. **"chodící" bílý kůň**. Ne vždy si lze totiž vystačit s tím, že ve společnosti je zapsán „nechodící“ bílý kůň, za kterého někdo jiný může provádět platby, pod jehož jménem lze psát emaily a případně i komunikovat po telefonu, ale nemůže ho nahradit v případě potřeby osobního styku. Situace si může žádat, aby zde byla osoba, která bude schopna „chodit“ dle potřeby na úřady, za obchodními partnery, v zásadě trvale a s adekvátní znalostí věci sehrávat přidělenou roli, byť jde fakticky pouze o loutku plnící pokyny jiné, za identitu bílého koně skryté osoby či osob. Druhem

chodících koní jsou pak rovněž osoby, které jsou pověřovány výběry hotovosti (pokud jsou prováděny častěji, takže si nelze vystačit s ne vždy dosažitelným „nechodícím“ bílým koněm, či hrozí riziko, že by nedostatečně spolehlivý bílý kůň mohl zneužít situaci, peníze si vybral a zmizel). Získání výnosů je cílem tzv. karuselových podvodů a problém pro pachatele představuje otázka, jak vyvést potřebné prostředky z firem, které dříve či později budou předmětem zájmu státních orgánů tak, aby k nim nevedly stopy. Nejjednodušším je peníze vybrat v hotovosti s tím, že bude možné sice identifikovat osobu, která peníze vybrala, ale nikoliv již zjistit, komu peníze dále předala (pokud tedy není aktuálně sledována, či se nerozhodne spolupracovat s orgány činnými v trestním řízení). Jde z hlediska organizování této trestné činnosti o slabé místo a dilema, jelikož je pro výběr nutné na jednu stranu využít „postradatelnou“ osobu, ale na druhé straně musí jít o osobu dostatečně důvěryhodnou jak z hlediska toho, že dispoziční práva k účtu nezneužije pro vlastní obohacení, tak co do toho, že v případě odhalení nebude vypovídat proti ostatním osobám. Avšak právě tento typ tzv. bílého koně je tím, který se ocitá na lavici obžalovaných. Je pak otázkou důkazů v konkrétním případě a jejich hodnocení, zda u něj je shledáno v rámci základní skutkové podstaty úmyslné zavinění, a to s ohledem na níže rozebíranou charakteristiku zavinění v nepřímém úmyslu.

777. Do této kategorie spadají i jednatelé obchodních společností, či osoby jednající za společnosti na základě plné moci, které z různých důvodů vyhoví a umožní, aby se společnost zapojila do obchodního řetězce, jehož smyslem není a nikdy nebyl skutečný obchod, ale získání výhody, např. v podobě navýšení obrátu společnosti (viz argumentace obž. A.), umoření dluhu (obž. K. – ten sice tuto motivace neuvedl, leč vyplynula z jiných důkazů – viz výše) aj., nebo například jen z důvodu přátelských vazeb (obž. J.). I u těch obžalovaných, u nichž lze o důvodu zapojení pouze spekulovat a kteří se hájí tím, že se domnívali, že jde o standardní obchod, však je možno nepřímý úmysl dovozovat z nestandardních okolností, které byly zřejmé (uváděny u hodnocení důkazů v pasážích psaných kurzívou), které akceptovali a z nichž soud dovozuje lhostejnost k důsledkům, které mohou nastat a s nimiž jsou srozuměni.

778. Na základě skutečností popsanych u výpovědí obžalovaných, u nichž je dovozován nepřímý úmysl, má nalézací soud za to, že u těchto obžalovaných jde o představitele tzv. „chodících“ bílých konů. Jejich aktivita ve věci nebyla jednorázová, sehrávali roli zapojením se do řetězce, akceptací plateb v hotovosti, tvorbou faktur s nadhodnocenými cenami zboží, všichni akceptovali, že oteře řízení a „obchodování“ měli v rukou obžalovaní Ing. N. a Š.

779. Skutečnost, že obžalovaní byli bílými koňmi ve světle již řečeného neznamena, že se nedopustili řešení trestné činnosti. Nejde o osoby, které by s předmětnou činností neměly v zásadě nic společného, o v zásadě „náhodné zneužitě obchodníky“. Zatímco osoba v roli bílého koně na nejnížší úrovni nemusí mít konkrétní představu o tom, k jaké činnosti je na ně vedená společnost používána, o jaké částky se jedná, nemusí si být schopna představit, k jaké trestné činnosti dochází, tak u obžalovaných je vztah k trestní činnosti významně těsnější. Šlo o osoby, které akceptovaly navýšení ceny získaného zboží (bez ohledu na jeho bezcenost, resp. významně nižší skutečnou hodnotu: staré náhradní díly, nejakostní, ba i rozbité laboratorní sklo, optické kabely v praxi již fakticky neprodatelné atd.), tj. vědomě se podíleli na tzv. „namáčení“ zboží, přičemž byli přinejmenším srozuměni s tím, že na konci „pracího“ procesu bude inkasován odpočet DPH (tzv. „žďímání“). V uvozovkách uvedené pojmy nejsou odbornými termíny, ale lze se s nimi setkat, neboť stručně, avšak velmi výstižně popisují posloupnost a účel jednotlivých článků řetězce.

780. Tito obžalovaní měli jednat s náležitou obezřetností a péčí. Byli povinni jednak plnit přesně definované povinnosti, které jsou kladeny zákony České republiky (tj. například nerozepisovat vysoké částky, jak to standardně dělali), současně také měli jednat s potřebnými znalostmi, přiměřenou obezřetností a pečlivostí. To zahrnuje tyto základní faktory: dobrou víru, informovanost a jednání v obhajitelném zájmu společnosti. Dobrou víru lze vymezit jako rozumné vnitřní přesvědčení o tom, že jedná informovaně a v obhajitelném zájmu společnosti a v souladu se zákony. Při posouzení dobré víry je třeba vycházet z toho, zda ten který obžalovaný měl anebo mohl mít pochybnosti o tom, že jedná informovaně, resp. v obhajitelném zájmu společnosti, a to (opět) při zohlednění péče, kterou by v obdobné situaci vynaložila jiná rozumně pečlivá osoba, byla-li by v jeho postavení. Přesvědčení obžalovaných o tom, že jednali informovaně, resp. v obhajitelném zájmu společnosti, musí být opodstatněné. Všichni tyto obžalovaní zmiňovaným povinnostem nedostáli, rezignovali na jejich plnění od prvopočátku, vědomě se podřizovali vůli Ing. N., resp. Š., i když si museli být vědomi následků. Soud nicméně u těchto šesti obžalovaných vyšel z verze pro ně relativně příznivé, akceptoval, že obžalovaní dotčenou trestnou činnost nevymysleli ani neřídili a že osobami, jejichž role byla zásadní, byli již opakovaně zmiňovaní obžalovaní Ing. N. a Š., jejichž „pobočníky“ byli obžalovaní D. a H..
781. Soud vyšel z verze, že tyto obžalovaní byli „chodícími“ bílými koňmi, kteří kryli aktivity někoho jiného, akceptovali, že budou v řetězci plátců, kteří přefakturovávají zboží, které bylo získáno za zlomek ceny, než za jakou bude prodáno před samotným vývozem.
782. Dle ustanovení § 15 tr. zákoníku jedná pachatel úmyslně nejen tehdy, pokud chtěl způsobem uvedeným v zákoně porušit nebo ohrozit chráněný zájem (obž. Ing. N., Š, D., H.), ale také tehdy, pokud věděl, že svým jednáním může takové porušení nebo ohrožení způsobit, a pro případ, že je způsobí, byl s tím srozuměn, přičemž srozuměním se rozumí smíření pachatele s tím, způsobem uvedeným v trestním zákoně může chráněný zájem porušit nebo ohrozit (zbývající obžalovaní).
783. Ve smyslu citovaného ustanovení tak tyto zbývající obžalovaní jednali zaviněně a to v nepřímém úmyslu. Bylo jim lhostejno, že svým jednáním umožní jinému vylákat neoprávněný nadměrný odpočet DPH.
784. Jednotliví obžalovaní tak byli uznáni vinnými skutky tak, jak jsou ve výroku popsány a právně kvalifikovány, jednali zaviněně, a to úmyslně. U žádného obžalovaného nebyly zjištěny okolnosti, na jejichž základě by byly pochybnosti o tom, že jsou trestně odpovědní.
785. **V následující část odůvodnění je zaměřena na odůvodnění výroků o trestu tak, jak jsou v bodě A výroku tohoto rozsudku uvedeny, na úvod obecně:**
786. Základní okolnosti, k nimž musí soud přihlížet při stanovení druhu a výměru trestu, jsou popsány v ustanovení § 39 tr. zákoníku. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédne k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy; dále přihlédne k chování pachatele po činu, zejména k jeho snaze nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu, a pokud byl označen jako spolupracující obviněný, též k tomu, jak významným způsobem přispěl k objasnění zločinu spáchaného členy organizované skupiny, ve spojení s organizovanou skupinou nebo ve prospěch organizované zločinecké skupiny. Přihlédne také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele. (*citace ustanovení odst. 1 § 39 tr. zákoníku*)

Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. (*citace ustanovení odst. 2 § 39 tr. zákoníku*) Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlídně k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem, k době, která uplynula od spáchání trestného činu, k případné změně situace a k délce trestního řízení, trvalo-li nepřiměřeně dlouhou dobu. Při posouzení přiměřenosti délky trestního řízení soud přihlídně ke složitosti věci, k postupu orgánů činných v trestním řízení, k významu trestního řízení pro pachatele a k jeho jednání, kterým přispěl k průtahům v trestním řízení. (*citace ustanovení odst. 3 § 39 tr. zákoníku*) K okolnosti, která je zákonným znakem trestného činu, včetně okolnosti, která podmiňuje použití vyšší trestní sazby, nelze přihlídnout jako k okolnosti polehčující nebo přitěžující. K okolnosti odůvodňující mimořádné snížení trestu odnětí svobody nelze přihlídnout jako k okolnosti polehčující. (*citace ustanovení odst. 4 § 39 tr. zákoníku*)

787. Všichni obžalovaní porušili zájem státu na správném vyměření daní, resp. na vyplacení nadměrného odpočtu DPH jen v případě naplnění zákonných podmínek. S ohledem na rozsah tak, jak byl zjištěn, je porušení fiskálních zájmů státu natolik společensky škodlivé, že nepřichází v úvahu uplatňovat u všech odpovědnost trestně právní.

788. Soud při právní kvalifikaci a následně při ukládání trestu posuzuje, zda došlo k dokonání jednání, tj. zda daň byla zkrácena (v tomto případě zda došlo k vylákání neoprávněného nadměrného odpočtu DPH), nebo zda jednání bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu, jež měl v úmyslu spáchat, avšak k dokonání nedošlo (v tomto případě nárok na vyplacení neoprávněného nadměrného odpočtu DPH byl uplatněn, ale k vyplacení nedošlo). Soud na základě dokazování u hlavního líčení dospěl k závěru, že obžalovaní v různých obchodních řetězcích měli v úmyslu získat odpočet DPH na základě faktur jimi vystavených v takové výši, aby jim nahradil nejenom náklady, ale poskytl i zisk, čehož si byli vědomi při vytváření faktur na stejné zboží, jehož cenu několikanásobně nadhodnocovali v rámci přefakturování, aniž by přitom měli zájem o skutečný obchodní vztah či samotné zboží, a kdy věděli, že žádná indonéská společnost si zboží nepřeveze a že takto navýšenou cenu za zboží nezaplatí. Jednalo o zkrácení daně, které v případě skutků v bodě A) 1 + 4 bylo dokonáno, když došlo k vylákání neoprávněného nadměrného odpočtu DPH, v bodech A) 2, 3,5,6,7 k dokonání nedošlo, když sice došlo k uplatnění nároku na vyplacení neoprávněného nadměrného odpočtu DPH, avšak k jeho odčerpání nedošlo. To, zda byl skutek dokonán, či nikoliv byl významnou okolností, k níž soud přihlížel při stanovení výměry trestu u jednotlivých obžalovaných.

789. Trestní zákoník stanovuje zákonnou trestní sazbu pro základní skutkovou podstatu trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby v rozmezí šesti měsíců až tří let odnětí svobody, pro pachatele, který takový čin spáchá ve značném rozsahu (obž. V.) pak stanoví trestní sazbu na dvě léta až osm let, pro pachatele, který takový čin spáchá ve velkém rozsahu (ostatní obžalovaní), stanoví trestní sazbu na pět až deset let odnětí svobody. Pokus trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby je trestný podle stejné trestní sazby jako dokonáný trestný čin.

790. Vzhledem k tomu, že obžalovaným K., Ing. N., Ing. V. a V. byl trest ukládán jako souhrnný, zmiňuje soud v tomto obecném úvodu odůvodnění výroku o trestu podmínky, které musí nastat, aby byl trest ukládán jakou souhrnný, když v českém trestním zákoníku se při ukládání trestu neuplatňuje tzv. sčítací hledisko.

791. Podle ustanovení §43 odst. 2 tr. zákoníku soud uloží souhrnný trest podle zásad uvedených v odstavci 1, když odsuzuje pachatele za trestný čin, který spáchal dříve, než byl soudem prvního stupně vyhlášen odsuzující rozsudek za jiný jeho trestný čin. Spolu s uložením souhrnného trestu soud zruší výrok o trestu uloženém pachateli rozsudkem dřívějším, jakož i všechna další rozhodnutí na zrušený výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Souhrnný trest nesmí být mírnější než trest uložený rozsudkem dřívějším. V rámci souhrnného trestu musí soud vyslovit trest ztráty čestných titulů nebo vyznamenání, trest ztráty vojenské hodnosti, trest propadnutí majetku nebo trest propadnutí věci, jestliže takový trest byl vysloven již rozsudkem dřívějším.
792. Před rokem 2010 byl u Městského soudu v Praze ustálen postup, kdy při ukládání souhrnného trestu ve vztahu k jinému souhrnnému trestu se v dřívějším rozsudku zrušil pouze poslední výrok o souhrnném trestu, a nikoli i další, již před tím pravomocně zrušené výroky o trestech. S ohledem na stanovisko trestního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 10.6.2010 Tpjn 301/2010 nalézací soud v rámci výroku o souhrnném trestu v případě obžalovaných P. K. a Ing. M. N. vyslovil zrušení výroků o trestech obsažených ve všech dřívějších rozsudcích, jmiž byly uloženy tresty za ostatní trestné činy spáchané v souběhu.
793. Vzhledem k tomu, že u části obžalovaných (obž. A., D., J., K., V.) byl ukládán trest odnětí svobody pod dolní hranicí zákonem stanovené trestní sazby, zmíní soud v této obecné části odůvodnění výroky o trestu podmínky, které trestní zákoník stanoví pro tento postup:
794. Podle § 58 odst. 1 tr. zákoníku má-li soud vzhledem k okolnostem případu nebo vzhledem k poměrům pachatele za to, že by použití trestní sazby odnětí svobody trestním zákonem stanovené bylo pro pachatele nepřiměřeně přísné a že lze dosáhnout nápravy pachatele i trestem kratšího trvání, může snížit trest odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby tímto zákonem stanovené. Činí-li dolní hranice trestní sazby odnětí svobody alespoň pět let, při snížení trestu odnětí svobody nelze uložit trest pod jeden rok (ustanovení § 58 odst. 3 písm. c) tr. zákoníku).
795. V případě obž.H. a K. se ve výroku zmíněný § 58 odst. 1 tr. zákoníku ocitl v důsledku chyby při užití klávesových zkratk. Soud na toto pochybení upozorňuje, v odůvodnění výroku o trestu u těchto dvou obžalovaných ho již nezmiňuje, když z výměry trestu je zřejmé, že trest nebyl ukládán pod dolní hranicí zákonem stanovené trestní sazby pro ustanovení § 240 odst. 3 tr. zákoníku.
796. **Nyní k odůvodnění konkrétních trestů u jednotlivých obžalovaných:**
797. **V případě obžalovaného J. A.** bylo prokázáno, že se dopustil trestné činnosti popsané ve výroku 6) tohoto rozsudku, kde hranice škody vylkého rozsahu byla překročena o cca (zaokrouhleno na sta tisíce) jeden milin šestset tisíc Kč. Skutek nebyl dokonán, jednání zůstalo ve stádiu pokusu. Vzhledem k tomu, že J. A. nezatajoval informace týkající se obchodního řetězce, alespoň v části přiznal svoji účast nejenom na fakturaci ale i na fyzickém překládání zboží k vývozu, soud obžalovanému uložil, byť popíral úmyslnou povahu svého jednání, trest odnětí svobody, jehož výměra byla uložena pod dolní hranicí zákonem stanovené trestní sazby, a to ve výměře dvou let a šesti měsíců. Výkon uloženého trestu byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání čtyř let. Při ukládání trestu soud přihlédl jednak k nižší míře zapojení obžalovaného, jednak k tomu,

že škodlivý následek nenastal, když skutek nebyl dokonán a zůstal ve stádiu pokusu, jakož i k výši škody, která jeho účastí na jednání obžalovaných mohla vzniknout (která sice překročila spodní hranici kvalifikační hranice, avšak v porovnání s mnoha set milionovými daňovými podvody řešenými u Městského soudu v Praze je výrazně nižší). Jako významnou polehčující okolnost a současně skutečnost, která soud vedla k ukládání trestu pod dolní hranicí stanovené trestní sazby, posoudil soud to, že obžalovaný před spácháním trestného činu vedl řádný život. V případě tohoto obžalovaného je soud přesvědčen, že trest ukládaný byť na samé spodní hranici zákonem stanovené trestní sazby by byl nepřiměřeně přísný, a soud má za to, že trest kratšího trvání může mít lepší výchovný účinek a povede k nápravě obžalovaného. Soud stanovil poměrně dlouhou zkušební dobu, během níž bude chování obžalovaného průběžně sledováno.

798. Provedenými důkazy v rámci hlavního líčení bylo prokázáno, že **obžalovaný T. D.** se zúčastnil obchodních řetězců popsaných v bodech 2), 6), 7) výroku tohoto rozsudku. Soud přihlédl předně k tomu, že obžalovaný T. D. podal jako první z obžalovaných u policejního orgánu trestní oznámení již dne 14.11.2012, tedy v době před skutky uvedenými pod body 6) a 7) obžaloby. Díky včasnému oznámení se policejní orgán nejenom o již páchané trestné činnosti dozvěděl, ale podnikl i první úkony k zajištění důkazního materiálu usvědčujícího dotčené obžalované z páchaní trestné činnosti popsané blíže ve výročí rozsudku, což soud považuje za významnou polehčující okolnost. Obžalovaný sám doznal, že se po podaném trestním oznámení následující trestné činnosti dopouštěl s vědomím toho, že jsou všichni obžalovaní monitorováni policií, kdy chtěl svým zapojením objasnit trestnou činnost a kdy věřil, že bude označen jako spolupracující obviněný.

799. Tento obžalovaný se doznal k činu, status spolupracujícího obviněného mu nebyl přiznán, přesto svůj postoj nezměnil, s policejními orgány spolupracoval a vypovídal k trestné činnosti i v řízení před soudem. S orgány činnými v trestním řízení tedy spolupracoval, nic nezatajoval, svého činu litoval. Soud shledal, že právě na základě jeho trestního oznámení policejní orgány mohly činit úkony směřující k objasnění páchaní trestné činnosti a shromáždit tak dostatečné množství důkazů usvědčující jednotlivé obžalované. Obžalovaný byl výrokem B skutky v obžalobě uvedené pod č. 6) a 7) zproštěn, důvody jsou blíže rozvedeny v závěrečné části odůvodnění. Lze důvodně uzavřít, že nebýt jeho oznámení, mohla Českému státu vzniknout výrazně vyšší škoda a současně by orgány činné v přípravném řízení trestním měly výrazně ztíženou či zcela zablokovanou možnost shromáždit důkazy proti zbývajícím obžalovaným.

800. Co se týče jeho jednání specifikované pod bodem A) 2) výroku tohoto rozsudku, soud nepochybuje o tom, že se zapojil, aby tím splatil svůj dluh vůči Ing. M. N., který se v průběhu let neúměrně navýšil oproti výši půjčky, což sám doznal a což Ing. N. nepopíral. Svědčí mu zásadní polehčující okolnost, kdy poté, co si uvědomil, k čemu celý obchodní řetězec směřuje, při vědomí hrozící trestní sazby svoji trestnou činnost doznal u policejního orgánu a současně i poté sehrával roli pachatele v připravovaných vývozech, nikoliv již pro zisk či dluhovou výhodu, nýbrž pro rozkrytí celé skupiny spolupachatelů. Při ukládání trestu za skutek pod bodem A) 2) výroku tohoto rozsudku soud dále přihlédl i k jeho dosavadnímu životu, kdy byl sice odsouzen za několik trestných činů, ale buď jejich tresty již vykonal, osvědčil se ve zkušební době nebo byl amnestován, a proto soud k těmto odsouzením při ukládání trestu nepřihlížel. S ohledem na jeho míru zapojení, kdy soud uznal obžalovaného vinným pro jeden skutek spáchaný ve stádiu pokusu, k výši škody, kterou mohli způsobit svým jednáním, a k jeho chování po spáchání trestného činu, soud dospěl k závěru, že je na místě mu uložit trest odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby ve výměře tří let podmíněně odloženém na zkušební dobu v trvání pěti let.

801. S přihlédnutím k tomu, že trestné činnosti se dopustil jako osoba vystupující za několik společností, za něž neměl oprávnění právně jednat, soud shledal důvodným mu uložit trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního zástupce v obchodních společnostech a družstvech na dobu pěti let.
802. **Obžalovaný R. H.** se zapojil do obchodních řetězců popsaných pod body 2b), 4), 5), 6), 7) obžaloby, avšak shodně jako T. D. i on páčání trestné činnosti ohlásil v době před vylákáním odpočtu na DPH u bodů 6 a 7 obžaloby, tedy před dokonáním trestné činnosti, podal o tom trestní oznámení dne 23.01.2013, doznal, že 18.04.2013 na finančním úřadu lhal, přiznal se k trestné činnosti, objasnil ji, a dále s vyšetřujícími orgány spolupracoval. Ani jemu nebyl přiznán status spolupracujícího obviněného. Vzhledem k tomu, že obžalovaný učinil o trestném činu oznámení ještě v době, kdy škodlivému následku trestného činu mohlo být zabráněno, soud dospěl k závěru, že je na místě obžalovaného zprostit body 6) a 7) obžaloby (ve výroku B) 1) a 2) tohoto rozsudku) s přihlédnutím k § 33 písm. b) trestního zákoníku, když tím, že učinil o trestném činu oznámení ještě v době, kdy škodlivému následku trestného činu mohlo být zabráněno, trestnost činu zanikla – k tomu blíže závěrečná část odůvodnění rozsudku.
803. V případě skutků pod bodem A) 2) a 5) výroku tohoto rozsudku nebylo DPH finančním úřadem vyplaceno, skutek tudíž nebyl dokonán, oproti tomu v případě skutku ve výroku A) 4) rozsudku k vyplacení došlo a jedná se o dokonáný trestný čin. Soud při ukládání trestu přihlížel předně k chování obžalovaného po činu (míněny činy spáchané před oznámení připravovaných vývozů 6) a 7) obžaloby), kdy svůj trestný čin sám oznámil úřadům, napomáhal při objasňování své trestné činnosti a významně přispěl i k objasnění trestného činu spáchaného ostatními obžalovanými, kdy se doznal k tomu, že při výpovědi v rámci daňové kontroly na finančním úřadu, u které byl přítomen i M. Š., mlžil, na základě čehož nebylo DPH vyplaceno. Soud dále přihlédl i k tomu, že R. H. byl sice několikrát odsouzen, avšak již se osvědčil, nebo se na něj hledí jako by nebyl odsouzen. Soud přihlížel k výši škody, kterou svým jednáním pod bodem 4) způsobil, a to ve výši 8 281 044 Kč, a k výši škody, kterou měl způsobil pod body 2) a 5), a to 9 316 800 Kč a 4 818 762 Kč, a dospěl k závěru, že je na místě trest ukládat na samé spodní hranici zákonného rozpětí (pozn. viz odst. č. 795) – kdy zohlednil zejména jeho pomoc, kterou sehrál při objasnění celého případu. Pro výkon takto uloženého trestu byl zařazen do věznice s ostrahou, jak předpokládá ustanovení § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku.
804. S přihlédnutím k tomu, že trestné činnosti se dopustil jako osoba vystupující za občanské sdružení zastupující indonéskou společnost, za kterou právně jednal a zavazoval jí k právním závazkům, i když věděl, že indonéská společnost k ničemu z toho nedala souhlas, soud shledal důvodným mu uložit trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního zástupce v obchodních společnostech a družstvech na dobu sedmi let, což je v horní polovině zákonné sazby, přičemž soud přihlížel k míře jeho zapojení do trestné činnosti včetně výše škody, kterou mohl svým jednáním způsobil.
805. **U obžalovaného G. J.** byl v případě A) 1) vylákaný odpočet daně z přidané hodnoty ve výši 6 152 229 Kč a v případě A) 3) jednání směřovalo k vylákání odpočtu daně z přidané hodnoty ve výši 2 708 698 Kč.
806. I u tohoto obžalovaného soud přistoupil k uložení trestu pod dolní hranicí zákonem stanovené trestní sazby, a to ve výměře tři roky. Z opisu rejstříku trestů obžalovaného zjistil, že sice byl již jednou soudně trestán, avšak ve zkušební době podmíněného

odsouzení se osvědčil a hledí se na něj, jako by nebyl odsouzen. Je zřejmé, že nehrál žádnou vůdčí roli, že se k sehrání role tzv. chodícího bílého koně nechal přesvědčit – konkrétní zjištěný motiv u něj však nebyl prokázán. Výkon uloženého trestu byl podmíněně odložen na zkušební dobu ve výměře pěti let.

807. S přihlédnutím k tomu, že trestné činnosti se dopustil jako osoba zastupující společnost AXXXXXA s.r.o. na základě generální plné moci, soud shledal důvodným mu uložit trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního zástupce v obchodních společnostech a družstvech na dobu tří let, což je v dolní polovině zákonné sazby. Kombinace podmíněně odkládaného trestu odnětí svobody s trestem zákazu činnosti povede dle přesvědčení soudu k naplnění smyslu trestu spíše, než nepodmíněný trest odnětí svobody.

808. Obžalovaný **M. K.** se zapojil do spolupráce s ostatními spoluobžalovanými v bodě A)6). Podobně jako u obžalovaného A. trestný čin nebyl dokonán, škoda Českému státu nevznikla, přičemž kvalifikační moment (hranice 5.000.00,- Kč) byl překročen (zaokrouhloeno na sta tisíce) o jeden milion korun – soud opětovně poukazuje na skutečnost, že ve stejné sazbě jako obžalovaní v této věci, jsou i pachatelé, u kterých je čin spáchán v rozsahu stamilionových daňových úniků. S ohledem na tuto skutečnost, dále s ohledem na to, že čin v jeho případě nebyl dokonán, dále s ohledem na to, že obžalovaný byl dosud bezúhonný, i v jeho případě byl trest ukládán pod dolní hranici zákonem stanovené trestní sazby, a to ve výměře 2 let a 6 měsíců. Tato výměra umožňuje, aby výkon uloženého trestu byl podmíněně odložen. Zkušební dobu soud stanovil delší, a to v trvání 4 let, aby měl soud dostatečně dlouhou dobu sledovat jeho další počínání a v případě jakéhokoli selhání rozhodnout, že uložený trest vykoná.

809. U obžalovaného **P. K.** byl skutek pod bodem A) 1) výroku tohoto rozsudku dokonán, skutky pod bodem A) 2) a 5) zůstaly ve stádiu pokusu. Skutky, pro které byla podána obžaloba v této věci byly spáchány dříve, než byly vyhlášeny odsuzující rozsudky v jiných věcech, které byly projednány a rozhodnuty jednak rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 2.11.2017 sp. zn. 1 T 60/2017, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 1.3.2018 sp. zn. 9 To 499/2017, (kdy byl pro trestný čin podle § 206 odst. 1, 4 písm. d) trestního zákoníku odsouzen k podmíněnému trestu odnětí svobody ve výměře 36 měsíců se zkušební dobou v trvání 60 měsíců), a jednak rozsudkem Okresního soudu ve Zlíně ze dne 7.3.2018 sp. zn. 18 T 169/2017 (pro trestný čin podle § 209 odst. 1, 3 trestního zákoníku, kterým mu byl uložen souhrnný trest odnětí svobody k dřívějšímu odsouzení ve výměře 3 let s podmíněným odkladem výkonu na 5 let při současném vyslovení dohledu nad odsouzeným). Trest proto musel být ukládán jako souhrnný tak, jak je to popsáno v obecném úvodu odůvodnění výroků o trestu. Uložen byl přísnější (tak jako, to u souhrnného trestu trestní zákoník vyžaduje, ale v rámci použité trestní sazby na samé spodní hranici ve výměře 5 let: při uložení této výměry bylo přihlédnuto zejména k tomu, že ze tří skutků byl jen jeden dokonán, dále k tomu, že míra jeho zapojení odpovídala tzv. chodícímu bílému koni, nejednalo se o toho, kdo trestnou činnost vymyslel a kdo dával pokyny a řídil ostatní. Pro výkon uloženého trestu byl zařazen výkon do věznice s ostrahou, jak předpokládá ustanovení § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku.

810. Vzhledem k tomu, že obžalovaný spáchal trestný čin jako jednatel společnosti Sxxxxxxxxx Lxxe s.r.o., soud shledal důvodným mu uložit trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního zástupce v obchodních společnostech a družstvech na dobu pěti let,

811. Současně byly zrušeny výroky o trestech uložené obžalovanému dřívějšími rozsudky (tak, jak jsou ve výrokové části specifikovány) a zrušil i všechna další rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem k změně, k níž zrušením došlo, pozbyla podkladu.
812. I v případě **obžalovaného Ing. M. N.** byl trest ukládán jako souhrnný, když skutky, pro které byla podány obžaloba v této věci, byly spáchány dříve, než byly vyhlášeny odsuzující rozsudky v jiných věcech, které byly projednány a rozhodnuty jednak rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 11.02.2016 sp. zn. 1 1T 131/2015 s právní mocí dne 26.04.2016 (za trestný čin podle § 214 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, za který mu byl uložen trest odnětí svobody ve výměře 18 měsíců podmíněně odložený na zkušební dobu v trvání 3 let, s peněžitým trestem ve výši 200 000 Kč), jednak. rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 14.08.2017 sp. zn. 57 T 7/2016 ve znění rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 27.04.2018 sp. zn. 3 To 8/2018 (za trestný čin podle § 240 odst. 1, 3 písm. a) trestního zákoníku ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku mu uložen souhrnný trest odnětí svobody ve výměře 5 let do věznice s ostrahou, zákaz činnosti spočívající v soukromém podnikání včetně živností a funkcí a členství v orgánech společností a družstev, a peněžitý trest 200 000 Kč). Obžalovaný se dopustil celkem čtyř skutků, z nichž dva byly dokonány (škoda přesáhla čtrnáct milionů Kč), dva zůstaly ve stádiu pokusu (u nich v případě dokonání hrozila škoda přes dvanáct milionů Kč). Jak bylo opakovaně zmiňováno ve skutkových zjištěních nalézacího soudu, spáchal činy v přímém úmyslu, vše organizoval, řídil, dával pokyny, rozhodoval. Soud u něj neshledal žádnou polehčující okolnost, proto uložil souhrnný trest odnětí svobody ve výměře devíti let, tj. již v horní polovině zákonem stanovené trestní sazby, a podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku ho zařadil do věznice s ostrahou.
813. V souladu s ustanovení § 43 odst. 2 tr. zákoníku byly zrušeny výroky o trestech z předchozích rozsudků tak, jak jsou ve výrokové části specifikovány a byla zrušena i všechna další rozhodnutí na tyto zrušené výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.
814. S přihlédnutím k výši vylákaného odpočtu na DPH, kdy obžalovaný spáchal úmyslný trestný čin podle § 240 odst. 1,3 trestního zákoníku se zjištěnou pohnutkou získání majetkového prospěchu velkého rozsahu, a ve dvou případech s úmyslem získat takový majetkový prospěch, soud obžalovanému dále uložil peněžitý trest v celkové výši 200 000 Kč, a to v počtu 200 denních sazeb ve výši 1 000 Kč. Ukládá-li soud peněžitý trest, stanoví pro případ, že by ve stanovené lhůtě nebyl vykonán, náhradní trest odnětí svobody až na čtyři léta. Náhradní trest nesmí však ani spolu s uloženým trestem odnětí svobody přesahovat horní hranici trestní sazby. Proto soud uložil s ohledem na již uložený devítiletý trest odnětí svobody s přihlédnutím k desítileté horní zákonné trestní sazbě náhradní trest odnětí svobody v trvání jednoho roku pro případ, kdyby obžalovaný uložený peněžitý trest ve stanovené lhůtě nevykonal.
815. Vzhledem k tomu, že obžalovaný spáchal trestný čin jako jednatel společnosti, soud shledal důvodným mu uložit trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního zástupce v obchodních společnostech a družstvech na dobu pěti let, přičemž přihlížel k vyšší míře jeho zapojení do trestné činnosti a k výši škody, kterou způsobil, resp. v případě nedokonaných skutků: kterou mohl svým jednáním způsobil.
816. Dále byl obžalovanému Ing. M. N. uložen trest propadnutí náhradní hodnoty, a to nemovitostí specifikovaných ve výroku tohoto rozsudku. Dotčené nemovitosti byly po předchozím souhlasu státního zástupce Městského státního zastupitelství v Praze ze dne 17.03.2016 sp. zn. 1 KZV 27/2014 usnesení policejního orgánu ze dne 18.03.2016 č.j.

KRPA-149370-1000/TČ-2012-000097-HK zajištěny jako náhradní hodnota. Stížnost do tohoto usnesení zamítnul usnesením Městský soud v Praze dne 19.05.2016 pod sp. zn. 44 To 215/2016.

817. Náhradní hodnotou se rozumí zejména peněžní ekvivalent věci nebo jiné majetkové hodnoty, ohledně níž by soud jinak ukládal trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty nebýt toho, že pachatel s touto věcí nebo majetkovou hodnotou naložil způsobem, jímž znemožnil uložení tohoto trestu.
818. Předmětem rozhodnutí o propadnutí náhradní hodnoty může být i jiná věc nebo majetková hodnota z majetku pachatele.
819. Propadnutí náhradní hodnoty je v zásadě sankcí za nemožnost uložit pachateli trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty, zejména v případech, kdy tímto trestem měly být postiženy výnosy (zisky) pachatele z jeho trestné činnosti. Je tak významným prostředkem určeným k zabavení a odčerpání výnosů z trestné činnosti. Soud proto může uložit propadnutí náhradní hodnoty až do výše, která odpovídá hodnotě věci nebo jiné majetkové hodnoty, ohledně níž, nebýt mařícího jednání pachatele, by jinak ukládal trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty.
820. Neoprávněně vyplacené nadměrné odpočty se na bankovních účtech společností, a to LXXXÍ SXXXXXXXXT MXXXXA HXXXXXXXXG spol. s r.o. (v současné době PXXXXXL s.r.o.) a WXXXXO IXXXXT, s. r. o., nepodařilo zajistit, neboť v době provádění finančního šetření již byly vybrány v hotovosti nebo převedeny jinam. S ohledem na odsouzení obžalovaného Ing. M. N. v předmětné trestné věci a výši škody, kterou svojí trestnou činností způsobil, a vzhledem k tomu, že nebylo možné dosáhnout vydání nebo odnětí věci ani zajištění peněžních prostředků na bankovním účtu obžalovaného ani jiných věcí, které byly určeny ke spáchání trestného činu nebo k jeho spáchání byly užity ani ty, které byly výnosem z trestné činnosti, proto soud uložil trest propadnutí náhradní hodnoty. Náhradní hodnotou v dotčené věci jsou nemovitosti uvedené ve výroku tohoto rozsudku, které alespoň podílově vlastní obžalovaný N..
821. Vlastnické nebo jiné majetkové právo k propadlé náhradní hodnotě přechází na stát dnem právní moci rozhodnutí, kterým bylo její propadnutí uloženo. Před právní mocí rozhodnutí platí zákaz zcizení propadlé věci nebo náhradní hodnoty, který zahrnuje i zákaz jiných dispozic směřujících ke zmaření trestu propadnutí věci nebo náhradní hodnoty.
822. **Obžalovaný M. Š.** se zapojil do obchodních řetězců specifikovaných ve výroku pod body A) 1), 2), 4), 5), 6) a 7), z odposlechů je zřejmé, že spolu s obž. Ing. N. byl v rozhodovací pozici, že byl zasvěcen od počátku do trestné činnosti a že byl aktivním v páčání trestné činnosti. Škodlivost jeho jednání je výrazně zvýšena jak samotným způsobem provedení, tak i četností útoků a délkou doby, po kterou k tomuto deliktnímu jednání docházelo. Soud při ukládání trestu přihlížel také k tomu, že ve dvou případech jednání dokonal (A) 1) a 4) a škoda přesáhla čtrnáct milionů Kč, ve čtyřech případech se jednání zůstalo ve stádiu pokudu (A) 2), 5), 6), 7) – kdy hrozila státu škoda dosahující výše (zaokrouhleně) třicet milionů Kč. V jeho případě tedy škoda způsobená a škoda hrozící byla v součtu nejvyšší ze všech obžalovaných. Pro výše soud uzavřel, že je n a místě ukládat trest odnětí svobody v horní polovině trestním zákoníkem stanovené trestní sazby, a to ve výměře osmi let se zařazením do věznice s ostrahou, jak předpokládá § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku.

823. S přihlédnutím k výši vylákaného odpočtu na DPH, kdy obžalovaný spáchal úmyslný trestný čin podle § 240 odst. 1,3 trestního zákoníku se zjištěnou pohnutkou získání majetkového prospěchu velkého rozsahu, a ve čtyřech případech s úmyslem získat takový majetkový prospěch, soud obžalovanému dále uložil peněžitý trest v celkové výši 200 000 Kč, a to v počtu 200 denních sazeb ve výši 1 000 Kč. Ukládá-li soud peněžitý trest, stanoví pro případ, že by ve stanovené lhůtě nebyl vykonán, náhradní trest odnětí svobody až na čtyři léta. Náhradní trest nesmí však ani spolu s uloženým trestem odnětí svobody přesahovat horní hranici trestní sazby. Proto mu soud uložil s ohledem na již uložený osmiletý trest odnětí svobody s přihlédnutím k desíleté horní zákonné trestní sazbě náhradní trest odnětí svobody v trvání jednoho roku pro případ, kdyby obžalovaný uložený peněžitý trest ve stanovené lhůtě nebyl vykonán.
824. Vzhledem k tomu, že obžalovaný spáchal trestný čin jako jednatel MXR Cxxxh s.r.o. a PX Sxxxxxxx, soud shledal důvodným mu uložit trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního zástupce v obchodních společnostech a družstvech na dobu pěti let, i při ukládání tohoto druhu trestu soud přihlížel k míře jeho zapojení do trestné činnosti a výši škody, kterou jednak mohl svým jednáním způsobit a jednak kterou způsobil.
825. **Obžalovaný Ing. F. V.** se zapojil do jednoho skutku, který zůstal ve stádiu pokusu a kde jednání směřovalo k vylákaní neoprávněného nadměrného odpočtu DPH ve značném rozsahu – jeho jednání bylo tedy právně kvalifikováno mírněji, a to jako trestný čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákoníku, u kterého se zákonná trestní sazba pohybuje od dvou do osmi let. K osobě obžalovaného soud zjistil, že byl rozsudkem Okresního soudu v Blansku ze dne 27.07.2016 sp. zn. 1 T 29/2016, který nabyl ve spojení s usnesením Krajského soudu v Brně sp. zn. 3 To 306/2016 právní moci dne 16.11.2016, odsouzen pro trestný čin podle § 206 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku k trestu odnětí svobody ve výměře 24 měsíců podmíněně odloženém na zkušební dobu v trvání 36 měsíců a k peněžitému trestu ve výši 50 000 Kč, přičemž mu byl náhradní trest odnětí svobody za případné neuhrazení peněžitého trestu včas stanoven náhradní trest odnětí svobody v trvání 2 měsíců. S ohledem na zásady pro ukládání souhrnného trestu tak, jak jsou popsány v obecné části odůvodnění výroku o trestu, byl trest ukládán jako souhrnný, a to ve výměře tří let, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu pět let. Výměra zkušební doby je maximální možná a soudu se jeví jako nezbytná pro dostatečně dlouhou a průběžnou kontrolu, zda obžalovaný povede řádný život. Takto uložený trest v kombinaci s trestem peněžitým a trestem zákazu činnosti dle názoru soudu povede k nápravě obžalovaného spíše, než případný nepodmíněný trest odnětí svobody.
826. S ohledem na ukládání trestu souhrnného byl zrušen výrok o trestu, který byl obžalovanému uložen rozsudkem Okresního soudu v Blansku ze dne 27.7.2016 sp. zn. 1 T 29/2016 ve znění rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 16.11.2016 sp.zn. 3 To 306/2016, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu. S přihlédnutím k peněžitému trestu uloženému mu dřívějším odsuzujícím rozsudkem, kdy obžalovaný spáchal úmyslný trestný čin se zjištěnou pohnutkou získání majetkového prospěchu, soud ukládal tento druh trestu v celkové výši 50 000 Kč, vyměřený podle § 68 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku v počtu 100 denních sazeb ve výši 500 Kč. Ukládá-li soud peněžitý trest, stanoví pro případ, že by ve stanovené lhůtě nebyl vykonán, náhradní trest odnětí svobody až na čtyři léta. Náhradní trest nesmí však ani spolu s uloženým trestem odnětí svobody přesahovat horní hranici trestní sazby. Proto mu soud uložil náhradní trest odnětí svobody

v trvání jednoho roku pro případ, kdyby obžalovaný uložený peněžitý trest nebyl ve lhůtě obžalovaným vykonán.

827. Obžalovaný spáchal trestný čin jako jednatel společnosti Hxxxxu Mxxxxxxxxxt s.r.o., soud proto shledal důvodným mu uložit též trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního zástupce v obchodních společnostech a družstvech na dobu pěti let.
828. **Obžalovaný R. V.** se zúčastnil obchodních řetězců společností spoluobžalovaných přefakturovávající nadhodnocené zboží v případě dvou skutků (A2 a A3), které zůstaly ve stádiu pokusu. Škoda státu, k níž jednání směřovalo převýšila dvanáct milionů Kč. K osobě obžalovaného soud zjistil, že byl již dříve několikrát odsouzen, předcházející tresty již vykonal. Skutků, pro které je nyní stíhán, se dopustil dříve, než byl vyhlášen rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 14.08.2017 sp. zn. 57 T 7/2016, který nabyl právní moci dne 27.4.2018, a to ve znění rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 27.04.2018 sp. zn. 3 To 8/2018 – trest byl proto ukládán jako souhrnný i v případě tohoto obžalovaného, a to trest odnětí svobody ve výměře 3 let, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 5 let. Tento trest ukládaný pod dolní hranicí zákonem stanovené trestní sazby kombinovaný s trestem peněžitým a trestem zákazu činnosti je dle přesvědčení nalézacího soudu postačující k nápravě obžalovaného a vystihuje míru jeho účasti na trestné činnosti, to, že se jí dopouštěl v nepřímém úmyslu, a skutečnost, že jednání nebylo dokonáno.
829. Spolu s uložením souhrnného trestu soud zrušil výrok o trestu uložený obžalovanému rozsudkem dřívějším, tj. již zmiňovaným rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 14.8.2017 sp.zn. 57 T 7/2016 ve znění rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 27.4.2018 sp.zn. 3 To 8/2018, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.
830. S přihlédnutím k výši odpočtu na DPH, kterou měl v úmyslu za účasti spoluobžalovaných vylákat, se zistnou pohnutkou získání majetkového prospěchu velkého rozsahu, soud obžalovanému uložil peněžitý trest v celkové výši 50 000 Kč, a to v počtu 100 denních sazeb ve výši 500 Kč. Ukládá-li soud peněžitý trest, stanoví pro případ, že by ve stanovené lhůtě nebyl vykonán, náhradní trest odnětí svobody až na čtyři léta. Náhradní trest nesmí však ani spolu s uloženým trestem odnětí svobody přesahovat horní hranici trestní sazby. Soud mu uložil s ohledem na již uložený trest odnětí svobody náhradní trest odnětí svobody v trvání jednoho roku pro případ, že by obžalovaný uložený peněžitý trest včas nevykonal.
831. Vzhledem k tomu, že obžalovaný spáchal trestný čin jako jednatel společnosti, soud shledal důvodným mu uložit též trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního zástupce v obchodních společnostech a družstvech na dobu pěti let, což je v polovině zákonné sazby, přičemž soud přihlížel k míře jeho zapojení do trestné činnosti včetně výši škody, kterou mohl svým jednáním způsobit.
832. **K výroku o náhradě škody:**
833. K trestnímu řízení se včas připojil s nárokem na náhradu škody místně příslušný finanční úřad, a to ve věci skutku popsaného v bodě 1) obžaloby, tj. bodě A1) tohoto rozsudku.

834. Škoda vznikla důsledkem společného jednání spoluobžalovaných uvedených v bodě A1) rozsudku.
835. Ve smyslu občanskoprávní odpovědnosti za škodu soud došel k závěru, že došlo ke vzniku škody (vylááním nadměrného neoprávněného odpočtu DPH), která je v příčinné souvislosti se společným jednáním těchto spolupachatelů, kteří jednali zaviněně (viz pasáž odůvodnění týkající se formy zavinění u těchto obžalovaných).
836. Co do částky 6 152 229 Kč byla proto obžalovaným Ing. N., J. a K. uložena povinnost společně a nerozdílně způsobenou škodu nahradit, když její výše koresponduje s výší vylákaného neoprávněného nadměrného odpočtu DPH tak, jak je v tomto skutku popsána – co do zbytku pak byla strana poškozená odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.
837. **V poslední části odůvodnění se soud bude věnovat odůvodnění zprošťujícího výroku pod písm. B) s tím, že část argumetnace je zmíněna již v rámci popisu a hodnocení výpovědí obžalovaných D. a H.:**
838. Jak plyne z výše rozvedených a zhodnocených důkazů, skutků v obžalobě popsaných pod body 6 a 7 se obžalovaní D. a H. účastnili s vědomím, že od nich policejní orgán získal informace nejen o již proběhlých podvodných vývozech, nýbrž i o vývozech připravovaných. Je tedy nepochybné, že se v dobré víře spoléhali na to, že policejní orgány konají svou práci a připravovanou trestnou činnost monitorují. V tom se nemýlili – „nasazení“ odposlechů umožnilo, jak již bylo dříve zmíněno, rozkrýt role jednotlivých obžalovaných v řetězci společností, určit, kdo hrál roli řídící, kdo se vědomě podřízoval atd. V této fázi již bylo vyloučeno shledávat u D. a H. úmyslné zavinění. Každý z nich svou roli dohrával pod drobnohledem policejního orgánu a je nepochybné, že jejich zapojení ve skutcích předcházejícím ohlášení policejnímu orgánu bylo totožné se zapojením tak, jak probíhalo v době, kdy se o řešenou věc již zajímaly orgány činné v přípravném řízení.
839. Výpovědi svědků P. a H. a listinnými důkazy, které představuje podání vysvětlení těchto obžalovaných, v níž rozkrývají celý mechanismus podvodu s DPH, má soud za prokázané, že oznámení policejnímu orgánu o skutcích v bodech 6 a 7 obžaloby učinili dobrovolně a to v době, kdy škodlivému následku trestného činu (tj. vyplacení neoprávněně nárokovaného nadměrného odpočtu DPH) bylo možno zabránit tak, jak to má na mysli ustanovení § 33 tr. zákoníku o účinné lítosti – výčet trestných činů, u nichž použití ustanovení přichází v úvahu je taxativní a trestný čin podle § 240 tr. zákoníku je ve výčtu uveden. Obžalovaní D. a H. proto byli obžaloby pro skutky uvedené ve výroku B) tohoto rozsudku zproštěni tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání u Městského soudu v Praze, a to do osmi dnů od doručení opisu rozsudku. O podaném odvolání bude rozhodovat Vrchní soud v Praze.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. V.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Podané odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu Městského soudu v Praze podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

V Praze dne 29. ledna 2019

JUDr. Monika Křikavová
předsedkyně senátu